

ఆంధ్ర సచిత్ర వార

పత్రిక

10-2-67

40 పైసలు

చౌక + మన్నిక = జెన్సోలిన్

జెన్సోలిన్ ప్లాస్టిక్
వార్ ఫినిష్ దర
శక్తులే ఆయన
అనేక రంగులలో,
అతి అందమిచ్చే
ప్రేక్షమైన రంగు.

జెన్సోలిన్

జెన్సోలిన్ పింఛి
టిక్ ఎనామెల్ క్వీక్
డ్రైయింగ్ గ్రూప్
రంగులలోపై కొత్త
దవందేకూడుస్తుంది.
అనేక అందమైన
రంగులనుంచి మీకు
నచ్చినదానిని ఎప్పుడు
కోవచ్చు.

రంగు

(ఉత్పత్తిదారులు: జెన్సన్ & నికల్సన్ ఎక్స్క్లూజివ్గా అమ్ముడవుతున్న రోబియన్స్ ఉత్పత్తిదారులు)

10-2-67

ఆంధ్రసాహిత్య వారపత్రిక

వ్యవసాపకులు :

దేశోద్ధారక రాశినాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

పుక్తకవారం : 10-2-'67

పరాభవనామ సంవత్సరము : శరదామాసం శుక్ల పాడ్యమి

సంపుటము : 59 సంవత్సరము : 22

స్థాపితము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

కె.వి.ఎం. శంకరాచార్య

సంపాదకుడు :

కె.వి.ఎం. శంకరాచార్య

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంజుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

చందా వివరాలు : 10-2-1967 మొదలు

భారతదేశం

బిల్లు ద్వారా

సంవత్సర చందా 22.40

6 మాసముల చందా 11.20

3 మాసముల చందా 5.60

డి.డి.వల్ల 0.40

కేరళదేశం

డి.డి.వల్ల (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 42.00

ఆర్థికసంవత్సర చందా 21.00

ముఖ్య సంపాదకులు : శంకరాచార్య

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యవిత్త రచన శ్రీ కె. శేషగిరిరావు.

కథలు :

అప్పలదొంగ అంతర్జం — 10

సన్నుతాకారేష్టించుకోవూ — 16

తప్పిపోయిన రైలు — 32

వీధులు — 40

సముద్రం — 44

స్వతంత్రతలు — 52

సినిమాల్ కథలు :

రామకావ్య — 14

మధురకావ్య — 24

అంతర్జం - అభిమానాలు — 48

శిశుకలు, వ్యాసాలు, సినిమా.

ఉత్తరాలు - 2, ఉత్తర - కార్తూన్ - 5,

కూడినట్టి - 6, తంజుచెట్టి - 7,

గోల్డ్ ఫింగర్ - 8, అంజు - 20,

వనితాలోక - 22, వైజ్ఞానికగాధా - 23,

మొదల కునేత - 39, ఎందుకూ - 54,

వా విదేశయాత్ర - 56, అంజుదేవి (వ్యాసం) - 59,

మిత్రులు - 60, పుస్తకాలు - 63.

సాంఘిక విలువలు - శ్రామిక వర్గము

జాతీయ ఉత్పాదనా సంఘానికి ఒక ప్రతీక వుంది. దాని పేరు 'ప్రాడక్టి విల్'. ఉత్పాదన అన్నమాట. సంతకంతో సహా ప్రచురించిన వ్యాస మొకటి అందులో వుంది. ఆ వ్యాసాన్ని బట్టి మన కేంద్ర కార్యకమంత్రి బాబూ జగ్జీవన్ రావు గారి భావార్థి యిట్టే వచ్చిపోతున్నామన్నా.

"ఉత్పాదనపై కార్మికుల వైఖరిని గురించి మాట్లాడే ముందు, కార్మికులు సంఘంలో భిష్ట నర్తానికి చెందినవాడేమీకాదు, వారూ సంపూర్ణ పరిపూర్ణులున్నారేనని గ్రహించుకోవాలి. సంఘం యొక్క తీరు తెన్నుల ననుసరించే కార్మికులూ వుంటారు. దురదృష్టవశాత్తూ వేటి మన సంఘంలో విధానాలు, సాంఘిక విలువలు ఉత్పాదనకు అంతగా అనుకూలంగా లేవు. 'మనవైతం తక్కువగా పని చేస్తే అంత మర్యాదగల వాడివి, మనస్సులు పనినే చేయకపోతే నీయంతటి మర్యాదగల మనిషి ఈ భూమిపై యిక లేనేలేడు?'—మనమిప్పుడు నివసిస్తున్న సంఘం సాధించిన ప్రయోజనాలు ఇవి. ప్రబలమైన పోయిన యిలాంటి ప్రయోజనాలూ దాటి బయట వదేందుకు మనకిప్పుడు అవకాశం లేదు.

అంతేకాక శ్రామికత్వాన్ని గురించి, ఉత్పాదన పై ఖరీదీని గురించి మాట్లాడే ముందు, ప్రధానమైన సాంఘిక విధానాలు పూర్తిగా మారిపోయేలా చూడాలి.

ఉత్పాదనలో కార్మికుల వైఖరి అంత సముఖంగా లేదా అంటే అందుకు కారణం వారి పనితీరాన్ని గుర్తించలేకపోవడమే. అది పాలం కానివ్వండి, స్వేచ్ఛరి కానివ్వండి, లేదా పనిచాలయమయినా సరే. ఇది సంఘానినే కదా. పని తక్కువయినా ఎక్కువ గుర్తింపు కావాలని అందరూ అనుకుంటూ వుంటారు. ఇది వేసు గమనించిన విషయం. మానవకోటి స్వభావమే అలా వున్నప్పుడు, తక్కువ పనికి బాగా గుర్తింపు లభించాలని కార్మికులు వాంఛిస్తే మనం వారిని నిందించడంలో అర్థంలేదు. ఇది సంఘం (అంటే మనమే!) సరికొత్త విధానం. బాధ్యతల్ని ఇలా కొలుసుకొంటూ విశ్వయాలకు ఎచ్చేస్తున్న ఇటువంటి వైఖరిని సమాజంగా తుంచి వేయాలి అధారమెక్కడో తెలుసుకుని దాన్ని అంత మొందించాలి, లేదా భారతదేశం ఎప్పుడూ అట్టుడుగునే వుండిపోతుంది. ప్రపంచంలోని ఇతర దేశాలతో ఉత్పాదనపరంగా పోల్చి చూసుకున్నప్పుడు న్యూనతగానే వుంటుంది. అందువల్ల సంఘం యొక్క క్షైతిని మారాలి. పని, పాటు, ఉత్పాదన అన్నిటిలోనూ మార్పు రావాలి. ప్రపంచంలో తదితర దేశాల పోటీకి నిలబడగల్గా అంటే, సరిసమానంగా ఉత్పత్తిని సాధించాలంటే, సంఘం యొక్క స్వభావం మారడం

ముఖ్యం. అప్పుడు పనివాళ్ళ బాధ్యత తెలుసుకుంటారు. ఉత్పత్తిని పెంచుతారు. సంఘం ముఖ సందర్భాల్లో తులతూగడానికి, సర్వసమ్మర్థం చేసుకోడానికి మనుష్యుల ప్రమాణం పెరగాలి. అన్నివిధాల ఎదగాలి. కొండను తవ్వి ఎలకను పట్టుడం లాంటి కష్టతరమైన పని అది. అయినా ప్రయత్నించాల్సి వచ్చే చేయాలి."— ఇది ఆయన వ్యాస సారాంశం.

అమరణమూ పని చేశారు గనక మహాత్మాగాంధీ, పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ, లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి వీరందరూ మనుషులు కారని బాబూ జగ్జీవన్ రావుగారి ఉద్దేశమా? ఈ ముగ్గురూ దేశానికే అవకాశం తీసుకువచ్చారని కాబోలు! పై ముగ్గురవారే జగ్జీవన్ రావు కూడా శ్రామికవర్గానికి చెందిన ప్రతినిధిగా వచ్చారు. కార్మికమంత్రిగా తమ వంత విధిని నిర్వహిస్తున్నారు. అసలు కార్మికులు అధి సంఖ్యలో వున్నది రైల్వే, తంతిలపాలా శాఖల్లోనా జగ్జీవన్ రావుగారు కార్మికమంత్రి ఉన్నత ప్రమాణం గల వ్యక్తి! ఆయన శాఖల్లో 'తక్కువ పని ఎక్కువ గుర్తింపు' కోసం గోర జరుగుతున్నది కదా మన ఉత్పత్తిలో స్థాయి తగ్గి, ప్రపంచ మార్కెట్లో ధరలు పడిపోతున్నాయి. మరి ఇటువంటి ఉత్పాదనకు సాంఘిక విలువలు ఎలా దోహదం చేసే న్నాయో బాబూ జగ్జీవన్ రావు చెప్పనేలేదు. ఇది మైన సాంఘిక విలువల్ని ఆధారం చేసుకుని అవకాశం అందుబాట్లో వున్న దేశం అడుగుజాడల్లో గుడ్డిగా నడుస్తూ, పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధిలో వున్న దేశాలకు అనుకూలంగా వుండే న్యాయసూత్రాల్ని తయారుచేసి వాటిని ప్రయోగించి కోటికొమ్మన్న లాడుతూ వుంది ఆయన మంత్రిత్వం. ప్రపంచ మార్కెట్టులో భారతదేశ తయారీలకు ప్రాతినిధ్యం కావాలంటూ వాణిజ్యమంత్రిత్వశాఖ అందుకు శ్రమ పడుతోంది. కార్మిక మంత్రిత్వం చూస్తే ఇలా వుంది. ఇది విరుద్ధమైన వ్యవహారం కాదా? ఒక సారి ముందుగానే భుజాలు తడుముకొని ఈ పద్ధతిని సమర్థిస్తున్నారా కార్మికమంత్రి. 'పని' అనే దాని మీద భారతీయ విధానం అంతగా బాగుండడంలేదు, అందుకనే ఉత్పాదనలో స్థాయి జారిపోతూ వుంది— అంటున్నాయి పారిశ్రామికీకృతమైన దేశాలు. అదేకాల్చి వెనక చేసుకున్న పనితీరుపాటువచ్చారా కార్మికమంత్రి!

ఆకాశవాణిలో

వ్యాపార ప్రకటనలు

వ్యాపారానికి సంబంధించిన ప్రకటనల్ని రేడియో, టెలివిజన్ లో పరిమితంగా ప్రవేశపెట్టడాలివి

నట్లు భారత ప్రభుత్వం ఇటీవల ప్రకటించింది.

చాందా కమిటీ సీనియర్ల ఆసంతరం ఇటువంటి నిర్ణయం తీసుకోవడం జరిగింది. సీనియర్లలో వున్న నియమాలు ఇవి:

"రాబడిని అధికతరం చేసుకోవడానికి, పథకాలను సర్వరించుకోవడానికి, కార్యక్రమాలలో చక్కని మార్పులు తీసుకురావడానికి పిట్టనిట్టికే డబ్బు కావాలి. ఆదాయాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవాలంటే ఆ స్వల్ప యిన్ మెంట్లను ప్రవేశ పెట్టడమే ఉచితం. ఆ ప్రకటనలు కూడా కొన్ని భద్రతలను దృష్టిలో వుంచుకుని అదుపు అజ్జల్లో వుంటూ మితంగా వుండాలి. 'వివిధ భారత' ప్రసారాల్లో ప్రవేశ పెట్టినట్లుగానే ప్రాంతీయ కార్యక్రమాలకు, విదేశీ ప్రసారాలకు గాడా దీనిని వర్తింపజేసుకోవచ్చును."

ఈ సూచనలకు, నియమాలకు రేడియో సమాచార శాఖ మంత్రిత్వం ఎదురు చెప్పింది. "ఈ కమిటీ తదికరించిన ఉద్దేశాలు మంచివికావు. వ్యక్తిగత స్థాన ఒత్తిడివల్ల, 'ఒకరు' లేదా చాలమంది బలాన్ని సాధించే వల్ల, పక్షపాత బుద్ధిలోను ఈ సూచనలు కలెరు." అని నేరాన్ని అపొదించారు. ఈ మంత్రిత్వం పని ఒక వ్యాఖ్యతో ఇలా అన్నారు:

"ప్రయివేలు ఆదాయాల్ని, స్వదేశ సంబంధ పైన ఆదాయాల్ని తుడిచిపెట్టడంపై మన భారత ప్రతియ అభివృద్ధి పథకాలు ఆధారపడి వున్నాయి. సవనర వినియోగ వస్తువుల తయారీలోనే ఇదంతా ప్రధాన అయిపోతోంది. జాతీయ నిర్మాణానికి ఉపయోగించే ప్రధాన వస్తువుల ఉత్పత్తి కోసం అంతగా పాటుబడుతున్నట్లు కన్పించడంలేదు. ఇందుకై పెట్టే పెట్టుబడులను దృష్టిలో వుంచుకుంటే ఈ విషయం ఇట్టే దృఢీకరణవుతుంది. ప్రస్తుతం వున్న కంపెనీలను లెక్కపెట్టుకున్నా చాలు. అందుకే భారీసామగ్రిలు జనం అందుబాట్లో లేకుండా పోతున్నాయి. సరే, అర్థిక వాదాన్ని చాలు చేసుకోవి ఇది అంత చర్చించుకోతగిన విషయం కాదని సంతృప్తి పడదాం. ఇప్పుడు ఆకాశవాణిలో ప్రవేశపెడుతున్న వాణిజ్య ప్రసారాల ప్రసక్తి తీసుకువచ్చాం. టెలివిజన్ మనదేశంలో యింకా పాపాయి దశలో వుంది. విస్తరించడానికి ఇంకా ఎన్నేళ్ళు పడుతుందో? ఆకాశవాణిలోను, ప్రారంభదశలో వున్న టెలివిజన్ లలోను వివిధా ప్రకటనలను చేసేవారు జనాన్యాకర్షించే తక్కువరకం మూకుమ్మడి వస్తువుల పంపిణీదార్లు. ప్రచారం లేకపోయినా జనాదరణ పొందుతూనే వుంటాయి ఇవి. ఇక ప్రచారం అభిస్తే పట్టువగ్గాలుండవు. ఈ వస్తువులు ఏమిటీ అంటే—ప్రాసెస్ చేయబడిన ఆహారోత్పత్తులు, ఆడంబరం కోసం

ఉపయోగపడే వదలాలూ, సౌందర్య సాధనాలూ, అలంకరణ వస్తువులూ, విలాసవస్తువులూ, ఖరీదైన బట్టలూ. ఇవి వాణిజ్య ప్రసారాలను ఉపయోగించుకునే వక్కాతయారీలు. రేడియో, టెలివిజన్ లలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రకటించబడుతున్న వస్తువులు. ప్రకటనలలో అగ్రస్థానం ఆక్రమించినవి ఇవే.

మన ప్రభుత్వం సాధువు సాధువు అంటూ మొత్తుకొంటూ వుంది. వృధా ఖర్చుల్ని తగ్గించడానికి శోయశక్తులూ ప్రయత్నిస్తూ వుంది. జనాభి అలానే చేయమని, పైన చెప్పిన వస్తువుల అన్నిటి వినియోగాన్ని తగ్గించుకోమని బోధిస్తున్నది ప్రభుత్వం. నీటికి అధిక ప్రచారం ఇవ్వడంలో ఉద్దేశ్యమేమిటి? ప్రపంచంలో ఎక్కడా భారీ సాగు గుంతు తగిన ప్రచారం లేదు. రేడియో, టెలివిజన్ లు ఆమోదే ఎత్తడంలేదు. యంత్రాంశ తయారు చేసే యంత్రాంశే దిక్కులేదు. 'పవర్ జనరేటింగ్' యంత్రాంశ పట్టించుకున్న వాళ్లే లేరు. చిన్నరకం వస్తువుల ఉత్పత్తిదార్లు ఆకాశ వాణిలో ప్రకటన ప్రసారం కోసం ముందుకు వస్తున్నారు. 'ఫిట్ వ్యూ డివిజన్' కోసం విత్రాంశ విర్మించడానికి ఎగబడుతున్నారు. మనదేశంలో కూడా ఈ విధమైన కంపెనీలకే ఎక్కువ ప్రాతినిధ్యం లభిస్తూ వుంది. హిందూస్థాన్ లివర్, ఇంసీరియల్ టాబేకో, బర్మాషెల్ మొదలైన కంపెనీలు అగ్రగణ్యులు. భారీపరిశ్రమలు వాటి ఉత్పత్తిల ప్రచారం కోసం రేడియో టెలివిజన్ లను ఉపయోగించుకుంటూ యనుకోవడం ఒక భ్రమ. వాళ్ళకు ఇటువంటి ప్రచారం మీద అంతగా ఆసక్తిలేదు. 'పెషెన్ బూత్' ఇండస్ట్రీ, లేదా నిత్యవసరాలైన మన్నెక్ గల వస్తువులకు ఈ ప్రకటనల సదుపాయం ఎంతవరకు ఆమోదంగా వుంటుందో తెలియదు. అనలు అవి ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుంటాయా అని?

వ్యాపార ప్రకటనాసంబంధమైన ఈ కార్యక్రమం ప్రకటనదార్లకు వారి ఉత్పత్తులకు ఉపయోగపడుతుండవచ్చుమట వాస్తవం. అయితే సాంఘిక, ఆర్థిక, సాంప్రదానికాభివృద్ధిపై భారత ప్రభుత్వ విధానం దెబ్బతించుతుంది. ప్రభుత్వ విధానాన్ని నిరర్థకం చేయిగల ఉపరణంగా తయారవుతుంది ఆకాశవాణి. ఆకాశవాణి కేంద్రం భవన శిఖరమీద ఎగిరే స్వతంత్ర్యధ్వను జెండా క్రింద జరిగే ఈ వ్యాపారాన్ని చూసి మనకు మనం సంతృప్తి పడడం కష్టం. అందుచేత వ్యాపార పతాకాన్నిక దాన్ని ప్రవేశ పెట్టాల్సి వుంటుంది!"

"దేశ సేవ దృష్ట్యా ప్రజాధనాన్ని పెట్టుబడిగా వినియోగించుకోవానికి ఆకాశవాణికి హక్కు వుంది. దేశ సేవ కోసం ఆకాశవాణి ఏమి చేయాలి? విద్య, విజ్ఞానం, వినోదం అనేది ఆకాశవాణి లక్ష్యం. మన ప్రభుత్వం ఎంతో తెలివైంది, వివేకమైనదిను. అంతటి ప్రజ్ఞావంతమైన ప్రభుత్వమూ విద్య, విజ్ఞానం, వినోదాలకు ఎంతగా కృషి చేస్తూ వుందో అర్థమవుతున్నానే వుంది."

"ప్రణాళికా సంఘము ఇప్పుడున్న ఆర్థిక యిబ్బందితో సతమతమై పోతూ వుంది. ఈ విధమైన

వ్యాపార ప్రకటనా ప్రసారం వరిస్థితిని ఎంతగా మెరుగుపరుస్తుందనే అర్థించవలసిన విషయం. పథకాల విస్తరణ కోసం, కార్యక్రమాలను మరింత ఆకర్షణీయంగా తయారు చేయడం కోసం పెట్టుబడి లేదు అంటూ ఆర్థికమంత్రిత్వశాఖ, ప్రణాళికాసంఘము అంత సాహసం తంపెట్టలేక పోతున్నాయి. వ్యాపార ప్రకటనలు వుండి వుంటే ఆదాయం పెరిగేది. మరో రకమైన ఆదాయం లభిస్తూ వున్నప్పుడు కార్యక్రమాలను సఫలీకరణగా చక్కగా నడిపే నిర్వాహకులు చేయవచ్చు. ఇప్పుడా అవకాశం చిక్కింది. ప్రసార కాలసరి మితిని ఎక్కువ చేస్తూ ఎక్కువమందిని ఆకట్టుకొనేలా కార్యక్రమాలను ఆకర్షణీయంగా తయారు చేయడానికి పూనుకోవాలి."

"అంతర్ నిర్మాణంలో ఈ శాఖ పలుతరం అవుతున్నది గవక, డైరెక్టర్లు జనరల్ దగ్గర్నుంచి మిగతా అఫీసర్లందరికీ ఇచ్చే బీజభత్యాలకు వాణిజ్య ప్రసారాల ద్వారా లభించే ఆదాయం చాలు. ఆకాశవాణి కార్యక్రమంలో పాల్గొనే కళాకారులకు ఇప్పుడు తక్కువ తక్కువ సారితోషికాలు ఇస్తున్నారు. ఇకమీదట మంచి వేతనాలు ఇవ్వడానికి అవకాశం వుంటుంది. అలాకాని వర్తంలో ఉత్తమ కళాకారులందరూ వ్యాపార ప్రకటనా కార్యక్రమంలో చొరబడి ఆక్కడ అధిక ఫలాన్ని పొందడం జరుగుతుంది. అందుచేత ఈ విషయాన్నిటినీ నమగ్రంగా ఆలోచించి కట్టుదిట్టమైన పథకాన్ని నిర్మాణ చేయాలి."

"ముఖ్యో ముఖ్యంగా, ఆకాశవాణి ప్రసారంలో వ్యాపార ప్రకటనలను ప్రవేశ పెట్టినప్పుడు, ఈ శాఖ దేశ సేవ చేస్తున్నదని చెప్పుకోవానికి అర్హత కోల్పోతుంది. ఇది ప్రభుత్వ స్వతంత్ర వ్యాపారమై పూరుకుంటుంది."

చాందా కమిటీ సీపార్కులను అంగీకరించిన కేంద్ర మంత్రివర్గం తీర్మానం మీద అనేక వాద ప్రతివాదాలు తలెత్తాయి. ప్రభుత్వం తన ప్రధాన నియమాల్ని ఉల్లంఘిస్తున్నదంటున్నారు. చిన్న చిన్న ఆదాయాలను పోగుచేసి ప్రణాళికాసంఘానికి నష్టజెప్పి అది వేసే పథకానికి లోభ్యముంటోంది. ప్రభుత్వం. ఈ వ్యాపార ప్రకటనల ఆమోదించడంతో కొంత దారి కనబడుతుంది. వాద ప్రతివాదాలు లేని దివ్యుడు? ప్రభుత్వానికి విధానమంటూ ఒకటి వుంటే దాన్ని ఎక్కడ చక్కగా అనుసరించింది? ప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానమేదీ మెచ్చుకోలును తెచ్చుకోలేదు. వినియోగ వస్తువుల వాడకం తగ్గించడం ద్వారా కొంత మదుపు పెల్వచ్చు. 'కంపెనీరీ డిపాజిట్సు', 'యాస్యటి డిపాజిట్ పథకాలు' పరయిన మార్కెట్లో నడుస్తున్నాయా? ఎండమావుల్ని చూసి ఉవ్విళ్ళూరన ఉప్పొంగిపోవడం మాత్రం కనిపిస్తూ వుంది. ఒక్కో శాఖలోను మిగులు తేలిక డబ్బు ఏమైనా వుంటే, సత్ప్రయోగాలైన అవసర వస్తువులను ప్రజలకు అందుబాటుగా వుంచేందుకు దానిని వినియోగించడం అవసరం. ఏదీ ఏమైనా, ఎట్టకేలకు వ్యాపార ప్రకటనా ప్రసారంను ప్రభుత్వం ఆమోదించడం ముదాపహం. ●

లో కం ప్రో క డ

(మైసూరు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నిజలింగప్ప "కదిలే మహారాష్ట్ర ఎల్లరు" అనే గ్రంథాన్ని అమ్మకరిస్తూ బెంగళూరులో ఇలా అన్నారు):— "మైసూరు తన ఎల్లరిని నవరించాలని అనుచున్నప్పుడు, కొత్త ప్రాంతాలు సంపాదించుకోవాలనికాక, మైసూరు బయట కన్నడభాష మాట్లాడేవారు పరిపాలనా సౌకర్యంకోసం కోరే కోరికలని గౌరవించాలని మాత్రమే అనుకుంటున్నది."

— టుముమ్మి ఆఫ్ ఇండియా (28-1-67)

* * * "వీను సెనెటర్ ఫుర్ బ్రయిల్ చేతిలో బొమ్మనికాను. నన్ను ఇక్కడ నియమించటానికి, తీసివేయటానికి ఆయనకి హక్కు లేక అధికారం లేదు. నన్ను నమ్మకపోతే శ్రీ ఫుర్ బ్రయిల్ తో ప్రయత్నించుడమని చెప్పండి."

— దక్షిణ వియత్నామ్ ప్రధాని కి (వార్త)

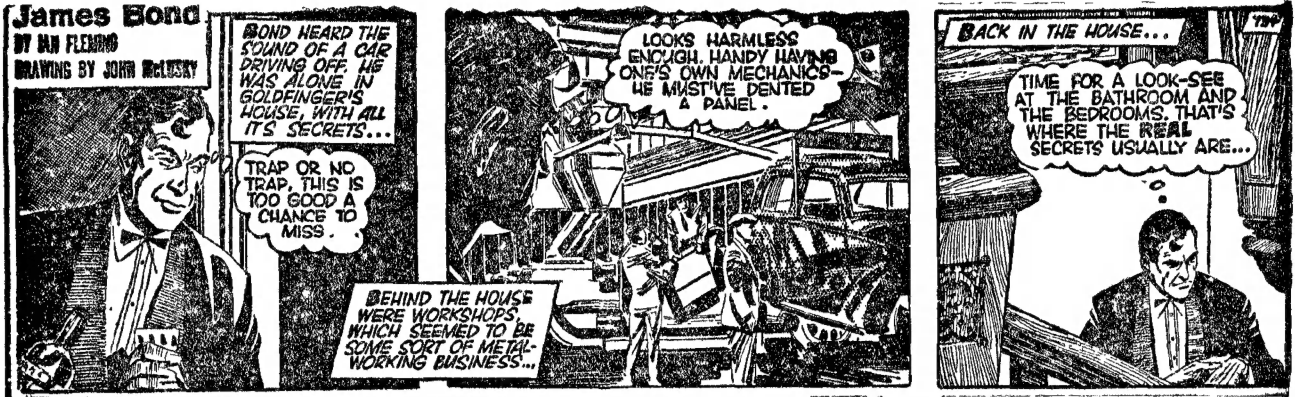
* * * — ఇది అమెరికా "బలవంతంగా అమలుపరచిన పరతు." దానిని ప్రధానమంత్రి నెనువెంటనే తొలపిస్తామే ప్రజలలో "జాతీయభిమానాన్ని అమ్మకరించుకున్నా వస్తువడి" ఉండటానికి సిద్ధంకమ్మని చెప్పి ఉండాలి. — పేట్రీయాల్ (24-1-67)

* * * — (పూరీ) ఆచార్యులు తమ వేదనని తమంతటే అసేమేసుకుంటే అది 'బ్యోరి'కి ప్రతిగా చేసిన పాపం కానేరదు.

— 'ఆంధ్రనయనర్ లో చిత్రగుప్త'

* * * — తరు (మాన్ ట్యుటుంగ్) తయారుచేసిన ఉద్యమమే తనని పరిత్యజిస్తూ ఉన్నదంటే దానికొక ముఖ్యకారణం ఉంది. ఆయన ఈ ఉద్యమానికి చిహ్నంగా ఉన్న స్వేచ్ఛా మానవ ప్రధాన సిద్ధాంతాలని వదులుకుని తన ప్రజల మీద 'పాలిటేరియన్ డెమోక్రసీ' అనే పేరుతో ఒక పైనిక నియంతృత్వాన్ని బలవంతంగా నియమిస్తున్నాడు. విప్లవ నిరాడంబరత అనే పేరుతో శాశ్వతంగా హింస మయిన జీవిత ప్రమాణాలని అమలు పరుస్తూ చూస్తున్నాడు. సిద్ధాంత పవిత్రత అంతర్జాతీయంగా పంటిరితనాన్ని వినిపిస్తుంది. — పేట్రీయాల్ (25-1-67)

* * * — బోంబాయి విప్లవం కుర్చు తిరిగి అయిపోయింది. — ట్యూట్

కారు బయటికి వెళ్తున్న శబ్దం విన్నాడు బాండ్. ఎన్నో రహస్యాలకు గోల్డ్ ఫింగర్ ఇంట్లో తాను ఒంటరిగా ఉన్నాడు.....

'వడటమో, వడపోవడమో, చేజారిపోగల నుంచి అపకాశం.'

ఇంట వెనక వీధి వర్కషింగు ఉన్నాయి. చూస్తే వీధి లోపలికి పంబందించిన వ్యాపారానికి చెందినవిగా ఉన్నాయి.....

'అంత ప్రమాదకరమైన నదిగా జన్మించడంలేదు. దేనికితగ్గ అమరికతో నడుచుకుంటున్నాడు. పొట్టవడింది కాబోలు.....'

తిరిగి ఇంటిలో.....

'చూద్దామి కదే తగిన సమయం. అనలు రహస్యాల దాగి ఉండేది బాల్ బ్రూంలు, బెడ్ రూముల్లోనే.'

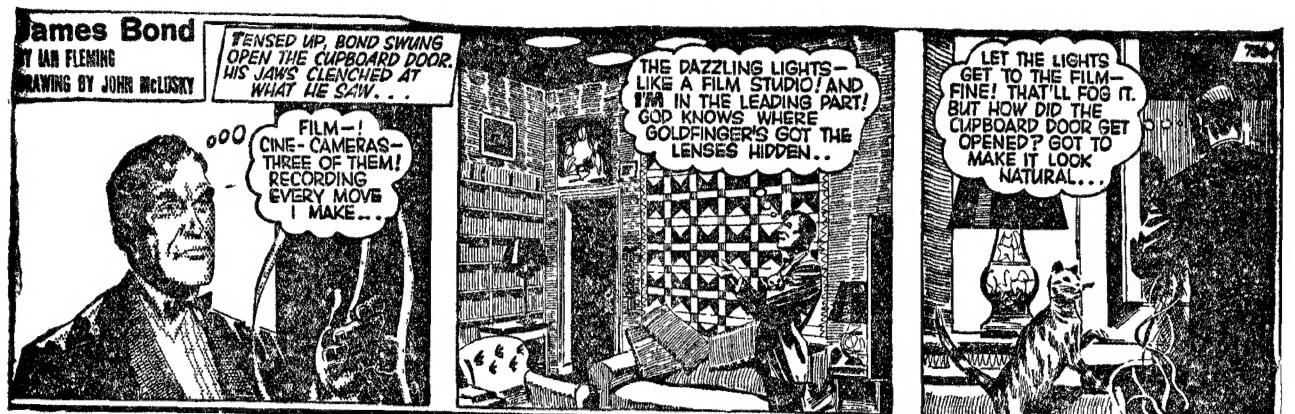
మొదటి అంతస్తులో గదుల్లో ఒకే గది నివాస యోగ్యంగాఉంది. అది గోల్డ్ ఫింగర్ దయ ఉండో భ్రమకున్నాడు బాండ్.....

'లైట్స్ అన్నీ వేసేవెళ్లాడు. ఏడు మినిమల్ వరే ఇక్కడేలేదు. ఇంకే జడలాలి.....'

'రా అలలల వూన్'

'వినిపించిందా? చెవికింద ఏ జోక గో? ఇప్పుడు జోక వినిపించింది.'

'నీ క్యూబ్ వినిపించిందా? దోమలమోతలా ఉంది. ఆ అలమారానుంచి వస్తోంది.....'

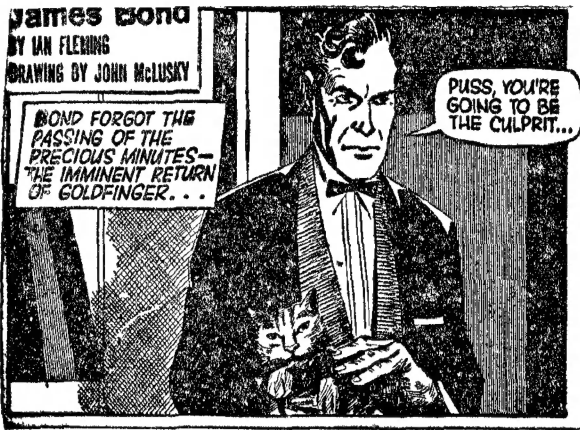

అలమారా తలుపు తెరిచిన బాండ్ ఇలాంటి దోయాడు. అతనికి జనిపించిన దృశ్యాన్నిచూసి అచేతనమయ్యాడు.....

'ఫిల్మ్!—నీవే మేరలు—మూడు, నా గ్రహించుకుంటున్నాను!'

'ఫిల్మ్ స్టూడియోలా కళ్ళ మీరిమిట్టు గోలిపే లైట్లు. ముఖ్యభూమికలో నేను. గోల్డ్ ఫింగర్ ఆ లైట్లని జనుడుకుండా ఎక్కడ పెట్టుడో అ దేవుడికే తెలియాలి.'

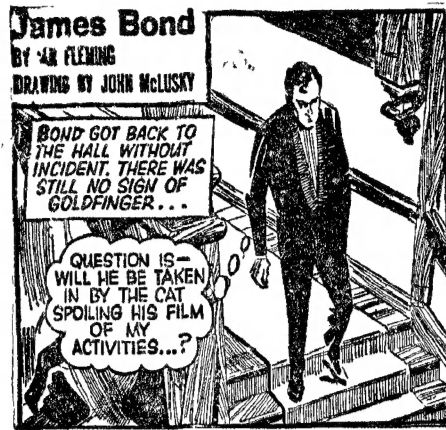
'లైట్ ఫిలింమిడ వడలా చేయాలి—' అలె! అలా చేస్తే పనికిరాకుండాపోతుంది. అయితే అల మారా తలుపు ఎలా తెరుచుకున్నట్లుగా? అదీ సహజంగా జన్మించేలా చేయాలి.....'

గోల్డ్ ఫింగర్ తిరిగి రావటానికి దగ్గరపడు తున్న నిమిషాలను గురించి బాండ్ మరిచి పోయాడు.....
'నువ్వే దోషిని కాటేశావావు.....'

'నువ్వే ననుకోవాలి ఆ అల్మారా తలుపు తెరిచింది. ఆ ఫిల్మ్ ని వెలుతురులోకి లాగి పాడుచేసింది కూడా నువ్వే.....'

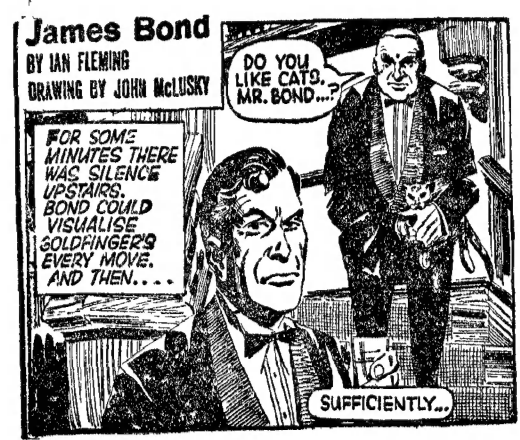
'పిల్లని బాగోకోనింది బయటికి వదిలిపెట్టిన ననిమాత్రం నే నేపాడు. ఏది ఏమైనా దా రహస్యం ఏమీ గోల్డ్ ఫింగర్ కి దొరకలేదు.....'

ఏమీ జరగజుట్టి హాల్లోకి తిరిగివచ్చాడు బాండ్. ఇంకా గోల్డ్ ఫింగర్ వచ్చిన జాడలు ఏమీ కనిపించ లేదు.....
'ఇంతకీ నా చర్యలన్నీ ఉన్న ఆ ఫిల్మ్ ని ఏదేలా దాకనం చేసిందని అనుకుంటాడా.....?'

'నిశ్చయంగా ఉంది, కానీ సాయంకాలపు చల్ల గాలి బాండ్ మెదవెనుక భాగానికి తూలింది. గోల్డ్ ఫింగర్ ఆ రూంలో అడుగిట్టాడు.....'

'హాల్లో ఎప్పుడొచ్చారు? నే ను చూశాల్సింది.....' 'దోర్ కొట్ట లేదనుకుంటూ, మేము పైకెళ్లివస్తా. తర్వాత మనం భోజనం.....'

కొన్ని నిమిషాలు పైనుంచి ఏ శబ్దమూ వినిపించ లేదు. గోల్డ్ ఫింగర్ ప్రతి కదలికను బాండ్ వూహిస్తూనే ఉన్నాడు.....
'మీకు ఏల్లా ఇంత యిష్టమో మీస్టర్ బాండ్?' 'హా.....'

'మా నౌకర్లలో ఒకతన్ని తయ్యకోడం మీకు చాలా సరదాగా ఉంటుంది. కొరియన్ లనే నేను పనికో పెట్టుకుంటావన్నది మీరు గమనించే ఉంటారు.....'

'ఇదుగో అదే జాబ్. ఏల్ల రక వనులుచేసే యితని కిది పర్వేత పేరు!'

(ఇంకా ఉంది)

అప్పులూగర్లు

కంఠం

టి. శ్యామల

☐ గోపాలంగారు చాచాదిగా వచ్చి “ఏమోయో! విశ్వనాథం! నీవద్ద ఒక పదిరూపాయలుంటే యివ్వు నేను తీసుకురావేడు. రేపుదయన యిస్తాను” అనడం గారు. గోపాలంగారు రైల్వే ఆఫీసులో హెడ్ క్లర్కుగా ఉండే అంతాకలిపి అంటే కరువుధర్మము మొదలయిన వన్నీ కలిపి నాలుగొందలు పైచిలుకు వస్తుంది. మని పిక్ దాదాపు నలభై ఏండ్లు వుంటాయి. మనిషి ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతో వుంటాడు. ఎదుటివారితో, తనకింది మనిచేసే గుమస్తా అతోసహా మనుషునిచ్చిన కుండా, ఎంతోమంది మర్యాదగా మాట్లాడుతారు. నిండ్లైన ఏగ్రహం. మనిషిని చూస్తేనే అతనియందు ఎవరికయినా గౌరవభావం ఏర్పడుతుంది. ఏగ్రహానికి అగవట్టు ఎప్పుడూ మడత చెరగని తెల్లని బట్టలనే వేస్తాయి. గోపాలంగారు బెజవాడ రైల్వే డివిజన్లో ఫీసుకు వచ్చి వట్టుమని పదివెలలుగాకపోయినా, అచ్చి

అఫీసులతోనూ చాలా మందికి అతివన్నీపాతుడై నారు. ఎవరు ఏకస్థైల చెప్పుకోటానికివచ్చినా అతి వోపితగ విసేవారు.

విశ్వనాథం బ్రహ్మచారి. పిగరెట్టు, వగయిరాల వంటి అలవాటేమీ లేనివాడు. ఉన్న డబ్బు కాస్త రూముతో వదలిపెట్టిరాక, జేబుతోనే పెట్టుకుని వస్తూంటాడు ఆఫీసుకి. అంచేత ఎప్పుడు ఎవరికి డబ్బు కావాలనేవచ్చినా విశ్వనాథం వద్దకు వరుగెత్తి కుంటూ వస్తారు. కాబట్టి తన ఆఫీసులో అందరూ విశ్వనాథాన్ని ‘పాపాకారువిశ్వనాథం’ అని పిలుస్తూంటారు. అలాపిలిచినప్పుడు విశ్వనాథం కోపం తెచ్చుకోక ఒకవిధమయిన సంక్రప్తిని గూడ పొందేవాడు.

అదోక అయిదవ తారీకి! అయినా గోపాలంగారు అడిగారు. అంటే అలా అడగటం విస్తూల్లెవరూ కూడ అశ్చర్యపడరు. విశ్వనాథం జేబుతో మండి

పదిరూపాయల వోటు తీసియిస్తూ —

“చాలువాండీ! మరో పదియివ్వమంటారా?”

“అబ్బే, అవసరముండదనుకుంటూ! మారెండో వాడికి ఏవేవో మందులు రాసిచ్చాడు డాక్టరు. రెండు రోజులనుండి మరచిపోతున్నాను. ఇప్పుడే ఏదో రాసు కుంటూంటే గుర్తుకు వచ్చింది. వెంకటస్వామిని వందంచి యిప్పుడే తెప్పిద్దామని. లేకపోతే మరలా ఇల్లు చూశాకగని గుర్తురాదు.

“మందులకయితే మరో పది తీసుకోండి. అవది చాలుందో, చాలదో?”

“మరి రేపటివరకు నీకేమి యిబ్బంది కలుగదు కదా! రేపు ఇచ్చేస్తాను.”

“రేపుగాకపోతే ఎల్లండి ఇవ్వండి! ఇంతతో వాకేమి అవసరం లేదు”.

“అయితే వరే! ఆపదికూడా యివ్వు!” అని విశ్వనాథం వద్దనుండి ఆ రెండు పది వోటుకూడ తీసుకున్నాడు. హెడ్ క్లర్క్ గోపాలంగారు.

గోపాలం తన పిలువో కూర్చుంటూ “ఒరే! వెంకటస్వామి!” అని కేకవేసి, వచ్చింతరువాత, “నువ్వు బజారుకెళ్లి యీ కాగితంతో వ్రాసివున్న మందులు పట్టుకురా! ఆ సుధామెడికల్ స్టోర్సుకు వెళ్ళు, అక్కడకాస్త చుక్కా దొరుకుతాయి. అంటూ రెండు పదిరూపాయల వోట్లు వెంకటస్వామిచేతి కిచ్చారు. వాడు వెళ్ళటానికి నాలుగడుగులు వెయ్యగానే “వెంకటస్వామి! నువ్వు వచ్చేసరికి అలశ్యమవుతుంది దేమో! వాకొక పిగరెట్టు పెట్టే, కాఫీ, ఇచ్చివేళ్ళు” అని పురమాయించారు గోపాలంగారు.

పాదుకాలం పిల్లవాడికి మందులు ఎలాకొనటమో అని అతోచిస్తున్న ఆయనకు తంపైనుండి ఎంతో బరువు దింపినట్లుంది.

“ఏం! నుజా! చివబాటుకు ఎలావుంది? డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళివచ్చావా? యిదిగో మొన్న ఆయన వ్రాసిచ్చిన మందులన్నీ తీసుకోవ్వాను.” రెండోకొడుకు మురళి వక్రమ దిగులుగా కూర్చున్న భార్య నుజాతను అడిగారు గోపాలంగారు.

“ఏమీ తగ్గ లేదండీ! మధ్యాహ్నం రెండుగంటలకు జానలొగి పడుకున్నవాడు యిప్పటివరకు కన్ను తెరువలేదు. రేపుతే మూలుగుతున్నాడు గని, మాట, వలుకు లేదు. ఉండండి కాఫీ తీసుకువస్తాను” అని వంటంటి వైపు వెళ్ళింది నుజాత. కొడుకు ఒంటి పై చెయ్యివేసి చూశాడు. జ్వరం పేలిపోతోంది. అఫీసు బట్టలు విడుద్దా మనుకున్న వాడు అగిపోయి, భార్యరాకకై ఎదురు చూస్తూ, కొడుకు పడుకున్న మంచంపైనే కాళ్ళవైపున కూర్చుని కొడుకువైపు దిగులుగా చూస్తున్నాడు. ఇంతలో కాఫీ తీసుకు వస్తున్న భార్య మధ్యే శిలించి, “నుజా! పోనీ డాక్టరు వద్దకు తీసికొని వెళ్ళిరాక పోయావా!” అని అడిగాడు.

“వెళ్ళానునే అనుకున్నాను. కాని మొన్న వ్రాసి యిచ్చిన మందులు వాడారా” అంటే ఏం చెప్పాలా అనుకొని వెళ్ళలేదు. “పైగా ఆయన బిల్లోకటి యివ్వాలిగదా!” తలంచుకునే తనేదో వేరం చేసినట్లు చెప్పింది పాపం నుజాత.

“ఏచ్చి నుజాతా! అందుకొరకని పిల్లవాణ్ణి చంపు కుంటామా! అయినా ఆయన బిల్లు ఒకరోజు అటు, ఇటుగా ఎప్పటికప్పుడు యిస్తూనే వున్నాంగా! ఏం! ఆయన బిల్లు గురించి అడిగదా!”

“హింస అయిన ఇప్పుడు అడగలేదంటే నేనెందుకంటాను.”

“మరేం భయంలేదు. సుస్విప్రుడు వాణ్ణి తీసుకుని వెళ్లిరా. యామంటును గూడా చూపించి ఎలా వాడలో కనుక్కో. వచ్చేటప్పుడు ఆయన బిల్లు గూడా ఎంతయిందో కనక్కో.”

సుజాత నవేనరి తలూపి పిల్లవాణ్ణి తీసుకో బోయింది. “ఇదిగో యీ రూపాయి తీసుకొని రివా మీద వెళ్లి రండి. ఉండు రిక్సా పిలుస్తాను.” అంటూ వీధి గుమ్మంవైపు బయలుదేరారు గోపాలం గారు.

“నేను బాబును తీసుకుని వెళ్ళగలను తేండి యిప్పుడు రూపాయి దండగెందుకు?” గోపాలంగారిది విని పరుసవ్వనవ్వతూ రిక్సా కొరకెళ్లారు.

ఉదయాన్నే లేచి, గోపాలంగారు ఆనాటి పేసరు డబ్బులూ కాని త్రాగుటలూ పావవాడువచ్చి ఒక ప్రక్కగా చిల్లబడ్డారు.

“నమోయ్ గోన్నా! నీపాట డబ్బులా! ఎంత యిందేమిటి!”

“అమ్మగారు ప్రార్థన తీయక మానారండి! నంధై మూడు రూపాయల అరవై రెండు పైసలైంగంటి!”

“అలాగే ఇప్పుడు చిల్లలేరుగాని, సాయంత్రం వచ్చి తీసికెళ్ళు.”

“మా పెద్దమ్మాయిని రేపు అత్తగారింట కంపు తున్నానండి. మొత్తం ఏదై యిస్తారా ఎంతో పుష్పే ముంటుంది. ముందుపెంకో పట్టు కుందురుగాని!”

“అలాగే తీసికెళ్ళునోయ్! దావో నీయింది.”

“నందే నత్తానండి!” పాప గోపన్న వెళ్ళుతో యాడు.

“నాకు ఆఫీసులో ను ఎక్కువగా వుంది. కొంచెం ఆలశ్యం కావచ్చు. దానిచేతికిస్తాను ప్రార్థనల్నే పాప కొచ్చిప్పుడు తీసికొని వెళ్ళు.”

“అట్లాగేనండీ.”

గోపాలంగారు పాలడబ్బు సాయంకాలం గెల్తానని గోన్నకు హామి యిచ్చాడు. అప్పటికి డబ్బు ఎలా వస్తుందో ఆయనకే తెలియదు. ఒక్కనెలం బార వడ్డాడు కాని వెంటనే డబ్బులుండుకో గలిగాడు.

“అదేమిటంటే! యీవే పాడవచ్చు ఎచ్చేవో ఇస్తానని చెప్పానన్నారుగా! మరి యింకో ఏదెనిమిది ఎక్కువే యిస్తానన్నా రేమిటి?”

“అవును! సుజా! పాపం గోన్న కూతుర్ని అత్త వారింటికి పంపుతున్నాను. అలాంటప్పుడు మనం ఎలా కావనగలం. పోనీ నేనే ఎక్కువో అక్కడి తనీ ఇచ్చేస్తాను.”

“మారూ! మీదైర్వమేమిటోగాని నాకర్థంకాదు. మిత్రుల అడిగినా మోహనాలు వడి నరేంటారూ.”

“సుజా! మనము ఇతరులవద్ద నుండి సహాయము పొందుతున్నప్పుడు మనమూ యితరులకు సహాయము చెయ్యాలి. మనకిచ్చే వాళ్ళకూడ నీలాగ అనుకుంటే మనమేమయిపోతాం చెప్పు?”

సుజాతకు ఏం సమాధానం చెప్పిరో తోచక లోపలికి వెళ్ళి పోయింది.

* * *
అది లంచ్ టైము గోపాలంగారు పూను వెంకట స్వామి తెచ్చిన టిఫిను, కాఫీ, పూర్తిచేసి, సిగరెట్లు తేలిగించుకుని—

“వెంకటస్వామీ! నాకొక చిట్టించి చేసిపెట్టాలిరా!”

“ఏంటిసార్!”

“ట్రాఫిక్ ప్రాంచీరో వెంటకట్రాన్ గారున్నారా తొనుగూ! ఆయనకో పిటి ఇస్తావా?”

“ఆయనకాదగూడ ఫోనువుందిసార్.”

“ఫోనుకో మాట్లాడితే బాగుండదుగాని. సుప్రభృత! యిదిగో పిటి. ఆయన చేతికి ఇవ్వు.”

“అలాగేసార్.”

చీటిలంటే యిచ్చినపాటగాని, ఆయన ఏమనుకుంటాడో, గదాలన లేకుంటే ఎంత భాదనడలతో వస్తుందో అనుకుంటూ ఆయనకు తెలియకుండానే మనస్సులోనే భగవత్పూర్వం చేయసాగారు గోపాలంగారు.

ఇంతలో బల్లపైనున్న యింటర్నల్ ఫోన్ గణగణ మ్రోగింది.

“గోపాల్ హియర్!”

“గుడ్ ఆఫ్టర్నూన్! సార్! కులాసా!”

“బావంతుని దయవలన కులాసానే వున్నాను. మీపిటి చూశాను. యీమాత్రం దానికి ఫోను చేస్తే చూడుటంటే రేపేస్తే పీఠపుండా! యిప్పుడే కాదా?”

“మీకేబ్బందిలేమోతే యీపూట ఇస్తే వయం.”

“సరే ప్రస్తుతం నావద్ద అరవై మాత్రం వున్నాయి మిగతాదానికి చెక్కుపెంపిస్తాను సరేనా!”

“నారా ధాంక్యుండీ!”

“అబ్బే ధాంక్యు కేముందండి యిందులో! ఈమధ్య బాత్రికా కట్టుకు రావడం లేదేం మీరు?”

“ఇంట్లో పిల్లలకు సున్నీగా పుంటున్నది.. మీ పైకిం వచ్చే పుట్టుకు పంపిస్తాను.”

“డోస్ట్ వగ్రీ! ఏం ఇష్టమొచ్చినప్పుడు పంపండి.”

అటువైపున సోను పెట్టబడిందని గ్రహించి, తను గూడ ఫోను పెట్టేసి—

“హమ్మయ్య! యీ పూటకు గండం గడచింది. ఈ అరవైలోను పాలవాడికి ఏదై యిచ్చేస్తాను. రేపటి నలభైలో ఆ హోటలు వాడికి వద్దెనిమిదిగా బాతిపాలి. అదీ, పాపం నిన్న విశ్వనాథం వద్ద తీసికొన్న బరవై యిచ్చేస్తే పరిపోతుంది.” అని మనస్సులోనే తక్కులు మేమున్నారూ గోపాలంగారు.

“యీ కవరు మీ కియ్యమన్నారు సార్! వెంకట గత్తుంగారు!” అంటూ సవ్వతూ డబ్బు, చెక్కు పుస్తకవరు అందించాడు వెంకటస్వామి. కవరు జేబులో పెట్టుకుని, ఒక అర్డరూపాయి తీసి “వెంకట స్వామీ! యీ డబ్బులతో నీ పిల్లలకు మిత్రాం కొనుక్కెళ్ళు యీపూట.” అని అర్డరూపాయ అందించారు గోపాలంగారు.

వెంకటస్వామి మోహమాటంగా “వద్దలెండి సార్! మొన్ననేగా రూపాయి ఇచ్చారు.”

“అలాకాదు! నిన్ను ఎక్కువీకి పంపినా పని సవ్వంగా జరుగుతుంది ఫర్వాలేదు తీసుకో.”

అలాపని చేసుకొచ్చినప్పుడంతా కొద్దోగొప్పో యిమ్మాంటారు కనుకనే గోపాలంగారు నీ పని చెప్పినా విసుక్కుకుండా చేస్తాడు వెంకటస్వామి.

అయిదు అయ్యేసరికి అందరూ ఆఫీసు వదలి వెళ్ళే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అలాంటి ప్రకారం కలసి వెళ్ళేందుకు దగ్గర యిండ్లవాళ్ళయిన మరో యిద్దరు గోపాలంగారి వద్దకు వచ్చి కూర్చుంటూ—

“ఏం! గోపాలంగారూ! ఇప్పుడే ఓవర్ టైం చేద్దామనుకుంటున్నారా! అయిదున్నా ఇంకా పిటి”

“రేండా పైల్స్ వున్నాయ్!”

“అబ్బే లేదంటే! యిప్పుడే డి. యర్. వర్క్ నుండి పైల్స్ వస్తే చూస్తున్నాను. ఒక్కరెండు నిమిషాలుంటే నేనూ వస్తున్నాను.” అంటూ టేబిల్ ఎక్కకుని ముగ్గురూ బయల్దేరారు.

గోపాలంగారితో వున్న యిద్దరూ మురళి కేఫ్ లోకి దాటితారు. ఆ హోటల్లోనే గోపాలంగారికి భారా వుంది. ఆ హోటలు పాప్రయలుటూ పిళ్ళ ఎడబడబ్బు అడిగి తన వరుపు తీస్తాడేమోనని తనే

“ఏం! చౌడరిగారు నా ఎక్స్టెంటు ఎంత యిందో చెబ్బరూ. రేపు పంపిస్తాను.” అని అడిగాలూ ముందుగానే.

పాప్రయలుటూ కృష్ణయ్య చౌడరి ముఖం విప్పి రింది. ఆరో తారితయనా యింకా డబ్బు యివ్వ లేదనే బాధ ఒక ప్రక్క, అడుగుతే ఏమనుకుంటాడో ననే బాధ యింకో ప్రక్కన అతన్ని వేదస్తున్నాయి. ముగ్గురూ కాఫీలు త్రాగి, మెల్లగా నడక సాగించారు యింటి వైపు. ముగ్గురూ ఒక ఆఫీసు వాళ్ళయితే కబుర్లకు కొడవేముంది. అఫీసర్లను గురించి, ఏ కేసులో ఏవిధమైన తప్పులున్నాయో, వాటిని తామెలా సరిదిద్దుకోగలిగారో లాంటి మాటలే.

గోపాలంగారు యిల్లు చేరుకునేసరికి ఆరుదాటింపి సుజాత అన్నదే పిల్లవాణ్ణి డాక్టరు వద్దకు తీసుకో వెళ్ళి వచ్చినట్టుంది.

“సుజా! చినబాబుకు ఎలా వుంది! డాక్టరు ఏమన్నాడు?”

“మరో నారంరోజుల వరకూ ఆవుం పెట్ట కూడదుట. అడిగినప్పుడల్లా హార్లిక్స్ యివ్వమన్నారు బురకొచ్చి మందులు వ్రాసి యిచ్చారు. వెంటనే కొని వాడటం ప్రారంభించమన్నారు. ఈ వాచిం రోజులు ప్రతిరోజూ ఇచ్చివేసి అప్పటికి తీసుక రమ్మన్నారు.” అని డాక్టరు వ్రాసి యిచ్చిన మందుల గీటిని భర్తకు అందించింది సుజాత.

“యితకూ ఏం జబ్బుని చెప్పారు! డాక్టరు.”

“జబ్బేమిటో! పేరు చెప్పలేదుగాని, భయపడి పలకన అవసరంలేదని మాత్రం అన్నారు.”

“ఆయన బిల్లు ఎంతయిందో కనుక్కున్నావా? గోపాలం గారడిగారు.

“వచ్చేందు రూపాయలయిందని కాంపౌండరు చెప్పాడు. రెండుమూడు రోజులలో తీసుకొచ్చి బానా న చెప్పవచ్చాను.”

“అలాగే ఏదో ఒకటి మాపి ఇద్దాములే. బాబుకు హార్లిక్స్, మందులు తీసుకొస్తాను.” అంటూ, బయలుదేరబోయారు.

“అదేమిటంటే! ఆఫీసు నుంచి వచ్చినవారు వచ్చి నట్టే వెళ్ళిపోతున్నారు. కాళ్ళుచేతులు కడుక్కు రండి! కాఫీ యిస్తాను.”

గోపాలంగారు భార్య వైపు ప్రేమపూర్వకంగా చూశారు. ఆ మాపులకు తట్టుకోలేక సుజాత ముగ్గులో తలవంచుకుంది. పాపం తన కోసం నేను ఏదీ ప్రత్యేకంగా చేయకపోయినా, నేనంటే ఎంత ప్రేమ! ఏం బుద్ధింది వచ్చినా తనను వల్లెత్తు మాట అని ఎరుగదు. ఇ! త్వరలో ఏదో విధంగా ఈ బాకీలన్నీ తీర్చేసి వచ్చే శీతంతో సుఖంగా గడుపుకోవాలి. నేను ఇహనుంచి అనవసరపు ఇబ్బలేమి చెయ్యగూడదు.” అని తనతో తను అనుకుని, కాళ్ళుచేతులు కడుక్కుని వచ్చి, భార్య అందించిన కాఫీ త్రాగారు గోపాలంగారు.

“ఏమిటి! అంత దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు.

అట్టియే మందులకు డబ్బు గురిచా! యీ పూటకు దాక్తుగా రిచ్చిన మందులున్నాయి. రేపు తీసుకు రావచ్చుండి." సుజాత మనస్సు విచిత్రాగ్రహించింది. ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు అఫీసులో బాకీ చేసుకుని వచ్చి, విశ్రాంతి లేకుండా వెంటనే బయల్దేరుస్తూ భర్తను చూసి తనలో "పాపం ఎంత నశించిందా! నేటికి తనకు డబ్బు కరు వైందేగాని, విజంగా జడు చాలా అర్హులవతురాలే. దేవుడు లాంటి భర్త దొరికినందుకు."

"ఫరవాలేదు! డబ్బుదే వస్తానుగా. అడగటమే మర్చిపోయాను. ఇంట్లోకి ఏమీనా పరుకులు కావాలి?"

"ఏమవుతే కాఫీ ఏదీ మాత్రం తీసుకురండి. తర్వాత మిగతావి తప్పుకొమ్మను."

"అలాగే" అని గోపాలంగారు వెళ్ళిపోయారు.

సుజాతకు ఎన్నో ఆలోచనలు రుచిగవడం. "పాపం ఆయన గూడా దుబారా ఏమీ చెప్పలే! కాని ఎన్నో నాలుగొందలూ ఏమైపోతాయో అనియదు. ఏ నెల కానెల అక్కడిది ఇక్కడ, ఇక్కడిది అక్కడకు మారుమూలమైనాగాని నెలకొంది. మరి తన కంటే అల్పమైన జీతం తెచ్చుకునే వాళ్ళు ఎలా గడుపుకుంటున్నారో గదా!" అనుకుంటూ ఆలో చించుకొంది.

* * *
"హా! ప్లీజ్ మూవ్ దిస్ సెట్." "నమస్ట! గోవత్ పోటీ ఎప్పుడో కావాలంటు లేదు. ఏమిటి విచిత్రం."

"వాకు కొంచెం వసు వుండే వచ్చును." అని మీరాద్వానికి తనయందు ఎంత అభిమానమున్నదో చూద్దామని అగారు గోపాలంగారు.

"చెప్పండి! ఏకైక వక్కా."

"వాకు కొంత డబ్బు కావాలి."

"ఎంత?"

"రెండు వందలు కావాలి. ప్రతి నెల మీ వడ్డీ ఇచ్చి, అనయలో పాతికకు తక్కువ గడువు ఇస్తాను. అంతకాని అంతా ఒక్కసారి మాత్రం ఇవ్వను."

"అలాగే కానివ్వండి. కాని నెలవడ్డీ ముందుగానే యిరవయ్య తీసుకుని, మిగతాది ఇస్తాను. వడ్డీ మాత్రం ప్రతి నెలా కరెక్టుగా ఇస్తే, అనల్ ఎప్పు డానా యివ్వండి. గర్వంలేదు."

గోపాలంగారికి వడ్డీకి పైకం తీసుకోక తప్ప లేదు. ఒక క్రమం ప్రకారానికి మందులు కావాలి. ముఖ్యముగా ఇంట్లోకి సరకులు లేవనీ సుజాత చెప్పిపోయినా తనకు తెలుసు. యివిగాక చిల్లర బాకీలు, దాక్తులు తీర్చి, అన్నీ ఒకవంద దాకా వున్నాయి. ఎంతా నెలకొ గడవాలి. అంచేత వివరీ తంగా సరకులున్నామని తనపే గూడా గోపాలంగారు అప్పు తీసుకున్నాడు.

చివ్వాబు మంచంవే మున్నయే రూపాయల కరకు ఖర్చు అయ్యాయి. వస్తూ వస్తూ భార్య సుజాతకు మల్లెపూలు, పెద్దబామకు జిలేబీలు, తీసుకుని ఇల్లు చేరినంటే ఎనిమిది గంటలు దాటింది. మార్కెట్ వద్ద డబ్బు తీసుకున్న కొద్దికంటా గోపాలంగారికి వివరం కలిగింది. కాని వెంటనే తీరుకుని మామూలు మనిషి అయ్యారు.

సుజాత భర్తకు, పెద్ద కొడుకు మోహన్ కు వడ్డీంచింది. మోహన్ చాలాగా వుంటాడు.

అప్పులలోని అంతరంగం

"హై స్కూలులో 6వ ఫోరము చదువుతున్నాడు, భోజనం మధ్యలో."

"నాన్నా! నాన్నా! మా స్కూలు వాళ్ళంతా డరరా సెలవులకు పాపి ఎక్స్ కర్షన్ కు వెళ్తున్నారట. వచ్చే వాళ్ళందరూ రేపటి లోపల డబ్బు యిచ్చేయ్యాలి."

"ఎన్ని రోజులూ మీ యాత్ర."

"వారంరోజులట. భోజనం, కాఫీలు, అన్నీ వాళ్ళే పెద్దారట."

తను ఎక్స్ కర్షన్ సంగతి ఎల్లినపుడు తండ్రి ఏమంటాడో అని కొంత భయపడ్డాడుకాని, తండ్రి ఏమీ అనకపోగా ఎక్స్ కర్షన్ గురించి ప్రశ్నించేసరికి వాడి ఉత్సాహానికి అంతే లేకపోయింది.

"యంతకూ ఎంత కట్టాలి" అడిగింది సుజాత. డబ్బు విషయం ఎల్లేసరికి అవిడకు ఎక్కడలేని దిగులు పట్టుకుంది.

"పెద్ద వాళ్ళందరకూ అన్నావీ, అన్నంటికి కలిపి 20 రూపాయలట. మేము చివ్విసిల్లం కనుక వదిలరావాయలట. నాన్నా మరివేను, వెళ్ళొచ్చి" అని మారాం మొదలుపెట్టాడు.

తల్లి అందుకుని "ఎప్పుడూ ఒంటరిగా వుండ లేదు గదురా. వారంరోజులూ వుంటావు! ఆ పది రూపాయలూ పెట్టి లాగు వక్కా కుట్టించు కుందుగానిలే." అన్నది సుజాత.

"ఫోవో! అమ్మా! ఏదడిగినా నువ్వు అల్లాగే అంటావు! ఎన్నాళ్ళుపోయినా నేనుచివ్విసిల్లాగ్నా." అని బుంగమూతి పెట్టుకుని, తండ్రి వైపు బ్రతి మాలుతున్నట్లు చూశాడు.

"ఒరేమే యిప్పుడే కదురా నువ్వువ్విది. మేము డరం చివ్విసిల్లం అని. ఇంతలోకే ఎలా పెద్ద రాడ వయ్యచ్చరా."

"అడికాదు నాన్నా! ఒంటరిగా వుండలేనంత చివ్విసిల్లవాణ్ణి కాదుగా! అమ్మ ప్రతిదానికి అలాగే అంటుంది." అని గోపాలంగారి పెద్దకొడుకు తల్లి మీద పిర్వదు చేశాడు.

గోపాలంగారు, భార్య సుజాత నవ్వుకున్నారు.

"అలాగే వెళ్ళగానిలే. రేపెద్దన్నే అడుగు

డబ్బిస్తాను." అని అన్న తండ్రి మాటలకు పిల్ల వాడి ముఖం వికసించింది. వాడి సంతోషాన్ని చూపే సరికి డంపతు లిద్దరికీ సంతోషం కలిగిందిగాని, సుజాతకు మాత్రం లోలోపల భాగవనే వుంది. అనలే డబ్బుకి యిబ్బందిగా వున్నది, ఇప్పుడిదొక అవసరపు ఖర్చు అని. కాని పైకి ఏమీ అనలేక పోయింది.

* * *

గోపాలంగారు భోజనం పూర్తి అయిన తరువాత తమంపాకులు చేసుకుని, చివ్వికొడుకు వద్దకు వెళ్ళి చూశారు. వాడు ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నాడు. పాట్ల మీద చెయ్యి పెట్టి చూశారు. వాడి వొళ్ళు బాగా వేడిగా వుంది. క్రమేణ తగ్గుతుంది అని సరిశుచ్చుకున్నారు గోపాలంగారు. ఒక వైపున అత్యవసరమైన వాటికి డబ్బు దొరికింది, రెండవ ప్రక్కన కొడుకుకు జ్వరమువూర్తిగా నయముగాక పోయినట్లు టిపి అంకోకన కరంగా లేరుగదాని లేక మనస్సుతో

వరందాలోని వాటకుర్చీలో కూర్చుని పేవరు వదాపు తున్నారు.

సుజాత గూడ భోజనం చేసి, పని పూర్తి చేసు కుని, వంటంటి నుండి బయట వదేసిరికి, దాదాపు పది కావచ్చింది. అమీ కూడ వచ్చి, భర్త ప్రక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చున్నది. గోపాలంగారు భార్య వచ్చింది కదాని పేవరు నుడిచి, ప్రక్కనపెట్టి, భార్య వైపు చూశారు.

"ఏమండీ! మళ్ళీ డబ్బు ఎక్కడయినా అప్పు తెచ్చాదా" అని అడిగింది.

"లేదులే! పదిరోజుల క్రిందట మనదొడ్లో రూపాయల చెట్టు నాటాను. దానినుంచే కొనుక్కొన్నాను" అన్నారు గోపాలంగారు.

"నేను ఏది మార్కెట్ నా మీకూ వేరొక్కోగానో వుంటుంది. యివన్నీ ఎలా నిర్వహించు మీద గ్యం" అని భయం చెబుతున్నది.

"ఎలా తీర్చేముంది. వచ్చి జీవంతోనే తీరం గ్నము. అయినా నీ కెందుకీ జిల్గ. నీకెన్నోపార్కు వెన్నాగు. నీటిని గురించి ఆలోచించవద్దని. ఆ పడే బాధలేవో వేనేడతలు కదా!"

"మీరు బాధపడుతూంటే నేనెలా నిశ్చింతగా వుంటానండీ. నెలకు నాలుగొందల వస్తూన్నా అదేమీ అర్థమేగాని, మనవల్లమా ప్రతిదానికి నెతుక్కినట్లుకే అవుతుంది." అని నిట్టూర్పు విడిచింది.

గోపాలంగారికి భార్య ప్రసంగం కొంచెం పనుగు గలిగించింది. "అదేమిటి! సుజా! నేను నా కొరకు ఏమైనా అప్పులు చెప్పిన్నానా? ఏదారంతా ఎక్కడ యిబ్బంది వడతాడో అని గూ గూ తీసుకురావటం. మీకు కావనివన్నీ ఏదో విధంగా యిస్తున్నా. మీరెవ్వరూ తృప్తిపడటం లేదంటే అది నా దుర దృష్టమే అనుకోవాలి." అన్నారు.

"మమ్మల్ని నేనీని అనలేదండీ! వున్న పరిస్థితులు చెప్పానుగాని, మీరు మాకిటునూ తక్కువ చేశారని అన్నానా?" అని సంతోషాన్ని చెప్పుకుంది.

గోపాలంగారు వచ్చి విసుగునూ అణచుకొని ప్రశాంతంగా అన్నారు. "మరేం చేస్తాం చెప్పు. ప్రతి ఖర్చు అవసరమైనదే! ఏది లేకపోయినా జరుగ దయ్యో. అయినా మనమెవ్వరికీ తిరిగి ఇవ్వకుండా పోవటం లేదుగా".

"ఇప్పుడెందుకండీ! పెద్దవాణ్ణి ఆ ఎక్స్ కర్షన్ కు పంపటం. పదిరూపాయలు కట్టాలి. పోయేటప్పుడు నుడో అయిరయినా చేతి ఖర్చులకు యివ్వాలి. ఏదో చెప్పి వాణ్ణి మరిపించితే పోయేగా."

"పోలే సుజా! పిల్లల సరదాలు యీ వయస్సు లోకే వుంటాయిగాని మన యీడు వచ్చినప్పుడు వుంటాయా? బాధ్యత తెలియని సంతోషపు రోజులు ఎవ్వరూ వాళ్ళకు, అయినా నెలకు యిచ్చివందలా ఖర్చు పెడుతూ వాడికిచ్చే పదిపాను రూపాయలతో మనకయ్యే ఆదా ఏమింది."

"ఏమో! బాబూ! మీ ధైర్యం!" అని నవ్వి పూరుకుంది. సుజాత మదనాపా గోపాలంగారు అఫీసుకు వెళ్తూ ఒక్క అయిదు రూపాయలు మనవో యించి రాత్రి మార్కెట్ వద్ద వచ్చి తీసుకోబ్బిక రెండువందల రూపాయలు, వెంకటరత్నం గారిచ్చిన అరనై రూపాయలతోనూ, మిగతా కొనగా మిగిలిన పైకెంతా సుజాత కీర్తి, "నా దగ్గరన్న డబ్బంతా

13

సీరియల్ రామశాస్త్రి వి.వి.సూక్తాంకర్.

6

(జరిగిన కథ:—రావ్ ప్రభుజీ బీద కుటుంబంలో జన్మించటంచేత చిన్న వయసులో విద్యాభ్యాసానికి నోచుకోలేకపోతాడు. కాని, వద్దెనిమిదేళ్ల తర్వాత వదువుమీద అవకాశం అయి పని వదులుకుని కాశీకి వెళ్లి బాగా చదువుకొనుటకాక 'కాస్త్రి' బిరుదుకూడా సంపాదించుకుంటాడు. అతను ఇంటికి వచ్చే సమయానికి తల్లి రాధాబాయి మరణశయ్య మీద ఉంటుంది. కొడుకు చేతుల్లో నంత్తునీలో మరణిస్తుంది. రావ్ కాస్త్రి సాంఘిక అతనిని మరాఠా సామ్రాజ్యం ప్రధాన వ్యాయమూర్తిని చేస్తుంది. అతను ఈ పదవిలో ఉండగా చింట్ నాడ్ అనే చిన్న గ్రామంలో శ్యామా అనే బానిస పిల్లకి చంపాణి అనే గాయకుడికి మధ్య ప్రేమ విరుడుతుంది. ఇది గమనించిన ఆమె యజమానురాలు శ్యామా సాంఘికానికి భయపడి ఆమెని పూనాలో అమ్మివేయవలసిందిగా భర్తకి వచ్చుచుంటుంది.)

☐ "అన్నలారా వినండి! వినండి! ఇదిగో ఈ రత్నంలాంటి బానిసపిల్లని చూడండి! చాలామంది జేరం! ఈ అమ్మాయిని కొనుక్కున్నవారికి విధి దొరికినట్లే—జీవితాంతం అదృష్టం అనుభవిస్తారు".

సేమవారం పూనాబజారులో జరిగే సంతలో మోర్భల్ శ్యామాని అమ్మకానికి పెట్టాడు. ఒక మామిడితోపుమధ్య జరిగే ఈ సంతలో ఒక డొబ్బునీడకింద చావమేకుని కూర్చుని వక్కునే నుంచునిఉన్న శ్యామాని చూడమని, కొన్నమని అరుస్తున్నాడు. ఆమె దిగాలుదడపోయి దింపిన తల ఎత్త లేకపోయి ఉంది. మామిడితోపు నీడకోసం వచ్చే సోమరులు చాలామంది ఈ వివేదాన్ని చూస్తున్నారు. క్రమంగా అక్కడి గుంపు పెద్దది అవుతూ వచ్చింది. ఇది గమనించిన మోర్భల్ ఉత్సాహంగా లాంబూలం నములుతూ, "అన్నలారా, చూశారా ఈ అమ్మాయి అందరి! రత్నంలాంటి బానిసపిల్ల—" అని రెట్టింది అరవటం ప్రారంభించాడు. "ఈ బానిసపిల్ల మొహమేకాదు. బుద్ధి కూడా అందమయినదే! ఎంతోమంచి స్వభావం—ఎంతో అణకువ, వినయం! ఇంటిపనులన్నీ బాగా ఇరిగిన అమ్మాయి—"

"అయితే మీరెందుకీ నిధిని అమ్మేస్తున్నారండీ!" అని అక్కడే నుంచుని ఉన్న ఒక అమాయకుడు అడిగాడు.

"ఏం చెప్పాంటావుబాబూ, అలా నాకర్హం! నా కనలు బుద్ధిలేదు కాని, నాలంటి పేజీ బ్రాహ్మణుడు బానిసపిల్లని పోషించగలడా అంటు? నాలుగేళ్లక్రితం

నా సాంఘికాన్ని మెచ్చి మన వీడ్చుసాహెబ్ వారే ఈ పిల్లని యజ్ఞంలో దాసి దానంగా ఇచ్చించారు! అప్పటినుంచీ ఈ అమ్మాయిని పువ్వుతోపెట్టి పోషించానుకొండి....." అని సమాధానం ఇచ్చాడు మోర్భల్. ఈ రకం ప్రశ్నని ఎదురుచూసినవాడే కాబట్టి, "కాని, రోజులు ఎప్పుడూ ఒకలాగే ఉండవుకదా! నే నొక అప్పుల వాడి చేత బడ్డాను. రుణం తీర్చుకోవటానికి ఈ రత్నాన్ని అమ్మేస్తున్నాను.. ఈ సంగతి విన్న నా భార్య మూర్ఖపోయి సంత పని చేసిందంటే ముమ్మడి! పాద్మమ్మని ఏడుమానే ఉంది పాపం....."

మోర్భల్ వర్ణించిన ఈ జాతిగాధ, శ్యామా అందం అక్కడ గుంపుని మరింత పెద్దదిచేశాయి. శ్యామాకిమాత్రం ఇదంతా దుర్భరం అనిపించింది. చంపాణిని తలుచుకొనగానే నక్షత్రాలవంటి ఆనా కళ్ళు చమర్చాయి.

"భగవంతుడా! నా ప్రార్థనలు మీకు వినిపించి ఉండవు. నేను పవిత్ర పాపరం మరక్షితంగా చంపాణికి చేర్చమని వేడుకున్నాను. నా పండేకం అతనికి కనుక అందేవుంటే ఈసాటికి గుర్రమెక్కి ఇక్కడికి వచ్చేసిఉండడా? ఇంకా ఎందుకురాలేదే! నా నుదిటిరాలే ఎలా ఉందోకదా....." అని రోలోపలే కుమిలిపోయింది. ఈ బాధకితోడు కొందరు ఆమెని కొనటానికి ఉద్యుక్తులవటం మొదలుపెట్టారు.

"అయితే ధర ఏమాత్రం?" అని అడిగాడు ఒక రయతు.

"బాబూ నేనేం పెద్ద షిపుకారినా వ్యాపారం చెయ్యటానికి, జేరం చెయ్యటానికి? మోసం అనేది నాకు చాలా దూరం— పది మొహర్లు ఇచ్చిం చండి చాలు—" అన్నాడు మోర్భల్ కొంచెం నిర్లక్ష్యంగానే.

ఈ వెలని విన్న మోతుబరి రయతు ఆదిరి పోయాడు. "ఇదేమి టీ వింత! ఆదవిల్లకి పది మొహర్లా? పానిసల్ ముందు రోజుల్లోకూడా ఇంతలేదే! మూడిస్తాను ఇచ్చే నయో!" అన్నాడు. ఇంతలో ఒక కువిందుడు ముందుకు వచ్చి, నాలుగు మొహర్లు పాడాడు. మోర్భల్ ఇద్దరికీ తల అడ్డంగా అడించాడు.

"బావయ్యా, ఈ మోతుబరి చెప్పింది నిజమే.

రోజులు బాగా లేవు. మూడు మొహర్లు మంచి వెల! కాని, నాకు ఈ పిల్లనిచూస్తే వద్దానం కలుగుతోంది. అయిదు మొహర్లిస్తాను, తీసుకో!" అని ముందుకి వచ్చాడు ఒక అంగడి పెట్టుకున్న వ్యక్తి.

మోర్భల్ విరగబడివచ్చాడు. తర్వాత సాధా పంగా తలుపులకు చింక ముట్టుకుని, వక్కుసాడితో

నములుతూ, "బాబూ చెప్పన్నా విను! ఈ పిల్లని పాలం చేసుకునే వారూ, బట్టలునేసే వారూ, అంగడి పెట్టుకునేవారూ కొనుక్కోగలరా ఏమిటి? ఎవరో మహరాజా ఇంట్లోనో, అంతఃపురంలోనో వెలిగి పోవలసిన కన్యా రత్నం!" అన్నాడు.

"ఈ బ్రాహ్మణు చాలా గడసరి!" "ముసలి నక్కేననుకో!" "ఎంతో దురాశ!" అనే మాటలు వినిపించాయి అక్కడివారు మోర్భల్ జవాబు విన్న తర్వాత. అదే సమయంలో ఇద్దరు అశ్వికులు అటు రావటంతో ఈ పాదావుడి కొంత తగ్గింది.

"ట్రాపీవారె సాహెబ్ లకి వందనాలు!"

"బాంబయికర్ సాహెబ్ లకి జయ!"

"కంపేసవారె సాహెబ్ లకి స్వాగతం!" అని కొందరు వారిని అప్దించారు. (ట్రాపీవారా, బాంబయికర్, కంపేసవారె— ఈ పదాలన్నీ ఆ కాలంలో ఇంగ్లీషువారిని వర్ణించేందుకు వాడేపేర్లు— రచయిత.) ఇలా అప్దించిన వారంతా తెల్ల దొరలతోమంచి జేరం కుదుర్చు కొనవచ్చునని ఆశించే వ్యాపారులే.

గుర్రాలమీద సరివారంతో వచ్చిన ఆ ఇద్దరి పేర్లూ, 'మిస్టర్ మోస్టిన్, మిస్టర్ ప్రయిన్.' ప్రయిన్ కి ఏదీకొనాలని లేకపోయినా మోస్టిన్ చెప్పటం వల్ల కొన్ని తివాసిలా, ఒక హాక్లా, పన్నీరుబుడ్డి, ఇంకా ఇతర చిల్లర వస్తువులూ కొన్నాడు. 'ఇవి చాలు'నని వెళ్ళిపోబోతున్న అతనితో మోస్టిన్, "సర్! మీరు దేశం వస్తువులని ఎన్నోకొన్నారు. మీదేమి అనుకోకుండావుంటే మరో అందమయిన వస్తువునీ చూపిస్తాను. మన బాంబాయి అస్తానానికి బాగా ఉంటుంది....." అన్నాడు కొంచెం జెరుకుగా. ప్రయిన్ మోస్టిన్ కన్నా 'సీని యర్' అధికారి.

"ఏమిటది?" అని అడిగాడు.

"ఒక బానిసపిల్ల సర్! ఆదాగో ఆ చెట్టుకింద ఉన్నమ్మాయి! అంత ఖరీదు కూడా చెయ్యదు. పానిసల్ యుద్ధం తర్వాత మరాఠా దేశంలో బానిసల వెలలు బాగా పడిపోయాయిట. ఇండియాలో ఇంతే క్కడా ఇంత చవకగా దొరకడుట—" అన్నాడు మోస్టిన్.

"బానిసపిల్లని మనమేమి చేసు కుంటాము మోస్టిన్? మనదేమన్నా దేశీయ ప్రభుత్వమూ, బానిసలని కొనుక్కొనటానికి? మనదొక కంపే తెలసా?"

మోస్టిన్ కి ప్రయిన్ అంటే భయం లేకపోలేదు. కాని ఎందుకో శ్యామామీద బాగా మోజా పడటంతో అంతటితో వదలలేదు.

"క్షమించండి, సర్!.....ఇంతకీ నేను చెప్ప వచ్చేది.....ఈ దేశంలో ఉన్నప్పుడు ఇక్కడి వడ్డ తులు అలాంటి చేసుకోవటం మంచిదికదా..... ఇండియన్లుకూడా మనల్ని మరింత ఆదరిస్తారు.... బానిసపిల్ల ఉండటం ఈ దేశంలో గొప్ప....." అని వాదించాడు.

మోస్టిన్ పట్టుదల ప్రయిన్ కి అశ్చర్యం కలిగించింది. ఇంతగా అతన్ని ఆకర్షించిన బానిసపిల్ల ఎవరా అని శ్యామా ఉన్నచేపు పరిశీలనగాచూశాడు.

"మోస్టిన్ మీకు మరిపోతోంది! కాని మీ పరదా తీర్చుకో.....అమ్మాయి విజంగా అందంగాఉంది..... మన కార్యాలయంలో ఉంచినా కంటికి వదులుగా

బువ్వమంది—నలే, బేళం కుదుర్చు! అన్నాడు బిరునప్పతో.

అతని మాటల్ని వేళాకోళానికి మోస్టిన్ కొంచెం సిగ్గుపడినా, గుర్రాన్ని మోర్భట్ కూర్చుని ఉన్న చెట్టువైపుకి తీసుకువెళ్ళి, మరాఠీతో, “ఈ అమ్మాయి వెల ఎంత?” అని అడిగాడు.

అతని ప్రశ్న వినగానే శ్యామా ఒక్క అరుపు అరిచి, కుప్పగా కూలిపోయింది.

“అయ్యో భగవంతుడా! నన్నొక ‘యవను’ డికా అమ్మేస్తున్నారు! నా మతమే మార్చేస్తారే! అమ్మా, అమ్మా! నన్ను కన్నప్పడే నా ‘మెడలో’ నీ గోళ్ళగుచ్చి చంపేయ్యక! పోయావా?” (ఇది మహారాష్ట్ర భాషలో వాడే పదజాలం—ర.) అని వెక్కిరి వెక్కిరి ఏడిచింది.

మోర్భట్ మాత్రం మంచి బేరం దొరికిందని సంతోషించాడు. “సాహెబ్! తెల్లదొరలకి బేరం అంటే ఇష్టంలేదని నాకు తెలుసు! అందుకనే ఒకే ధర చెప్పేస్తున్నాను. 15 మొహర్లు ఇచ్చి ఈ పిల్లని తీసుకువెళ్ళిపోండి!” అన్నాడు.

మోస్టిన్ కి ఈ ధర సరసంగానే తోచింది కాని ఎందుకయినా మంచిదని బేరం ప్రారంభించాడు. ఇంతలో అక్కడ ఒక చిన్న అలజడి బయలుదేరింది. ఒక బ్రాహ్మణుడు హైందవ బాలికను మేల్చుట్టడి అమ్మటం చాలా దోషం అన్నారు కొందరు. కాని మోర్భట్ వారిని లెక్కచెయ్యలేదు.

“వదువుకున్న బ్రాహ్మణుడిని, శాస్త్రాని గురించి,

తప్పిస్తుంది గురించి నా తెచ్చున తెలుసా, మీకా? నముద్రంలాంటి మన మతానికి ఒక చక్కసాతే పెద్ద నష్టం కలిగించుతుంది!” అని బిరునుగా సమాధానం ఇచ్చాడు.

వీరి కలహం ముద్రవచ్చును మోస్టిన్ అవసరవరంగా 15 మొహర్లు తీసి మోర్భట్ కి ఇచ్చాడు. శ్యామా పూర్తిగా కుంగిపోయింది. ఆమె కన్నీరు ధారలుగా ప్రవహించసాగింది. చుట్టు పక్కల వారు ఆమెని వోదార్చుపోయారు. ఆ సమయంలో ఒక చిన్న, తెల్లటి పావురం ఎగిరివచ్చి రెక్కలు రెపరెపలాడిస్తూ, శ్యామా భుజంమీద వాలింది. వాలినదే తడవుగా ముక్కుతో మునిగితంగా ఆమె బుగ్గమీద పాడవటం మొదలుపెట్టింది. శ్యామాకి కొత్త ప్రాణం పోసినట్లయింది! అమాంతంగా లేచి సుంచుని పావురాన్ని గుండెకి పాదుపుకుంది. ఎవరిది పావురం, అని ఆశ్చర్యపోతున్న అక్కడివారు మరొక వింత దృశ్యాన్ని చూశారు. ఆశ్చర్యభూషణుడయిన ఒక యువకుడు అతవేగంగా అక్కడికి వచ్చాడు.

“శ్యామా!” అనే అరుపుతో గుర్రంమీదనుంచి నేలమీదకి దూకాడు.

శ్యామా చిన్న తేకేమీ అతని చేతుల్లో వారింది. “చంపాజీ—నన్నీ దారుణ ప్రమాదంనుంచి కాపాడు! మతాన్ని వదులుకుని భిక్షురాలనయి పోకుండా రక్షించు!” అన్నది చెక్కిళ్ళమధ్య. “నన్నీ టోపీ చాలా సర్దార్ కి అమ్మేస్తారుట!”

చంపాజీ మొహం కోసంతో ఎర్రబడింది. మోర్

భట్ వంకా, మోస్టిన్ వంకా ఉరిమి చూశాడు. ఆ పట్టులేక ఒరతోని కత్తిని కొంచెం బయటికి లాగాడు.

మోర్భట్ హడలిపోయాడు. వెనక్కి తగ్గి పోయి—“అయ్యయ్యా, వీడు గజదొంగ! శిలేదార్ అని పేరేగాని పిల్లలైతూ కుసోయేరకం! బాబూ, ఈ పిల్లని వెనక్కిలాక్కపోయారా మన కింక దక్కదు. చూడండి సిగ్గు లేకుండా ఇందరి మధ్య వాడి నెల వాటేనుకుందో!” అని అరవటం ప్రారంభించాడు. (“శిలేదార్”, అంటే స్వంత గుర్రం కల అశ్వ దళ సైనికుడు. అవసరం వచ్చినప్పుడు మాత్రమే ప్రభుత్వం ఇటువంటి వారిని ఉద్యోగంలోకి పిలుస్తుంది—రచయిత.) “ఈ టోపీచాలా సాహెబ్ వారి సొత్తుని దోచేందుకు వీడి తెచ్చి నుండెలా?”

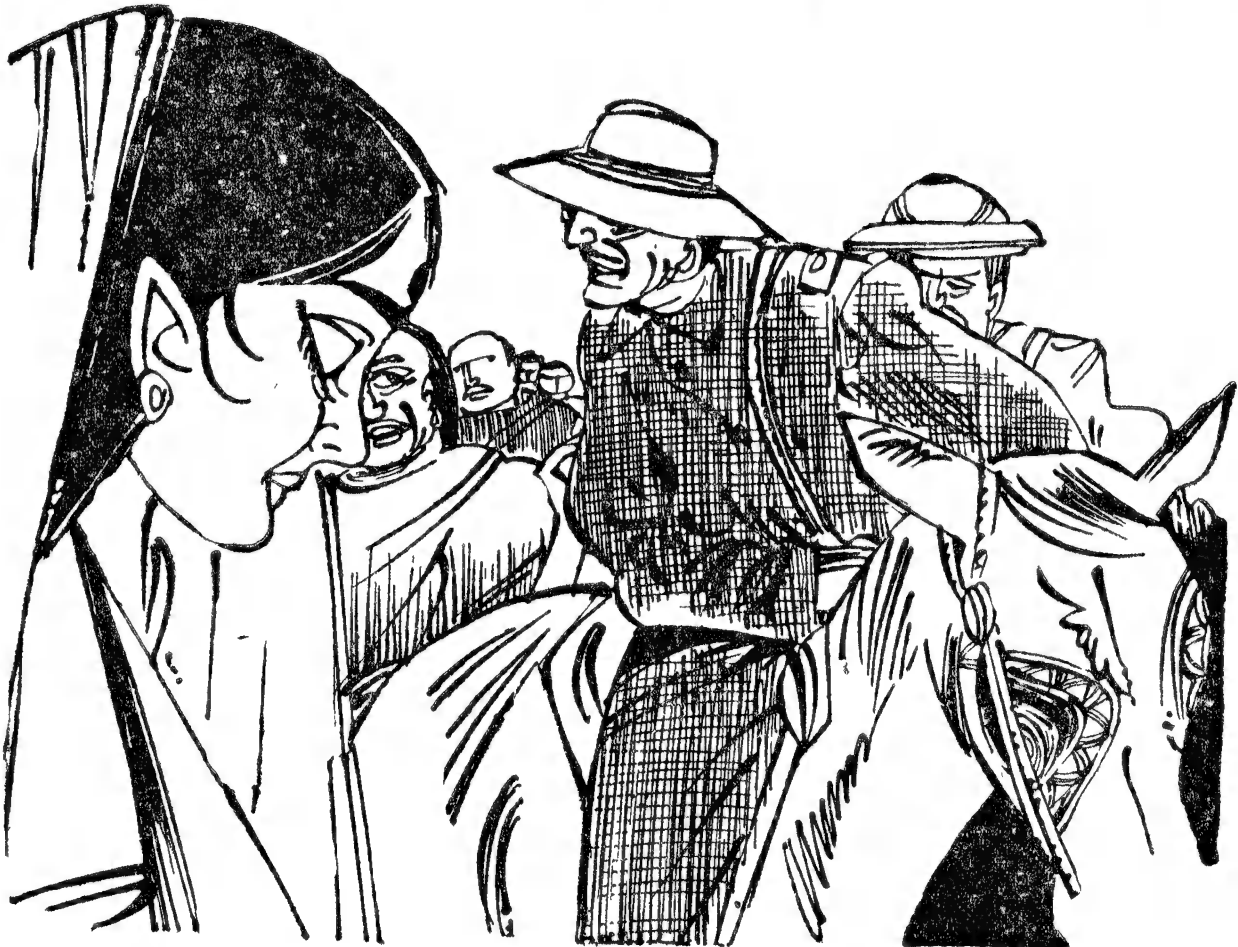
మోస్టిన్ కి కూడా కోపం వచ్చేసింది. శ్యామాని విడిపించమని తన పరివారానికి ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

చంపాజీ వారినిచూసి బెడరలేడు. ఒరతోని కత్తిని పూర్తిగా బయటికిలాగి, “జాగ్రత్త! ముందుకి వచ్చినవాడే తుంవరికి పారేస్తానా!” అని గర్జించాడు.

మోస్టిన్ పరివారం కవేరీ జనం. వారికి యుద్ధం అలవాటులేదు. చంపాజీ మూటలకి జడిసి ఇక ముందడుగు వెయ్యలేక ఆగిపోయారు. కాని మోస్టిన్ శిరోషం వచ్చింది. గుర్రాన్ని ముందుకి వెట్టాడు.

“ఇదుగో శిలేదార్! అమ్మాయిని పదిలారా పత

(64 వ పేజీ చూడండి)

ఈ కథను తల్లికుప్పప్పుడల్లా నా గుండె వీరయి పోతుంది. ఒక నిండు ప్రాణం బలి అవటానికి నేనే కారణమే అనిపిస్తుంది. అందుకే కనిపించిన జా మిత్రులందరికీ ఈ కథను చెప్పి, ఇందులో జా పాపమేదయినా వుందా అని అడుర్చాగా అడిగాను. జాశ్లేష్ నేనూదానాలు చెప్పారు. కాని నాకు తృప్తి లేదు. మిత్రా ఈ కథ చెప్పాను. మీరియినా నన్ను తృప్తి పరచే నమూనా విస్తారమే చూపాను— అనరీ కథ మావూళ్ళో జరిగింది. అవి నేను మద్రాసులో మా మామగారిలో ఎంపి వ్యాపారం చేస్తున్న రోజులు. క్యాబినలో ప్రతి యేటా మంచి రాబాటు తీస్తున్నాను. కాతి నాకు కుంఠలేదు. నా భార్యకు ఏదో జబ్బు. ఎప్పుడోకాని వైద్యులు చేయిస్తున్నా నయం లేదు. ఆ ఖర్చు కొవ్వొత్తలను గాని మార్పు కావాలన్నాడు. అందుకు నా భార్యని రీసు కొని మా వూరు వెళ్ళాను. మా వూరు విజయ వాడకు దగ్గర్లో వున్న ఒక పల్లెటూరు. అక్కడ మా అమ్మ ఉంది. మా అమ్మని చూచివెళ్ళగా

వుంటుందని బయలు దేరాను. మా వూరెళ్ళటానికి ఇంకో కారణం వుంది. విజయవాడలో మా ప్రాంత నోకటి తెరవాంతు కుంటున్నాం. ఆ పరిసర ప్రాంతా లోని మార్కెట్ ను స్వేచ్ఛే చేసి విజయవాడ మా వ్యాపారాని కనుకూలంగా వుంటుందో, లేదో చూడటం కూడ ఒక కారణం. మా వూళ్ళో నా బాల్యమిత్రుడు రంగారావు జరిగోడు. వాడు చాలా సరదా మనిషి. అందుకే మాకు స్నేహం జన్మించేవా. నేను చదువాపీసిన తర్వాత నా పెళ్ళయి మద్రాసు తరలివచ్చేసరకు మావూళ్ళోనే వున్నాను. అప్పట్లో రంగారావు, నేను కలసి పైలా వచ్చిముగా తిర్గం. ఇప్పుడు రంగారావు మావూళ్ళో కొంత భూములు చూసుకుంటున్నాడు. నేనా వూళ్ళో వుండగా రంగారావు ద్వారా పరి తయమైన వ్యక్తి క్రిరంగం మార్పిరు. మావూరి ఎలిమెంటరీ స్కూలులో టీచరుగా చేస్తావున్నాడు. మనిషి ఎర్రగా, అందంగా చూడ్డానికి అడవిల్లలాగా వుంటాడు. బాలుకాల్లో నేమీలు చేస్తుంటాడు,

అలాగే వూరు వచ్చిన తర్వాత మా వూళ్ళో ఒక నాలుక నమాజాన్ని స్థాపించాడు. అందులో మావూళ్ళోని యువకులు చాలా మంది చేరారు. మా రంగారావు ఈ నమాజానికి కార్యదర్శి. వీళ్ళ పాఠశాలకుకెల్లి నాలుగయిదు ప్రదర్శనలిచ్చి పెద్దల ప్రశంసలని పొందాడు కూడ. — ఇదంతా ఈ కథకు ఉపద్రావం మాత్రమే! అసలయిన కథ నేనూ, రంగారావు నా కార్లో విజయ వాడ మండి తిరిగి వస్తున్న పున్నమరాత్రి మొదలవు తుంది. ఒక సాయంత్రం నాకు పనివుండి నా కార్లో విజయవాడ వెళ్ళుతూ రంగారావుని భూడ వెంట తీసుకువెళ్ళాను. విజయవాడలో నా పని పూర్తయి మరల మా వూరికి మేం బయలు దేరేసరికి రాత్రి పన్నెండు గంటలు జాటింది. మని అంటే పెద్ద వనమికాదు. అక్కడ నాకోక మిత్రుడున్నాడు. వాణ్ని జరిగం. వాడు మాకు దివ్వరిచ్చాడు. పంపిస్తే పదుమను, మేలికం పిచీయాల్ని తెప్పించాడు. రంగడు రెంధో దాన్ని నేను రెండిట్నీ పేన్ను చేశాం. మత్తుగా తీయగా వెచ్చగా కార్లో కూర్చుని మత్తుగా కారుని డ్రైవ్ చేసుకుంటూ మావూరి దారి బట్టాం. పున్నమి వెళ్ళుతూ అరగంట క్రితం నావళ్ళో కూర్చుని నాకు యాపిల్ ముక్కలు దినిపించితి చిన్నది కట్టుకున్న వీరలాగా తల్లిగా వుంది. నేను పీగిరెట్టు మీద పీగిరెట్టు కాలిస్తూ పుష్ప రుగా ఏదోదో మాటాడేస్తూ రయిన డ్రైవ్ చేస్తు న్నాను. జాగ్రత్తగా తోలరా బాటు (వాడు 'తోలరా' అనే అన్నాడు!) అంటూ రంగడు మధ్య మధ్యలో గొడవ జేస్తున్నాడు. వాడి భయానికి నాకు నవ్వు వచ్చింది. అనవసరంగా వాణ్ని కంగారుపెట్టట మెందుకని మెల్లగా డ్రైవ్ చెయ్యటం మొదలు పెట్టాను. పున్నమి చంద్రుడు వీసీసిన వెన్నెల వలలో నిక్కుకొని కడలక మెదలక నిశబ్దంగా వున్న ఆ టుండర ప్రకృతిలో, తీయటి మత్తులో వెచ్చగా కారు నడుపుకుంటూ ఎన్నివందల మైళ్ళయినా అలా పోవాని పిస్తుంది నాకు. కాని మావూరు దగ్గర వడింది. 18 మైళ్ళ దూరాన్ని ఎంత నెమ్మ దిగా పోయినా ఎంతసేపు పోతా? అదిగో ఆ గట్టు మలుపు దాటితే మావూరు. ఆ గట్టు పేరు బోగం దాని గట్టు. ఎవరో జమీందారు ఆ గట్టుమీద ఒక బోగం దాని కొక బంగలా కట్టించి అందులో దాన్ని వుంచారట. అందుకే ఆ గట్టుకు ఆ పేరు వచ్చివుండాలి. ఆ బంగలా ఇప్పుడు పూర్తిగా శిథిల మైపోయింది. ఆ గట్టు ఇంకా నాల్గు మైళ్ళ దూరంలో వుంది. అనగానే రంగారావుతో ఏదో పంచలనం మొదలయింది. ఇవాల పొర్లం కడరా అని అడిగాడు. అవునా అని అన్నాను. అంతే! వాడు నా దగ్గరికి జరిగాడు నన్ను అనుకుంటూ కూర్చున్నాడు. మాటి మాటికి ముందుకు నిక్కి నిక్కి చూస్తున్నాడు. 'నన్ను కరుచు కుంటున్నావే చరిగా వుందా ఏమిటి' అని అడిగితే— కాదులే పోనీయరా బాబు అంటున్నాడు. తన వాచితో 'పైం చూచుకున్నాడు. 'పంటింటు అంటుందిరా' అన్నాడు. 'మీనాన్న తండాదని భయమా ఏమిటా' అని అడిగితే 'భా పోరా' అన్నాడు.

వాడు కన్నీళ్లు తీసి మొగం తిడుతున్నాడు. "అర బ్రదర్, కాదు కాళ్లు జోరుగా నడుచు" అన్నాడు.

"ఇప్పుడే కదరా మెల్లగా తోర్రా అన్నావు. ఇప్పుడు మళ్ళీ జోరు అంటున్నావు. అవల సంగ తెమిటి? ఇప్పుడు నీకు 'కీక' యిచ్చిందా?" అని అడిగా ఇంకా స్తబ్ధుడే.

"నరాచికలు కాదు. నీవు స్పీడ్ ఎక్కించు. తేను తర్వాత చెప్పుతాను. నా మాట విను" అని ప్రాణేయ వడలు మొదలు పెట్టాడు.

వాడి వద్దటి నాకేమి అర్థం కాలేదు. పుస్తంత సేపు వుండి ఈ ఆరు మైళ్ల దూరం వెళ్లేలోపం ఏం కొంచెం మునిగి పోయింది? అంత అతివేగంగా యింటి కెళ్లి ఇంత అర్థరాత్రి ఏడెంక పెట్టవల్సిన రాచ కార్యాలేమిటి? నాకేమి అర్థం కాలేదు. అయినా వాడంత తొందర జేస్తున్నాడు కదా అని నేను స్పీడు రైజ్ చేశాను.

"మనం పూర్ణికి వెళ్లేదాక ఎట్టి సరిస్థితిలోనూ నీవు మాత్రం కారు అవవద్దు" రంగారావు హెచ్చరిక! వాడి వంక వింతగా చూశాను. వాడు మాత్రం రోడ్డు వంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

వాడు నా భుజాన్ని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. మనిషి కార్త వణుకు తున్నట్లని పించింది.

"అదిగో ఆటు చూడు" బాని లోంచి మాటాడుతూ పున్నట్లుగా వుంది వాడి గొంతు.

అట చూస్తున్నాను. ఏముంది? నల్లటి తారు రోడ్డు. ఒక వంతెన. వంతెన కంటా ఇటూ పెద్ద పెద్ద మర్రిచెట్లు. మరేవో చెట్లు. కం. చీకటి నీడలు. చనిపోయిన ఏనుగు రోడ్డు కడంగా నడుచున్నట్లుగా బోగం దాని గట్టు మలుపు తిరుగు తుంది..... ఆ — ఇంతలో వంతెన ప్రక్కనుండి ఒక ఆకారం — ఒక స్త్రీ — వచ్చింది. కారు ముందు వెళ్ళుతుంది. ఆ స్త్రీ దగ్గరవుతుంది. ఆమె, కారు ఆమెమట్టు చేయి వూపుతుంది.....

తేను బ్రేకేమిద కాలు వేయబోయాను. రంగా రావు నా భుజాన్ని తన గుప్పిలో బిగించి సారే మ్మన్నాడు.

"వద్దు, ఆవవద్దు. ఇంకా స్పీడ్ ఎక్కించు — అవకు — డ్రైవర్ — నా మాట విను — అవకు అవకు" భయంతో గజగజ వణుకుతూ కం గా రుగా అంటున్నాడు రంగారావు.

ఆ స్త్రీకి చూకు మధ్యన అర ఫర్లంగు దూర ముంటుంది. కారు పెడేల్లెట్లకంటి ఆ స్త్రీ ఆకారం మీద సోకవో అవుతున్నది. ఆ ఆకారం క్లుప్తంగా కనిపిస్తోంది. తెల్ల చీర, రవీకా. నల్లటి బారు జడ పీరుదుంతు దాటుతుంది. తంనిండా మర్రిపూలో, మరే పూలో తెల్లగా మెరుస్తున్నాడు. 19, 20 ఏళ్ళ కంటే ఎక్కువ వయస్సు వుండదు. 'పొంకమైన వంటి బిగితో మాంచి పయస్సులో వున్న వదుమసిల్ల. కారామమని చేయి వూపుతుంది. కారాపి ఆ పిల్లను కారులో కూర్చో బెట్టుకొని ఎక్కడికయినా తీసికొని పోవచ్చు. కాని నా చక్కన ఈ శనిగాడోకదు. భయంతో వణికి చ్చున్నాడు. ఆవవద్దు అవవద్దని పూరికే పతాయించు — అన లెండు కావమంటుందో ఏమో —

..... కొన్ని గజాలు మాత్రం మిగిలాలు. వీడికి కుండపోతగా చెముట కారుతుంది — అని

జ్వాలం వచ్చిన బాబీలాగా గజగజ మొకుతున్నాడు. ఆ పిల్ల తీయటి గొంతుకతో, 'వచ్చు కారు ఎక్కించు కోరూ?' అని అంటూ చేయి వూపు తుంది.

నా కాలు బ్రేకేమిద వడపోవటం రంగారావు కుపెట్టి, 'దెయ్యరా బాబూ' అని అరచి కళ్ళ గట్టిగా మూసుకున్నాడు. కారు ఆమెని దూసుకుని దాటి ముందు కెళ్లింది.

వెనక వకనా వచ్చు — ఆ నిశ్శబ్ద భారావరణంలో అనుకోకుండా అలాటి వికృతపు వచ్చు వినిగవే నా గుండె అగిపోయినట్లు పించింది.

కారు గట్టు మలుపు తిరగబోతుండగా వెనక్కి తిరిగి చూశాను. రోడ్డుమీద ఎవరూ కనిపించలేదు. మెలికలు తిరిగిన నల్లటి తారు రోడ్డు వెక్కిరించి నల్లనిపించింది. ఆ స్త్రీ ఏముంది? ఎక్కడికి పోయింది? మాయమయి పోయిందా? ఇదెలా సాధ్యం? కలా, మాయ?

* * *

రంగారావు యింటి దగ్గర్లో వున్న రామమందిరం ముందు కారాపాను. అప్పటికి రంగారావు కాస్త స్థిమిత పడినట్లున్నాడు. తాపీగ సిగరెట్టు తీసి వెలిగించాడు. వాడయితే స్థిమిత పడ్డాడుగాని, వాలో పెద్ద సంచలనం రేగింది ఈ సంఘటన మూలంగా.

ఏమిట్రా సంగతి అని వాణ్ని అడిగితే వెంటనే చెప్పి చావడే? రేపు మాటాడుకుండాం లేరా అంటాడు. ఈ మిస్టరీ తెల్లనోకుండా వెలితే ఈ రాత్రికి ఇక నాకన్ను మూత పడుతుందా? కాదు ఇప్పుడే చెప్పాలని పట్టు పట్టితే ఎట్టకేలకు నిక్కుతూ నిల్చుతూ నవ్వుకో, టెంపో ఇత్యాదివి మెయిన్ టెయిన్ చేస్తూ వాడు చెప్పింది ఇది:

ఆ స్త్రీ మానవాంగన కారు. ఒక డెయ్యం. శ్రీరంగం మేష్టెరి భార్య. ఆమె చనిపోయి ఇలా డెయ్యమయింది. ఆమె అనుమాన్యమైన సౌందర్య వతి. ఆమె అంటే ఆయనకి ప్రాణం. ఆయనే ఆమె ప్రాణం! వాళ్ళ ఈ పూర్వోచ్చిన నాల్గు వెలకి ఒకసారి ఆమె తన పుట్టింటికి వెళ్లింది. అలా వెళ్లి వామె మళ్ళీ తిరిగిరాలేదు. అక్కడ అకస్మాత్తుగా పెద్ద జబ్బు పడింది. ఈయనకి కబురంది శలవు పెట్టి వెళ్ళేసరికి ఆమె ఈలోకం నుండి తప్పు కుంది. జబ్బులో ఆమెకు నంది పుట్టింది. ఆ సందర్భంలో భర్త కోసం వివరతంగా వలవరించి, వలవ రించి చనిపోయింది. భర్త కోసం అనరిమితమైన ప్రేమతో కొట్టుకులాడిపోయిన ఆమె జీవుడు చనిపోయిన తర్వాత ఇలా డెయ్యమయింది. ఆమె నిండు పున్నమి రోజున చనిపోయింది. ప్రతి పున్న మికి ఆమె ఆ గట్టు అవతలపున్న పూడలమర్రి దగ్గర రాత్రి వస్తేందు దాటిన తర్వాత అలా కని పిస్తుంది. ఆ రోడ్డున వచ్చే పోయే లారీలను, చిన్న కార్లను, "వచ్చేక్కొనుకువూ" అంటూ అవు తుంది. ఈ పుడతంత తెలిసిన వాళ్ళెవరూ అవరు. అవలక్కడికి వచ్చేసరికి ప్రాణాలు బిగిపట్టుకొని అరన్న మైళ్ల స్పీడులో పోతారు. తెలియని వాళ్ళు ఎవరైనా అవితే కారు ఎక్కకుండా ప్రక్కనున్న పూడం మర్రి ఎక్కి కూర్చుంటుంది. మళ్ళీ సైకిలు వాళ్ళను, ఎడ్లబండ్ల వాళ్ళను అవరు. దూరంగా వూరికే కనిపించి ఏవో వికృతపు చేష్టలు చేస్తుంది. భకపోతే వూరికే ఎక్కిఎక్కి నిడుస్తూ వుంటుంది.

ఒక్క బిస్సుంను కార్లను లారీలనే అచటానికి కారణం వుంది. ఆమె చనిపోయే రోజు సందర్భో మంచం మీదనుండి లేచి బయటి రోడ్డుమీద కొచ్చి "మా వారి దగ్గరికి తీసికెళ్ళండి, వచ్చు కారెక్కింటి కొండి" అని కేకలు పెట్టుతూ పిలిచి పోయే కార్లను అపిందట.

ఇలా సంవత్సరం నుండి జరుగుతుండటం. తెలివ వాళ్ళెవరూ బిడ్డని రోజు వస్తేందు దాటిన తర్వాత ఆ రోడ్డునపోరు. తప్పని సరియ పోవల్సి వచ్చినా ప్రాణాల్ని గుప్పెట్లో పెట్టుకొని భయం భయంగా పోతారు. ఆ ఆకారం నడిచినంతమేర చుట్టూ రెండు ఫర్లంగుల దూరంవరకు మొగిల్పూలు, మర్రి పూలు, సంపెంగపూలు వాసన కొట్టుతుండటం. ఇది కథ!

నాకు డెయ్యంల మీద నమ్మకం లేదు. కళ్ళతో చూచిన తర్వాత నమ్మకంజేస్తాను?

ఈ సంఘటన జరిగిన రెండు మూడు రోజుల తర్వాత శ్రీరంగం మేష్టెరి భార్య పోలీ చూడటం సంభవించింది. నాటకం రిహార్సల్ చూపినికి ఒక సారి రంగారావుతో ఆయనకి టికి వెళ్లి నవ్వుచూశాను. విజంగానే ఆమెని గొప్ప అందం! నేనెంతో నుంది గొప్ప అందగత్తెలను చూశాను గాని, ఈమె అంద ములో ఒక విశిష్టతమైన విశిష్ట తేదో వుంది. పూర్వపు మహారాజుల అంతపురాల్లోని తుడ్డాంత (స్త్రీల అందం! రాజ్యాలను కూల్చిన మహాసౌందర్యం! రాజాది రాజులను పిచ్చెక్కించి బికారులను జేసిన రోకోత్తర సౌందర్యం! ఒక్కసారి చూస్తే జన్మ జన్మాలకు మర్రిపోలేని మహాపార రూపం ఆమెది!

అంత గొప్ప అందగత్తెయిన భార్య చనిపోయినా పిచ్చివాడు కాకుండా ఈ మాష్టెరు నాటకాలెలా మేస్తున్నాడో అని పించింది.

ఆ రోజంతా కిళ్ళ మూసినా తెంచినా నా మనో యువనిక పయన ఆ ముగ్ధ మోహన రూపమే సొక్కుల్గిరించింది!

* * *

మాపూరు వదలి ఒకవారం రోజుల పాటు మద్రాసు, నెల్లూరు, తెనాలి తిరిగి తిరిగి మళ్ళీ ఆ రోజు కార్లో మాపూరు బయలుదేరాను. తెనాలి నుండి విజయవాడ వచ్చేసరికి రాత్రి తొమ్మిది అయింది. మళ్ళీ మా మిర్చిడ్డ కలసి వాడి అరిద్యం తీసుకొని ఆ రాత్రికే యింటికి బయలుదేరాను.

లక్ష్మీలాక్ష్మీ సెంటర్లో రంగారావు కనిపించాడు. వాణ్ని చూచి కారాపాను. నవరంగోలో రెండో జంట పినిమా చూసి వస్తున్నాడంట. ఎవరి బిస్సు తప్పి పోయేసరికి ఈ రాత్రికి ఇక్కడ హిపోయి పినిమా చూచి ఏదయినా లాడ్డింగుతో నండుకుందామను కున్నాడంట. లాడ్డింగులకోసం చూస్తూ వాడు కనిపించాడు. సరేపోదాం వడ కారెక్కు అన్నాను. వాడు వెంటనే కారెక్కులానికి సంగించిపోడు. వాడి గుంజాటన చూచి ఏమిట్రా ఫూలో అని అడి గితే వాడు చెప్పిన సమాధానమిది!

"నిం లేదురా బాబు, ఇవార కూడ బిడ్డమే అయింది. ఆ మేష్టెరి పెళ్లాం డెయ్యవై అక్కడ కూర్చోని వుంటుంది. వచ్చు నీవు సవ్యంగా యింటికి జేరుస్తావా అని — నీ వెంట రావాంటే భయ మేస్తుందిరా —"

నాకు నవ్వు వచ్చింది. వెంటనే రెండు రోజుల

క్రితం వెల్లూరులో నా మిత్రుడు రెడ్డి బంగళాలో తూచిన దృశ్యం గుర్తు కొచ్చింది.

“నీ కొచ్చిన భయమేమిలేదు. నిన్ను సురక్షితంగా యింటికి తీర్చి బాధ్యత వారి! రా—వచ్చికూర్చో—” అన్నాను.

మ్యూయిండియాలో రెండు స్ట్రాంగ్ లీ దిగింది బయలుదేరింది.

అకాశంలో వర్షంగా వర్ష త్రాలు మెరుస్తున్నాయి. మెల్లగా క్రిందికి జారుతున్న పాగమంతుల్ వేస్తేల డిమ్ము కొట్టుకు పోయినట్లుగా వెం వెంబోతుంది. తనివించని చలి వణికిస్తుంది. రంగారావు తను తూర్పున వయపు గ్లాస్ క్రిందకు దింపి నావయపు గ్లాసు కూడ దింపమన్నాడు. చలిగా వుంటేనే సరదాగా వుంటుందని చెప్పి గ్లాస్ దింపలేదు.

రంగారావు నాటక సమాజం గురించి ఏదో చెప్పుతున్నాడు. మధ్యలో స్పీడు తొక్కిరా అని అన్నాడు. వాడు అటలమే తడుపుగా ఎక్స్‌ట్రీమర్ (తోక్కాడు. కారుస్పీడుతో ముందుకు దూసుకు పోతుంది.

మా పూరు దగ్గరవుతున్న కొద్దీ మా వాడిలో మామూలు వంచనం మొదలయింది. నా దగ్గర డిగ్రీలు జరుగుతున్నాడు. నా భుజాన్ని తన గుప్పి లిలో పిండి సారేస్తున్నాడు. అంత చలిలోనూ వాడికి చెయిల కారుతుంటే నాకు బల వర్ష వచ్చింది. నా వర్షమూచి వాడు కోపగించుకున్నాడు.

తోగందాని గట్టుమీద పాగమేపాలు గుంపులుగా క్రిందకు దిగుతున్నాయి. పూడల మురి ముట్టా చీకటిని దింపుతుంది. కారు వెలుగు వల్ల లీ తారు రోడ్డును మింగేస్తుంది. వంతెన..... కారును చూచి ప్రక్క దోంకలోంచి తెల్ల చీర కట్టుకున్న ఆకారం రోడ్డు మీదకు వచ్చింది— చెయి చాచి కారు అవమంతుంది—

వర్షం— అవతు— ఇంకా స్పీడు త్రొక్కు

నన్ను కారెక్టించుకోవూ

అని రంగారావు ముకుతున్న కంఠంతో నన్ను హెచ్చరిస్తున్నాడు. అవనులేరా అని చెప్పుతుంటే నా గొంతు వాకే వికృతంగా వినిపించింది.

కారుకు ఆ ఆకారానికి మధ్యనున్న దూరం తొందర తొందరగా తరిగిపోతుంది. కారు వెలుగులో ఆ ఆకారం పుష్పంగా కనిపిస్తోంది. ఆ యువతి ఎంతో అందంగా వుంది.

కారుకూ వంతెన ప్రక్కన నిలబడ్డ ఆ యువతికి మధ్య పున్న దూరాన్ని ఒకమారు చూశాను. కళ్ళు మూసుకొని తిక్కవేశాను— ఒక వంద గజాలున్నట్లుగా మనస్సుకు తట్టింది— రంగారావు వంక చూశా— నన్ను అంటుకుపోతున్నాడు—..... స్టీరింగ్ మీద కుడిచేయి తీసి డోర్ మీద పెట్టాను.... ముప్పై గజాల దూరం..... ఆ స్త్రీ చేయి చాచి క్రిందకి మీదకూ పూపుతుంది.....

తేకుల మీద కాళ్ళ పెట్టి గట్టిగానొక్కా..... తారు రోడ్డుమీద, చక్కలు ‘కర’న శబ్దంచేస్తూ, కారు కచ్చితంగా ఆ స్త్రీ ముందు అగింది— కారు అగటం, వేసు ఆ స్త్రీ చేయి గట్టిగా పట్టుకోవటం, ఆమె తేవ్వన ఆరవటం— అన్నీ ఒక రెప్పపాలు కాలంలో జరిగాయి. వెంటనే మా రంగారావు, ‘చంపాపులా’ అని తేకపెట్టి పీట్స్ వరిగిపోయాడు.

ఈ అంశానికి పూడల మురిమిది వక్తలు ఒక్క హాళు గొంక రేచాయి.

నా చేతిలో ఆ యువతి చేయి మెలికలు తిరుగు తుంది. వేమ డోర్ తీసుకుని క్రిందకు దిగాను. ఆమె తన శక్తివంతా వినియోగించి విడిపించుకోవటానికి తెగ గుంజాకుంటుంది. కాని లాభం లేక పోయింది.

కారు కైట్ల వెలుగులకి లాగి ఆమెనుమాశాను.

వందర్— అడదికాదు! అడవేషంలో వున్న మొగవాడు!!

“అరే పిరికి వెడవ. కారు దిగిరా— ఈ వగటి వేషం— సారీ, ఈ రాత్రి వేషగా డెవడో చూడ్తువు గాని రా—” అన్నాను.

“ఏమిటి, వేషమా?” అంటూ రంగారావు కారు దిగి వచ్చాడు. వచ్చి చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ఏవద్రాపిడు?” అని రంగారావుని అడిగాను.

రంగారావు కూడ పోల్చుకోలేక పోయాడు.

ఏమోరా అన్నాడు. ఏదై అడిగితేపోలా— అని “ఏవద్రాపి?” అని అడిగా. సమాధానం లేదు.

రాత్రిళ్ళు అడవేష మేనుకొని, దెయ్యంలాగా వచ్చే సోయే జనాన్ని దడిపించి చంపుతున్న ఆ రాస్కేల్‌ను చూడగానే నా కెక్కడలేని కోపం ముంచుకువచ్చింది. పళ్ళు పట పట కొరుకుతూ మెడ మీద ఒక్కటిచ్చాను. ఆ దెబ్బకు ‘అమ్మో!’ అన్నాడు బాధగా.

“అవిగ్ లాగరా— తెప్పిపోతుంది—” అని అంటూ రంగారావు ఆ పెట్టుకున్న జడను పట్టుకుని లాగాడు.

వందర్. మా కళ్ళను మేం నమ్మలేకపోయాం.

శిరంగం మేష్టరు!

అయన్ని చూడగానే నా చేతిపట్టు నడలిపోయింది.

శిరంగం మేష్టరు వంతెన దగ్గర కూలబడి

రెండు కాళ్ళనందున తల పెట్టుకుని భోరూ భోరన ఏడుస్తున్నాడు. ఆ విశబ్ద నిశ్చిథ్ ఆయన ఏడ్పు పూడయ విదారకంగా వుంది.

రంగారావు అయన్ని వోదార్చటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. నేను సిగరెట్టు వెలిగించి తల రుద్దు కుంటూ అటూ ఇటూ పవార్లు చేశాను.

కొద్ది సేపుకు మాష్టర్ ఏడ్పు పుభృతం తగ్గింది. ఏడ్పు ఎక్కిళ్ళుగా మారింది.

“ఏమిటి మాష్టరు? ఈ అడవేషం— ఇలా దెయ్యంలాగా అందర్నీ దడిపించటం— నాకేం ఆర్థం కావటంలేదు—” రంగారావు మెల్లగా అనునయంగా అడుగుతున్నాడు.

ఆయన చెమ్మ దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటూ అన్నాడు: “అదే నారాజీ చనిపోయింది కదా!— అలా చనిపోయింది దెయ్యమయి—”

“అగండి మాష్టరు—” అని ఆయన చెప్పి బోయేదాని కడ్డు తగిలాను. సేష్టారు, రంగారావు తలెత్తి నా వంక వింతగా చూశారు.

సిగరెట్టు క్రిందపడే బూటుకాలో నలుపుతూ అన్నాను: “మీ భార్య చనిపోయిందా? దెయ్యమయిందా? ఇదొక పెద్ద అబద్ధం— ఆమె పట్నాల్లో రంగేళి రచ్చలాగా అవలీలగా తలలు మార్చి పారేస్తుంటేను. రెండు రోజుల క్రితం వెల్లూరులో చూశా— మారెడ్డి బంగళాలో. నిదానంగా, వివరంగా చూద్దానునుకునే సరికి కారులో వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడే నా కనుమానం తట్టింది. ఈ దెయ్యం గియ్యం అనేది ఒక పెద్ద కట్టు కథ అని. ఇప్పుడు తెలిసింది ఈ కట్టుకథకు నాయకుడు మీరని—”

శిరంగం మేష్టరు మళ్ళీ కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చాడు. “మీకు తెప్పిపోయింది— అంతా తెప్పిపోయింది— లాభం లేదు— అంతా చెప్పేస్తా—” అని అన్నాడు బెక్కుతూ—

ఆయన చెప్పనదాన్నిబట్టి తేలింది ఇది—

మాష్టరు తాళ్ళు లాజ్‌వర్ల కొన్న అంతుల్తో—

పాల్లకొరిత
ప్రకాశమిది రామావతరే

“—సార్నీ టెక్నెట్టు ఇవ్వనప్పుడు ఎంత స్వీకృతపాత సేవేషే మ్రాతం ఏమిలాభం?”

ఈ (తీర్పుకోలేని ఆ అందం ముందు ఇతను ఈ
 కంటాడు. తానీడు తాను తయ్యారు. చాలాగొప్పగా
 ప్రేమించాడు, కాదు అరాధించాడు. ఈ ప్రేమకు,
 అరాధనకు ప్రతిఫలంగా ఆమెనుండి ఆతను పొందింది
 నిరాశరస, నిరసన మాత్రమే! ఆమెకు తను గొప్ప
 అందగత్తెను తన అందానికి ఇతను వివిధంగాను
 తగిలించి తెలుసు. ఆమెకు నిరాస జీవితంమీద మోజు
 మెండు. ఈ బడివంటులు తన నిరాసానికి తీర్పు
 లేదు కూడా తెలుసు. అతనితో పుష్ప సంవత్సర
 కాలంలో అతనితో ఏనాడూ తృప్తి కడలేదు. ఈ
 అందానికి ఇది తగిన తోలుకాదనుకుంది. తనలో
 రగిలే తాళనకు ఇతను తగినవాడు కాదనుకుంది.
 అందుకే పుట్టంటికి వెళ్లిపోయింది. పుట్టంటికి
 వెళ్లిన భార్య రెండు నెలలైనా తిరిగి రాకపోయే
 సరికి ఆమెను చూస్తానీకీ, తన వెంట తీసుకు
 రావటానికి వెళ్లాడు. వస్తుకూ దగ్గర దేవతకు
 నిండుమైన తన పుట్టంటిని ఈ రెండు నెలల్లో
 ఆమె తన అందవందల ప్రభావంతో చక్కటి
 అందాలం చేసింది. ఆమె క్రీగంట చూపుకు తన
 తనలాడే రుచి పురుషుల రెండర్నో చూశాడు.
 ఆమె ఆ జీవితాన్ని వదులుకుని తనతో రాదని తెలిసి
 కూడ, ఇంటికి తిరిగి రమ్మని అడిగాడు. అందు
 కాదు వచ్చింది. అతను ప్రాణోయనద్దాడు. నీకు
 వాకు రారాం అంది. చేసేదిలేక తిరిగి వచ్చాడు.
 అప్పటికే గుచ్చి గుచ్చి అడుగుతున్న పూరివారిని
 నమ్మించటానికి ఒక కట్టు కథను వుప్పించాడు.
 తన భార్య జబ్బువేసి వచ్చిపోయిందని చెప్పాడు.
 తను కల్పించిన కట్టుకథను గట్టిగా నమ్మించ
 టానికి ఒక దెయ్యన్ను వుప్పించాడు. ఆ దెయ్యం
 తనే అయ్యాడు. అలా అవటంతో తనలోని ఒక
 విభిన్నత "మేనియాని" వల్లార్చుకోవటానికి
 ప్రయత్నించాడు. తను ఇంతగా అరాధించిన భార్య,
 తనది ఏర్పడుగా తృణీకరించి వీరూ మానంలోకి
 దిగివడిపోతున్న తన భార్య, పెద్ద జబ్బు చేసి తని
 పోయిందని— తనిపోయి తన మీద మునుకారం
 తుంపుకోలేక తనకోసం తయ్యమయిందని— తనను
 తాను నమ్మించుకోవటంతోను, పూరి వారిని నమ్మిం
 చుటంతోను అతని కేక తృప్తి, వోదార్పు, అలా
 నాం కొట్టరాదు— వీళ్ల మీనాడు— ఏ రోజునైతే
 తన భార్య నీవ జీవితాన్ని తను కల్లా మాకాడో,
 ఏరోజునైతే తన భార్య తన ముళ్ళాని ఈ
 జీవితంలో తనకు మోసించవచ్చని అలోచించిందో,
 ఏరోజునైతే తనలో అకాలంతి మంటలులేగా తనని
 నిలుపున జీవించ చేస్తావో ఆ రోజున అడవివుతాడు,
 దయ్యమవుతాడు. పూరి వాళ్లను దిడిపించి— తన
 తోపలివాడు వృద్ధయ విదారణంగా ఏడుస్తూంటే—
 తను పైకి వచ్చుకుంటాడు.

తన ఈ 'మేనియాని' ఇలా తీర్చుకొనివుండక
 పోయినట్లుంటే తను ఏనాడో అర్థవాత్మ్య చేసు
 కొని వుండేవాడు!

అతన్ని పూర్తిగా వశంచేసుకున్న ఆ 'మేనియాని'
 అలా కొనసాగించు కోవటానికి వావల్ల ఆవరోధం
 కలిగింది. కాబట్టి శరంగం మాష్టారు తెల్లారే
 పొటికి వూడం మురికి పురిపోసుకుని చనిపోయాడు.

అతని చావుకు వేనెంతవరకు బాధ్యుణ్ణి అని
 తన ఈ రోజువరకు అరోచిన్నాననే వుంటాను.
 మరి మారేమంటారు? ●

మెక్లీన్స్

యొక్క జలదరించే రుచితో మీ నోరును పరిశుభ్రపరుస్తుంది

మెక్లీన్స్ 3 విధాల పనిచేస్తుంది!

- 1 **శుభ్రపరుస్తుంది** వళ్లను దిగిలా వెనె అజార అణువులని గొలిపుంది.
- 2 **తెలంగా చేస్తుంది** వళ్లమీద వణుకునవ్వ పొరను తీసేసి వళ్లను మెరిపేలా చేస్తుంది.
- 3 **రక్షణ కలిగిస్తుంది.** మీ వళ్లను, వసుచిగుళ్లను అరోగ్యవేది శముగాను గట్టిగాను వుంచి వాటికి-రక్షణ కలిగిస్తుంది.

అతి తెల్లని పళ్లకు-మెక్లీన్స్

(MTP-1-2-1-65/66 TL)

హెతినెసా

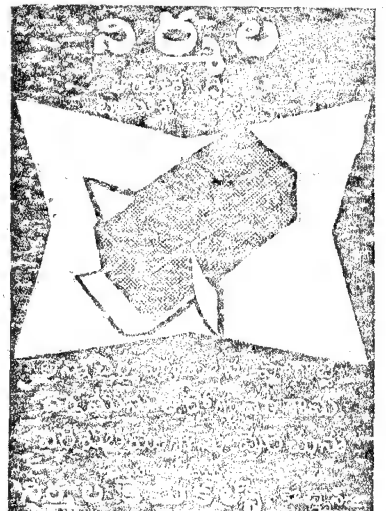

మీకు వ్యాధులకు.
వేరీ వేరీ దారుణము

అద్వైత వదనము
ఆల్. ఆర్. డి. బి. డి. S.E.K.
ADVICE పాఠములు. మీకు ఉన్న
అవస్థలను ప్రకటించి, యితర వివరములు
జూచుకోండి.
డా. బి.కె.ఎల్.ఎస్. (Estd 1904)
మొదటి బిల్డింగ్, New
(కామలపూర్ మాన్సిల్ వద్ద)
హైదరాబాద్ - 500 001.

శ్రీ లక్ష్మీ వసుచులు
మా ప్రత్యామ్నాయ 'డాగ్ మోషా' (వ్యక్త
రాశి) మీకు తెలియజేయబడుతుంది. మీకు
జూన్ 1625 నాల్గవ నుండి ప్రత్యామ్నాయ
మోషా. మా డాగ్ మోషా రాశివలన మనస్సు
కలగడం, అపై నకిచ్చి అర్థం చేసుకోగ
లగునట్లు చేయబడుతుంది. ఉచితంగా ఒక పాస్
మోషా తెలుసుకోవడానికి మాకు మోషా నోకిండి.
Bengal Ayurved Bhawan
P. O. Katri Sarni, (Gaya) India

నారక ఫలం

విజయ : ప్రతిరోజు ప్రత్యేక వివరణ - 1.

వారపలం

10-2-1967 శుక్రవారం ముంబలు
16-2-1967 గురువారం వరకు.

మేషం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్య
క్రమాలు తురుముగ నీగడంవలన అదాయం బాగా
ఉంటుంది. సహనముతో కూడిన వ్యవహారాలు
కూడా లాభించగలవు. వారం మధ్యలో అధికవ్యయం
జరగడంవలన అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. రాజ
కీయ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. కలకాలమును
మించి జూరుతుంది.

స్త్రీలు : కుటుంబ వ్యవహారాలు సహ
నంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.
పుష్యం : అదాయం జూబు తులనాభివృద్ధి.
పుష్యవారాల్లో మీ గౌరవ ప్రాప్తిలకు బాగా
ఉంటాయి. రావలసిన జబ్బు నమయానికి అందు
తుంది. ప్రయాణాలు ప్రయాణావసరంగావుంటాయి.
పుత్రిలో మాతాపితావళులు లభిస్తాయి. వారం
లోనే వివాహం యేర్పడతాయి. వజ్ర వీణగీత్యం
లభిస్తుంది.

స్త్రీలు : అర్ధగం బాగానే వుంటుంది.
సహిత్య జాతరంగల్లో మీ కృషి లాభించగలదు.
మిథునం : మీకు ముమ్మందు లాభించగల
వ్యవహారాల్లో అనుకూలతను సాధించగలరు. అర్థిక
వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. అధి
కారులవలన జరగడంవలన వ్యవహారాలు మలుపుగా
నెరవేరుతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాప్తిలకు
బాగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ
ప్రతిభాభివృద్ధి చెందుతుంది.

స్త్రీలు : కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య
భారం పెరుగుతుంది. కై వకారాలు నెరవేరుతాయి.
కర్కాటకం : వారం ప్రారంభంలోనే పుత్రి
వ్యాపారాల్లో వివాహం యేర్పడతాయి. సహనముతో
కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ఉద్యో
గంలో మెప్పుకులాది కార్యభారాన్ని వహిస్తారు.
పుత్రిలో వారంతంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.
రావలసిన జబ్బు నమయానికి అందుతుంది. మిత్రు
లకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలు : అర్ధగం బాగా ఉండదు. ఇంట్లో
పుం వ్యవహారాల్లో మీ కృషి ఫలించగలదు.
సింహం : పూర్తిగా నెరవేరుతారు యే వ్యవహా
రాన్ని వస్తుదానికి అవకాశంలేదు. మీరు వ్యవసంగ
లోనే వ్యాపారాలకు మీ భాగస్వాములతో కలసి చేసే
వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. ప్రయాణాల్లో
ప్రతి కలుగుతుంది. పుత్రిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తు
లను కలుసుకుంటారు. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో
మీ కృషి ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలు : కుటుంబ వ్యవహారాలు సంక్లిష్ట
కరంగా ఉంటాయి. వివాహ వస్తువులు కొంటారు.
రవ్య : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీరు అనుకోనేది
ఒకటి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. మాతన
వ్యాపారాలు ప్రారంభించడానికి యిది సమయం
కాదు. ఉద్యోగంలో అకాలంగా అపహేలకు గురి
కాగల ప్రమాదం వుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో
ప్రతిష్టాభివృద్ధి చెందుతుంది. సహ

ముఖ్యో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది.
(స్త్రీలు : అర్ధగం సహనంగా ఉంటుంది.
అదంతరంకీసం వ్యయం చేస్తారు.

తుల : కొంచెం ప్రతిభా, అన్ని వ్యవహారా
ల్లోను అనుకూలతను సాధించగలరు. వ్యాపార
విస్తరణ ప్రయత్నాలు ప్రోత్సాహకరంగావుంటాయి.
సహనముతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంతమంది
లాభించగలవు. ఉద్యోగంలో అధికారుల అవకాశ
మహిమను సాధిస్తారు. మాతన విషయాలను
తెలుసుకుంటారు.

స్త్రీలు : కుటుంబ వ్యాపారాలు
మార్పులు వస్తాయి. ఇంట్లో మిత్రులను కలుసు
కొంటారు.

పుష్యం : సహనంగా వ్యవహారాల వలనకు కూడా
విజయమైన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది.
అర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగములను తోలగ
సాధించగలరు. పుత్రిలో అనుకూలమైన మార్పులు
వస్తాయి. ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహకరంగా
వుంటాయి. ఉద్యోగంలో మిత్రులకు ఉపకారం
చేయగలరు.

స్త్రీలు : అర్ధగం బాగా ఉంటుంది. వారం
వారికి విజయం వస్తాయి లభిస్తాయి.

ధనుస్సు : వ్యాపారాల్లో సాటివారి పోటీని
యెదుర్కొని అనుకూలతను సాధించగలరు.
పుత్రిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. సహ
నముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా లాభించ
గలవు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో మిత్రుల సహకారం
లభించగలదు. విదేశ కలక్షనాల్లో సాధిస్తారు.

స్త్రీలు : కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అర్థిక
వ్యయం జరుగుతుంది. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

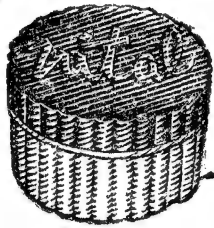
మకరం : రావలసిన జబ్బు నమయానికి
అందరం వలన అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా
నెరవేరుతాయి. అధికారులవలన జరిగే వలసిన
వ్యవహారాలు కొంచెం ప్రతిభా వలన నెరవేరుతాయి.
పుత్రిలో మాతాపితావళులు లభిస్తాయి. ఉద్యో
గంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. వజ్ర వీణగీత్యం
లభిస్తుంది.

స్త్రీలు : అర్ధగం సహనంగా వుంటుంది.
వంతవకరమైన వార్తలను వింటారు.

మంథం : అధికారులు మీ కార్యక్రమాల్లో యేర్ప
డిన వివాహాలు తొలగిపోతాయి. పుత్రిలో మీరు
యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు యిప్పుడు తివ
స్తాయి. వ్యాపారరీత్య చేసే ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహ
కరంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి
బాగా ఉంటుంది. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలు : కుటుంబ వ్యాపారాలు విరాటం
కంగా నెరవేరుతాయి. వివాహ వస్తువులు కొంటారు.
మీనం : వారం ప్రారంభంలోనే పుత్రి వ్యాపా
రాల్లో వివాహం యేర్పడి తరువాత వర్ధిల్లకొంటాయి.
కొన్ని వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరగడం వలన
అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది, మీ తాబులు నష్టం
వులు చేయే ప్రమాదం వుంది. వారం మధ్యలో
మాతన వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. అనుకూలమైన
మార్పులు రాగలవు.

స్త్రీలు : అర్ధగం బాగా ఉంటుంది.
ఇంట్లో మిత్రులను కలుసుకుంటారు.

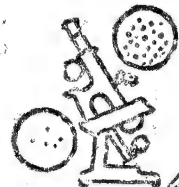

Graphic Arts

మొటిమెలు మికు మీ వివాహానికి మధ్య అవరోధకం కాగూడదు నిటార్ టోషరయిక్ర పింపుర్ క్రీమ్ వాడండి మరి వాటిని నిర్మూలించుకోండి

మీరు కూడ అందమైన వధువు కాగలరు. మిమ్మలను వారించుచున్న మొటిమెలు మరియు నల్ల పొక్కులు మళ్ళీ మీని పోయిన ప్రకాశమాన మున్నటి ఛర్యమును కలిగియుండురు. నిటార్ టోషరయిక్ర పింపుర్ క్రీమ్ను 7 రోజులు వాడండి అంతే. ఇంక చూడండి మీ ముఖము మెటిమెలు, నల్లపొక్కులు మరియు ఇతర దుర్మార్గుల నుండి విరేకుండా మున్నగా వుంటుంది. మచ్చలుగాని లేక పొడలుగాని ఏర్పడవు; ఛర్య అంతర్గత నిర్మూలమును ఆరోగ్యవంతమొనర్చి ఛర్యమును విలివంగాను ప్రకాశమావంగాను వుంచును. నిటార్ యొక్క క్రిమినీరోధక మాత్రమును దాక్కుడు ఎక్కువగా విపారము చేసియున్నారు. అది మనోహరంగా పరిమళ మొనర్చుచు వారికలకు వారిరకు కూడ ఉద్దేశించబడినది.

వారే విరమము—వ్యాకేడో వున్నది.

Nital

MEDICATED PIMPLE CREAM
నిటార్ మొటిమెల మందు

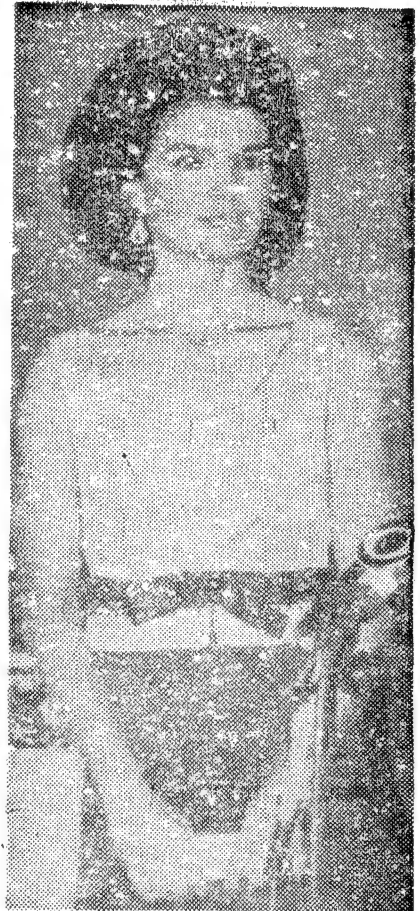
7

రోజుల మొటిమెల
వికారము

విక్రయకలు : కొచ్చిన్ పామ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, కవరక్క చౌన్, మంర రోడ్, కొచ్చిన్-2.
మైసూర్, ఆంధ్రప్రదేశ్, మైసూర్ అండ్ కేరళ రాష్ట్రములకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ;
గిజుపతి అండ్ కం., 103-104, 200 చిట్ట ప్లీజ్, పోస్టు బాక్స్ నం. 1980, మైసూర్-1.

ప్రత్యాక తెమిము అందరినంద అతిమును.

శ్రీమతి కెన్నెడీ రాణివాసం

|| కీ. కె. కెన్నెడీ భార్య జాక్వెలెన్ కెన్నెడీ. ఒక ప్రఖ్యాతి పొందిన అధ్యక్షుని భార్యగా ఆమెకు కావలసినంత ఖనిత, వరసలి లభించింది. లభించిన గౌరవ మర్యాదల్ని పురస్కరించుకుని ఆమె ఆమెరికాకు 'రాణి'గా పరిణామి అవుతామని చూస్తున్నారు.

జాక్వెలెన్ కెన్నెడీ ఈ మధ్య ఒక రచయితమీద వాడి చేశారు. ఆమె బాధింకపు దర్జాను ఇది కొంచెం భంజితురచింది. 'సెంటింట్ రాండ్స్ కెన్నెడీ' అధ్యక్షుడు వామని గాలిమేడలు కట్టుకొంటూ పున్న నమయంతో వారి మర్యాదలను కరికానికీ కొద్దిగా మళ్ళి యేర్పడింది.

ఇదివరలో 'జాకీ'కి 'మొట్ట మొదటి స్త్రీ' అనే పేరుండేది. వారి వంశాన్ని గురించి వవివరమైన చరిత్ర రాయడానికి రచయిత శ్రీ విలియమ్స్ మాంచెస్టర్ కు కొన్ని పాక్కులు అదిలో ఆమె ఇచ్చివున్నారు. అందులో చాలవరకు నిజాలు వెల్లడి కావాలని ఆమె అభిప్రాయం. కొన్ని సత్యాల్ని వెల్లడి చేయడంలో అక్కడక్కడ వంక మర్యాదకు భంగం కలిగినా పరవాలేదని మొదట ఆమె రచయితకు సెలవిచ్చివున్నారు. మరి అటువంటి చరిత్ర ప్రసంగం వ్యాప్తమై నప్పుడు తమకు రంపంపులు తీసుకు నస్తుందని ముందుగా ఆమె ఎందుకు అలోచించ లేకపోయారు? 'సెంటింట్ కెన్నెడీ' ప్రపంచాద రాన్ని పొందిన వ్యక్తి. ఆయన హత్య గానింపబడ్డారు. తదాదిగా శ్రీమతి కెన్నెడీ వ్యవహారాలు అంత వెచ్చుకోదగినవిగా లేవు. భర్త మరణించివచ్చిటి నుండి నడుస్తున్న ఆమె చరిత్ర నంకరటించకగా పుండని తెలుస్తావుంది. శ్రీమతి కెన్నెడీ గౌరవ మర్యాదలు గల ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన వనిత. ఆమెను ఇతర ముఖ్య గంగాభాగిరధి నమానుల్లో సోల్పిస్తున్నాడు కొంత మర్యాదను కోల్పోతూవున్నారు. నవనాగరిక యువతిగా, నేటి అధునాతన పీఠాశ్రంలో శ్రీమతి కెన్నెడీ వ్యవహరిస్తున్నారని అంటున్నారు భర్త హత్యగావించబడినప్పుడు ఆమె ఎంతగా విలంబించారో, ఎంతగా దిగ్భ్రమచెందారో అన్న విషయం అందరికీ తెలిసిందే. అనలామె మళ్ళీ మనుషుల్లో పడతారా అనిపించింది చూసిన వాళ్ళకి. ఆమె సంతాపానికి ప్రపంచం నలుమూలల నుంచి సానుభూతి లభించింది. ఆమెను పొగడని వాళ్ళు లేరు. ఆమె జీవిత శీషినికి ఎటువంటి రోషమూ ర కూడదని, ఎన్నో నడుపాయాలను కలుగజేయాలని ఆమెకి ప్రజలు వంఛించారు. కెన్నెడీ మరణించిన దానికంటే ఆమె వ్యక్తపరచిన కష్టమే ప్రజల్ని ఎక్కువగా కంఠపెట్టింది. రీసులకు రీసుల కాగితాలు ఆమెను చిత్రించడంలో మునిగిపోయాయి.

ఒక విషయాన్ని ఇక్కడ మనం గమనించడం అవసరం. 1963 నవంబరు 22 నుండి వియత్నాంలో అరువేలకు పైబడిన వీరులు వరమ పడించారు. కీ. కె. జాన్. యస్. కెన్నెడీ వలెనే

వీరూ యువకులు, యోధులు, జనిష్యుల్లో అభ్యుదయ విరూపమాను. వారి భౌతిక దేహాలు అయ్యామనియవో పెట్టెల్లో పెట్టి వారి శాని స్త్రీలకు అందించడం జరిగింది. ఈ స్త్రీలు అందరూ పుష్పవాళ్ళ కారు, అందమైన వాళ్ళు కారు. భర్తల అకాల మరణంతో జుమిలిపోతున్న ఆ స్త్రీలు తండ్రిలేని పిల్లల్ని నీకలేక ఎన్నో అగచాట్లు పడుతున్నారు. అప్పుల్లోను అమ్మకాలలోను యమయాతన పడుతున్నారు. ఉద్యోగాల కోసం ఎగబడి ప్రాణాలు విలిచాయితే అనిపించు కొంటూ వున్నారు. కాని వీరి శత ఎక్కడా చెప్పబడదు! బహుశా వెనక్కి తిరిగి చూచే సాహసం లేకపోవచ్చు.

పూడ్చిపెట్టిన ముగ్ధుడ

'మొట్ట మొదటి స్త్రీ'గా ఆమెను ఎక్కడెక్కడ గుర్తిస్తారో ప్రపంచంలో పున్న ఆ అన్ని వినోద ప్రదేశాలు ఆమె ప్రయాణించడం జరిగింది. ఆమె మీద శరసాహతంగా వచ్చే విమర్శలను నమాధాన పరచలేక పెద్ద పెద్ద వాళ్ళంతా (శ్రీయుత లిండన్ జాన్సన్ తో కలిపి) వస్తులో నడుస్తున్నారు!

ఇది నుమారు ఒక సంవత్సరంనాటి మాట. వేసవికాలం చివరిలో 'కేవ్ కోడ్', 'మ్యూసార్స్' ప్రదేశాలు ఎంతవిలాసంగా పుంటాయో తెలియని వారుండరు. అక్కడ మాంచి టేట్ హాట్ గా దర్శన మిచ్చారు 'జాకీ'. ఆమెతోపాటు మరో నర్వకాల స్నేహితుడు కూడా వున్నారు. ఆయన చిత్రకారు డయిన శ్రీ విలియమ్స్ వార్మన్. అతను— "ఆమె యధాప్రకారం పూర్వపు జీవితంలోకి అడుగు పెట్టే కారు....." అని వాతో అన్నారు. కీర్తి శీషులైన 'భర్త ప్రసాదన వచ్చున్నప్పుడు చలన రహితంగానే ఆమె ఇప్పుడు చర్చించుకుంటున్నారు'— అని మరికొందరు మిత్రులన్నారు. అంటే ప్రజల కంటే ముందుగానే ఆమె కీ. కె. కెన్నెడీ గురించి మరిచిపోయావలా?

ఇప్పుడు వ్యాప్తిలో వున్న గొడవ ఆమె విచారాన్ని అధికంచేసేదిగా పుండాలను. ఈ రభస దేశానికి, ఆమె వ్యక్తిత్వానికి దెబ్బతీసేదిగా వుంది. బహుశా ఆమె ఆమెరికా చరిత్రలో కొత్తదనం చూపించాలని తలపోస్తూ వుండొచ్చు. కెన్నెడీ బ్రతికున్నప్పుడు ఆయన సతీమణితో కలిసి స్వర్గంకోసం ఎటువంటి అనుకూల వాతావరణాన్ని సృష్టించుకున్నారో అవగాహన చేసుకుంటున్న ఆమెరికా ప్రజల్ని ఆమె దుయ్యబట్టడానికి కాలదుపుచేస్తున్నారా? కొందరు అవుననే అంటున్నారు. ఇదివరలో ఆమెకు అత్యంత గౌరవాన్నిచ్చినవారు, ఇప్పుడామెను అధికార దుర్వినియోగంతో గౌరవ మర్యాదలకు సమాధికట్టినట్టు అడిపోసుకుంటున్నారు.

1945 ఫ్రాంక్లీన్ రూజ్ వెల్ట్ మరణించి నప్పుడు, ఆయన భార్య శ్రీమతి ఎలిసాబెత్ కొంత కాలం అజ్ఞాతవాసంలోవుండి తమ ప్రగాఢ సంతా

పాన్ని ఎంతో గౌరవంగా తెలియపరచు కున్నారు. తర్వాత మళ్ళీ యధాజీవితంలోకి తిరిగివచ్చి, ఆమె శక్తి సంతా సాంఘికసేవలో ధారపోశారు. ఏ ప్రత్య ధమస్త్రీ కూడా అంతటి త్యాగనిరతి పాటించి వుండలేదేమో! అదృష్టవశాత్తూ కాపాడడమే తమ పరమావధిగా ఎంచి కష్టనష్టాలకు కలిగించుకొన లేదుగా ఆమె భవించారామే.

యాభయ్యన దశాబ్దంలో మరో చరిత్రవుంది. బ్రిటన్ రాజ ఆరవజార్జి మరణానంతరం రాణిమాత మళ్ళీ సింహాసనాన్నిలంకరించడాని కెగబడలేదు. ఆమె జీవితశీషిన్ని జాతిమత కృతకు అంకితంచేసి అందుకోసం ఎంతో శ్రమపడ్డారు. దేశాలు వర్య టించి శక్తి సంతా ఉపయోగించి మహత్కార్యానికి తోడ్పడ్డారు.

భర్తలు ఎంత స్థానాన్ని అలంకరించారో అంతటి ఉత్తమస్థానాన్ని సరిత్రలో వీరు సంపాదించు కున్నారు.

'లాడల్ విలా' అనే సంస్థ ఫాషన్, సంఘం, కళలు అనే వాటికి ప్రపంచంలో అగ్రణ్యమైనది. అందులో శ్రీమతి కెన్నెడీ కార్యకర్త. ఆమెగారు శ్రీమతి జాన్సన్ 'వైట్ హౌస్' అవ్వాలను శ్రోపి పుచ్చి, తక్కిన అధికారయుతమైన అవ్వనాల కెన్నెటక్ హాజరై వున్నారు. 'హో'దా అవధుల్ని దాటి ఆమె వ్యవహరిస్తున్నారని ఎంతో మంది తీవ్రంగా విమర్శించడం జరిగింది.

కీ. శే. కెన్నెడీ పాతూ పాతూ పది మిలియన్ డాలర్ల ఎస్టేటును ఖర్చుకు విడిచిపెట్టి వెళ్లారు. దానినలా వుంచి 'సెడర్ల విడ్స్ పెన్స్' రూపములో ఆమెకు నెలకు 833 డాలర్లు లభిస్తూ వుంటాయి. ఈ పెన్షన్ కోసం కెన్నెడీ హత్య గావించబడిన వెనువెంటనే ఆమె దరఖాస్తు చేశారు. ఆమె పరిచరల కోసం వినియోగించుకొంటున్న ఇద్దరు సేవకురాలాడు, ఒక వంటవాడు, ఒక అంగ్లీయ పరిశుక్తురాలు— వీరిందరూ 'వైట్ హవుస్' పరివారంలోకే లెక్క! ఆమెను, ఆమె పిల్లల భద్రతను కాపాడడానికి పదిమంది "రహస్య పరిశోధకుల్లును" ఒకరు అడపాడపా ఆమె ఆశ్చర్య శిరసావహించడం జరుగుతూనే వుంది.

దొంగతనము గుఱు సమాధానాలు

శ్రీమతి కెన్నెడీ 'వైట్ హవుస్' అవ్వాలను తాము ఎందుకు అంగీకరించలేక పోయాలో చెప్పి పాపాలు చాలా బాధాకరంగా వుంటున్నాయి. ఒక వేళ సెనెటర్ రాబర్ట్ కెన్నెడీ అధ్యక్షం కలిసిచ్చి 'వైట్ హవుస్'లో పనిచేయడం జరిగితే శ్రీమతి కెన్నెడీ అక్కడ ప్రవేశించడానికి ఎటువంటి అవరోధమూ వుండదు! ఎంతో నంతోషంతో ఆమె ఆయన్ను అనుసరిస్తారు.

ప్రపంచ వ్యాప్తి గాంచిన వ్యక్తిత్వం ఆమె మిల్లీ పిల్లి చేసుకుంటే అవిరై పూర్వకుంటుంది. కాని ఆమె ఆ హోదానుంచి తొలగేందుకు ఎటువంటి అవకాశాన్ని కలిగించని మూట నిజం. ఆమె అంత రంగికురాలు శ్రీమతి పమేలా టిమోన్స్. ఈమె 'శ్రీమతి కెన్నెడీ సర్వకాల సర్వాస్థిత్వం పిల్లల్ని ప్రాణంగా ప్రేమిస్తూ వారికి సేవ చేయడంలోనే కాలాన్ని వెళ్లబుచ్చేస్తున్నారనే సాక్ష్యం ఇచ్చారు. ఆమె ఇరవై నాలుగంటలు పిల్లలతోనే ఎందుకు కాలం వెళ్లబుచ్చాలి? అద్దాలపై బిడ్డలు ఆమె కెవరూ లేరుగా?

బ్రాడ్రో పేరుతెచ్చుకున్న ప్రతి నాలుకాన్ని ఆమె చూస్తారు. నంగేత కనేరలకు వెళ్తారు. సినిమాలు చూస్తారు, 'డాటీ' లాంటి వాళ్ల సడర్లు వాలకు వెళ్తారు. అధునాతన దిగంబరత్వమంటే ఆమెకు సరదా! ఒక సోకేన రెస్టారెంటు దగ్గర ఇటీవల ఆమె 'మినిస్కర్ట్'లో కనిపించారు. 'సేవ్ టిక్', పరీక్షియూ ఆమెకు అటు పట్టులు. అనేక చోట్ల ఆమె 'స్టయ్' చేశారు. మిలియనియర్ బార్గెన్ రైట్స్ మాన్, ఆయన భార్యతో కలిసి 'రేడియంట్' విహార్యలంలో విహరించారు.

ఆమె చెల్లెలు 'లీ' తో కొంతకాలం వున్నారు. డచ్ రాయల్ సామిలితో ఆరగించారు. ఎలిజబెత్ రాజితో తేనీటిని సేవించారు. 'స్పెయిన్'లో స్వగీ చేశారు. మహత్తరమైన 'అర్డంట్లె నా రాంచ్'లో బోబూచు లాడారు. కరోలిన, జానెతతో కలిసి హవాయ్లో కానసేనంత విశ్రాంతి ననుభవించారు. —ఇంత నిర్విరామంగా వున్నారామె!

జాన్ యువ్. కెన్నెడీ హత్యనంతరం ప్రపంచ మంతా శోకముద్రంతో మునిగిపోయింది. పాత శాంటి, ఏమానాశ్రయాలు, రోడ్లు— రాజ మార్గాలు, ఒకటేమిటి అంతరిక్ష సాధనాలలో కూడా అన్నీ పేర్లు మార్చేసుకున్నాయి. ఆ మహా

వ్యక్తికి శ్రద్ధాంజలిలు పుట్టిచాయి. ఇన్నీ పలేని సమయ! ప్రభుత్వము, దేశము తన భర్త మీద యంత్రం అభిమానం చూపిస్తూ వస్తున్నారే! స్వయం కుటుంబానికి చెందిన ఆయన భార్య అపూర్వగౌరవాన్ని ఏ రూపేణ సంతక్షిస్తున్నట్లు?

ఆమె కార్యాలయకోసం ప్రభుత్వం ఏటా 50,000 డాలర్లు ఇస్తున్నది. మ్యూజియం కోసం 400, పార్క్ అవెన్యూలో ఒక గొప్ప భవనం నిర్మించింది. అక్కడ ఇంజనీర్ల ప్రవేశాల్లేలేదు! (తనుకేప్పే థియేటర్ 20,000 టిక్కెట్లను క్రిందటి ఏప్రిల్లో ఆమె అన్నారు.) జీవితాంతం వరకూ పూరితే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపుకునే అవకాశాన్ని ఆమెకు కల్పించారు. ఆమె నంబింగ్ దింపుల్ని కెన్నెడీ మెమోరియల్ బ్లైజ్ రింగురించి, ప్రదర్శనా చిత్రం కేంద్రం గురించే ఎక్కువగా వుంటాయి.

జరుగుతున్న విషయాలును ఆధారంగా చేసుకుని యదార్థాలను వివరించిన చరిత్రను 'సెనార్' చేయడంలో ఆమె 'రాజీ' హోదా మరింత అధికమైంది! 'ఒక అధ్యక్షుని మరణం (Death of a President)' అనే శీర్షికలో 'ఎక్' మాజైన్ ఎడిటర్ విలియమ్ ఆల్ఫ్రెడ్ కెన్నెడీపై తప్పుడురాలలు రాయచచ్చించి, కొందరు అభిప్రాయపడులున్న మూట విజయాల అవుతుంది? ఆయనా కెన్నెడీ పరివారంలో వారే. 1960 లో తన మాజైన్ ను విడిచిపెట్టి కెన్నెడీపై వ్యాస రచయితగాను, సహాయకగాను కుదురుకున్నారు కదా! శ్రీ కెన్నెడీ ప్రతిభగా గిసీ, కెన్యాకు ఈ ఎడిటర్ గాని ఎంబాసెడర్ గావే కృతజ్ఞత తెలుపుతున్నారాయె. కీ. శే. కెన్నెడీని మురిస్తూ 'ఎక్' మాజైన్ ఎన్నో సంచికలు వెలువరించింది.

ఒకసారి శ్రీ ఆల్ఫ్రెడ్ స్వయంగా— "ఈ రచనలు అమెరికా ప్రజల కంఠించని పక్షంలో చరిత్రనే 'సెనార్' చేసినట్లువుతుంది" అని అన్నారు. అంతేక ప్రచురణపై ప్రజలు దురభిప్రాయపడడానికి అస్సారం వుంది.

అనుసరమైన కష్టాలు తను పిల్లలకు కలకండా సంతక్షించడమే తమదేయడమే శ్రీమతి జాకీ అన్నారు. అదే ఆమె చేయలే పోతున్నారని విచారించాలనే సందేహం. వస్త్రశాస్త్రం, శైలిజీవం, సినిమాలు, చరిత్రలు— ఇన్నీ ఆమెకు గుర్తు చేస్తున్న వస్తువులు. మెళుకువగా వుండమనే అంటున్నారు. పట్నమైన పరిపాసలో కెన్నెడీ అగ్ర గణ్యుడని రచించడానికి అడ్డదారుల్ని సరిచేయలేక చరిత్రకారులు యమయాతన పడతారు. రియూడోర్ సోరెవేర్ రాసిన 'కెన్నెడీ' అనే గ్రంథం, అర్థర్ షెన్సింగర్ జా. రాసిన 'వేయి రోజులు' (The Thousand Days) అనే గ్రంథం— ఇందుకు నిదర్శనాలు. ఈ రెండు వుస్త్రశాస్త్ర కెన్నెడీ 'పంశం'చేత చిరం బిడ్డాయి, సరిదిద్ద బిడ్డాయి, అంతేగాని కళిరించబడలేదు!

శ్రీ జిమ్మి బిష్ మరొకందరూ రచయితలు ఆవార యుతమైన రచనలు చేయాలనే చూశారు. కాని వారితో ఎటువంటి సంబంధా చేయరాని, ఏ

రాలు ఇవ్వడమే అనుకూలంగా వున్న అందర్నీ పెచ్చరించారు జాకీ

శ్రీ జాకీ కెన్నెడీ, అన్నగారిమీద చెడారలం రాస్తున్నారనే నెపపీడ ఆయా రచయితల్ని వేరించడం జరుగుతూ వుంది. అన్నగారికి నంబంధి న చిత్రాలు, ఫోటోలు అన్నీ స్వంతీకరించుకుని అవి మరొక చెందినానో తమ ఆజ్ఞలేనో బయటికి రాకూడని భయపెడుతున్నాం

అధిక ప్రయాసతో కూడిన పని

వియత్నాంలో సైనికదళాన్ని ఉపయోగించడంలో కెన్నెడీ కీర్తిగాత పెట్టుకొని, ఆయన పరిపాస బహుళ జవాదరణ పొందింది కాదని, ఆయన అధ్యక్షుడనీ అంటుంటే— రోజుగా అరగి సూసిన చరిత్రకారులు అంపొస్తున్నారు. ఆయన కార్యక్రమాలు చాలవరకు కాంగ్రెస్ వీటియనవని, మరణించే నాటికి ఆయన పంకు ఒడి కూడా క్షీణితతో వున్నదని భావిస్తున్నారు. కీ. శే. కెన్నెడీ మానవత్వాన్ని మహిమార్పితం చేస్తున్న మనిషిగా కనిపించా అంత శోభాయ మూలంగా చరిత్ర రాసేందుకు లేదు అంటున్నారు. దీనికి కరణం చానరికు కెన్నెడీ కుటుంబాగోరి ల!

శ్రీమతి కెన్నెడీని తీసుకుంటే ఆమె గుడిడి అర్థమవుతూనే వుంది. కెన్నెడీ హత్యనంతరం ఆమె ఇచ్చిన 'ఇంటర్వ్యూ'లో ఎంతో సూచనాత్మకం వుంది. అచ్చం ఒక అధ్యక్షుని భార్యగానే అప్రసంగం చోటా చేసుకున్నాను. మరి, అదే రాజ్యపుస్తాన్ని విశదమయి కదా! ఆమె హుటే అమెకు ఏని సాంప్రదా శైలి, వాటిని బహిష్కరించాలి అన్నప్పుడు నవ్వు వస్తుంది. భరణం గురించి ఆమెకు ఎటువంటి అభిప్రాయం వున్నదీ అన్న ప్రశ్నమీద ఆమె యిచ్చిన సమాధానాన్ని, ఆ చేష్టే విధానాన్ని ఆమె కన్యస్తరాల్ని, అందోళన, సత్కారాల్ని ఎంతో సవినయంగా మనవిచేశారు శ్రీ మాంచెష్టర్. ఆమె అభిప్రాయాల్ని ఎంతో లంఘనంగా వర్ణించి చక్కని పద్ధతిలో కూర్చారు రచయిత. ఇదంతా ఆమెను మెచ్చుకోవడం కాదా?

"నేనొకవధంగా ఉపాస్తున్నాను. బహుశా, ఆ రచన మానవత్వాన్ని నంతరించుకున్నదిగా వుండగనుక అది ఆమెకు రుచించి వుండదు. అటువంటి దానికి దూరంగాను, మరింత పూజ్యనీయంగాను వుండి దేవుల ప్రశంశించాలని ఆమె అభిప్రాయపడి ఉంటారు."

శ్రీ వెర్గానో

ఇటీవలి వార్తలనుబట్టి, శ్రీమతి కెన్నెడీకి ప్రభుత్వం యిచ్చే 30,000 డాలర్ల భర్యాన్ని కూడా ఉపసంహరించుకున్నారని తెలుస్తుంది. మాజీ అధ్యక్షుని భార్యగా అభివేసిన సొంతం 10,000 డాలర్ల పెన్షన్ సుమాత్రం ఆమె వినియోగించుకుంటారు. కెన్నెడీ నాల్గవ సంవత్సరం దాటే వరకు 'సీక్రెట్ స్వయం' ముఖ్యమూసే అని భద్రత కోసం ఉపయోగించుకుంటామని ఆమె అన్నారు.

నత్తమూర్తి, ప్రకాశం చిన్ననాటి స్నేహితులు. తాతాకానికి అనుకోకుండా కలికారు నత్తమూర్తి ప్రకాశం ముగ్ధ స్వభావం అలాంటిదిగా చేరాడు. ఆ కుటుంబం ప్రకాశానికి ఎక్కువ వయస్కి ఉన్నట్లు గ్రహించాడు నత్తమూర్తి. ప్రకాశం, రామదాసుకు సంబంధించిన జాడ తెలియని ఒక అమ్మాయికోసం వెదురుతున్నాడు అమ్మ నత్తవరకుంటే కానందనంత అన్నీ దక్కుతుంది అ అమ్మాయి భానుమతి దామోదరం భానుమతినీ మంచిచేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు నత్తమూర్తి, భానుమతి పరస్పరం ఆకర్షించుకున్నారు నత్త మూర్తి ద్వారా దామోదరం గురించి తెలుసు కంటుంది భానుమతి

15

డిపోలో మాలయ్య అని ఒక వాచ్మన్ ఉన్నాడు వాడికి మూడు విల్లయ్యళ్ళ నయస్సుంటుంది వాడెప్పుడూ త్రాగే పుంటాడు, వాడిని ఉద్యోగం కోంచి తీసుకుపోయి చాలామంది ఆసనర్లు ఆరో వించేవారుకాని మళ్ళీ వాడి బీదరికాన్ని వాడి కుటుంబ సభ్యులినీ, వాడి అమాయకత్వాన్ని చూసి జాలినది పదిలేవారు ఆక్రితంలోని రాత్రి మాలయ్య తప్ప త్రాగి దుబ్బితో నిద్రపోతూంటే కుమారస్వామి కట్టుకొని రిపోర్టు చేస్తానని బెదిరించాడు అమ్మ యమ్మే మాట్లాడడానికి మాలయ్య ప్రాద్దుష్టం చే అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు గోపాల రావుగారు వెళ్లి పోయాక వాడు వెళ్లి కుమార స్వామి క్షమాపణ కోరుకుని, రిపోర్టు చెయ్య వద్దని ప్రాధేయపడ్డాడు అదే అఖరు వార్తని మళ్ళీ అటువంటి తప్పు చేస్తే నాపించనని తీవ్రంగా చెప్పాడు వాడు నరేని పోయాడు

కొద్దిసేపు కుమారస్వామి మాలయ్య గురించి ఆలోచించాడు వాడిదొక పూదయవిదారకమైన గాధ వాడు తాగుడికి అంపాలు వడదం తన జీవితంలోని దుఃఖాన్ని మర్చి పోవడానికి అంటాడు వాడిమొహం చూస్తే అదినిజమేనమా నని పిస్తుంది

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నాడు?” అని మార్కం అడిగేసరికి ఉరిక్కి వడ్డాడు కుమారస్వామి వచ్చుతూ మూర్ఖావధ్యనించాడు

“ఏమిలేదు మాలయ్య గురించి ఆలో చిస్తున్నాను ఏమిటి విశేషాలు, విస్తంభా కన్పించ లేదు” అని మూర్ఖాన్ని కూర్చోమని సైగజేశాడు

“విన్న చాలా వనితో వుండిపోయాను సైగా నీవు సూర్యారావు పేట వెళ్లావు అక్కడ మధ్యాహ్న మంతా గడిపాను మీకు తెలుసునో లేదో కాని అక్కడి వరిస్తే తుంటు మారిపోయాను”

“అంటే? చెడిపోయ్యాయా? బాగుపడ్డాయా?”

“అనుట మొదటినుంచి చెడిపోయే వున్నాయి. జూర్యారావు పేటలో వట్లవగలు నడిగొడ్డుమీద పాత్య జరిగినా పోలీసువాళ్ళ కలుగజేసుకోవడానికి వీలేదు అలాటి కొడి మూకలున్న వూరు నిత్యం ఎక్కడో అక్కడ దెబ్బలాటలు జరుగుతూనే ఉంటాయి వీధికొక లాడ్లింగు ఆ వూరులో సారా దుకాణా లెప్పొన్నాయో చెప్పడానికి వీలేదు పోలీసు అసేనర్లు ఎవరోచెప్పినా అక్కడి వరిస్తే తుంటు

తలవంచి, వాల్చిచ్చే మామూళ్ళు పుచ్చుకొని, జరుగు తున్నవాటితో కలుగజేసుకోకుండా వూరుకోవం నీడే”

“అంత హాళమైన వూరా?”

“ఆ అందుకు సంబంధం లేదు కాని ఇప్పుడ దంతా తలక్రిందైంది వూరిలో దెబ్బలాటలు మచ్చుకై నా లేకుండా పోయాయి లాడ్లింగ్ లన్నీ భారీ మునుపు రోడ్డుమీద బ్రాఫిక్ అడ్డ దిడ్డంగా వుండేది అలాటిది ఇప్పుడెంతో వద్ద తిగా వుంది దొంగతనాలు వూర్తిగా తగ్గి పోయాయి”

“ఏమిటి మార్పుకు కారణం?”

“ఏమిందీ? కొత్తగా ఒక సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టరు వచ్చాడు ఇదంతా ఆయన మహిమ అతను చాలా ‘కరెక్టు’ మనిషి ఆయనపేరు శ్రీరామ్ సూర్యారావు రావు పేట వర్ధితులు గమనించి, కొందరు పెద్దలు మినిష్టరులో మాట్లాడి ప్రత్యేకంగా ఆ వూరికి శ్రీరామ్ సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టరుగా వేయించారు అతను వచ్చుండగ్గర్చించి, రాం రామ, పోలీసులు తేవరం పోలీసుల్లా వని చేస్తున్నారు ఇక అవు లోన్ల వివరనలు విన్నా శ్రీరామ్ పేరే?”

“అయితే అంతకు ముందున్న సర్కిలు అవ మర్చుదా?”

“ఆయన దృష్టి ఎంతసేపూ అంచాల మీదే వుండేదిగాని, వూళ్ళో ‘లా అండ్ అర్డరు’ అమలు జరుపడం మీద వుండేదికాదు పాపం ఆయన ఉన్న వాళ్ళా ఆయన క్రింద పని చేసే ఆసనర్లు బాగా అంచాలు తినడానికి అంపాలువడిపోయా లేమా, శ్రీరామ్ వచ్చిన దగ్గర్నుండి ఒకటేగో. అంతకుముందు ఒక డజను లాడ్లింగులు వుండేవి. ముఖంగా ప్రజలతో రోగాలను వ్యాపింపజేస్తూ డబ్బు సంపాదించే ఆ లాడ్లింగుల్ని, ఇప్పుడు పాడు బడ్డ ఇళ్ళయి పోయాయి ఆ వూళ్ళో ఎవడికై నా చెడుపని చెయ్యాలంటే, శ్రీరామ్ పేరునింపా వస్తుం రాజకీయ నాయకుల దగ్గర్నుంచి అతనంటే గౌరవిస్తారు అన ప్రాణాలకై నా లెక్కచెయ్య కుండా, విధి నిర్వహణకోసం ఎటువంటి కష్టాల నైనా ఎదుర్కుంటాడు ఎంతమంది దొంగల్ని పట్టుకున్నాడో లెక్క లేదు. పోలీసు అసేనరంటే అలావుందా”

“అటువంటి ఆసనరు రామవరానికి కూడా అవసరం అనుకుంటాను చూశారా రైల్వేస్టేషను దగ్గర సాయంకాలం అయ్యే వరికి ఒక అరడజను మంది శృధిచారుణులు చేరతారు వూళ్ళో క్లబ్బు లోనే కాక ప్రతి కాఫీహౌసులు నెనుకా, పేకాలు జోరుగ పాగుతోంది సారా అంగళ్ళకు లెక్కలేదు. దొంగల పాదాపుడి ఎక్కువగానే వుంది”

“అమాట నిజమే. కాని ఈవూరు నత్తివ

పోలి అసేనర్లంతా ప్రకాశానికి భయపడు తున్నారు ప్రస్తుతం వున్న నట్ ఇన్స్పెక్టరు గురుమూర్తి ఈ వూరికి వచ్చిన ‘బడటిరోజు’ లో ఎంతో కఠినంగా వుండేవాడు కాని రామ రామ అతను గ్రహించిన దేమంటే చాలామయాల చూసి చూడనట్లు వూరుకోవడమే సుందిదని ఎందుకంటే ఎవరి మీద చర్యతీసుకున్నా, ప్రకాశం దగ్గరనుండి ఆ స్వక్తి తనుకు సంబంధించిన వాడనీ, అతని నేమీ చెయ్యవద్దని కలుగు నచ్చేది సారా దుకాణాల వాళ్ళనీ, పేకాడేవాళ్ళనీ, అల్లరి విల్లరిగా తిరిగే వాళ్ళనీ, అఖరుకి బజార్లపేటల తిరిగే వ్యధి చారులుల్నీ, ఎవర్ని పట్టుకున్నానరే, వాళ్ళ లాటాట వాళ్ళవతో వెళ్లి ప్రకాశం కాళ్ళ మీద పడడం జరుగుతోంది కొన్నాల్ని జరిగాక గురుమూర్తి ప్రాణం విసిగి అనలు ఎవరి మీదా చర్య తీసుకోవడం మానేశాడు”

కుమారస్వామి వన్నాడు “అయితే అన్ని అవ ర్థాలకూ మూలం ప్రకాశం అన్నమాట అయితే అతని మీదే చర్య తీసుకుంటే సరి” అన్నాడు

“నిజమే” అని కొంచెం బల్లమీదకి పంగి మార్కం, “మీకు తెలుసో లేదో ప్రకాశం మీద ఇంక్వయరీ జరుగబోతోంది” అన్నాడు

“అ!” అని ఆశ్చర్యం ప్రకటించి కుమారస్వామి, “అలాగనుక జరిగితే ఈ వూరు బాగుపడుతుంది ఇంతకీ దేనిగురించి?”

“దామోదరం, ప్రకాశం కలిసి గవర్నమెంటు వద్దకొన్ని పర్యట్నాలు సంపాదించి, అని బాగా లాభా నికి అమ్ముకుని డబ్బు చేసుకున్నారు అవిషయం ప్రభుత్వం వారికి తెలిసి ఒక ఇంక్వయరీ ఆసనర్ని నియమించింది అతనొక చండ శాసనడులు. కొద్దిరోజులలో వచ్చి ఇక్కడ విచారణ జరిపి, ఆపర్యట్నాలుకు సంబంధించిన వ్యాపారం ఏళ్ళజరువ లేదని ఆపర్యట్నాలను వేరొకరికి అమ్ముకున్నారనీ ఋజువు చెయ్యగానే ఏళ్ళకు జేడిలు వేస్తారు

“అది వాళ్ళకు అంత కష్టమైన విషయం అను కోను వాళ్ళ వ్యాపారం చేసినట్లు అదారాలా, పాక్యాల్లా, వాళ్ళకున్న వలుకుబడి ద్వారా మత భంగా సంపాదించ గలరు”

“అవునును కోండి కాని వూళ్ళో చాలామంది ఈ అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. ఏం జరుగు తుందో చెప్పలేం”

“అయితే అవకాశం వస్తే అతనిమీద వ్యతిరేక పాక్ష్యం ఇచ్చేవారున్నారంటారా? ఈ వూళ్ళో అంత డమ్ములున్నవాళ్ళున్నారా?” అని అడిగాడు

“అదేమిటండోయ్ అలా అంటున్నారు వూలా మంది పేమా పేమిలు న్నారు అనలు పాత్య తల్పుకోవాలేగాని ప్రకాశాన్ని మూడు నిమిషాల్లో క్రిందకు దింపగలరు మాకెందుకని వూరుకుంటున్నారు”

“అదే నేననది వాళ్ళలా వూరుకోవడం వల్లనే ప్రకాశం లాంటి వాళ్ళ విజృంభిస్తున్నాడు చెడ్డకి లభించినంత ప్రాత్యూహం మంచికి లభించదు ఈ ప్రపంచంలో అదే నా కర్థంకాదు”

కుమారస్వామి మాటలకు కొంచెంసేపు అలో చించి, “అవును” అన్నాడు మార్కం మరికొద్ది సేపు అని అని మాట్లాడి మార్కం వెళ్లిపోయాక కుమారస్వామి తన పనితో మునిగిపోయాడు.

ప్రకాశం మీద ఎంక్వయిరీ—అన్న విషయమే ఆ రోజుల్లో కుమారస్వామి మనసులో మెదులుతుంది. నిజంగా 'ఎంక్వయిరీ' జరిగితే, అతని అత్యాచారాలు ఎన్నో బయట పడతాయి. కానీ చట్టం అతని దురువ్యాయామం నిరూపించడం ఎంతో కష్టం. నమ్మిన వాళ్ళే ద్రోహంతో పడగట్టడమంత సులభకార్యం సురక్షిత లేదు. దానిని ఏ తల్లిమూ నిరూపించలేదు. ఒకరిమీది ఒకరికి నమ్మకం లేని వ్యక్తులిద్దరి మధ్య జరిగేవనికి ఎన్నో విదర్శనలుంటాయి, కాగితాల మీద రాతీ కోతలుంటాయి. స్థింపులున్న డప్టేషన్లకూ మీద స్పెక్టీ నంతకాల మధ్య జరిగే ఒప్పందాలుంటాయి కాబట్టి, చట్టం వారిని కాపాడుతుంది. కాని కేవలం నైతిక బలమేదా, ధర్మం మీద నమ్మి ధైర్యవంతుడైన జీవితం గడిపే వారికి అన్యాయం జరిగితే, దానికి ఖుజావులు కూడా దొరకవు.

అప్పటికే కొద్దిరోజులనుండి, మానవాచార ప్రకాశంమీద ఎంక్వయిరీ జరుగుతుందని అందరికీ తెలియసాగింది. ముఖ్యంగా అతని శత్రువులు కొంతమందికి, అతని మీద దెబ్బ కొట్టడానికి పని తోచిన అదను ఇదే వనిపించింది. వాళ్ళ ఇంటింటికీ వెళ్లి రహస్య ప్రచారం ప్రారంభించారు. వాళ్ళకు నాయకుడు పశుపతి అని ఒక కమ్యూనిస్టు యువకుడు. అతను ప్రకాశానికి దూరపు బంధువు. పాతికేళ్ళంటాయి. నల్లగా, వన్నగా, గిడజాల జాబ్బుతో నవ్వు మొహంతో, తెల్లని బట్టలతో ఆకర్షణీయమైన, విగ్రహం గలవాడు. అతనికి ఉద్రేకం రానంతవరకూ చాలా సాత్వికుడు. కాని ఉద్రేకం వచ్చిందంటే, అక్కడ దగ్గరలో వున్న ఎత్తయిన వస్తువు నేక్కి ఉన్నప్పటికీ, అది రోడ్డు మధ్య బండైనా వరే, గదిలో టేబులైనా వరే.

దేశం యొక్క భవిష్యత్తు గురించి, దేశంలో వున్న ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ప్రజలకు జరుగుతున్న అన్యాయం గురించి పశుపతి ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తూ వుంటాడు. అతను చదువు పూర్తయ్యాక కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరాడు. అతను కాలేజీలో చదువుకుంటున్నప్పుడే వాగమణి అనే తోటి విద్యార్థిని అతనూ ప్రేమించుకున్నారు. వాగమణి తండ్రి ఇన్ కంటాక్టు ఆఫీసరుగా పని చేసి, అంబాలద్వారా బోలెడంత డబ్బు సంపాదించి దానితో రానువరం వద్ద కొంత పాతం కొన్నాడు. బి. సి. చదువుకుంటున్న ఒక్కకూతురూ, పశుపతి కాలేజీలో సోషలిజం గురించి ఇచ్చిన లెక్చర్లకు ముగ్ధురాలై ప్రేమించేవరికి, పశుపతికి తన తన కూతుర్నిచ్చి పెళ్లిచేసి వాళ్ళిద్దర్నీ పోయిగా ఆస్తి వసుధవించమని రానువరంలో కాపురం పెట్టించాడు.

భార్యభర్తలిద్దరికీ సంఘసేవంటే చాలాయిష్టం. ఇద్దరూ కార్మికులకూ కర్షకులకూ బోధనే వారి ముద్దరిద్దామని కమ్యూనిస్టు ప్రచార కార్యక్రమంలోకి దిగారు. పశుపతి, మిల్ల అప్పటి తోనూ పని చేసే కార్మికులను సంఘంగా ఏర్పడి మని ఉద్దీప్తించేవాడు. అతని బోధ లందిరికీ నచ్చినా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ అంటే ఎందుచేతనో అందరికీ కొంత భయంగా వుండేది. పశుపతి చుట్టూ కొంతమంది యువకులూ, కొంతమంది కార్మికులూ చేరారు. వాళ్లకొసం అతను ఏం చెయ్య

వన్నా చేస్తాడు. ముఖ్యంగా వాళ్ళ ఆదేశానుసారం అతను స్వంత డబ్బు ఖర్చుపెట్టివాళ్ళ నాదిరించే వాడు. రాను రాను అతని యందు నమ్మకం వున్న లేక పోయా, కమ్యూనిజం అంటే ఇష్టం వున్నా లేక పోయా, అతనితో సన్నిహితంగా తిరిగితే, అర్థిక సహాయం చేస్తాడని చాలామంది అతని చుట్టూ తిరుగు సాగారు.

పీరంతా తన ఆశయానికై అనుసరించేవారని పశుపతి నమ్ముతూండేవాడు. అతని వెలుకుబడి

పొలిచాడు. అదేమిటో ఎక్కువ వందల శాతం లున్నారు.

కార్మికులంతా అన పక్షమని వోట్లన్నీ తనకే పడ్డాయని పశుపతి నమ్మాడు. వాళ్ళకు ఇంతవరకూ ఎన్నో ఉపకారాలు చేశాడు తను. ఎన్నో అవకాశాలతో అడుగున్నాడు. వాళ్ళ పిల్లలకు చదువు చెప్పించడానికి సాయం చేశాడు. పంచాయితీ ఎన్నికలలో తను వెళ్ళగానే, ఈసారి ప్రకాశం తాలూకా మునిసి పంచాయితీ అధ్యక్షుడు కాకుండా మాచి,

గ్రామంలో వుద్దినెలావు సమయంలోనే ఎంచాయితీ ఎన్నికలు వచ్చాయి.

ప్రతిసారి ఎంచాయితీ ఎన్నికలకు ప్రకాశం తన అనుచరులతో ఒకటిని ని-బెట్టడం, అరిగిని ఇవరకు పంచాయితీ బోర్డు అధ్యక్షుడిని చేయడం మామూలు. ఈసారి రంగారావును అన ప్రతి విధిగా నిలబెట్టాడు, తను వార్డుమండ. పశుపతి ఈ ఎన్నికలలో ప్రకాశానికి దెబ్బతీయాలనుకున్నాడు. రంగారావు నిలబడ్డ వార్డునుండే తనూ

తనే అధ్యక్షుడవనికి పోటీ చెయ్యాలనుకున్నాడు. పూరితో ఎన్నోమార్లు తేవాలని ఆలోచించాడు.

మర్నాడు ఎన్నికలనగా, రాత్రి పన్నెండు గంటల దాకా పశుపతి అతని అనుచరులూ వార్డు అంతా తిరిగి అందరి ఇళ్లకూ వెళ్లి, వోట్లు పశుపతికి చెయ్యమని చెప్పి వచ్చారు. జనం అంతా పశుపతి వెంటే మర్యాదచేసి, తప్పకుండా అతనికే వోట్లు వేస్తామన్నారు.

అంతా తనపక్షమే వోట్లు వేస్తారనుకున్న పశుపతికి,

రాత్రిపన్నెండు గంటలు చాలాకా కల్గుకుండలూ, సారా బుట్టలు వార్డుంతా విచ్చలవిడిగా పరపరా అయ్యాయనీ, వోటుకి పదిరూపాయలు అత చూప బడిందనీ తెలియదు.

మర్నాడు వోట్ల లెక్కింపు చాలా పశుపతి తను ఎన్నిక అవుతానని అనుకుంటూనే వున్నాడు. రంగా రావుకి తనకన్నా చాలా ఎక్కువ వోట్లు వచ్చాయని తెలియగానే పశుపతి క్రుంగి పోయాడు. తనువోట్లు వేస్తారని నమ్మినవారిని చాలామందిని అడిగాడు. కొందరు అతనికే వేసామని అబద్ధమన్నారు. మరి కొందరు ప్రకాశంమూల కొట్టెయ్యలేక అతనికే వోటు వేశామని ఒప్పుకున్నారు.

రాజకీయాల్లో, ముఖ్యంగా ఎన్నికలలో, ఎలాటి యుక్తులు పని చేస్తాయో, పశుపతికి తెలియదు. ప్రజలలో ఉండేకాల్ని ఎలా రెచ్చగొట్టాలో దామో దానికి, ప్రకాశానికి తెలిసినట్లు మరెవరికీ తెలియదు. పశుపతి తనకు బండ్లైన ప్రతిస్పర్ధి అవుతాడేమో నని ఒకప్పుడు ప్రకాశం భయపడ్డాడు. కానీ పంచాయితీ ఎన్నికలలో పశుపతి పోటీ చేస్తున్నాడనగానే, అందులోనే అతనిపై దెబ్బలిస్తే, అంతకుమించి పైకి రాలేడని, నిశ్చయించాడు. తత్ఫలితంగా ప్రకాశం ఈ ఎన్నికలకు చాలా దబ్బు ఖర్చు పెట్టడం, రంగారావుని గెలిపించడం జరిగింది.

ఎన్నికలలో వోటిపోయాడనగానే పశుపతికి గ్రామస్థుల దృష్టిలో కొంత విలువ తగ్గింది. ప్రకాశం అంటే భయభక్తులు కూడా పెచ్చాయి. పశుపతికి ప్రజల తత్వంబోధపడలేదు. తనతో మూట్లాడి న్నప్పుడు ప్రకాశాన్ని తిట్టినవాళ్ళే, ఎన్నికల సమయంలో అతనికి వోట్లలా వేసారో అర్థంకాలేదు.

సుప్రభాతం

ఏమైనా తను ఏనాటికైనా ప్రకాశం మీద పగ సాధించాలను కున్నాడు. ప్రకాశం, గవర్నమెంటు దగ్గరనుండి పర్యట్లు సంపాదించి, వాటిని వేరే వ్యాపారస్తులకు అమ్ముకుని డబ్బు సంపాదించుతున్నాడని వదేపదే రిపోర్టులూ, ఆకాశరామన్న అర్జీలూ ప్రభుత్వానికి అందేటట్లు పశుపతి సర్వవిధాల ప్రయత్నించాడు.

చివరకు ప్రభుత్వం ఈమీదయంతో విచారణ చెయ్యమని ఒకపెద్ద ఆఫీసరును నియమించింది. మిరపకాయల్ని విదేశాలకు ఎగుమతి చెయ్యటానికి పర్యట్లు సంపాదించి, దానినిమద్రాసులోనే, కొంత లాభానికి ఒకమార్కాడికి అమ్ముకున్నాడనే ఆరోపణ యొక్క నిజాన్ని విచారించమని అతనిని కోరారు. ఆ ఆఫీసరు చాలా నిష్పక్షపాతి. కచ్చితమైన మనిషి.

అతను విచారణకోసం రామవరం వచ్చాడు. మిరప కాయల్ని సందించి అమ్మిన రైతుల్ని పిలిపమన్నాడు. ఆ రైతులువచ్చి తమ దగ్గర ప్రకాశం మిరపకాయలు తీసుకున్నమాట నిజమే వన్నారు. అవి వాళ్ళదగ్గ ర్నంది గిడ్డంగికి తీసుకు వచ్చిన బళ్ళవాళ్ళవచ్చి తమ ప్రకాశంకోసం బళ్ళ తోలినమాట నిజమేనని సాక్ష్యమిచ్చారు. గిడ్డంగల నుండి మద్రాసు పోర్టు వరకు నరుకు జేరవేసిన లారీల డ్రైవర్లను పిలి పించారు. వాళ్ళవచ్చి తాము లారీలలో నరుకు మద్రాసుకు తీసికెళ్లినది నిజమేనన్నారు.

ఇందులో ఎవరిమాటనూ రుజువు చేసే 'రికార్డు' లు లేవు. కాని ఆమాటలు నిజంకాదనే ఆధారం

కూడ లేదు. ఏ ఆధారాలైనా ప్రకాశం చూపించే ఆధారాలే నమ్మాది. రైల్వే వేగ్గ ధ్వారా నరుకు పంపబడతే రైల్వే 'రికార్డు'లను పట్టుకోవచ్చు. కాని లారీల రికార్డులనే పట్టుకోగలరు? వాళ్ళ సాక్ష్యాలు నిజం కాదనడానికి ఏ ఆధారంలేదు. అందు వల్ల విచారణ ప్రకాశానికి అనుకూలంగా ముగిసింది.

ఈసంగతి తెలిసి రామవరంలో చాలామంది ప్రకాశానికి ఏ విషయంలోనూ వ్యతిరేకంగా వుండడం ప్రమాదకరమని నిశ్చయించుకున్నారు. పశుపతి మాటకు విలువ తగ్గింది. ఈవిచారణలో ప్రకాశం దొరికిపోతాడని, అతను అందరినద్దా ప్రచారం చేశాడు. కాని విచారణలో ఏమాత్రం నేరారోపణలు సందిస్తవి కుండా రుజువులూ, ఆధారాల స్పష్టించి, మనుషుల చేత అబద్ధపు సాక్ష్యం ఇవ్వించాడని తెలిసి అతను ఏమీ మూట్లాడలేక పోయాడు. కొందరు పశుపతిని బాపటంగా, "ఇప్పుడేమంటావయ్యా?" అని అడి గారు. "ఇదంతా మీలోవున్న బలహీనత. ఇలాంటి విచారణలు వచ్చినప్పుడుమీరంతా సరియైన విషయం అధికార్థకు తెలియజేయ్యాలి. ప్రకాశం అంటే పీకందరకూ భయమెందుకో నాకర్థం కాదు." అన్నాడు. కాని పశుపతికే ప్రకాశాన్నిదురించడం సాధ్యంకాదనే అనుమానంతోబాటు, తనమీద క్షుతో ప్రకాశం ఎప్పుడైనా దెబ్బలిస్తాడేమోననే భయం కలుగక పోలేదు.

విచారణలు జరుగుతూనే వున్నాయి. మిగిలే పాక్షరీ విషయంలో అనేకపార్లు విచారణలు జరి గాయి. కాని అన్నిటోమీ ప్రకాశం దొరకకుండా తప్పించుకుంటూనే వున్నాడు. ప్రజలకు ఈవిచారణల వల్ల లాభంలేదని తెలిసిపోయింది.

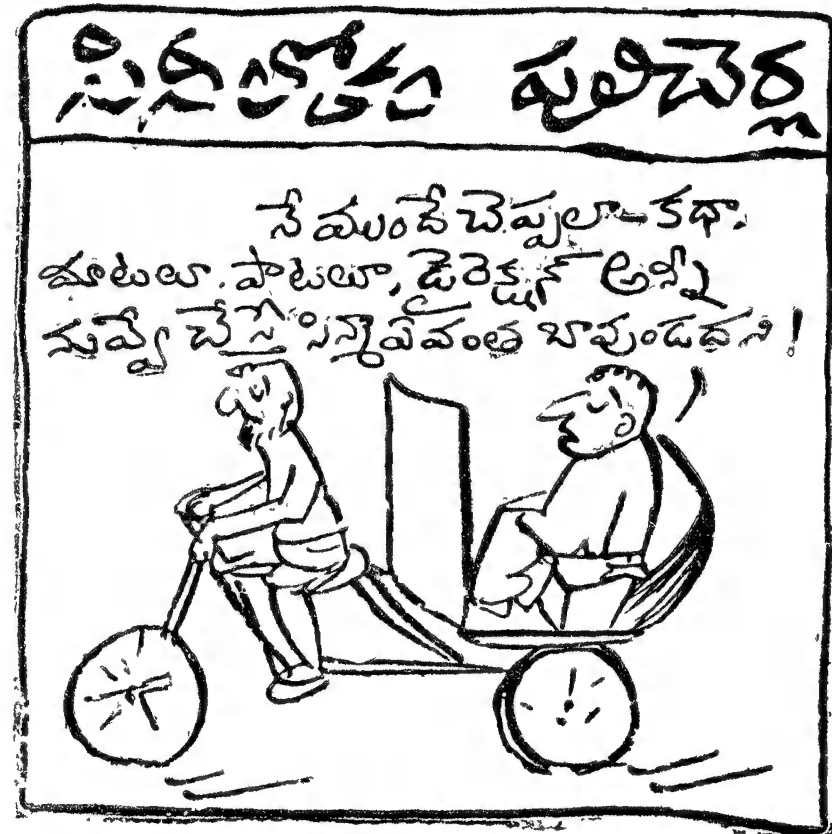
పశుపతి గురించి ప్రకాశం ఏమీ చెయ్యదలు కోలేదు. తనకు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించేవారి నెమరి నైనా పశుపతిలాగే నలుగురిమూందూ తెలివితక్కువ వాడిక్రింద రుజువుచేస్తే చాలు. వాళ్ళ గొంతుక ఆలాగే అలాగారి పోతుండనుకున్నాడు.

చివరకు రామవరంలో తనువుండి ప్రయోజనం లేదని పశుపతి ఆపూరినుండి మకాం ఎత్తేశాడు. అదిమానీ ప్రకాశం అనుయాయులంతా నవ్వులు.

* * *
"హాలో! సిస్టర్, డియర్ ఎవరికోసం ఎదురు చూస్తున్నావు?" అనిబెనర్టీ, తనవల్లెత్తిన మాంత్రిని ప్రశ్నించాడు.

"ఎవరికోసమో ఏకేందుకు?" అని కలుపుగా అంది మాలతి.

"మనెవరికోసం ఎదురుచూస్తున్నావో నాకు తెలుసు. ఎందుకంటే నేనూ వారికోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను" అని బెనర్టీ, తనచెల్లెలు కూర్చున్న పోఫా కెదురుగావున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అతనికి వయస్సు సుమారు పాతిక సంవత్సరాలుంటుంది.మంచి బిచ్చమైన, అయిదడుగుల ఆరంగుళాం విగ్రహం. ఎప్పుడూ తిరిగైన దుస్తులతో, పీటుగా, మెరిసే బోళ్ళతో, ఇంగ్లీషు పనిమా స్పృరులకు వలె దువ్వబడిన జాబ్బుతో, మనిషి దర్జాగావుం టాడు. తరీర ఆకారంలో పోలిస్తే మొహం కొద్దిగా చిన్నది. ఆమొహంలో చిరునవ్వు ఎప్పుడూ తాండ విస్తున్నా అది సహజమైనదిలా కన్పించదు. కళ్ళూ, నుదురూ చిన్నవి. ముక్కు పెద్దది. మొత్తం మీద అతనిని చూసినవారికి, మనిషియొక్క డుస్తుల్నూ,

నెంటస్సులు

నొప్పిని అతి తీవ్రంగా తొలగించునట్టి విధానమును

కనుగొన్నారు

మైక్రోఫైన్ డ్ 'ఆస్ప్రో'

ఇవ్వుడు, మొదటిసారిగా భారతదేశంలో ప్రదేశ పెట్టబడినది

బాధ మా సమస్య: "ఆస్ప్రో" యొక్క వర్తమానం నెంటస్సు. దాని యొక్క నమస్సు మీద పని చేస్తున్న నెంటస్సులు ఇవ్వుడు, క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ ఆస్ప్రోను కనుగొన్నారు - ఇది భారత అతి తీవ్రంగా పోగొట్టే సాధనము.

మైక్రోఫైన్ డ్ అంటే ఏమిటి: మైక్రోఫైన్ డ్ అంటే, ఆస్ప్రోలోని నొప్పిని పోగొట్టే వదారము ముప్పుది రెట్లు సన్నగా క్రొత్త ప్రత్యేకమైన పదంలో రెయ్యి ఉడినది. ప్రతి మాత్రలోను ఇవ్వుడు ఇంచుమించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. అందువలన, రెండింటికీ కన్నా ఎక్కువగా నొప్పిని పోగొట్టే తీవ్రత తీవ్రంగా పని చేసి, మూడు రెట్లు తీవ్రంగా పోగొట్టే తొలగించును.

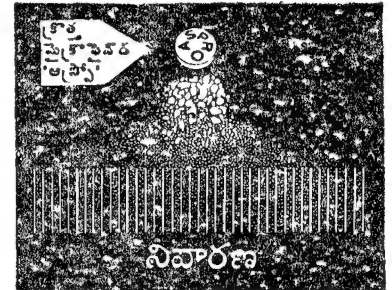
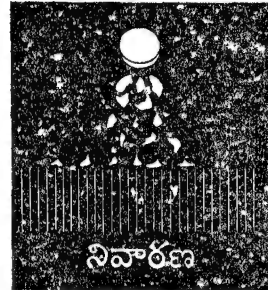
అతి తీవ్రంగా పని చేస్తుంది. చాలా సేపు వుంటుంది: క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ ఆస్ప్రోలోని చురుకైన, వదారము మనాయానంగా, అతి త్వరగా ఇమిడి శరీరమందు 5 నుండి 7 గంటల దాకా వుంటుంది. ఇందువలన, మైక్రోఫైన్ డ్ ఆస్ప్రో అతి తీవ్రంగా నొప్పిని తొలగిస్తుంది, మరియు చాలా సేపు వుంటుంది.

తీసుకోవడం చాలా సులభము: క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ ఆస్ప్రోను మీకు ఇవ్వమెంటు తీసుకోవచ్చును. అలాగే కాఫీ, వీల్లో కలిపి కాఫీ, ఒక గ్లాసుకు వీల్లో కాఫీ, లేక నేడి పానీయముతో కాఫీ తీసుకోవచ్చును.

వీటికోసం క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ 'ఆస్ప్రో'ను వాడండి: నొప్పి, తల నొప్పి, ఒక నొప్పి, పంట పోటు, కీళ్ల నొప్పి, జ్వరముతో కూడిన జ్వరము, కీళ్ల నొప్పులతో కూడిన జ్వరము, గొంతుగనాపి.

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు విధాలు, అవసరమైతే మళ్ళీ తీసుకోండి. పిల్లలకు: ఒక విల్, లేక దాక్టర్ సలహా ప్రకారము తీసుకోవచ్చును.

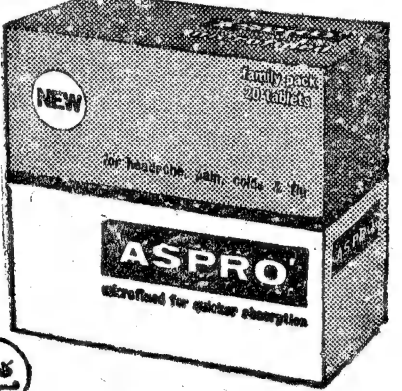
క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ 'ఆస్ప్రో' ఈ విధంగా పనిచేస్తుంది

విల్లోని అణువు ఎంత పెద్దదిగా వుంటే అంత నెమ్మదిగానే అది ఇసుగుతుంది - అందువల్ల మీరు, నొప్పి తగ్గడానికి చాలా సేపు అగారి.

ఇది మైక్రోఫైన్ డ్ రెయ్యిలందుకు వలన, ప్రతి, క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ ఆస్ప్రో, విల్లోను ఇంచుమించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. ఇందువలన, అది అతి త్వరగా ఇమిడి, అతి తీవ్రంగా వివారణ చెందును.

క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ 'ఆస్ప్రో', నొప్పిని, నివారించుటకు, ఇవ్వుడు మీకు అందించే వాటిలో అతి అద్భుతమైన సాధనము.

మైక్రోఫైన్ డ్

ఆస్ప్రో

అతి తీవ్రంగా నొప్పిని తొలగించును,

బోంబే ౧౯౬౭

ASPIRIN

జి. వి. రామకృష్ణమూర్తిగారు, ముఖ్యమంత్రిగారి కార్యదర్శిగారి
 ద్వారా ఆర్డరును పంపిస్తుంది. దేశస్థులనుంచి సేవకులు
 అంటారు. డి. ఎ. సామ కాలేజీ, చదువుకేవాడ
 స్పర్తెచ్చు, తండ్రి బాగా అస్తివరులుడనడం వలన,
 విద్య చా బిజినెస్ పెట్టాడని అలోచిస్తూ (మును
 తానికి స్వచ్ఛగా తిరుగుతున్న యువకుడు.

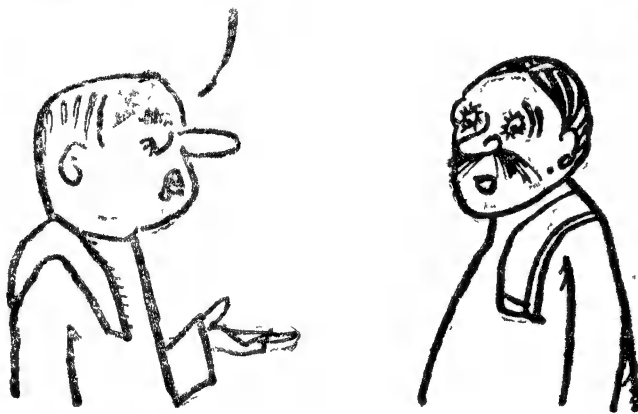
“అనుమరంగా కోసం తెచ్చుకోకు చెల్లాయి. ఆ అమ్మాయికివ్వ మైలేనే నేను వుంటాను. లేకుంటే జూదాలని నీకు తల్లా పోతాను. ఆ అమ్మాయి బుద్ధుంతరం పెట్టి నూనూ నేను నీకేమూత్రం శ్రమ పెడిగింపను.” అని నదివనంబుగా చెనర్చి ముదవనమి కుంటే, అతని ప్రతిపాదనను కాదనలేక పోయింది నూరతి. అమె అంటికొక్కొక్క గ్రహించి పంతోషించా దనను.

నికామపట్టణంలో ప్రముఖవ్యక్తి అని చెప్పాకా దగ్గర జగ్గారావుగారి సంతానం వీరిద్దరూ, జగ్గారావు గారు ప్రస్తుతం తేమ్మన్న సమంతో ఒకటి వ్యాపారం. ఆయనకొక మానెసిల్లు వుంది. కాని ఆయన డబ్బు గణేస్తున్నది అందుకోనేకాదు. 'అమ్మోనియా' బ్యాకు మార్కెటులో అమ్మడంవల్ల లక్షలు గణించారు. అంతకుముందు సీమెంటు బ్యాకు మార్కెటులో అమ్మేచారు. ఇనకం కున్న దెబ్బకు దొరకుండా తప్పించుకోవడంలో ఆయనకు ఆయనేసాటి. ఒక్కసారి మల్లుకు తొందైతేలు ఇనకమ్మటాకు పడింది, ఒక కచ్చితమైన అసినరు హయాంలో. అది కట్టుకుండా చేయ్యవలసిన బండిబస్సుల్నివేసి, ఆ అసినరు బదిలి ఆయదాకా అజ్ఞాత వాసంలోకి వెళ్లిపోయారు. తరువాత మరొక అసినరువచ్చాక, ఆయన భార్యకు కారుమోటావుందని తెలుసుకుని పోలేపోయిందని ఒక అంబాసిడర్ కారు కొనిచ్చేగాడు. ఇవా అంతే! తొందైతేల్లా, తొమ్మిదివేలలోకి దిగింది బాక్సు. మళ్ళీ జగ్గారావు బాపాటంగా తిరగ వారంభించాడు. మునిసిపల్ ఎలక్షన్ లో నిలబడ్డాడు. లక్ష అర్పయితే అయిందిగాని, కాన్సిలర్ గా ఎన్నిక అయ్యాడు. తరువాత కాంగ్రెసు టిక్కెట్టు కూడా దొరికింది. ఛైర్మన్ సులభంగా అవగడ్తాడు. కాంగ్రెసులో శరీరదగ్గరవుని వేషం మార్చవలసినవచ్చింది. ఇద్దరు బట్టలు విడిగా కట్టవలసి వచ్చింది. ఏదై ఏదై వయసుగల జగ్గారావు పట్టగా, నల్లగావుంటాడు. పట్ట పెద్దది. బట్టలంతో, పెద్దనగ్గుతో మొహం వికారంగా వుంటుంది. ఒకప్పుడు అతను ఐస్సన్ పాత్రలో నవనాందిన ప్రముఖ నక్సల్

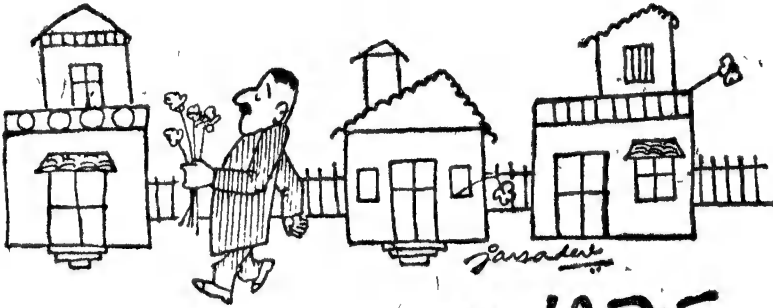
తనచరిత్రతోకానికే తెలియదునే అపొవా ఆయన కేంతమాత్రం లేదు. కాని ఆయనకు డబ్బుయందు గొప్ప ముక్కుకంపుంది. తను డబ్బును అరాధిస్తున్నాడు. అధికారవల్ల కొందరికే డబ్బున్నే, డబ్బువల్ల కొందరికే అధికారం లభిస్తుంది. ఈరెండింటికే అవినాశావసంబంధం వుంది. ప్రపంచంతో గమకుల వచ్చేసి ఆ రెండే. అందువల్ల తన జీవితం ధన్యమైందని ఆయన భావన. ఆయన తన పిల్లల్నికూడా అలా భావంతో పెంచాడు. కొడుకుకే సురేంద్రదాస్ బెనర్జీ పెరుపెట్టాడు, చదువులో అంతగొప్పవాడు కావాలని. కాని ఎప్పుడైతే చదువుకే కొడుక్కి పదవి తెలిసిందో, కొడుకుని కూడా వ్యాపారంలోకి దింపాలని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఈలోపల బెనర్జీ, తనకాలాన్ని చాలావంతుకూ పేకలు క్లబ్బుల్లోనూ, అందమైన అమ్మాయిల పేలతోనూ, కొంతమంది స్నేహితుల్ని పోగుజేసుకుని, గడుపుతున్నాడు. ఈ మధ్య కొన్ని సాంఘిక నీనిమాలలో, హీరోలు, హీరోయిన్లనివెంట బడి తరచుడంతపు సురేష్ ని చేస్తున్నట్లు కనిపించక పోవడం, కొంత కడర్యూక్, తనో ఇంజనీరునవో. పి. బి. డి. నవో అని డబాయిందడం పరిపాలయ పోయింది కాబట్టి, ఈనీనిమాల ప్రభావవల్ల కూడా, అదే పిల్లల్ని వేటార్డం ఎక్కువైంది. అనలే రోడ్డుపైడు రోమియోలు, పట్టుబాతలో మురికి నీటిపిడి దోమల్లా, ఎక్కువై పోతున్న ఈరోజుల్లో పినిమార్లోకూడా హీరోచేత అదేమని చేయించడం మరింత ప్రమాద కరంగా పరిణమిస్తోంది. బెనర్జీలాంటి ధనిక మాయువకుంకు జీవితాధర్మం, పరమార్థం అదే అయి పోయింది. అంతేకాక మాలితిలాంటి యువతులతో కూడా కొంత, సంధిగ్ధవస్త జరిగింది. ఒకవైపు నైతిక నిబంత్రి గురించి హోషియన్న పాఠశాలపు ఆదర్శమూట్ల పట్టుకుని, వాటికే ప్రాధాన్యత నివ్వడమా? లేక లోకం, సంఘం, అభ్యుదయవధం అంటూ మానించే ఈ అనందామభవమార్గాన్ని అమన రించడమా? ఏది లోకగుప్తా, ఈమార్గంలో ఓ ప్రమాదం వుందని, లేకజ్ఞానం గల ఆద్యైల్లందరికీ తెలుసు. ఎంతోకేపు తన ఆకర్షణకు లోగో, పూవు చుట్టూ తిరిగి లేనేటిగ లోగ మగవాడు తిరిగితే బాగానే వుంటుంది. అదితన ఆత్మప్రసక్తి, తనొ సానికి తోడువడుతుంది. కాని పూవులోని ఎరువును త్రావనిచ్చినవాడు మాత్రం, ఆలేనేటిగ సంతోషంగా ఏగిరి పోతుంది, తనకుమాత్రం మిగలేది అవసానం, విచారమూ, మాత్రమే. అప్పుడు తనగతి, చాలా హేయమవుతుంది. అప్రమాదం రాకుండా తన వ్యవహరించాల్సి

(పశ్చిమం)

దీటుమోకే వేస్తాగాని - మం
 మాచిన్నమ్మాయికి పెళ్లి చేసి -
 మా పెద్దాడి ఉద్దోగం
 ఇప్పిస్తారా!!

Salicherla

ఇంటి పేరు
పాపం

ప్ర 1740 సంవత్సరంలో నొల్లెట్ అనే వరాసు
 క్రైస్తవ వ్యాపి గారి తీసిన గజా గొట్టంలో
 మంచి విద్యుత్ స్ఫులింగము వంటి దృశ్యము
 ఎలాగుంటుందో అని సోదా చూశాడు. తేదెనే జాతీయ
 ఘర్షణ విద్యుద్భవం త్రావూ ఉపయోగించి మెరు
 వులు పుట్టించడము అప్పటి వారెగుడురు. తెల్లని
 తిగత మెరుపు ఈ కొననుండి ఆ కొనకు గాలిలో
 దాటడము అందరూ చూచారు. ఆ గాలిని వంచన
 చేస్తేనే? అన్న ప్రశ్న తట్టింది నొల్లెట్ కి. అందు
 కని గజా గొట్టములో రెండు రోహపు తిగంను
 దూరదూరంగా విగించి, గాలిని వంపుతే తోడేమ్మా
 విద్యుత్ స్ఫులింగాలు వంపేడు. గాలిలోనైతే ఉండి
 ఉడిగి తాటే స్ఫులింగాలు, గాలి వల్లన కావడంతో
 ప్రవాహముగా మారేయి. కరకరమనే మెరుపు
 కర్కశ దృశి తగ్గి దీప్ దీప్ మంటూ విద్యుత్తు
 గెంతి, క్రమంగా శబ్దము మాయమై మెరుపు
 తిగియై రిప్పనై కుచ్చు అయి గొట్టమంతా వింపే
 టట్లు లానెంది.

ఫిరదీ ఇంగ్లండులో ఈ ప్రయోగమును చేసి, గొట్టంలోని గాలిని ఇంకా తోడేకే చూశాడు. గొట్టంలో ఎంత వెలుగు పలాదగా నిండిందీ, వణుకు తూన్చుట కవలదీందీ, చిట్టలు చిట్టలుగా తెగ పట్టు గోచరించింది. గొట్టములో చీగించిన విద్యుత్ ప్రవాహం ఒకటి ధనమూ (Positive) మరొకటి ఋణమూ (Negative) కదా ? ఋణ ప్రభవము మీద వెలుగు కూడినట్లు కన పడింది ఫిరదీకి. విద్యుద్బాహములో నుండి విద్యుత్ ప్రవాహమును పంపినప్పుడు విద్యుత్ప్రవాహానికి, ప్రవాహానికి గల విస్ఫుత్తిని విద్యుత్ప్రేరేధము అన్నారు. గాలియొక్క విద్యుత్ప్రేరేధము గాలిని పల్లన చేసిన కొద్దీ ఎక్కువవుతుందా అని పోతా చూడడానికి ఫిరదీ ఈ ప్రయోగమును చేశాడు. మెరుపు రావడంతో మామూలు ప్రవాహ వియమాల ఎగిరి పోతాయి. విద్యుత్ప్రేరేధము ఎక్కువకాలేదు సరికదా, పడిపోయి విద్యుత్తు దారాలగా ప్రవహిస్తూన్నట్లు అనిపించింది. పల్లనచేసే గాలి విద్యుద్బాహక మయింది. ఫిరదీ తానుప్రయోగించిన

పంపులు గొట్టాముతోని గాలిని ఎంతవరకూ
 తోడెమ్మ గలవో అంతవరకూ పని చేయించాడు.
 గొట్టాముతోని వెలుగు ధనుఃధ్రువము వైపు కుంచి
 చుకుందీ, ఋణధ్రువము మీద వెలుగు శిల్ప
 కూర్చున్నట్లు కనిపించిందీ, దీనికీ ధనుఃధ్రువపు
 వెలుగుకీ నడుమ చీకటి వ్యాపించిందీ. దీనిని సారదే
 చీకటి అన్నారు.

(క్రూక్సు) హిడే వాడుగున వంపుతంబె
శక్తివంతమైన వంపులు వాడేదా, గాలిని ఇంకా
తోడేశాడు. ఋణాధ్రువపు వెలుగు బిళ్ల ఆధ్రువాన్ని
నిడిచి యారంగా వచ్చిందీ, దాని వెనుక ఇంకొక
చీకటి— (క్రూక్సు) చీకటి— పుట్టి పెరిగి, వెలు
గుని ధవధ్రువంలోకి కుక్కిపెట్టిందా అనేటట్లుగా
గొట్టామంటూ వ్యాపించింది. ధవధ్రువము
వెనుక గొట్టపు గోడ ఏదో అదృశ్యదీప్తి పడి
నట్లుగా హరితవర్ణతో దీపించింది. సూర్యరశ్మిలో
పెట్టినప్పుడు ఆ దీప్తిని గ్రహించుకొని, తమ
స్వంత దీప్తిని— ఎరుక, సీలమో, మనుకొ, దేనినో
దానిని వెలువరించే వదూర్లు చాలా తెలుసు అనాటికి.
ఇక్కడ కంటి కుప్పదే వెలు రేడి గాక గొట్టము

విజయనగరమునకును మరల నగరమునకును
 కనుక ఋణాధ్రువమును మంచి ఏదో కేరదాలు—
 ఋణాధ్రువ కేరదాలు— బయలుదేరి ఎదురుగా
 వున్న గాజ గొట్టము మీద తమకున్న యెవ్వరూ
 క్రూపు. ఈ కేథోడు— అంటే ఋణాధ్రువ—
 కేరదాలు కలములేనటా, వాటికి ఋణాధ్రువ
 ఉన్నదటా (అందుకే అవి, ఋణాధ్రువము నుండి
 వికర్షించబడి వచ్చేకాయటా), నీళ్లు పై నిలిచి
 వరుతూ ఏలీ చక్రాన్ని తిప్పినట్లు ఈ కేథోడు
 కదలా, లేచిన చక్రాన్ని గాజ గొట్టముతో అమ
 రిస్తే ఆ చక్రపు అకుంఠ తగిలి ప్రవీణుడు
 గానియొక్క విద్యుచ్ఛిరోధాన్ని గురించిన ప్రచార
 గమన. కేథోడు కదల కదల వచ్చినదింటి గొట్ట
 ముతో గాలిని కాక ఏ వాయువుని నిండి ఈ ప్రచార
 గాన్ని ప్రారంభించినా, అదే గుణాలున్న కేథోడు
 కదలా వచ్చునుట.

లెనార్డు అనే ఐర్లండ్ విద్యార్థి గణా గోష్ఠానికి
 కేథోడు కణాలు తగిలేవల కష్టము పెట్టి, ఆ
 కష్టాన్ని పలచని రోహపు రేకుతో మూసి అతికించు.
 కేథోడు కణాలకు గొట్టువు ఖైదే? “బయటటి
 తెప్పించి చూతాము” అని అతని కోరిక. బయటటి
 వచ్చిన కేతోడు కణాల తాకిడి వలన, గాలి కొట్టి
 దీసివడదు. గొట్టునికి కష్టము చిన్నది. రో
 హోహపురేకుతోంచి చొచ్చుకుని వచ్చిన కేతోడు
 కణాలు విస్తరించాయి. వివేకవ్రత విస్తరించి
 వట్టు. గాలి కణాలతో ధన—, ఋణ—, భాణాలు
 చేతి జంటకూడి పున్నాయి కేథోడు కణాలు ముఖ
 (విద్యుత్) అవేరితమయి కనుక గాలిజంటలతోనే
 ఋణావేరిత భాగములచేత వికర్షించబడి విస్త
 రించాయి అన్నాడు లెనార్డు. అనుకూలమైన
 పూతపెట్టిన కాగితపు తెరమోద వడి కేథోడు
 కణాలు ఆ పూతను జిగజిగింపవలెనాయుట. ఈ
 గుణాలవల్లనే కనుక్కున్న లెనార్డుకు వాణిజ్య
 బహుమాన మిచ్చారు.

వైజ్ఞానిక పరిశోధనల వైజమే ఇంతు. 'ఇంటి కొత్తూపు'. చివరకు అద్భుతమైన సంఘటితం ఒక వైజ్ఞానికుడి వంతు అవుతుంది. ఆతని పరిశోధనా ఫలితాలు ఆధారంగా మళ్ళీ కొత్త పరిశోధనలు సాగుతాయి. మళ్ళీ 'ఇంటి కొత్తూపు'—!

ఉత్ప. విడిచి ఎవరూ కాట్టలేకుండు-

మౌళిక సూత్రములు ఉక్కుయొక్క సంఘటనలను వివరించు - (100%)
 పైన పేర్కొన్న అంశములను వివరించు - (100%)
 సంతృప్తిని తెలియజేయు - (100%)

నెలకు 5 రూపాయలతో మీ ఇంట స్వంత గ్రంథాలయం నెలకొల్పండి!

ఇప్పటికే 15,700 ప్రణాళికలో చేరారు 'పుస్తక ప్రపంచం' మాసపత్రిక 4,80,000
 వీరికి 3,60,000 పుస్తకాలు పంపాము ప్రతులు ఉచితంగా పంపాము - వీటిపై టిక్కెట్
 70,000 పుస్తకాలు ఉచితంగా పంపాము పోస్టల్ ట్రాన్సిమిషన్ వ్యయమే భరించాము

మీరు చేయవలసిందల్లా ఒక్కటే.
 ఎంతో అక్కరలేదు. నెలనెలా
రూ. 5 చొప్పున వరసాగా 18 నెలలు
తీర్చండి-అంతే. మరేం అక్కరలేదు.
 ఇక చూచుకోండి ధౌరవిధిని.

మీరు కట్టే ఆ మొత్తం రూ. 90
 అనగా మీకు రూ. 1340 ప్రతివలం
 ముడుతుంది.

* రూ. 100 లకు - దేశంలోని పెద్దపెద్ద
 సంస్థలన్నీ ప్రచురించిన ముద్రా
 3000 ఉత్తమ పుస్తకాల క్యాటలాగు
 లోనుంచి మీయంతట మీరే ఏరి
 కోరుకొనే మంచి మంచి పుస్తకాలు
 వస్తాయి.

* రూ. 17 లకు - ఒకటి కాదు రెండు
 కాదు. మా ఉచిత పుస్తకాల పెద్ద జాబితా
 నుంచి మీరుగా ఎన్నుకొనే మరి
 10 పుస్తకాలు అదనంగా ఉచితంగా
 వస్తాయి.

* రూ. 7.50 లోనుంచి మా మాస
 పత్రిక 'పుస్తక ప్రపంచం' సంచికలు
 ఆ 18 నెలలూ మీకు చూసేయటం
 వస్తాయి.

* రూ. 5 కాక - ఈ అన్నింటి రవా
 నాకు అయ్యే తర్వాత పేపర్ టా
 ప్టాము.

* రూ. 1.50 లోనుంచి పెద్ద క్యాట
 లాగు ఉచితంగా పంపుతాము.

అంతే -

మీరు కట్టే మొత్తానికి పైన
 అందులో నగనికొనగం అదనంగా
 వస్తుంది. లెక్కగడితే మీకు దాదాపు
 50 కాతం లాభమన్న మాట!

మొదటి నెల చందా రూ. 5 కట్టగానే -

1. మీరు ఏరి కోరుకొనే 3 ఉచిత పుస్తకాలు.
 2. 'పుస్తక ప్రపంచం' పత్రిక.
 3. దాదాపు 3000 తెలుగు పుస్తకాల వివిధ వివరాలన్న పెద్ద కేటలాగు.
 4. మీ కాక వివరాలు మీకే మీరు వ్రాసి పెట్టుకోవడానికి ఒక రికార్డు పుస్తకము.
- మరుటపాలో దింపనగా మీకు అంది తీరుతాయి.

7 నెలల చందా కట్టేసరికి -

మా కేటలాగులోనుంచి మీరై మీరు
 ఏరి కోరుకొనే 30 రూ. 0 పుస్తకాలు.
 అపైన మరి రెండు ఉచిత పుస్తకాలు
 అందుతాయి.

13 నెలలు తిరిగేసరికల్లా -

మరో 30 రూ. 0 పుస్తకాలు.
 మరో 2 ఉచిత పుస్తకాలు

18 నెలలు పూర్తికాగానే -

మరో 40 రూ. 0 పుస్తకాలు.
 పైగా మరో 3 ఉచిత పుస్తకాలు
 అందుతాయి.

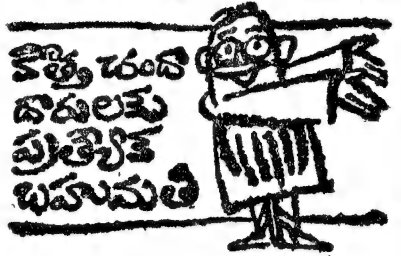
**దేశంలోని అన్ని రెడ్డి పెరిగెలు
 కనో హె. జి. ఎ. కె. పి. చందో
 కలు ఇప్పుటికి అనే!!!
 నేనో మా' ఇంటకొట్టా
 స్వంత గ్రంథాలయం
 ప్రణాళికలో చేరండి**

ఎప్పుడై నా ఏదె నా అవాంతరం
 న ప్రేమో? లేక అసలు మానే ప్రేమో?

మీకేం నష్టముండదు.

కందాదామలు ఒకవేళ ఎప్పుడైనా
 ఏ కారణంచేకనైనా అర్థాంతరంలోనే
 చందా మానివేయదరిస్తే నిరాశపడగా
 మానివేయవచ్చు. అప్పటికి వారు కట్టిన
 పొమ్ము వారికి పుస్తకాలరూపంలో ముట్టి
 తీరుతుంది. కాకపోతే, ఈ టెక్నోలో.
 వారికి అంతవరకూ వంపిన ఉచిత పుస్త
 కాలు. 'పుస్తక ప్రపంచం' సంచికల
 ద్వారా రవాణామార్పులా మినహాయప్తం

గడుపు పూర్తయ్యాకమా
 తేమిటి?

18 నెలలూ పూర్తిచేస్తే మీకు కొన్ని
 యావజ్జీవిక సదుపాయాలుంటాయి
 యావజ్జీవికమా మా సంపత్తి పుస్తక
 లన్నిటిపైనా 10% కమిషన్. 20 రూ.
 లకు పైబడ్డ అర్హతకు అదనంగా రవాణా
 ప్యాకింగులు ఉచితం. అవసరమైనప్పుడు
 రూ. 50 లకు మించకుండా నెలరోజుల
 అరుపు.

'పుస్తక ప్రపంచం' చందాలో కూడ
 10% తగ్గింపు.

ఉత్తరేశ్వర వచ్చే పెద్దా రిన్నా
 క్యాటలాగులన్నీ ఉచితం.

ఆంధ్రలో మంచివ్వక గ్రంథాలయాల
 ఇంజనీరవారి పేర్లు. రాయాచిట్రాలో
 సహా, వలుపుకి ఉపయోగించగలిగిందంగా
 తీర్చిదిద్దిన రువర్ణ గ్రంథాలలో పేర్లు
 వున్నాయి.

మొదటి మూడు సెలవుల పుస్తకాలూ ఈ కింది జాబితానుండి ఎన్నుకోండి!

F 58
విరిగిన కలలు
జనమంచి రామకృష్ణ
ఒక తులుసం కొరి
కన్న వాటిలో విరిగిన
కొన్ని కలలను వివరించే
విశిష్ట నవల.

F 59
విడివిడని చిక్కులు
వీరాడ
సంపాదనలో పొలమ
రించి, అటుపోటులకు
ఆగలమై, విడివిడని
చిక్కులను చిత్రించే
వీరాడ మరొక నవల.

F 60
హుసేన్ సాగర్
శేవనూరి శమంత
హృదయాన్ని కరిగించే
శ కెప్పి, కరుణను విస్తృతి
చేసే ప్రభావాన్ని హుం
దాగా, హుషాడుగా ప్రద
ర్శించే ఇంతకక కవి
కథలు.

F 61
రాగంలో రంగులు
అలిందల
పరస్పరీదేవి
గృహజీవితంలో వివిధ
మట్లాల్లో వ్యక్తమయ్యే
శ్రీల మనఃప్రవృత్తు
లను వివిధ దృశ్యకాంక్ష
ప్రదర్శించే సంక్షిప్త
పాఠ్యనాటికలు.

F 62
అక్షరాల గవాక్షాలు
డా॥
పి. నారాయణరెడ్డి
అకాడమీ అవార్డు అందు
కొన్న ఆంధ్రమహాకవి
విశ్వవిరోకనాన్ని, విశ్వ
విజ్ఞానాన్ని విశదపరిచే
అభినవ కవితాసంపుటి.

F 63
ఆర్థాంగి
ఉన్నవ విజయలక్ష్మి
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రి
కలో ఆమధ్య ధారా
వాహికగా వెలువడి,
విశాలాంధ్ర లోపాంధ్ర
లను అరించిన
అద్భుత నవల.

ఫిల్మలక్రమికలూ సేవితే
ప్రత్యేక ఉపతబహములి

బాపూ చిత్రాలంకరణ
సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు అందు
కొని, రెండో ముద్రణకూ ఎక్కి-
అందరినీ ఉత్సాహిల్పించి, తరువాయి
ముద్రణకూ ఎదురు చూస్తున్న
'అత్తగారి కథలు' నంబర్ పవన
తదనంతర కథలు.

రుచికరమైనవిధానం

1. **చెక్** ఇచ్చిన ఆరు ఉచిత పుస్తకాల జాబితానుంచి మీకు నచ్చిన శ్రేష్టపత్రాలు 20 ముకావి క్రిందికూపనులో ఆ సంబంధ గుర్తుపెట్టండి.
2. పూర్తిచేసిన కూపనూ, మొదటి నెల చందా రూ. 5 లకు మనియార్డరు-రెండూ దిగువ అడ్రసుకు పంపండి.

'ఇంటింటా స్వంత గ్రంథాలయం' ప్రచారిక,
ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు,
రాష్ట్రపతిరోడ్డు, సికిందరాబాదు.

3. తరువాత నెల నెలా రూ. 5 వంతున
అయా నెల అఖరులోగా, చందా
మొత్తం రూ. 30
పూర్తి అయ్యాకా
పై అడ్రసుకు
పంపుతూ
ఉండాలి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, రాష్ట్రపతిరోడ్డు, సికిందరాబాదు
అయ్యా, మీ 'ఇంటింటా స్వంత గ్రంథాలయం' ప్రచారికకు నన్ను ఒక
చందాదారుగా చేర్చుకొనగోరుతున్నాను. మొదటి నెల చందా రూ. 5 లూ మనియార్డరు
ద్వారా పంపినాను. తొలివిడత ఉచిత పుస్తకాలు మూడూ ఈ క్రింద గుర్తించిన
(✓) సంబంధ పంపగోరుతున్నాను. మీ విబంధనలకు బద్ధుణ్ణి. (అక్కరలేని సంబంధ
కొట్టివేయండి.)

పేరు F 58 F 59 F 60 F 61 F 62 F 63
ఇట్లు

పేరు.....
దిరునామా.....
ఉరు.....

తేదీ.....

ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, రాష్ట్రపతిరోడ్డు, సికిందరాబాదు

"మీలా పెళ్ళి చేసుకోవడం మాన్పడరా?"

"అయితే వానిదే తన అంతా తీరలేదు
మీరు.....?"

"నవ్వు ప్రవహించిన రక్తం పోయి కొత్త
రక్తం వచ్చినా ఎందుకో నేను 'పెళ్ళి చేసుకోతే'
తీరున్నాను. ఇంకా నేను మనిషి నై నందుకేనా!"

కాంతకిది ఎదురు చూడని సమాధానమేమికాదు.
తాళా మనసేరిగిన కాంత కావాలని ప్రశ్నించింది
కానీ, అతనిపై వచ్చే సమాధానం తెలియకా? అతనిపై
అతని మాటలకి తగిన సమాధానం
తప్పి వచ్చినదే. నేనే గెలిచాను చూడండి మాస్టరు,
అని చిరు దరహానం వలకతోనే అది పాతరోజులు.
అప్పుడతని మాటలు బరువును మోయలేక కృంగి
పోయింది. పెనుగాలిలో చిగురాకులా వలకేంది.
ఆ తొట్టుచీపు బాహ్యంగా ప్రదర్శించకపోయినా,
అద్దంతోంటి ముఖమీద ప్రతిబింబింపై వుంది.
— కంటిచే పెదవుల్ని దీగించి, రాజా ముఖంలోకి
మాడలేక మొహాన్ని చాటు చేసుకుంది.

రాజా అవకాశాన్ని జారవిడచి దలచలేదు—

"అవును కాంతా, దిరిగిన చొక్కాకు, ఎప్పు
మానీకలు వేసినా కొత్తదికాదు. 'కొత్త చొక్కా'
అని అందిమీద రాసి పెట్టినా కొత్త చొక్కా
కాకదు."

కాంత సజలవేలాలు తలుక్కుమన్నాయి.
రాజాను కనిపించకుండా కప్పిళ్ళు తుడుచుకుండా
మీది ప్రయత్నించింది. రాజా ఆమె కళ్ళల్లోకి
గుచ్చి చూస్తున్నందుకా ప్రయత్నం విఫలమైంది.

"అప్పుయ్యా....., రైలు బయలుదేరబోతుంది,
ఆయన పిలుస్తున్నారు."

చెల్లాచెడలైన మనస్సును కూడాబట్టుకొని
భారతీ సమాధాన మిచ్చాడు రాజా—

"ఆ అవును. మరే, రైలు క్షేమ
యిందికదా., వస్తున్నానమ్మా....."

అన్నాడే కానీ, అక్కడనుంచి అడుగు కదలలేక
పోయాడు.

"అప్పుయ్యా....." భారతి తొందర చేసింది.

"మూడు భారతీ....., ఈమె నాకు బంధా
యితో స్నేహితురాలు....."

"నేను కాంత. అవునా.....?" రాజా సరిచ
య్యాల్సి పూరించింది భారతి.

"మా అప్పుయ్య మీపేరు ఎప్పుడూ చెప్పక
పోయినా మీ ముఖం చూడగానే అలా అనిపించింది,
వీరపోయితే క్షమించండి." అంది కాంతతో
పైగా.

"ఎంత అసాధ్యురాలు?" అనుకున్న కాంత—

"మీగురించి నాకు బాగా తెలుసు. మీ అప్పుయ్య
వాతో చెబుతూ వుండేవారు." అంది.

"అప్పుయ్య ఎప్పుడో చచ్చిపోయాడు."

"అంటూ రాజాను చేయివట్టుకుని గబగబా తొక్కు
పోయింది భారతి.

"పెన్సిల్స్ రిటర్నేషన్ లేదండమ్మగారూ...."
అని ఎవరో కాంతతో చెబుతున్న మాటలు రాజాకు
దూరమై పోయాయి.

చెల్లెలిచేయి విడిపించుకునేందుకు ప్రయత్నం

తప్పిపోయిన రైలు 'ఆకాశరాజు'

ల్లింజాడు. కాని, అప్పుడే బయలుదేరిపోతున్న రైలు ఆ ప్రయత్నానికి ప్రత్యాపాన భస్మలేక పోయింది.

వాడిపోయిన రాజ మొహాన్ని చూసి అతని బావ అడిగాడు. రాజ మాట్లాడేడు. నిర్భీషంగా అతో చిమ్మన్నాడు.

“నన్ను క్షమించవలెయ్యా.....”

చెల్లెల్ని క్షమించానన్నట్టుగా రాజ కనురెప్పలు బరువుగా మూశాడు. బసబసా రాలిన కన్నీటిబొట్టు భారతి తలమీద పెరిశాయి.

బావ ఏదో అడగాలనుకున్నాడు. భారతి ముఖం తోని భావాల్ని చూసిగట్టి పూలుకున్నాడు.

రైలు పరుగెత్తుతున్నకొద్దీ పట్నాపప్పు బాయలు అంతకంతకు దూరమై పోతున్నాయి. బరువు బ్రతుకును మోసుకుని రైలు పాతాళం తోకి వెళ్లిపోతున్నట్టుగా వుంది రాజకు.

* * *

“మిమ్మల్ని ప్రేమించాను మాస్టరు..... వెనిలా చెప్పడంతో అర్థంలేదు వేసంతగా ప్రేమించానో మీకూ తెలుసు. కాని..... కాని..... పెళ్ళి చేసుకోలేను.....”

కాంత అప్పు సరి అక్షరం రాజకు గుర్తుంది. ఎన్నటికీ మరచిపోలేని అక్షరాలని. స్వర్ణాక్షరాలు కాకపోయినా, గుండెల్లో చెక్కిన శిలాక్షరాలు.

“నన్నేంచేద్దామనుకుంటున్నావు?”

“మంచి సంబంధం చూసుకుని మీరు పెళ్ళి చేసుకోండి. నన్ను మరచి పోవద్దు.”

“నిన్ను మరచిపోకుండా నన్నెలా పెళ్ళి చేసుకో మంటావు?”

“నన్ను క్షమించండి మాస్టరు.... నేను అత్తైతే, నన్ను మన్నించండి ప్లీజ్...”

రాజ గుండెల్ని తడిపిన కన్నీళ్ళు అతని గుండెల్లో శిలాక్షరాలని చెరసేందుకు వుద్దా యత్నం చేశాయి.

గుండెను పిండిన మాటలు రాజ కళ్ళల్లో రక్తం ప్రవహించేశాయి.

“ప్లీజ్.... మీరలా కన్నీరు పెట్టకండిమాస్టరు మీవాళ్ళగారు పోయినప్పుడు కూడా మీరు ఏడు లేదు. అటువంటి..... భువం.....”

“అమాత్రం గ్రహించుకుంటే ధన్యుడే కాంతా! వెళ్ళ. నవ్వేవా నుఖంగా వుండు.”

“వెళ్ళమంటారా?”

“అవును.”

“నన్నుండుమనే వాళ్ళెవరూ లేవేలేదు.” భోతు మని ఏడ్చింది కాంత.

ఆ ఏడుపు రాజ వృద్ధయాన్ని కదిగించినా ప్రయోజనం లేదు.

“నన్నెద్యద్దని నువ్వెందుకలా అయిపోవాలి? వెళ్ళ కాంతా, ఒక్కటి మాత్రం గుర్తుంచుకో. నేను నీకూడానే వస్తాను నేను నీకూడానే వస్తాను.”

చివరవాక్యం కాంతకు అర్థమైందో లేదోగాని సరిక్షగా చూపింది.

ఇది, సంపత్సంకాలపాటు అత్యంత సన్నిహిత మైన స్నేహం తర్వాత విడిచిదే రోజున జరిగిన అఖిరి సంభాషణ.

కాంత తన నుంచి దూరమవుతుందని తలచు కున్నప్పుడు వృద్ధయం స్పందించడం మూసేసింది.

కళ్ళు నీళ్ళతోనిండి భృష్టిని కనిపించుచున్నాయి. రక్తం వేడెక్కి చెవులకు అన్ని బిరడా కొట్టేసింది. సర్వేంద్రియాలు చలన రహితమై పోయాయి.

‘కాంతకు తెలుసు. తెలిసే ఇంతటి సాహసానికి తలపడుతుందంటే, ఎక్కడో ఏదో తోపం జరిగింది. ఏదో పెద్ద విషయం వున్నదనిపించింది. లేకపోతే కాంత నానుంచి వేరుకాదు. కారణం ఎందుకు చెప్పలేకపోయింది? ఎందుకంత అసమర్థుడై పోయింది కాంత? నన్ను రెప్ప గొట్టింది ఎందుకు? వాలో ఆశలు రేపించెందుకు? నట్టేట నుంచి వానుంచి దూరంగా ఎందుకు తప్పుకుంటూ వుంది? ఎందుకలా చేసింది?’

రాజ, తెలిసీ మరకీ ద్రోహం చేయలేదు. అయినా ఇదో కుట్ర అనుకున్నాడు. అందరూ కలసి తన్ను వ్యూహంలో యిరికించినట్లునిపించింది. మహత్తర శక్తుల ప్రమేయమేదో కాంత ఎడ బాటుతో కనిపించింది. కాంత తనకు అన్యాయం చేసింది, క్షమించరాని తప్పిదం చేసింది. ఇది భరించ రాని నరం.....

‘వాసుని ఒక్క క్షణం ఎడబాటును సహించ లేని నా కాంత ఇలా చేస్తుందా?’ అని కుమిలి పోయాడు.

అతనికి సమాధానం లేదు. దేనికి సమాధానం లేదు. కాంత పెళ్ళయిపోయింది అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది. అమె వెళ్ళినరోజే మాట విలడెట్టు కుందామనుకున్నాడు రాజ. ‘నేను నీకూడా వస్తానని’ మాటిచ్చాడు. అంతే అంతర్ధానమై అమెను వెంటాడాలనుకున్నాడు.

పాడు ప్రపంచం దేనికి స్వతంత్రం లేదు. చంద్రామనుకున్నా చాచివచ్చు. నీ ప్రాణ స్నేహితులమోయ్..... ఏ వెన్నెలా చాచిపెన్నె? అంటూ నడుంకట్టుకు వచ్చారు, ఎప్పుడూ రాని ప్రాణ రక్షకులు! వాళ్ళ చేతుల్లో తన ప్రాణాలు లేచి నుంచున్నాయి.

వంచితమైనా మిగిలిపోయాడు రాజ. పర్య విధాన మోసగించబడ్డవాడుగా మిగిలిపోయాడు. మృత్యువు కూడా అతన్ని అసహ్యించుకుంది. స్వీక రించలేక పోయింది. బ్రతుకుమీద ఆశన్నవాళ్ళంతా అత్యపాత్య మహా పాతకమనే అంటారు. మళ్ళీ బ్రతికిం తర్వాత బరువు వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది? ఎవళ్ళ మట్టుకు వాళ్ళ ‘వామ్యయ్య’ అనుకని చేతులు దులుపుకుపోయారు. అక్కడితో వాళ్ళ పన్నై పోయింది.

“మమ్మల్నిందర్ని ఏం చేద్దామనుకున్నావు? మాకంటే ‘అది’ ముఖ్యమై పోయిందా?” అంది భారతి కళ్ళల్లో నీళ్ళు నింపుకుని.

భారతికి ఏ ఒక్కవాడూ సమాధాన మివ్వలేదు రాజ. భారతి ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు. అమెకు తెలుసు అన్నయ్య అంతర్యం. మనసుల్ని చూడ గానే వాళ్ళ వాళ్ళ శీతలాలు యిట్టే చదివేసే శక్తి అమెకుంది. అంత తెలివితేటలు భారతి కెలా వచ్చాయో రాజకే కాదు, వాళ్ళమ్మకూ తెలియదు.

మీ కోసమే బ్రతికాను కాబోలు అనుకున్నాడు రాజ ఆనాడు. బ్రతికిన్నాడు.

అతర్వాత పవనరాలన్నీ కాంతను గుర్తు చేసేవిగా కనిపించాయి. చచ్చి బ్రతికేప్పుడు కూడా అంత బాధనిపించలేదు. కోలుకున్న తర్వాత స్మృతులు

గుండెల్లో నూడులుచ్చుకొని పడిపోయాయి.

“నువ్విక్కడుండొద్దన్నయ్యా, మమారు పోదాం. అక్కడే ఏదో ఉద్యోగం చూసుకోవచ్చు.”

భారతి యదార్థ రహితమైన బోధన చేయదు.

ఒక స్థిరనిర్ణయానికి, అంగీకారానికి వచ్చేసేగాని అలాంటి ప్రస్తావన లేదు.

రాజ మానం రాజమండ్రీకి తీసుకొచ్చింది.

అక్కడికి చేరిన కొన్నాళ్ళకే ఒక పుత్తరమొచ్చింది. దాన్ని భారతి రాజకందించింది. రాజ ఉత్తరాన్ని చదువుతున్నప్పుడు, భారతి అతని భావాల్ని చదువు తున్నది. రాజ మూడురోజుల దాకా ఆహారం ముట్ట లేదు. అది లగాయతు అలాంటి పుత్తరం మరేదీ రాజకు అందలేదు.

ఒకరోజు చెల్లెల్ని పిలుస్తూ, అమె గదిలోకి వెళ్ళాడు. భారతి అక్కడలేదు. ఏదో మనితో ఏమన్న మైపోయి వుండి వుంటుంది. పెళ్ళి ఒకటి తెలిసి పెట్టి వుంది. కొన్ని బట్టలు, నలుగు ప్రక్కలే వున్నాయి. ‘బోత్తిగా అశాస్త్ర మున్నులు’ అను కుంటూ వాటిని పెళ్ళెల్లో పెట్టాడు. క్రింద కొన్ని ఉత్తరాలు కనిపించాయి. చేతులోకి తీసుకుచూశాడు. అవి తనవే. కాంత రాసినవి. ఒక్క పుత్తరం కడుపు కున్నాడు.

“మీరంత మోరొనికి తలపెట్టాడని తెలిసి, పెళ్ళి వాటి రాత్రి మాతిలో దూకుదామనుకున్నాను...”

“జీవం నా అనుమత్యతే మన వేర్పాటుకు కారణం. అన్నీ వున్న నా జీవితానికి కాంతి, నుఖం లేదు.”

“...కులాంతర వివాహం తర్వాతి మన భవ్యత్తు మాహించుకునే తల్లిదండ్రులకి తలొగ్గను. కాని...”

“తల్లిదండ్రుల్ని విడిచివలేక పోయాను.మిమ్మల్ని దూరం చేసుకున్నాను. ఫలితాన్ని అతిభవిష్యమే లేదే.”

“మా క్రిహితో పాటు నేమూ మద్రాసు మలా మారుస్తున్నాను...”

“బ్రతుకునిందా ముఖద్వంద్వం, తప్పించు కుందామన్నా గుచ్చుకుంటున్నాయి.”

“శమద్య క్రిహు ఏదో వదిలట్టారు. పాతం పుత్తై చచ్చిపోతున్నాను...”

“అత్యవసరం చేసుకొని మీకు అన్యాయం తల పెట్టాను. దేవుడు కూడా నన్ను క్షమించడు.”

“బ్రతుకు నరకంగా తయారవుతూ వుంది. చేసుకున్న దానికి విచారిస్తున్నాను. నాకే ఇట్టే జరి పోడు.”

“మీరు నన్ను క్షమించలేదు. అందుకే నాకు జవాబివ్వాలని అనుకోవడంలేదు. నేను మాత్రం రాయడం మానను.”

కాంత ఒక్క ఉత్తరంలోను, ఒక్కో నీచితం కనిపించింది. వాటిని జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

ఎప్పుడూ లేని అన్నయ్య కోపాన్ని ఎదుర్కొన్నది భారతి. భారతిని క్షమించలేకపోయాడు రాజ.

ఉద్యోగం కోసం ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాడేగాని లాభం కనిపించలేదు. ప్రతికతో ఒక ప్రకటన చూశాడు. అందుకు కావలసిన యోగ్యతలన్నీ అతని కున్నాయి. అప్పుడే తన కోసమే ఆ ప్రకటన వేయ బడిందన్నట్టు సంతోషించాడు. దానికో దరఖాస్తు పోరోసే, అనుకున్నట్టుగానే మూడోవాటికి ఉద్యోగ ముంది రమ్మంటూ జాబొచ్చింది.

అదృష్టానికి మురిసిపోయాడు.

న కి రి లు చూసి మోస పోవదు
దర్ బార్ కాజల్ (రిజిస్టర్డ్)

కండ్ అందానికి
రక్షణకు

రాంబీర్ కలపెని, బొంబాయి-4 BR.

దర్ బార్ గండ్ మరియు కాజల్ తయారుచేయువాడు.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగబోతుందన్నది, మీ సరియైన చర్యను గురించి మీరు తెలుసుకోవగలిగినట్లుయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు ఇవ్వమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేళవివరములున్నా, మీ సరియైన చిరునామా, వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ అగాయతు 12 మాసములలోను మీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితసార్థము, ఏవ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో నుంచిచెట్లలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, వరదేశగమము, తీర్థ యాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, విధినిశ్చే మములు, లాభలీ, అకస్మాత్ ప్రవృత్తి లాభముమొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి ౨. 1.25 పై. లకు పార్శ్వమున వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్ప్రగ్రహములేనై నా ఉత్పయోదల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగిట్టా మీకు తప్పిగా లేనియెడల పై కము వాసుచేయుటడును. ఒకసారివరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI,
(A. W. P.) Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

ప రి మ శ

బ్రాహ్మి హేర్ ఆ యి ల్

గున్నితముగా పరిమళం చెయబడిన ఈ ఆయుర్వేద హేర్ ఆయిల్ మెదడును చలపరచి, శాపశుభన గలిగించును. క్రమమైన బ్రాహ్మి హేర్ ఆయిల్ వాడకం మెదడుకు కలుగు అలసటను తొలగించి, హాయిగా విడుదలచేయును. ఆరోగ్యమైన కురులు పెరుగుటకు తోడ్పడును.

బెంగాల్
కెమికల్

కలర్ బాంబాయి
కాన్పూరు

తప్పిపోయిన రైలు

రాజా మద్రాసు వెళ్ళడం భారతికి ఇష్టంలేదు. ఒక యింటివాడిని చేయాలని ఆమె ఆరాటపడు తున్నది. ఇప్పుడు రాజా భారతిని లక్ష్మీపెట్టె నైఖరి కనిపించడంలేదు. అందుకే ఆమె ముపునం వహించింది.

చెల్లెలి మౌనం కోసమే ఎదురు చూశాడు రాజా. అసరా దొరగానే మద్రాసు వచ్చేసి ఉద్యోగంలో చేరాడు. చక్కని ఉద్యోగం. పనితనం చూపించి అభివృద్ధిలోకి రాగల అవకాశమున్న ఉద్యోగం. అందు లోను, అతని అభిరుచికి తగిన దవడంతో కొద్ది కాలంలోనే ప్రమోషన్ వచ్చింది.

కీడు జరిగితే, తెలియక చేసేందానికి శిక్ష అనుకునే వాడు. మేలు జరిగితే, ఎవరో అసరాగా నిలబడి తనను గట్టిక్కిన్నాడు అనుకుంటూ వుండేవాడు రాజా. స్వయం కృషితో సైకి వచ్చినా, వాడేంటేడు అదంతా ఎవరో శ్రీయోభిలాషులు చేస్తున్నారు అనుకునేవాడు. అతనికి స్వయం ప్రతిభ మీద నమ్మకం పడలేనియింది. అలాగని ఒకళ్ళ మీద ఆధారపడడమూ లేదు. తనకు తానుగానే వుంటూ ఇతరుల్ని చూసి వేర్చుకునే విద్యార్థిగా వుంటున్నాడు. అతని దివ్యుడు పరికృత జీవితం.

మద్రాసు వచ్చినప్పటి నుంచి కొంత ఉత్తరాలు కట్టడిచేయినయ్యే. బంగారు భవ్యత్తు మూహించు కున్న కొంత సిమెంటు రోడ్డు విడిచి, కాతే తాను రోడ్డు మీద నడిచి, తక్కువ్లాంటి కంకర మీద నుంచి ముళ్ళ పొదల్లోకి అడుగుడుతున్నట్టు ఆమె ఉత్తరాలు చెప్పాయి. ఇప్పుడేలా వుందో ఏమిటో? అనుకునేవాడు.

మద్రాసు వచ్చిన కొత్తల్లో ఆమె కోసం చాలా వాకులు చేశారు. ఫలితం తున్నం. ఎక్కడైనా కవి సిమ్మందేమాననే ఆశ మాత్రం పోలేదు. కప్పు ఇంతి లింతలు చేసుకుని గొప్పట్టేవరకూ వెదికాడు. ఈ అన్వేషణలో అతనికి ఒక వింత అనుభూతి కూడా లభిస్తూ వుండేది. ఒక్కోసారి అతను తనకు సీచ్చి పట్టందేమా అనుకునేవాడు. భయం చేసేది. సీచ్చివాళ్ళకు విరివిగా దానం చేయడం మొదలెట్టాడు. మళ్ళీ లోతుగా నవ్వుకునేవాడు. కర్మవ్యం గుర్తు చేస్తున్నపుడు ఆసీనుగో అప్పి మరచిపోతూ వుండే వాడు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ యధాకార్యక్రమమైతే అన్వేషణ. ఉదయం లేస్తూనే ఇవాళ కొంత కవి సిమ్మందని ఆశగా లేచేవాడు. రాత్రి పడుకుంటూ ఇంకా దేవుడిగా, అనే దురాశతో నిద్రించేవాడు. అందులో ఏనుగూ నిరాశమూ లేదు. దినచర్య అయిపోయింది.

కంపెనీ అధికారుల వ్యక్తిగతమైన చర్చ నమా ఉద్యోగుల్లో చాలసార్లు వచ్చింది. యజమాన్లు పనివాళ్ళ విశేష విమర్శకు తీవ్రంగా గురవుతూ వుండేవారు. విత్యమూ వినలేకపోయాడు రాజా. 'మనకు బ్రతుకు కావాలి, యజమాన్లుకు పని కావాలి. అనువరమైన చర్చ నాగరికత అనిపించు కోడు' అన్నాడోకూరి. ఆ మందిలింపుకు అందరూ అతని నైపు బున్నమని చూశారు. కాని, వాళ్ళకంటే కొంచెం పై హోదాలో వున్నాడు గతక ఉద్యోగ ఉక్తిషిన్ని యిమిడ్చుకొని గుటకలుగా మింగారూ ఆపిమ్ముట రాజేందరుగా అటునంటి ప్రస్తావన రాజేందరు

“స్థలితం విషయంలో అన్ని తలనొప్పి బిల్లీలా ఒకటే”
అని నిరసనకొంటుంటే

వాడి చూడండి!

స్క్విబ్ తయారీ

అవెదన్®

అద్భుతమగు ‘ఎవెవ’తో కూడిన బిల్లీలు! శీఘ్రమైన, నిరసాయమైన,
విశ్వయమైన బాధా నివారణకు!

‘ఎవెవ’తో కూడిన అవెదన్ నిమిషాలలో
పనిచేయును....విక్రాంతి గంటలకొలది వుంచును!

కల వొప్పి, కంటి బోలు, నడి వొప్పి, కంఠరమం వొప్పి, రొంప, ప్లా,
శ్రింకి బాధగలుగుచు రోజులలో నాథులను మురియు ముతక మామూలు
అవ్వనకంటే-అవెదన్

III® EQUANIL® కొలెజాయి కెమికల్స్
© డి. ఆర్. స్క్విబ్ & సన్స్ ఇన్కార్పొరేటెడ్ వారి రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్
మార్కును చిహ్నం; దీని రైవెన్స్ ఉపయోగపడతాయి కరెండండ్ ట్రేడ్మంట్
ప్రయత్నం రిమిటెడ్.

III® EQUANIL®

జాబ్బాటగా పెట్టుకోవడం మాత్రం అవసరం చేయవలసింది.

'యజమాని, భార్యకు విద్యకుల్ని కంటే అతిపెక్కు ప్రాతినిధ్యం కల్పించు' అని భార్య వ్యర్థం పోరాటం. ఎవరిలా పోలే పిళ్ళ కొంటుకు తన వనోదానం చేసుకుపోతే? అనుకునేవాడు రాజు. అతను వాళ్ళకు

తప్పిపోయిన రైలు

గురిపాటు చెప్పలేదు కదా! అందుకే తనను తాను దోచుకుపోతూ వుండేవాడు. భారతి సుద్రాడు సమస్తమని రాసినప్పుడు రాజు ఎంతో సంతోషించాడు. సెంపు పెట్టి తనతో

యంతటి రమ్యమైనది ఆశ్చర్యపోయాడు. తప్పిపోయిన రైలు అంతంత చేసినప్పుడు భార్యదాడు. చెల్లెలికి యీ కప్పం కలిగించకూడదని ఎప్పుడో నిర్ణయం చేసుకున్నాడు. ఆమె వెంట జయబాదేమిదామని సెంపు పెట్టాడు. అమోదం పొందనే అభివృద్ధి. కారణం 'సెన్సిటివ్'గా రాయాలని యజమానిని పుత్తరువు. తనతో బంధువుగా ముప్పైన్ను, వారికి తన రాశాడు. 'తల్లికి జబ్బుగా వుంది, చెల్లెలు తీసుకెళ్ళడానికి వచ్చిందని' భారతి చెప్పినట్లుగానే, వ్యక్తి గతంగా కొంచెం వివరంగా రాశాడు. అందులో అబద్ధం లేదు. తల్లికి ఎప్పుడూ ఏదో ఒక జబ్బు వుంటూనే వుంటుంది. ఆ నెహంతో సెంపు తీసుకోవడం యిప్పుడే లేకపోయినా, సెంపు వెంటనే మంజూరు జాబ్బందేత తన క్రింద ఉద్యోగికి బహుపు జాబ్బులవ్వగలిగి బయలుదేరాడు.

స్టేషన్లో కాంతను అకస్మాత్తుగా చూసినప్పుడు అవస్థారతం కలుగుండేమానసు కున్నాడు. దేవత నెత్తుకొన్న నంత అవాస్తవిక స్థితిని అతననుభవించాడు. నిందొక్క కున్నాడు. దూరంగా నిలబడి తన కళ్ళారకుండా నటం నేత్రారస్థ ముహూర్తపు కాంత దగ్గరకి వెళ్ళాడు. తనూ అదే రైలులో నున్నానని కాంత. 'టెక్నీక్ రిజర్వేషన్ కోసం వంపాను' అంది. కానీ.

స్టేషన్లో జరిగిన సంభాషణ చెప్పుకో గొంగుట్టు పెడుతుంది.

"మీరింకా పెళ్ళి చేసుకోలేదా మోసాద్యం?" ఎంత అలస?

ఎక్కడికి వెళ్తుందో అడగలేదు. వాళ్ళాయన కూడా వస్తున్నాడని అది అడగలేదు. ఎక్కడుంటున్నారో అడగలేదు. వాళ్ళాయన ఏం చేస్తున్నారో అడగలేదు. ఉత్తరాలు ఇంకా రామ్ నున్నావా అని అడగలేదు. జీవితం ఎలా పోతుందో తెలుసుకోలేదు. ఇంకా ఇంకా ఎన్నెన్నో అడగాలని ఎన్నార్త మంచో అనుకుంటున్నాడు. అన్నీ ప్రశ్నలుగానే వుండి పోయాయి. తన చుట్టూ పోతున్నాడని తెలుసుకోలేదు. అసహనం చిక్కినప్పుడు నమయం అడ్డావ్వంది. మళ్ళీ ఎప్పుడో?

మొన్నే చేతుతో కప్పుకున్న రాజును చూసి భారతి బెంగటిల్లి పోయింది. అతనికి ఎన్నోవిధాలుగా నచ్చజెప్పజూసింది. వూరి దింపలేకపోయింది. ఆమె భర్త, రాజుతో కలిగిన వివరీత పరిణామానికి విస్తరించుకున్నాడు. కానీ ఏమీ అడగలేకపోతున్నాడు. మాట్లాడుకుంటూ సేవలు అడ్డు పెట్టుకుని ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

"అన్నయ్యా... అమెకు పెళ్ళయిపోయింది. భర్తాదామె ఒకరి పెళ్ళాం..."

ఈ మాటలు రాజులో బాగా పని చేశాయి. కాంత శబ్దం మరచింది. తన నుంచి ఎప్పుడో వెళ్త పోయింది. అమె గురించి ఆలోచించడం జ్ఞాపరహిత మైన పని. పరాయి స్త్రీగురించి వూహించుకుంటున్నా ననుకున్నప్పుడు అతని మనస్సు రెక్కలు తెగి పక్కలా విరిల్లాడింది. కాంత పరాయి స్త్రీలా కనిపించలేదు అతనికి. పూర్వం ఎలా వుండో అలానే కనిపించింది. పూర్వం తన కోసం ఎంతగా పంపరించేదో, అంత

ఐ టెక్స్

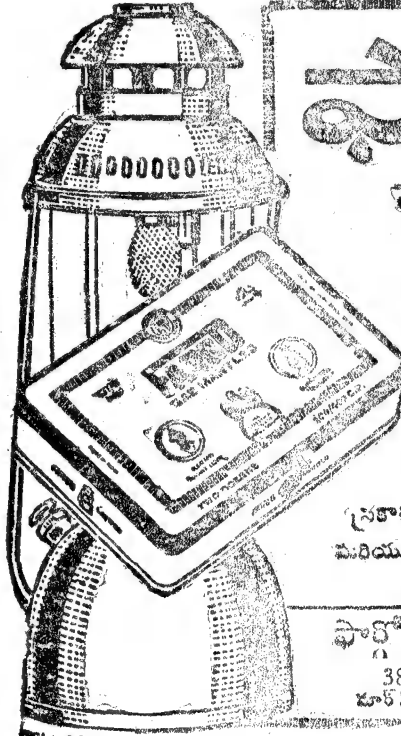
అలంకరణ సామగ్రి

- * ఐ టెక్స్ కాటుక
- * ఐ టెక్స్ బింది
- * ఐ టెక్స్ కుంకుం పేన్ట్

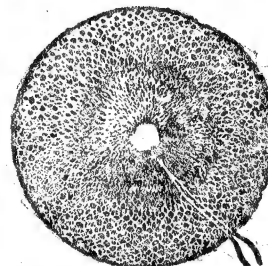
శ్రీ మ. రు. చే యు వా రు

అరవింద్ లేబరేటరీస్
బొంబాయి-1415, మద్రాసు-17.

ఫిల్ప్

గెన్ మెంటల్స్

ప్రత్యేకమంతమైన లాంటి కొరకు
మరియు మన్నితైన ఉపయోగానికి

తయారు చేయవారు

ఫిల్ప్ మెంటల్స్ ప్రొడక్ట్స్

38/40 సర్వోదయ తవర్
మార్వేరోడ్, బొంబాయి-64 ఎకా

DEL APC 879

తన ఆహారాన్ని తనకు తినేది. అది నోరొకటి కాదు. అది ఎప్పుడూ తనదే అనుకుని, చింతించాడు.

మనసు నిగ్రహించుకోలేని అత్యంత తనకు తానే నిందించుకుని, మనసును మర్చించుకుందామని వృథా ప్రయత్నం చేశాడు.

అన్నయ్య అంతరంగ మెరిగిన భారతికి అతన్ని మామూలుగా చేసేందుకు, ఇప్పుడు కొంచెం ఎక్కువ శ్రమ కలిగినా, కృతకృత్యులవగలిగింది.

ఇంటికి వచ్చినదానిగా వెళ్ళిపోతానంటూ మొదలు పెట్టాడు రాజు.

“వచ్చి రెండురోజులన్నా కాలేదు, వెంకోజులు కూడా పెంపుపెట్టింది, వెళ్ళడానికి సిద్ధం”ని బంధువర్గ మంతా పట్టు బట్టారు. మరో రెండురోజులు ముళ్ళ మీద నుంచున్నాడు రాజు.

ఆ ముళ్ళ మీద నిలబడ్డ రోజుల్లో, పూర్ణా అమ్మాయి లండరూ అతనికి చూపించబడ్డారు. పరాయి పూర్ణా వాళ్ళ కూడా లానినబడ్డారు. ఈ “పేషెంట్ షా” అతనికి సుతరామూ యివ్వలేదు. భారతి ఇదంతా చేస్తూ వుంది.

ఎప్పుడెళ్ళి మద్రాసులో వదిలేదానా అనుకుంటున్న రాజుకు అక్కడ వాళ్ళ వసులేమీ రుచించడంలేదు. తోనుతో మంచి బయట వడేందుకు తనిపిస్తున్నాడు.

భారతికి పట్టుపడితే తట్టంకాదు. “ఎలాగైతే నా పరో పెళ్ళి చేసుకుపోరాల్సిందే” అంది. తల్లి పరోసరి, ప్రాణత్యాగం చేసుకుంటానంటూ కూర్చుంది.

కాంత కూడా తమ్ము పెళ్ళి చేసుకోమనే అన్నది. “మంచి సంబంధం చూసుకుని మీరు పెళ్ళి చేసుకోండి మాస్టారూ...” అంది. “నన్ను మంచిపోవద్దు మాస్టారూ” అనికూడా అన్నది.

“మనస్సు వచ్చిపోతానన్నా ‘అది’ తెక్కచేయలేదు, అడైతే అలా చేయరు. అదో రాము” సాటి ప్రేమి వత్తెలి ఉపదేశం అతన్ని చలనచిత్రాన్ని చేసింది. మొండి ధైర్యం అవసానమేసింది. బంధుసహితం బ్రతుకు వదిలిపోయింది.

అతని ప్రయేయం లేకుండానే, ఒక అందగత్తెను చూసి ముహూర్తం పెట్టుకుంది భారతి. భువనంగా పెళ్ళి జరిపించేసింది.

రాజు బండ తగిలించుకోవడంతో బంధువర్గ మంతా గుండె మీట చేయి వేసుకున్నారు. ఈనాటికి కొడుకు ఒక యింటివాడై వాడని అతని గతాన్ని తలచుకున్న తల్లి అందభాషలు రాల్చింది. ఇప్పుడు తనను ఎక్కడ ఏలా వున్నా అనుకు పరవాలేదు. అతన్ని కంటికి రెప్పలా చూసుకోదానికి భార్య వున్నది, అనుకుని అనందించింది.

అక్కడ ఇల్లు చూసుకోని, మళ్ళీ వచ్చి భార్యను తినుకువడతానన్నాడు రాజు. భారతి పనే మీరా కూడాబట్టు కెళ్ళివ్వండి అంది. అతన్నెన్ని బెప్పినా విన్నేదు.

పెంపు పూర్తవగానే అసీసుతో అడుగెట్టి పిడుగు లాంటి వార్తను విన్నాడు రాజు.

“కంపెనీ యజమానులూ యాక్సిడెంట్లో చచ్చి పోయారని.”

“మీరు తుభలేఖలు పంపించారు చూడండి, బహుశా మీ పెళ్ళి అదే రోజు నమకుంటా...”

వార్త వినిపించిన వాడి వ్యంగ్యానికి మనసుతోనే తిట్టుకున్నాడు. అది చచ్చిపోతే చచ్చిపోయింది, ఆ వాళ్ళతో తన పెళ్ళిని కలవడమెందుకు మన

క్రొవ్వుడు! అప్పట్లోగా కాలా గాలిన పల్లెలా తిరుగు తాడు.

అది గురించి ఇదింతో విన్న దానికన్నా, అరోజు వింత వింత కథలు తెలిశాయి. వాటితో ఎంతవరకూ నిజానిజాతో భగవంతుడే తెలియాలి. ‘చచ్చిపోయి నామె ఆత్మకాంతి కోసమైనా ఏళ్ళు నోరు మూసు కుంటే బావుణ్ణి’ అనుకున్నాడు.

కంపెనీ వ్యవహారాలు చూస్తున్న వారితో ప్రథ ముడు రాజ్ గనక, లాయరుగారి ఆహ్వానాన్ని మన్నించి ఆయన ఇంటికి వెళ్ళాడు.

“మీ వడవడి, పనితనము అమ్మగార్ని బాగా మెప్పించాయి. అందుకే మీరు వృద్ధిలోకి వచ్చారు. మీ గురించి అప్పుడప్పుడు నాతో చెప్పవారు కూడాను.” అన్నాడు లాయరు.

అది అభిమానానికి రాజు కళ్ళలో నీళ్ళు పు డాయి. అంత మంచి తల్లిని మాడలేకపోయానే అని చింతించాడు.

“చూడండి, ఈ కాయితాలు మీ చేతుల్లో పెట్టడం నా విధి.” కొన్ని కాయితాలు రాజు చేతుల్లో పెట్టాడు.

“ఇది చాలాకాలమై వ్రాయబడ్డాయి. ఇవే తమధ్వజ రాయబడి వుంటే చాలా గొడు వచ్చి వుండేది.” అని సంభాషణ పాడిగించాడు లాయరు.

“అ.. మరచిపోయాను, వాడు చచ్చిపోయే ముందు మీకే కబర్ని రహస్యంగా అందజేయమని అమ్మగారి సెలవు.” అని అంటూ అతనికే కవరు అందించాడు.

యాంత్రికంగా, అనిమితంగా దస్తావేజుల్ని తిరగేసిన రాజుకు మతిపోయింది. వాస్తవమేదో అవా స్తవమేదో అతనికి తెలియడంలేదు. ఇది గుడ్డి, విని చెప్పుడుగా అయింది అతని పరిస్థితి.

“వేది మమ్మను...” అని గట్టిగా అరిచాడు.

“నేను అమ్మగారి లాయర్ని. ప్రత్యక్ష సాక్ష్యాన్ని. వమ్మించడం నా పంతు.” అన్నాడు లాయరు అతని పరిస్థితి పవతోకింది.

ఇంతటి మరొకదాల్నివైన ఆ దేవతని చూడ ంచి పరిలపించాడు.

“నాకామెను చూపించండి, అమెను చూపించండి” అని అర్థించాడు.

“అమె చచ్చిపోయి చాలా రోజులైంది.”

“అవును.. అమె చచ్చిపోయింది.. తాళ తోజు లైంది..” గణుక్కున్నాడు రాజు.

“వీసీ ఆమెదేదైనా ఫోటో చూపించండి, ఆ అమ్మకు నేను మొక్కుకోవాలి... స్వీట్...”

“అటువంటి ఇక్కడేమీ ఉన్నట్టు లేదు. అమెకు ఫోటోలు దాచుకోవడం లాంటి అభిలాష వుండేదు. నా ఆశక్తతకు మన్నించండి.”

శబ్దు పేక్కున్నాడు రాజు. పిచ్చెత్తినట్టుగా చేతుతో కాయితాన్ని విసిరి కొట్టేశాడు.

రాజు నా పరిస్థితిలో వుంచి లాయరు బయటికి పడేశాడు. బహుశా దాక్కున్న తీసుకురావడానికై వుంటుంది!

ప్రక్కనే బల్ల మీద వడ్డ కుదు ఫివ్ గాతకి రెకెవలాడింది. తిరిగి రాజు వళ్ళోపడింది.

ఏదో మృరించినట్టుగా దాన్ని చలుక్కున చేతు లోకి తీసుకున్నాడు. ప్రర్రున చించి వదలడం మొదలెట్టాడు—

“మాస్టారూ...”

మన యోయం తెలిసిన మా ఆయన నాకు విడతలిచ్చాడు. స్వార్థంతోనే మిమ్మల్ని మద్రాసుకు రప్పించాను. నది చేస్తున్న కంపెనీ వాడని తెలిసి నన్ను మీరు నాకెక్కడ దూరమైపోతారోనని భయపడ్డాడు. నేనెన్ని పుత్రులూ రాసినా సమాధాన మివ్వని మీరు నన్ను క్షమించరని తెలుసు. మీ కోసమే నేను స్వేచ్ఛనుకు వచ్చాను. నేనూ మీతో వచ్చేదాన్నే.. రైలు తప్పిపోయింది. మీ తుభలేఖ నా జీవితానికి మంగళ గీతం పాడుతుందనుకున్నాను మాస్టారూ...? ఈ అస్థిని స్వీకరించి నాకు కొంతని ప్రసాదించండి. నేనెక్కడున్నా మీ దానినే. నన్ను క్షమించరూ.. ?

మీకు కాని మీ ‘కాంత’

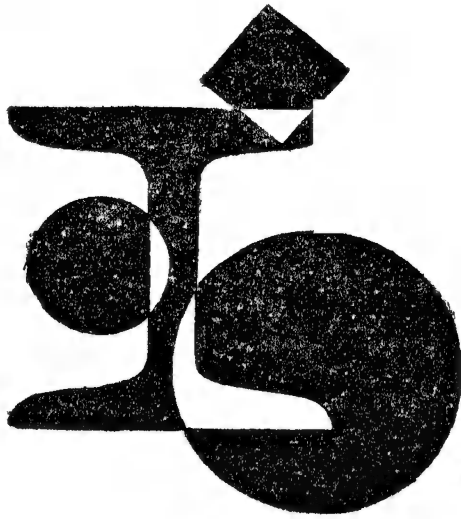
“కాంత..” అన్న రాజు పిచ్చి చేతు ఇల్లంతా అదిరింది. ●

ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు వట్టి పెద్దవలాడు! ప్రేమా ప్రేమా నడికడు నూద ఆడపిల్లల పెంట బడుతున్నాడు! మా కాలంలా మేం బయట పడేవాళ్ళం కాదు!

6.4 సెక్రెట్ !!

శివ

సరస్వతైన దరకు స్థాపితమైన రకపు ఉక్కు

బాటా స్టాక్ యార్డ్ నుండి మీకు కావలసిన కంట్రాక్ట్ ఉక్కు, కరెంటు కొనుగోలునప్పుడు సరస్వతైన రకపు
మీ వదిలి కచ్చితముగా పరిపూర్ణ స్థాపితమైన రకపు ఉక్కు లభించును. ప్రతి అవస్థయందు శాస్త్రీయ నిర్దేశాలతో విస్తరించిన
యరికించబడి ఉత్పత్తి చేయబడునది యీ ఉక్కు.

అంతేకాక మీకు లభించునది మరికొంత... ఉక్కును వేనయోగించినప్పుడు మీకు కలుగి వస్తున్నది మరిన్నిరెండుడుకు
"బెక్కికల్ విషయాలలో" (మీకు అవసరమైనప్పుడు) పుచితముగా పంపించి, పహాయము ఇవ్వబడును.

బాటా స్టీల్ వారి వరకొంటు క్రాంట్ ఆఫీసుల వర్గము, యీ వర్గములోనున్న అన్ని వర్గములకంటెను విస్తారమైనది. సర్వ
తమోవముగా కాకాదాదిలకు మర్యాదగా వేవనయొంటి తోర్చుకున్నది. ఈ మర్యాద, విస్తృతపాఠములతో కూడిన వేవ
మొదటినుండి, అవగా నక అర్థ కల్పమునుండి, కంటెనెరులకు అనువహించి నీల మార్గము.

మీకు కావలసిన ఉక్కు వరకుంట నీ సమీపముందున్న మీ క్రాంట్ రయితేయండి

ది బాటా ఐరన్ ఆండ్ స్టీల్ కంపెని లిమిటెడ్

చాక్ పేట్స్, ఆఫీసు : 502, వెంకటేశ్వర రోడ్డు, కలకత్తా 1

(క్రాంతిలు)

ఈ ఆఫీసున స్టీల్
మద్రాసు

ఈ కార్యాలయ రోడ్డు
వికందరాబాద్

బా.1 మహాత్మా గాంధీ రోడ్డు
బెంగళూరు

అలకా బ్యాంకు బిల్డింగ్స్ (3rd ఫ్లోర్)
కాకా రంజన్ పూర్వపు స్టీల్
విజయవాడ

మహాత్మా బిల్డింగ్
మహాత్మా గాంధీ రోడ్డు
ఎర్నాకులం.

TN 3519-4

గండుతుమ్మెద.....

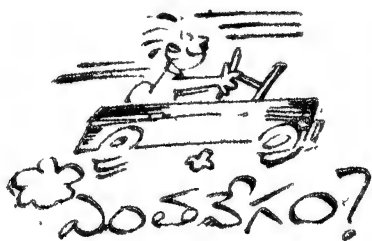
(క) ఢిల్లీనుంచి అగ్రాకి 120 మైళ్ళ దూరం వుంది. ఏటి మధ్య జంట రైలు మార్గం వేశారు. ఒకరోజున ఏక నమయంలో రెండు రైళ్ళు— ఢిల్లీలో ఒకటి, అగ్రాలో ఒకటి— ఎదురెదురుగా బయలుదేరాయి. అవి గంటకి 40 మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణం చేస్తున్నాయి.

ఇది ఇలా ఉండగా ముకుళితనర్మంలో చిక్కుకుంటున్న ప్రేయరాలి వియోగంతో పిచ్చి ఎక్కిన గండు తుమ్మెద ఒకటి అగ్రాలో ఉంది. అది దారి తెన్నూ గానక రైల్వే స్టేషనుకి వచ్చింది. స్టేషనులో అప్పుడే బయలుదేరి ఢిల్లీ వెదుతూ పెద్దగా గీ పెట్టిన రైలు ఇంజను మోతకి భయపడి, ఆ

గండు తుమ్మెద ఢిల్లీవైపుగా గంటకు 60 మైళ్ళ వేగంతో ఎగురపోగింది. కొంతదూరం వెళ్లేసరికి ఢిల్లీనుంచి అగ్రా వెదుతున్న రైలుకి తగిలి, భయపడి, వెనుదిరిగి, మళ్ళీ అగ్రా వైపుగా ఎగిరింది. కొంతదూరం వెళ్లేసరికి అగ్రా రైలుకి తగిలి భయపడి, వెనుదిరిగి, ఢిల్లీవైపు ఎగిరింది. ఈవిధంగా అంతకంతకు దగ్గరగా వచ్చేస్తున్న ఆ రైలు ఇంజనుల మధ్య అటూ ఇటూ గంటకు 60 మైళ్ళ వేగంతో ఎగురపోగింది. అఖరికి ఆ రైళ్ళ మధ్యలో కలుసుకున్నాయి. దగ్గరగా వచ్చేసిన ఆ రెండురైళ్ళను చూసి, భయంవల్ల గుండె ఆగి, గండుతుమ్మెద వేల రాలిపోయింది.

మొత్తంమీద ఆ తుమ్మెద ఎంత దూరం ఎగిరింది?

సరాసరివేగం, కాలం, దూరం లెక్కలు చేయడంలో చాలామంది వస్తులో కాలవేస్తూ ఉంటారు. చూడడానికి ఈ లెక్కలు చాలా సులభం అనుకుంటారు. లెక్క నోటిని కట్టు వచ్చు ననుకుంటారు. కాని, తీరా చూడబోతే ముళ్ళ దొంకలా తయారవుతుంది. ఉదాహరణకి ఒక సమస్య చూద్దాం.

అన్నవరం, కూనవరం అనే రెండు పూళ్ళ మధ్య ఒక చిన్న కొండ వుంది. ఒక వూరి నుంచి రెండో వూరికి వెళ్ళాలంటే, ఆ కొండ ఎక్కి, దిగి వెళ్ళాలి. చక్కని పిమెంటు రోడ్డు వుంది పైకి, క్రిందకి. రోడ్డు వెంట దూరం కొలిస్తే సరిగ్గా

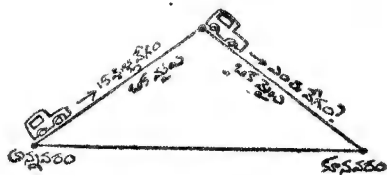
మెదడుకి మెద

డెక్టర్ మహాధరకృష్ణమోహన్

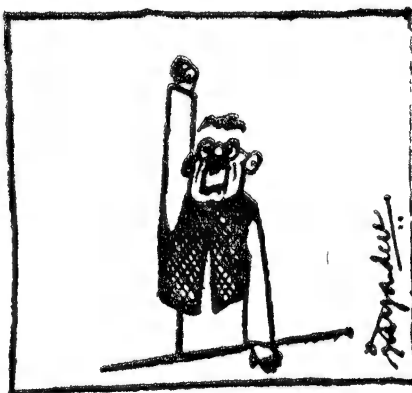
అటు ఒక మైలు, ఇటు ఒక మైలూనూ. (అన్నవరం వచ్చిని కూనవరం అనే పూరులేదనీ, చాటి మధ్య కొండ అనేదేలేదనీ, కొండమీదికి పిమెంటు రోడ్డు వేయడం అనే అనుమానంతో ఆంధ్రలో అసలే లేదనీ మీలో ఎవరైనా ఈ సమస్యని పూర్వ వక్షం చేయబోతారేమో, ఈ పేర్లు, కథ, కమామిషా..... అంతా లేవరం కత్తిరిం అని విన్నవించుకుంటున్నాను.)

కారుమీద ఒక ఆపామీ అన్నవరం దగ్గర బయలుదేరి కొండపైకి గంటకు 15 మైళ్ళ వేగంతో వెళ్లేడు. కొండ శిఖరం మీదికి చేరుకున్నాక అతడికో అలోచన తట్టింది. కిందికి వెళ్లేటప్పుడు వేగం హెచ్చించి, మొత్తం ఆ రెండు మైళ్ళ ప్రయాణంలోనూ సరాసరి వేగం 30

మైళ్ళు అయేలా చేయాలనుకున్నాడు. అయితే దిగువ ప్రయాణంలో ఏ వేగంతో కారునడుపుతే సరాసరివేగం 30 మైళ్ళు అవుతుందో అతనికి సరిగ్గా తెలియలేదు. మీరేమైనా సలహా ఇవ్వగలరేమో (వయ్యించండి.

(జవాబులు 64 వ పేజీలో)

స్వతంత్రం వచ్చాక—మన ప్రభుత్వం సాధించిందేమిటో బాగా అలోచించండి— ఓ అర్థగంపైవా ఫర్వాలేదు— తర్వాత మాట్లాడుతా!

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

పాఠకులకు మనవి

రూపాయి విలువతగ్గింపు ఫలితంగా విదేశాలనుండి దిగుమతియ్యగూ న్యూస్ ప్రింటుతోపాటు ఇతర యంత్రసామగ్రిల వెలలు కూడా విపరీతముగా పెరిగాయి. ఈ కారణంగా భారతదేశంలోని వార్తా పత్రికల్ని అనేక సమస్యల నెదుర్కొంటూ పత్రికా ప్రచురణ సాగించవలసి వస్తుందనే విషయం మోపాళకు లందరకు తెలిసినదే.

“ఇండియన్ అండ్ ఈస్టర్న్ న్యూస్ పేపర్ సొసైటీ” వారి సలహా ననుసరించి ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక వెలను ఈ (10—2—67తేదీ)నంచీక మండి 35 పైసలనుండి 40 పైసలకు పెంచడమైనది.

పత్రికా సంస్థలయొక్క పరిస్థితులను మా పాఠకులు, న్యూస్ పేజింటు గుర్తించి ఎన్నటివరే మాతో సహకరించవలసిందిగా కోరుచున్నాము.

గమనిక : ప్రస్తుత చందా మొత్తములు కొత్తరేట్ల కనుగుణంగా నవరించబడుతాయి.

చందా వివరాలు

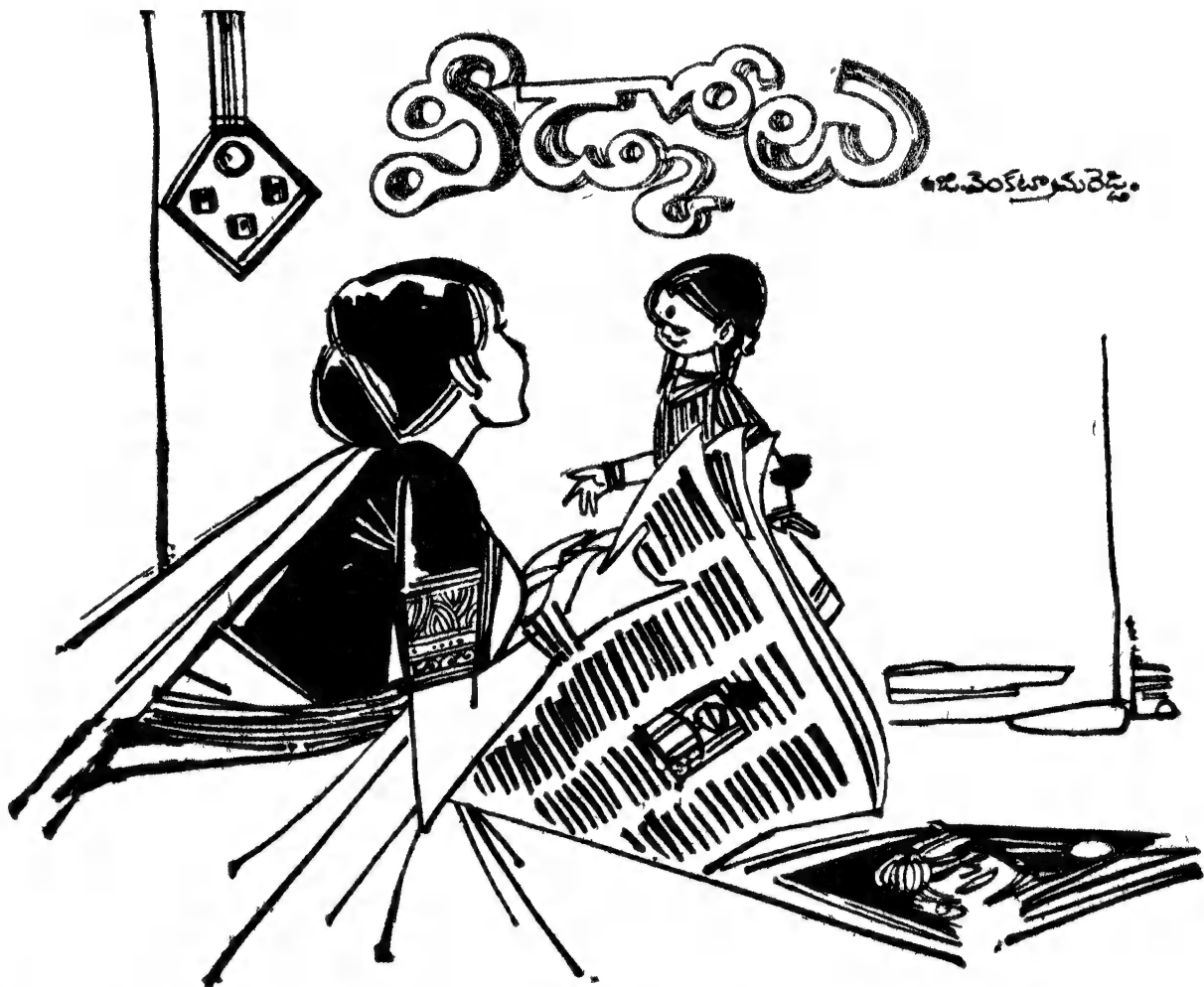
సంవత్సర చందా	22-40	20-80
అర్ధ సంవత్సరం	11-20	10-40
మాడు మాసములు	5-60	5-20

మేనేజరు

ఆంధ్రపత్రిక

విద్యారేఖ

జ. వెంకటాచార్యులు

పాఠశాల మేము ఈవేళ సోంజాగావుంది. అప్పుడే వచ్చిన దినపత్రికను చీరగవేస్తోంది. చూస్తూ చూస్తూ ఒకచోట ఒక్కవ అగిపోయింది “కన బదులు లేదు” ఒక మూలన చిన్న పాక్షింగ్ పెట్టి వుంది. దానికింద తప్పిపోయిన అమ్మాయి ఫోటో కూడా వేళారు

“కుమారి సరోజ వయస్సు రెండు ఏళ్లగా బొద్దుగా వుంటుంది రెండునెలల నుండి కనిపించడం లేదు జాడ తెలిసినవారు ఈక్రింది అడ్రసుకు తాయుండి తగిన బహుమతి కూడా యివ్వబడును.” అని వుంది.

ఆ సరోజ, తన సరోజ, ఒకరేదా? ఫోటోకు పొత్తు గంట చూసి ఒక నిర్ధారణకు వచ్చింది తన సరోజ ఫోటోయే అది అందులో సందేహం లేదు.

“అమ్మా సరోజ” అని పిలిచింది ఇంట్లో కూర్చోని దదువుకుంటున్న సరోజ తన పొత్తు కుని వచ్చింది.

“నిమిటమ్మా అంత గట్టిగా పిలిచావ్? నాకు భయపడింది.” అంది పాఠశాల దగ్గరగా కూర్చోని “ఈ ఫోటో నీదికదా!” అని వ్యతిరేకం చేసివేసింది పాఠశాల

“నాదేనమ్మా పోయిన నెలవత్సరం మా వూరు ఫోటోకు తీసే మనిషి వస్తే తియ్యించుకున్నాను అప్పుడు మా అమ్మానాన్న కూడా తియ్యించుకున్నారు.

అందరూ కలసి ఒకటి, నేను ఒక్కతెను ఒకటి తియ్యించుకున్నాం. అయితే ఈ వ్యతిరేకం యితో వచ్చింది? పిళ్ళదగ్గ రేమన్నా మంత్రాలంటాయా?” అన్నది ఆశ్చర్యంగా

పాఠశాల చిరునవ్వు వచ్చి—

“నువ్వు కనిపించడం లేదని మీనాన్న పెకరుతో ఎడ్యర్ టైజుమెంటు యిచ్చాడు” అన్నది

“అయితే నువ్వు తెలియజేయకమ్మా. ఇక్కడ నాకు యంత జోయిగానో వుంది.” అన్నది

“నువ్వు వద్దంటుంటే నేను మూతం ఎందుకు తెలియజేస్తాను?”

“అమ్మా నిజంగా రాయలు నిన్ను విడిచి వెళ్ళి బుద్ధి కావడంలేదు నాన్న వస్తే లాక్కెడతాను అయినా ఎక్కడయితే నేను ముఖంగా వుండడమేగా కావలసింది వాళ్ళకు” అమ్మాయకంగా అడిగింది.

ఆ మాత్రు పొద్దయం ఎంత తల్లిడిల్లు తొందో ఈ పసికూనకేం తెలుసు? నిజంగా సరోజ పొద్దయంలో తను మాత్రుస్థానం సంపాదించుకుంది తను ఎంత అద్భుతమంతురాలు! ఇంతఅంత ఎవరు యెక్కువ కరుకుంటారు?

“పిచ్చితల్లి” అమ్మాయంగా తన నిమిరుతూ అన్నది నువ్వు వద్దంటుంటే నేనెందుకు తెలియజేస్తాను? వెళ్ళి చదువుకో” అన్నది.

“రాయబోకమ్మా” అని తోసికెళ్ళింది సరోజ. ఇలాంటి అందా అమ్మాయిని దిడ్డగా కన్న

ఆ మాత్రుశ్రీ సంత అద్భుతమంతురాలు! తెలియజేయడం తన ధర్మం, కర్తవ్యం కూడాను కాగితం కలం తీసుకోక తప్పింది కాదు

“మీ సరోజ సురక్షితంగా వుంది” అని త. అడ్రెసు యిచ్చింది వనిమనిషి చేతికిచ్చి పోస్టు చేయమని బరువుగా నిట్టార్చింది

సరోజతో పరిచయమయిన ఆ విచిత్ర సంఘటన గుర్తుకు రాసాగింది

తను ఆ స్కూలుకు సెకండరీ గ్రేడ్ లేదనగా వచ్చిన కొత్తరోజులు ప్రతి అమ్మాయిని ఆత్మీయంగా చూసుకోవడం వలన తనంటే స్కూల్లో పిల్లలందరికీ యిష్టమే

అరోజ అదివారం. సాయంత్రం స్కూలులో నెలదాగా వెళ్ళింది

మానన బట్టలలో వరండాపై వదుకొని వుంది సరోజ స్కూలు అమ్మాయి గాబోలు, అడుకొని అనిపియి, యిక్కడ వదుకొంది గాబోలు, సరదాగా నాలుగు కబుర్లు చెప్పి వద్దాం అని దగ్గర కెళ్ళింది.

తను వెళ్ళేసరికి బెదురు బెదురుగా లేచి నిల్చింది. “నిమిటమ్మా యిక్కడ వదుకున్నావ్?” అని అమ్మాయంగా అడిగింది దగ్గర కెళ్ళి సరోజ బెదురు బెదురుగా తనకే చూస్తుందేగాని ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడటం లేదు.

“నిమిటమ్మా, అలా చూస్తావ్? యిక్కడ వదుకున్నావే?” అని ఒడిలోకి తీసుకొని అమ్మ

అలాగే అడిగింది.

"మరండి." అని యేదో చెప్పబోయి మధ్యలోనే ఆగిపోయింది.

"భయంలేదు చెప్పమ్మా. నిన్ను యేమీ అవకాశం" అన్నది తను.

"అమ్మా—నాన్నా— మాపూరు." ప్రడుపు పూర్వకంగా మాట పెగల్చుకొని అన్నది. కళ్ళ వెంటడి ఏళ్ళు కారుతున్నాయి. ఆ మెట్టి చేతుల్నే కళ్ళు తుడుచుకుంటుంది.

"తన్ను అమ్మట్టి చేతుల్నే కళ్ళు తుడుచు కోకు." అని తన పమిల చెంగుతో తుడిచింది. తన పూసా నిజమే అయింది.

"మాయింటి కెడదారా. మీ అమ్మా నాన్నను అక్కడ చూపిస్తాను" అన్నది తను. ఇంత అప్యాయంగా అన్నా కూడా యింకా బెరుకు బెరుకుగానే చూస్తోంది.

"నేను కొట్టనమ్మా. మీ అమ్మని చూపిస్తాను." అని యింటికి తీసుకువచ్చింది.

ఒకగంట సేపిగిన తర్వాత

"అమ్మని చూపిస్తా నన్నారుగా. ఎక్కడుంది?" అన్నది. ఇప్పుడు నరోజు ముఖంలో రైన్యం కొట్టు వచ్చినట్లు కనబడతోంది. తను యేం మాట్లాడక పోవడంతో—

దగ్గరగా యేదీ

"నన్ను చంపుతారు. అమ్మో" అని పిరిపో బోయింది. తను గట్టిగా వేయి పట్టుకొని బాని దగ్గరకు తీసికెళ్ళి స్నానం చేయించి తన చెల్లెలుకు కుట్టించిన క్రొత్త బట్టలు యిచ్చింది.

అన్నం తిన్నంతసేపు దగ్గర కూర్చోని మంచి కబుర్లు చెప్పింది. అయినా నరోజు భయం తిగ్గలేదు. ఆరాత్రి తన దగ్గరే వదుకోబెట్టుకుంది.

మరునాడు అంత భయం కనిపించలేదు.

నరోజు వదుకున్న మంచం దగ్గర కెళ్ళి—

"అనలేం జరిగిందో చెప్పమ్మా. ఎవరన్నా నిన్ను కొట్టారా? అమ్మ యేమన్నా అన్నదా?" అని అడిగింది. అప్యాయంగా.

"మరండి—మరండి" అని ఆగిపోయింది.

"చెప్పమ్మా." అన్నది తను మళ్ళీ.

"మొవ్వు మా అమ్మానాన్నా, నేను కుర్రాత్రి పిల్లనానీ వచ్చామండీ. చాలమంది జపం వచ్చారు. అందరూ పిళ్ళర్ల మునుగుతున్నారు. నేను మునిగాను. నా ప్రక్కనే నల్లగు పిల్లలుంటే వాళ్ళతో కలిసి కాసేపు అడుకున్నాను. కాసేపిగా చూసేసరికి మా అమ్మానాన్నా కనిపించలేదు. అమ్మా, అమ్మా అని పెద్దగా కేకవేశాను. కాని, యెక్కడా కనిపించలేదు. మధ్యాహ్నం వరకు అలానే తిరిగాను. నేను యేడుస్తూ అమ్మా, అమ్మా, అనడం ఒకాయన చూసి, నా దగ్గరకు వచ్చాడు. చాల భయపడ్డాను. మీలాగానే "ఎండుకమ్మా యేడుస్తావా?" అన్నాడు.

"మా అమ్మా, నాన్నా తప్పిపోయారు. కనిపించడంలేదు." అన్నాను.

అతడు నన్ను బుజ్జగింది...

"అందుకేనా యింతగా యేడ్చేది? నేను చూపిస్తాను రా. మీ అమ్మ నాకు బాగా తెలుసు. నిన్ను తీసుకురమ్మన్నారు." అన్నాడు నాకు పంతోషం వచ్చి

"మీరు తాం మెండవారు." అన్నాను. నిన్ను

యింటికి తీసికెళ్ళి—

"మీ అమ్మా, నాన్నా బాగు కెళ్ళారు వస్తారు." అన్నాడు నాకు నాకు భయమేసింది. గదిలో కూర్చోని తాం చీకటి వడేవరకు అలా చూస్తూనే వున్నాను. కాని వాళ్ళు యెవరూ రాలేదు. భయమేసి,

"మా అమ్మా, నాన్న యెక్కడ? అన్నాను యేడుస్తూ. "వస్తారులే అన్నం తిందువుగానిరా."

నన్ను యింటికి తీసికెళ్ళాడు. అన్నం తినేసరికి నాకు నిద్ర ముంచుకు వచ్చింది.

మరునాడు పుడయం నిద్ర లేచి చూసేసరికి మీ మ్మలు వరండాపై వదుకొని వున్నారు. మెల్లో చూసుకుంటే నా నెక్లెస్ లేదు. బాగా అకలి అవుతుంది. ప్రతిరోజు మా యింటి దగ్గర పుడయాన్నే కాసే త్రాగే అంటారు. నెక్లెస్ పోయిందని అమ్మ కొడుకుండేమోనని యేడుస్తూ వరండాలోనే కూర్చుండిపోయాను. అంతలో మామిడి వండ్లు అమ్మతూ ఓ అప్ప వచ్చింది. నా నంగంతా చిని రెండు వండ్లు యిచ్చింది. అవి తిని మీ మ్మల్లో పున్న వంపు దగ్గర పిళ్ళు త్రాగాను. కొంచెం కళ్ళు తిరగడం అడిగింది. అమ్మా నాన్నను వెతుకుతూ రోడ్లన్నీ తిరిగాను. కాని వాళ్ళు యెక్కడా కనిపించలేదు. తిరిగితిరిగి కళ్ళునొప్పులు పుడుతుంటే మళ్ళా వచ్చి వరండాలో వదుకున్నాను. ఈరాత్రి ఒక్కదాన్నీ యెలాగ వుండారా? అని భయమేసింది. ప్రాద్దు కూకుతున్న కొద్దీ భయమెక్కువయింది. ఒక అమ్మలాగా మీరు కలికారు." అని తన వొడిలో తల దూర్చి వెక్కిరిస్తూ యేడ్వడం మొదలెట్టింది.

"ఏడ్వకు నరోజా, నేను కలికాగా." అన్నది తను.

"ఆ నెక్లెస్ మా తాతయ్య పెట్టాడు."

"పోతే పోయిందిలే వెదవ నెక్లెస్. ఇంకొకటి చేయించుకోవచ్చు. విచారం చెట్టుకోకు." అని బుజ్జగింది.

మండిపోతున్న ఆ పసి పూదయంలో తన మాటలు అమ్మతం పోసినట్లున్నాయి.

"అంతలేండి." అన్నది చిరునవ్వుతో. పైనున్న యేదో బరువు దింపినట్లుగా వుంది తనకు.

అప్పటి నుండి భయం తిగ్గి రోజురోజుకీ తన దగ్గరవుతోంది. తనతోపాటు మ్మలుకు తీసుకెడుతూ వుండేది.

ఉన్నట్లుండి ఒకరోజు అకస్మాత్తుగా జ్వరం వచ్చింది.

అబ్బ! అప్పుడు తను ఎంత కంగారుపడింది! ఉండి వుండీ—

"అమ్మా, నా గొలుసు. అయన తీసుకున్నాడు." అని వలవరిస్తోంది. ఆ మూడురోజులు పెంపు పెట్టి నరోజు మంచం దగ్గరే కళ్ళర్ల వత్తులు వేసుకొని మరీ మేల్కొని వుంది. రోజుకు రెండుసార్లు డాక్టరును తీసుకువచ్చి చూయించేది.

అదృష్టవశాత్తూ ఆ జ్వరం త్వరలోనే తగ్గి పోయింది. తను మధ్య అనురాగాన్ని యింకొంచెం పెంచింది ఆ జ్వరం. అప్పటినుంచి, తను యెటు వెళ్ళినా కొంగు పట్టుకొని మరీ తిరుగుతూ వుండేది.

ఓ చక్కటి అమ్మాయి తనతో తిరుగుతుంది అని ఎంత మురిసిపోయేది తను! తను ఆ అమ్మాయికి తల్లి అయినట్లే గుర్తవడేది!

అరోజు తొలిసారిగా.. నిజంగా జీవితంలో మరుపు

రాని రోజు.

"అమ్మా ఈ పువ్వులు ఇదరో పెట్టు. నువ్వు తాం అందంగా పూలు పెట్టుకుంటావమ్మా" అన్నది. అరోజు...తనకొక మహత్తరమయిన పండగరోజు! ఒక అమ్మాయి నోటి వెంట తను అమ్మా అనిపించుకుంది.

"నరోజా." అని గట్టిగా కొగించుకుంది. తన కనుకొంతుల్లో నీటి బిందువులు వాల్చుం చేశాయో మరుక్షణాన్నే.

"ఎండుకమ్మా, యేడుస్తావా? మీ అమ్మా, నాన్న గుర్తుకు వచ్చారా?" అంది వనంత అప్యాయంగా.

"అదేం కాదమ్మా." అని మాట మార్చాలనే పుద్గేళ్ళంతో "పూలు పెడతాను వుండు." అని పూలు పెట్టింది.

ఆ రోజంతా నరోజు అందాన్ని చూస్తూనే గడిపింది. ఇలాంటి తియటి బంధం పెనవేసుకుంది తనకు, నరోజుకు మధ్య—

పార్వతి ఆరోపనలను భగ్గం చేస్తూ.

"అమ్మా ఏమిటలా ఆరోపిస్తున్నావా? పుత్రరం నంగతేవా ఇప్పుడొద్దులే నేను ముఖంగానే వున్నాగా" అన్నది దగ్గరగా వచ్చి.

"నిజంగా మీకు వెళ్ళ బుద్ధి కావడంలేదా నరూ!" అన్నది పార్వతి ఆత్మతగా.

"నిజం అమ్మా. కావాలంటే యింకో వెంటోజా తర్వాత వెడతాను." అన్నది.

"నరేలే నేనెందుకు తెలియజేస్తా?" అనక తప్పిందికాదు పార్వతికి.

"నువ్వు చాల మంచిదానవమ్మా. మా అమ్మ కూడా నన్నంత అప్యాయంగా పెంచేదికాదు." అన్నది మెడ చుట్టూ చేతులు వేస్తూ—

'ఆ పసి పూదయంలో యెంత అనురాగం! కోపా లు, తాపాలు, దూషణలకు భూషణాలకు ఆ పసి పూదయం ఎంత దూరంలో వుంది. నిజంగా యిలాంటి అమ్మాయి తనను అమ్మగా భావించడం పూర్వకన్న సుకృతమే.' అనుకుంటుంది పార్వతి.

"వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకుని స్కూలు కెడదాం." అన్నది మరీ మాట్లాడకూడదనే పుద్గేళ్ళంతో.

"ఓ నిముషంలో వేసుకుంటాను." అని పరు గెత్తుకుని వెళ్ళింది యింటికి. గుమ్మం కేసి చూస్తూ అలానే కూర్చుండిపోయింది పార్వతి.

* * *

పార్వతి అనుకున్న విధంగానే అరోజు నరోజు నాన్న వచ్చాడు.

"అమ్మా! పార్వతమ్మగారట! స్కూలు టీచరు, యిల్లు యిదేనా?" అన్నాడు.

"ఇదే రండి. ఎవరు కావాలి?" అన్నది పార్వతి.

"మా నరోజు మీ దగ్గరనేనా అమ్మా వుండేది?" అన్నాడు.

"అవునండీ. ఇక్కడే వుంది. తోనీకిరండి." అని చైత్ర వేసింది. పార్వతపూర్వకంగా.

"మంచిసిళ్ళు త్రాగుతారా?" అన్నది. కాని అవన్నీ యేం పట్టించుకునేట్లు లేదు ఆ మహాను భావుడు.

"ముందు అమ్మాయిని చూపించవమ్మా. దాన్ని చూస్తే దప్పక దానంతటకదే తీరుతుంది. రెక్కెల్లి యింది మాతల్లిని చూడక." అన్నాడు.

పార్వతి వెళ్ళేసరికి బాని దగ్గర గన్నేరు పూలు

కోస్తాంది సరోజ.

"నరూ! ఏకో మాంది ప్రజంటేషను. చెప్పుకో తూద్దాం" అన్నది.

పూలు కోయడం ఆపువేసి—

"నాకు తెలుసులే ఇవ్వారా వా కోసం మితాయిలు చేశావు గదా!" అన్నది.

"లేదు మీ నాన్నగారు వచ్చారు. ఇంటి ముందు వున్నారు వెళ్ళు." అన్నదేకాని, పూదయంలో యేదో మూగ బాధ అవరించింది.

'నాన్న నచ్చారు' అని చెవిన బడడమే అలస్యం— రిఫ్రెషన్ దూసుకెళ్ళి తండ్రిని కౌగిలించుకుంది.

"బావున్నావా తల్లీ? మర్నా ఈ జన్మలో నిన్ను చూస్తామని అనుకోలేదు. అంతా భగవంతుడి దయ" అన్నాడు తం నిమిషాంతా.

"భగవంతుడి దయకారునాన్నా. అమ్మ దయ. పార్వతిగారు చాలా మంచివారునాన్నా." అంది.

పార్వతి కూడా గుమ్మందగ్గరగా వచ్చింది.

"నీ బుజం ఎన్ని జన్మలకయినా తీర్చుకో లేము తల్లీ. ఒక్కతేపిల్ల. అల్లారు ముద్దుగా పెంచాము. శివరాత్రి స్నానానికి వచ్చినపుడు తప్పి పోయింది. అప్పటినుంచి ఒకటే దిగులతో మంచం యొక్కింది తల్లీ." అన్నాడు.

పార్వతి చిరునవ్వుతో పరి పెట్టుకుని రోని కెళ్ళింది కాఫీ తయారుచేయడానికి.

పార్వతికి పాంగి వస్తోంది దుఃఖం. ఏదో అనిర్వచనీయముగా బాధ చిత్రహింస చేస్తోంది. వెలుపల తండ్రి బిడ్డా మాట్లాడుకునే సంభాషణ వున్నట్లుగా వినుస్తోంది:

"అమ్మా, ఆ రోజు యెంతగా యేడ్చాన్ తల్లీ? నీకోసం వట్టుమంతా గారించాం మూడురోజులు. మీ అమ్మయితే ఒకటే కోకాలు."

"ఏమో నాన్నా— అన్నీ చెప్పకు. భయ మేస్తోంది." అంటోంది సరోజ.

అప్పుడు చూశాడు ఆయన సరోజమెడకేసి.

పిచ్చోలు

బోసి కొడుతోంది.

"నీ వెక్లెన్ యేదో? పార్వతమ్మ దాచిపెట్టిందా?" అన్నాడు కంగారుగా.

"లేదునాన్నా. పోయింది. ఎవరో దొంగకాట్టే కొడు." అంది సరోజ బిక్కుముఖంవేసి.

"నీకు తెలియదా? అయినా ఈ పంతులమ్మ లాంటి వాళ్ళను నమ్ముగూడదమ్మా— పిల్లలను అమ్ముకుంటారట. ఆవిడగనక తీసుకొని అమ్ము కుందా? చెప్పు. పోలిసులను పిలుస్తాను." అన్నాడు.

"అబద్ధంనాన్నా. అమ్మను అలా అంటే కళ్ళు బోతాయ్. అమ్మ చామంచది." అంది సరోజ.

ఈ మాటలన్నీ పంటగదిలో వున్న పార్వతికి వున్నట్లుగా వినిపిస్తున్నాయ్. కాళ్ళక్రింద భూమి గీరైన తిరిగినట్లు యింది. ఇన్నాళ్ళ కంటితో పాపగా కాపాడినందుకు అతడు యిచ్చే ప్రతిఫల మిదా? మళ్ళు మళ్ళుగా తిరిగివస్తూనే కన్నీటి నాపుకొని కాఫీ కలిపింది.

తండ్రి బిడ్డా యింకా మాట్లాడుతూనేవున్నారు.

"ఏమో అమ్మా— నీ పుట్టలో యే పామువుందో— నమ్మడం యిలాతల్లీ? ఈ పంతులమ్మ తియ్య లేదని నీకు ఖచ్చితంగా తెలుసా?" అన్నాడు.

"నాన్నా." కొంచెం గట్టిగా అన్నది సరోజ.

"అమ్మను అలా అనుకు. చాలా మంచిది!"

"అడ్డమయిన వాళ్ళందరినీ అమ్మ అంటావేం తల్లీ? నా అనుమానం ఈ పంతులమ్మే కాట్టేసి వుంటుందని." అన్నాడు.

కాఫీ వట్టుకునవస్తూనే పార్వతి చేతిలోని కప్పు జారి క్రిందబడి ఫెలోమని పగిలిపోయింది. కాఫీ పీరెమిడ వడ్డాయ్. ఈ శబ్దం వినిపించి సరోజ పరుగెత్తుకుని వచ్చింది.

"ఏమిటమ్మా? కప్పు యెలా జారిపోయింది?"

కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ వెండుకమ్మా? స్నేహ్ చెప్పవా అమ్మా. ప్రాణం బావుండలేదా?" ఆ పసిపూదయం అల్లడిల్లిపోతోంది పార్వతి దీనావస్థ మానీ.

"నిన్ను ఈ రెండు నెలలు కంటితో పాపగా చూసుకోబట్టే నాకీ కన్నీళ్ళు. మీరంతా హాస గాళ్ళు." అనాలనిపించింది పార్వతికి కానీ! అభం శుభం తెలియని పసికందును అంటే యేమొస్తుంది?

"లేదమ్మా. కళ్ళు తిరిగాయ్. ప్రాణం బాగానే వుంది. కాఫీ చేసుకువస్తాను. మీ నాన్నగారి దగ్గర కెళ్ళు." అన్నది.

ఎలాగో కాఫీ తయారుచేసి యివ్వక తప్పింది కాదు. చూస్తూనే సాయంత్రం అయింది. జీవి తంలలో యేనాడూ యెరగని బాధ అనుభవిస్తోంది పార్వతి. గన్నేరు చెట్టు క్రింద వున్న సీమెంటు బెంచీపై కూర్చుంది.

ప్రాణప్రదంగా, కన్నబిడ్డకంటే మిన్నగా పెంచి నందుకు అతడుయిలామాటలతోచిత్రహింసచేస్తాడా? సరోజ వడితే యింక రేపటినుంచి తనను అమ్మా అని పిలిచేదెవరు?

జీవితంలో యేదో రోటు వూర్చి అయిందనుకొని పంతోషపడింది. కానీ— రెక్కెల్లల్లోనే యిలా జరుగుతుందనుకోలేదు. అవును— సరోజ యేనాటి కయినా పుట్టింటి కెళ్ళక తప్పకుండా? అనలు సరోజమీద అనురాగం పెంచుకోవడం తనదేతప్ప. ఈ పరిచయం కలగకపోతే యే దిగులూ వుండేది కాదు కదా!

అన్నిటికీ మించి ఆయన నోటి వెంట వినరాని మాటలు— భగవాన్! పార్వతి పూదయం అల్ల డిట్టుతోంది.

చెళ్ళడానికి తయారయి పార్వతి దగ్గరకు వచ్చింది సరోజ

"ఏమిటమ్మా యిక్కడ కూర్చున్నావ్? ఇంటి ముందుకి రామ్మా." అన్నది చేయివట్టుకొని.

విచారంగా సరోజ ముఖంలోకి చూసింది.

"ఏమిటమ్మా ఆలా చూస్తావ్? రా." అంది.

మొన్న సరోజ మాటలకు, యిప్పుడు మాటలకు యెంతలేదా? తను అనునవరంగా అత్యీయత పెంచు కుని యిప్పుడు తల్లడిల్లితే మాత్రం యేలాభం?

సరోజతోపాటు, ముందు వరండాలోకి వెళ్ళింది. సరోజనాన్న రిక్తా పిలవడానికి వెళ్ళాడు.

"నన్ను మర్చిపోవుగదా నరూ!" పూదయానికి గాఢంగా పాతుకుని కన్నీళ్ళు పెట్టింది.

మర్చిపోనన్నట్లు తం ఆడించింది సరోజ.

"రా, నరూ! బండి టైమయింది." రోడ్డుపై నుండి పిలిచాడు తండ్రి.

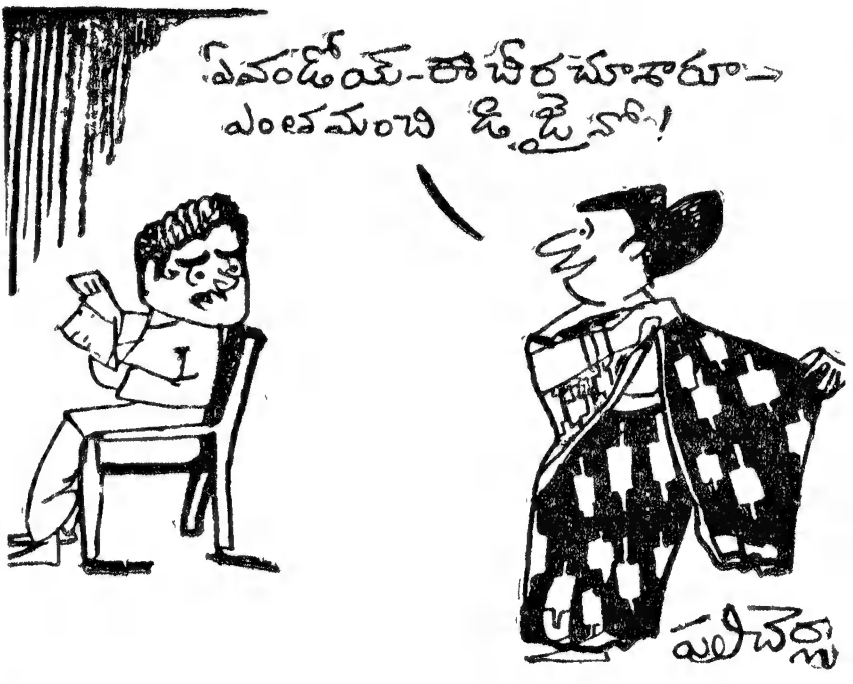
"పస్తాను అమ్మా." అని నవ్వుతూ రిక్తా దగ్గర కెళ్ళింది. పారబాలునయినా కన్నీళ్ళు పెట్టలేదు సరోజ. పార్వతికి పూదయంపై యేవరో మోడి నట్లు యింది.

రిక్తా యొక్కిన సరోజ చేయిపూపింది.

పార్వతి కూడా యాంత్రికంగా వెయ్యూపింది గాలిలో—

అంత బరువయిన రిక్తా పార్వతి గుండెలమీదుగా కదిలింది.

వేగంగా పోతున్న రిక్తా కేసి, రెండు సజ్జపూరిత వేలాలు రెప్పవార్చుకుండా ఆలా చూస్తూనే వున్నాయ్—

మీ జాతును ఆరోగ్యంగా నిగనిగలాడేలాగు వుంచుతుంది బ్రైల్ క్రీమ్

సర్వోత్తమ హేర్-డ్రెస్సింగ్

దేవలం బ్రైల్ క్రీమ్ మాత్రమే

- చక్కగా జాత్తు దువ్వుకొనడానికి సాయపడుతుంది. జాత్తు తిథు కాదు. చెదరి పోదు.
- చాలా పొదుపు అయినది. ఒక్కసారి రాస్తే చాలు రోజంతా జాత్తు లేగదు.
- దీనిలో చేర్చిన అద్భుతమైన మిశ్రమము మాడును పోషించి. జాత్తును కాగా పెంచుతుంది.
- మీ జాత్తు యొక్క సహజ రంగును బయట పరచును.

మీరు కూడా బ్రైల్ క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా లక్షలాది మంది సొగసుకారులు ఉపయోగించేది.

BRITISH MADE

సమీక్ష

ఆనాటినుంచి

మన

☐ దేవుడా! ఈయన ఎందుకీ ఇటుకు లాసి పెట్టాడు—అనుకుంది బతుకంతా తూలంగా తని పట్టుకున్నది, కొండల్ని, ఎక్కడికీ తలచాల్సి చూస్తూ...

ఒంటరి తనపు బాధ లేలు విషంలా మెల్లమెల్లగా ఒళ్లంతా పొక్కుతున్నట్లుంది.

జుమ్మలో, మరచాక పొగొట్టుకుంటుంది చికాగ్గా గాలికి చిందరబందరగా రేపుతున్న పొగలో ఉక్కిరిబిక్కిరై పోతున్న అదివారం పొయంత్రపు కూర్మయ్య కొండవెనుక ఎర్రటి అందోళనని రేపు తున్నాడు.

ఈయనెప్పుడో పొయంత్రపునుంచి? బీచ్ లో యింటికొస్తూ వస్తూ లాగి గుడ్డుకుంటే ఎలా వుంటాడు? ఈయనెప్పుడో ఎర్రదనం అకాశంలో నిలిగిపోయినట్లు పోలాడా? మెదడేమవుతుంది? “నీకు మూర్ఖత్వం చదివేటప్పుడు నీది గొప్పబుర్రలా అబోవాడు మా లెక్కలే మార్పులు అని యింకెప్పుడూ గర్వంగా అనలేదు. ‘ఇలాగే నీనిమా కొద్దేమింధరా, చికాగ్గా వుంది’ అని సిగరెట్ పిగ వదులూ అనలేదు. ఖరీదైన సిగరెట్ కాల్చేదిలా, అండన్ వైట్స్ ‘సెంట్రల్ లాసుకునే శరీరమూ, తెలివితప్ప యింకేం లేనితం—నీమీ వుండవు. వంగిరి, ఒక తొడ వెతుక్కో తడిసి, తలా, నడుండాకాశరీరం, ఒరిగిపోయిన నీవు జిమ్మకుపోయి రావులో—నెత్తుర్లో—మృత్యువు గొప్ప అర్పిష్ట—వెయ్యి ఏకాసం కంటే గొప్పది.

‘చావుకి, బతుక్కి అర్థంలేదుమా’ అంటాడు తవి. ప్రపంచంలో దేనికి అర్థం లేదంటాడేమీ తుడను? మనుషుల అస్తిత్వాల అబ్బర్లే, మీనింగ్ లెవ్ అంటాడే— రవి యివాళ రాత్రికొస్తాడా? రా రసి! స్వీట్ రసి!

“ఏమండీ.... సుదర్శనావుగారి జీవు లాగికి గుడ్డుకుని.....” అని అసీసునుంచి పోన్ వస్తే, నీని మాలో ‘హీరోయిన్ లాగా’ ‘ఏమండీ!’ అని గొంతు ఉలిపిరి కాయితలా చిరిగిపోయేట్లు అరవా? “ఛీ! ఛీ! అలా అరవడం చూస్తే నాకుచికాకు” అని ఒకసారి చావు ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడు రవి అంటే— “అయ్యో! రవయితగారూ! కాస్త మనుషుల్లో బతకాలిమీరు”— అన్నాడాయన.

“అమ్మా! నే వెళ్తున్నా”— వంటమనిషి. బతికింది. రవి వస్తానన్నప్పుడు మొచ్చు ట్యాగ్గా సాకులు చెప్పి దీన్ని ఇంధించాల్సిన గొడవ తీచు.

“ఎక్కడికీ? రాత్రివరం వదుకుంటారెక్కడి?”
“మా ఆయనవాళ నీనిమా కొద్దేమింధరా... మా వెళ్లే... యివాళికి అందుదేళ్ల మా... అందుకుని” నీగులు.

దీని మొగుడు దీన్ని నీనిమాకు తీసుకు వెళ్తాడు. వాయిగా వక్కన వదుకుని తలుపు తెలులాడు. కావలసినంత తృప్తి, తంతోషం యిస్తాడు.... పో! యూ ఆరె లక్ష్మీ వునున్.... లక్ష్మీ.
“సరే! వెళ్ళు.”

భోంచేయాలి. చీ చెత్త యింగ్లీషు మరో పట్టుకు వదుకోవాలి. దాన్నిండా సెక్స్. జాకెట్లు చిరిగిపోతాయి. టూస్యం లోకి లాకెట్లు పోతాయి... తృప్తి. తృప్తి.... తృప్తి.... నాన్నెన్నో.... నాకెందుకు లేదది?

వసుంధరకి చికాకునిపించింది. చర్మం కింద మని పీల్ లో ఎంత సీవమ్మే న మృగం వుంది— అనుకుంది. రోసాలో జార్జి బడి కూచుంది. పొద్దుట చూచి మడత పెట్టుకుంటా వడినద నీవరు పొద్దుగా వున్న సోసాకి ఒక మూలగా అలాగే వదుంది. కళ్ళ గాబరా వడ్డ గండు చీమల్లాగా పేనరులో అడ్డలాపిద పరుగెత్తాయి:

Hanoi Condemns Us move. U. P. Students stone up buses. Indira denies shift in Vietnam policy. 500 arrested in Punjab raids. Power cut relaxed. Customs seized 1000 tolas gold....

చదవడం ఆపేసి మనుషుల్ ఉత్తరాలు రాసింది వసుంధర.

డియర్ ప్రెసిడెంట్ లిండన్ జాన్సన్.. రీడ్ గీవ్ బెర్నెస్ పాయింట్... డ్యాం యువర్ వియత్నాం పాలెసీ.... డియర్ ఇండియాగార్డీ.... యు లెక్ట్ షైన్ వెన్ సా యూ యిన్ విజయవాడ. మా బరన్స్ యువర్ శ్యాం? ఇండియా యిజి పూర్ కంట్రి.... నీక్ కంట్రి.... ఓ.... యువర్ గవర్ న్మెంట్.... ఓ! ఓ!....

రాయాలి. రాయాలి. రవిచ్చిన పెన్సులో రాయాలి. కొత్త శానిటరీ టవల్సున్న బాక్స్ లోంచి ఆ పెన్సుని తీసి యింకెక్కడైనా రాయాలి.

వాచీ చూసుకుంది వసుంధర. ఆరువర్సవోస్తుంది. వగలంతా నిమ్మ పోయింది?

లేద వెళ్లి తైలూ వేసింది.

అవురిమ్మన్న ఏడారిలా వున్నట్లు— గది. కిందికి వెళ్ళుతున్న సెముల్లాగా— టేబుల్ కాన్ఫ్యూ. ఒంటరితనపు ముళ్ళ కంపంకి సమాధివేసినట్లు— వొళ్ళ. రవి చెప్పినట్లు అస్తిత్వంలో ఎంత బాధ వుంది! గాయాలు చేస్తుంది అస్తిత్వం..... యివాళో పొయి మొన్న చెప్పాడు రవి. వస్తాడా? వస్తే బావున్నా.

పాతాత్తుగా మళ్ళా ‘చావు’ సంగతి మనుషుల్లోకి వచ్చింది వసుంధరకి. చిరాకనిపించింది.

చచ్చిపోతే యీ ప్రపంచం తోపున్న కమిట్ మెంట్ పోతుంది. అంతకంటే ఏకాదు. కాని ఎంత స్వీట్ కమిట్ మెంట్ యిది? ఇంకోసారి బతకడానికి అవకాశం వస్తే యీ మనుషులందరూ ఏంచేస్తారు? ఎక్కిన కొండేగడా ఎందుకు తెచ్చురూ అంటారా? పూర్ మనుషులు! పొద్దులు కనిపించని పెద్ద ఖైదులో తిరుగుతూ స్వేచ్ఛగా వున్నామనుకుంటు వ్నారు. అందోళన, భయాత్మి, అయిల్ కంపు దుమ్మునీ క్యాసిన్లు, పిగరెట్ల మధ్య, నీనిమా హాల్ లో, పింగాణాలో అస్తిత్వాన్ని మరచిపోతున్నా మనుషుంటూ దాన్ని నిరంతరం జ్ఞాపకం చేసు కుంటున్న పాళ్ళు..... నేను..... నేనూ యింతే..... మీనింగ్లేస్. అబ్బర్లే.

అర్థంకాని వెగ్ టేబుల్ అనిపించి వసుంధర భోజనం చేయకూడదనుకుంది. కాని తర్వాత అకలేస్తుందని భోజనం చేసింది.

బయట వస్తూగా చినుకులు వదులున్నాయి. కింది తలుపులకి గడియపెట్టి మేడమిడికి వచ్చేసింది వసుంధర.

రవి రాడేమా! చినుకులు కాస్తా వర్షమైతే! పాల్! చినుకులు చినుకులుగానే వుండాల్సి. ‘చలి వేస్తుందండీ’ అని చినుకులు వదులున్నప్పు డంటే ‘రగ్గు కప్పుకో మానూ!.... కప్పునా!’ అని రగ్గు కప్పా డాయన. పూర్ ఫెరో! నా కీపుడది కావాలి— లని ఆడది నోరుతెరిచి అడక్కుండా నటిల్ గా అంటే అర్థం చేసుకోని మగాడు..... ‘మీరు క్యాంపులకెళ్లి రాత్రులు రాత్రులకట్టే వుండిపోతే భయమేస్తోందండీ! అంటే ‘పనిమనిషుందిగా— వదుకోమంటే వదుకుంటుంది.... మన అల్వేషియన్ కూడా వుంది కదా..... భయమెందుకు?’ అంటాడాయన. ‘మా అల్వేషియన్ కి డోజాకి వాల్ లాపాయలు ఇర్పండి.... ఈ గులాబీ బెంగుళార్ నుంచి తెప్పించా. తోటరీ పెక్టరీ అయినప్పుడు పార్టీకి రెండు

వేలక్క మూలకి చాలేదంటే నమ్మండి— అంత వేలక్క బాగా, మక్కుబా, రోటరీ.... ముగాడికి ఎంత వానిటివచ్చిందో.... ఈ ఆరేషియన్ గదిని చూచి మొరక్కంటా గదిలో కట్టేయాలి.

మేడమీద నలందాలో కూచుంటే— చీటిల కున్నా గడ్డకట్టు కుదోయినట్టు కొండలు. ఎక్స్క్లెక్టివ్ దీనిని వెలుగుని అలంపిత ముక్కలు చేస్తున్నట్టు వనర్ పాపుల్ గొట్టుం...వంతెన మీద పాతున్న రైలు బండి చేస్తున్న చప్పుడు.... చికాకు.... విసుగు....

సాఫిలో నడం వచ్చింది మనుంధర. నిద్ర తప్పేసింది కొంచెం సేవల్లో. పురిక్కినది లేచింది తలవ్రత.

మిగిలినాడు పట్టింది? మళ్లా అజేకం.... ఆయన బారీకింద వదిలిపెట్టాడు. శవాన్ని— నెత్తిరుముద్దని— పలుకులు మోసుకు తినుకున్నట్లు పెద్ద సిగ్గ గుంట వక్కనున్న పాట్టి, మొండి తాటి చెట్టు కింద వదుకోబెట్టారు. గుంటకి ఇవలలి

మీద కుడిచేయిచే చెప్పి తన్ను న్నుట్టుగా అవతే అని, "నిజమేమిట నిర్వృత్తిలా రానే.... నిద్ర తోటావా?" అన్నాడు.

"అవునుగానీ.... బాబ్బా బురద గుర్తులు గచ్చుమీద నత్తుట్టాయి.... బాబ్బా నక్కడ నది లేయరామా!" అని వెళ్లి కాళ్ళ తుడుముతునే తిరాచి కుడికాలుతో బరుపుంటూకచ్చి బురద గుర్తుల్ని తుడిచేసింది మనుంధర. "రెయిన్ కోట్ని బ్యాట్రూంలో వేరాడని వస్తాను...." అని రవి దగ్గర రెయిన్ కోట్ని తినుకుని బాల్ బూంలో కొక్కానికి తగిలించి వచ్చింది.

"మర్నీ లావేమా అనుకున్నా రనీ!" రవి వచ్చుతూ మనుంధర నడుమీద ఎడంవేయి వేసి మెట్టెక్కుతున్నాడు.

"మై స్వీట్ / డార్లింగ్!" అంది మనుంధర. వదులున్న కంప్రెస్డ్ గాలిలా ఆనందం శరీరంలో.

ఇద్దరూ మేడమీద ఎరందాలోకి వచ్చారు.

మనుంధర. "నాగిరెట్టెవలెవ్వరదా గానాలో.... రెయిన్ మీద పెట్టేయి." వెళ్లింది. "భలేవాడివే!" అంది మచ్చుతూ ఆనందా వచ్చాడు.

సిగరెట్లన్నీ రవి ఎదురు తొడమీద పెట్టుకుని దానిమీద ఎడంవేయి చూపుడు వేరతో మెల్లగా లకలకకొట్టు చూస్తున్నాడు.

"మీస్టర్! కుం డియర్...." అంది మనుంధర కుర్చీ వక్కన నిలుచుని.

కుర్చీని చూడకుండా రవి. చీరా, బాకెట్— అప్పుడు కుర్చీమీద కుర్చుగా కాలేజీ కప్పులు ముడుచుకుంటూ నట్టు, వాటికి అంతకుమించుకున్న అంబిషన్ అని త్వర అంటావోయి....

"కొవ్వ బొమ్మలా వున్నావో" అన్నాడు మనుంధర చూస్తూ.

మనుంధర ఆనని దగ్గరకొచ్చి భావాలమీద చేరుకునేసింది.

చేపు ఎత్తుగావున్న యింకో తాటిచెట్టు గాలికి అతుక్కునా నెరులున్న అకుల్లో తీవ్రగా నిటారుగా వుంది. దాన్నిద గుంటలోని వీగ్లలో వదుతూ వినిగ్రతంగా వల్లటి అందంలో మెరుస్తోంది. ఇంతలో ఆయన తనం లేచిపూచుని 'వేవ్వావేయి' అని అరిచింది. అకులున్న తాటిచెట్టు మాయమై పోయింది.

కాలింగ్ బెర్ మోగుతోంది.... బెర్ విని తను పురిక్కినది లేచిందో, పురిక్కినది లేచివచ్చాడు బెర్ మోగిందో మనుంధరకి తెలిసేదు.

రనే వచ్చుంటాడు.

కిందికి వెళ్లి తలుపుతీసింది మనుంధర. రనే.... రెయిన్ కోట్ చేసుకుని.

"ఓనివ్వం అని." అని వెళ్లి అక్కడే తిరుగు తున్న అరేషియన్ కుక్కని గదిలో కట్టిసేవచ్చింది మనుంధర— "రా! రోవలికి రా!" అంది.

అటూ అటూ చూసి, గుమ్మందాటి రోవలికి బాలుగడుగులా వేసిన రవి, మనుంధర అరని రొమ్ముల

"మన గదిలోకి పోదామా? బయలుకుంటా— చలిగా వున్నట్టుంది." అన్నాడు రవి.

మనుంధర నవ్వింది— ఫకాలున.

"ఏండుకు వచ్చరావో?" అశ్చర్యంగా అడిగాడు రవి.

"మనగదిలోకి వెళ్తున్నామని!" 'మనగదిలోకి' వొక్కివరికి వచ్చుతూ అంది మనుంధర.

రవి నవ్వేశాడు. మనుంధర నడుమీది చెయ్యి తీసి జేబులోంచి సిగరెట్ పెట్టి తీశాడు. అందులోంచి సిగరెట్ తీస్తూ మనుంధరతో గదిలోకి వడిచాడు. మనుంధర గదిలో రైట్ లాన్సేసింది. అతను అగ్గిపుల్లగీసి సిగరెట్ వెలిగించుకుని గ్రాడెజ్ టేబుల్ ముందున్న కుర్చీలో కూచున్నాడు— సిగరెట్ పెట్టెమీద చూపుడువేరతో లకలక కొద్దా.

"మంచిపిళ్ళ కావాలి మనూ."

"తెస్తానుడు."

వెళ్లి గాజాగ్గునుండి మంచిపిళ్ళ తెచ్చింది

అతను సిగరెట్ కిందవడిసి కాలితో తొక్కాడు— పాదం చురుకుంటుందేమో అనుకుంటూ.

"మీస్టర్! డార్లింగ్! రనీ!"

కుర్చీమీదన్న బాకెట్ వీరలకున్న అరని ప్లాక్ షర్ట్ నీ, ప్రియంట్ని అవ్వనించింది.

బల్బు అడుపు ఆటనికి ముడతల ముడతల పెద్ద మొద్దు పొములా కనిపించింది— అనవ్వం అని పించింది.

"ఓ! స్వీట్!.... అబ్బు..... చెమట కంపు..... స్నానం చేయకదా రనీ!" మనుంధరకి ఏదో వెగటని పించింది. ఉత్సాహం మెట్టు కిందికి జారిపట్టుని పించింది.

"వెదారేయి నుద్దు పెట్టుకునే తోటు...."

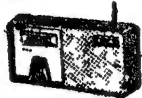
అన్నాడు రవి మనుంధర మాట వలలు వినవల్సే. పిచ్చికుక్కలాటలాంటి మాటన్నాడు రవి— అవుతుంది మనుంధర. మళ్లా ఉత్సాహం పుంజుకున్నా గానీ ఏదో విచారుమాత్రం గుండెలో కుడి తిరుగుతునే వుంది.

తెల మ చ్చ ల కు ఉ చిత వై ద్య ము

ఈ వంటమైన మా ఆయుర్వేద వైద్యము "Swetari" తెల్ల మచ్చలకు కొద్ది రోజులలో తొలగించును. సాంఘిక సంక్షేమం కొరకు 1000 రోగులకు ఒక్కొక్క పాకెట్ ఉచితంగా యివ్వబడును. వెంటనే వ్రాయండి.
Sri Krishna Chandra Vaidya (A. P.) P. O. Katrisarai (Gaya)

నెషనల్ ట్రాన్సిస్టర్

జపానువే కనుగొనబడిన జేబు రేడియో. అన్ని ట్రాన్సిస్టర్లు, లాడ్ స్పీకర్లు గ్యారంటీ, జపాను తయారీ.

మిశ్రం ప్రకారము ఎక్కడన్నా వా నంగీతం, వార్తలు వగైరా విని వచ్చు. ప్రపంచమువలది (తలి

స్టేషన్ల వాటికా వినిపించుట గ్యారంటీ. వివరాలికి సిద్ధంగా వ్రాయవచ్చును. లాభి నెక్ట్ వేసివేయును. అనున్న వది, అందమైనది. 3 నం|| గ్యారంటీ. డిలెక్ట్ తెం. TR 44 భరతు. 72/- వి. సి. సి. ఛార్జీలు రు. 6/- రేడియో లెడర్ కేసు రు. 7/50

INDUSCO (WAP-72)
Beat No. 13, Aligarh.

తెల్ల వెంట్రుకలు ఉండవ

హిందూ మతం ఇప్పుడేలేదు. కానీ "మా కేస్ రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ పెంటెజెంట్ తెల్ల వెంట్రుకలను వల్లగా మార్చును. మొదట తెల్ల వెంట్రుకలను ఎక్కువగా మార్చి, ఆయుర్వేద వల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. రోజులలో జ్ఞానకక్షి, కంటి మార్పు వచ్చి వరుసగా తాళింపాదినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాయువాడు. తాళింప లేకున్న డబ్బు వాడును. ధర రు. 10/-
Bengal Ayurved Bhawan (56)
P.O. Katri Sarai, (Gaya) India

3 నెలలు ఉచిత బహుమతి.

అందమైన స్త్రీలు మిక్కిలి మాతమైన ఆకర్షణీయమైన ఉన్నెనులలో రంగులలో నరికొని కాకిత్. అర్థ చీరలు వచ్చుచున్నవి పెద్ద పైజాలో మాత్రమే లభిం చును. 1 డిలెక్ట్-చీరలు. 11 రు. 2 రు. 20 రు. 3 కి రు. 28 రు. 4 కి రు. 36/- రెండు లేక అంతకు పై చీరలకు ఆర్డరు పంపిన వారికి జ్ఞాన గుడ్డ ఉచితం మీ ఆర్డరును పంపు పార్సల్ ద్వారా పంపెదము.

ARVIND AGENCIES (WAPT-22)
P. B. 1408, Delhi-6.

సమసంద్రం-జిస్కాయల్

మంచం దగ్గరకు వెళ్తు, "హాయి బద్దలు చేసేదామా!" అన్నాడు రవి.

"మళ్ళీ మీ రచయిత భాష మాట్లాడు కున్నావ్— వికాకు నాకు."

అతను నవ్వాడు.

"అగు... గుక్కెడు మంచినీళ్లు తాగి— దప్పగా వున్నట్టుండి—" లేచి వెళ్ళబోతూ వసుంధర అంటే, "విట్టూర్లులాయె మరి!" అన్నాడు రవి.

నవ్వుతూ వెళ్లి గ్లాసులో నీళ్లు నగనికై వా తాగకుండా వచ్చేసింది వసుంధర— నంతవేం ఉబుకుతుంటే— గుండెలో. గొంతులో.

అతను వసుంధర దగ్గరకు తీసుకోబోతున్నాడు: కాలింగ్ బెల్ రింగ్ మంది.

ఇద్దరూ పురికి వడ్డారు. గాబరా వడ్డారు. అర్థంకాని మాపుల్తో మొగాలు చూసుకున్నారు. గణగణా మంచందిగి కుర్చీ దగ్గరకు పోయారు. అదరబాదరా బట్టల్ని తాక్కున్నారు.

హిమాలయ— అనుకున్నాడు రవి. కాలింగ్ బెల్ అలాగే మోగుతోంది.

వసుంధర వికాగా, కోపంగా, అనంతపుష్పగా రవి నైపు చూసింది. కాలింగ్ బెల్ మోగుతున్న నైపు చూసింది.

"వస్తున్నా!" అంటూ అరచి, "రవి బట్ట లేసుకో తోరాగ.."— అంకా వేసుకుంటూ—

"అయినాగో కొంచెం తీసి...."— 'జా' మేముచి, జాకెట్ తొడుక్కు— (రవి ప్రింట్ తొడిగేసు కున్నాడు— అందర్నీ పింట్లు జేబులోకి కుక్కేసి)— "ఇదిగో..."— జాకెట్టు గుండీలు పెట్టుకుంటూ— "ఈ గదిలోనే వుండు.

—చీర కట్టుకుంటూ— (రవి ప్రింట్ గుండీలు పెట్టేకాదు చివర మేముచి....)— "తలుపే సేస్తా.... మేమో అయినా...."— కుచ్చిళ్ళ నరి చేస్తూ— "మా గదిలోకి వెళ్లిపోతాం..."— అం నరి చేసుకుంటూ— (రవి ప్రింట్ వేసేసుకుంది)—

— "అర్వాత మళ్ళీ వెళ్లిపోతువు గాని విజ్ఞానం కుది...."— వెంట కట్టుకుంటూ— (ప్రింట్ గుండీలు పెట్టుకుంటున్నాడు రవి.)— "వస్తున్నా."

కిందకు వెళ్ళబోతూ రవి పూర్తిగా కార్చిని సిగరెట్ నీ, తను పూర్తిగా తాగిని నీళ్ళ గ్లాసునీ చూసింది వసుంధర—

విట్టూర్లు, "రవి సిగరెట్ బయటపారేయ్."

అంటూ అతనున్న గది తలుపుకి బయటనుంచి గొల్లెంచేసేసి, కిందికి వరుగెత్తింది.

తను కిందదాసేన సిగరెట్ నీ తీసి సిగరెట్ పెట్టెలో పెట్టేకాదు రవి. సిగరెట్ నీ కాలిలో కింద రవి నవ్వుడైన నునీ పాదంతో తుడిచేకాదు.

గదిలో గోడలు దగ్గరకు జరుగుతూ తనని జీవనమాధి చేస్తున్నట్టునీపించింది అతనికి. రాక పోయినా బావుండేది. వర్షం పడుతున్నా వచ్చా... ఛా! ఛా! మదర్సా వ్రాపు వచ్చుంటాడు— సినిమాలో హీరోయిన్ తండ్రిలాగా— విలన్ లాగా— ఇంత రాత్రి ఎవడేదేమున్నాడు నీళ్ళే. (కైం చూసు కున్నాడు.) ఎప్పుడో యింకా రెండు రోజుల తర్వాత

—మంగళవారం— వచ్చేదాం వసుంధర... బ్యాడ్

లక్.... రెయిన్ కోటూ, బూట్లూ వీంచేస్తుంది వసుంధర? బూట్లూ బంగారు గుర్తులు తుడిచేసింది— మంచిదే అయింది.

గదిలో ఉక్కపోస్తున్నట్టు విపించింది అతనికి. ప్రింట్ వేయాలనుకున్నాడు— భయంవేసి వేయ లేదు. జేబుకుమాలతీని జుడిచిసి, మెడనీ తుడుచు కున్నాడు.

గది తలుపు తెరుచుకుంది.

"బరికాం.... ఆయనకాదు.... తెలిగ్రాం.... రేపున్నాడు.... మీ ప్రెండ్ కిష్నీ కూడా వస్తున్నట్టు...." గదిలోకి వచ్చి అంది వసుంధర. రవేం మాట్లాడలేదు. వసుంధరని చూస్తున్నాడు. అమె కళ్ళలో అనంతపుష్ప, మొగంలో ఏదో వికాకూ బిపించాయి.

"హా"— విట్టూర్లు— "కబుర్లేవై వా చెప్పు.... అబ్బు.... ఆ రెయిన్ కోటూ, బూట్లూ, ఎక్కడ దాయారో తెలియక చచ్చాననుకో— తీసి కెళ్లి బొగ్గుల్లిచ్చారో పారేసా.... రెయిన్ కోటూకి మన్నె వుంటుంది. ఏవనుకో...." అని మంచం మీద కూచోబోయి— నెరవేరిన కోరిక అక్కడ కూచుంటే జ్ఞానకం వస్తుందని— కూచోకుండా వెళ్లి టేబుల్ ముందున్న కుర్చీలో కూచుంది వసుంధర.

రవేం మాట్లాడలేదు. అక్కడ విలబడివుండటం అతనికి వెగటుగా, వికాగా వున్నట్టునీపించింది. "వెళ్లిపోతా మనా!"— అనాలనుకున్నాడు. అనలేక పోయాడు. మగరవాన్ని కించపరచే మాట—

వసుంధర ధృష్టిలో కులకన్నె పోయింది. నేనుమగాళ్ళే. తను పూర్తిగా తాగిని గ్లాసులో నీళ్ళని చూసి, అంతకుముందు రవి కిందదాసేన సిగరెట్ అక్కడ వుండేమానని చూసింది వసుంధర.

"జూవో." అంది.

"నె వెర్నా. ఒంట గంటవ్వస్తుంది."

"నీ యివ్వండి."

"ప్రీట్! డార్లింగ్! ఉండబ్బా!" అంటూ తన భుజాలమీద చేతులవేసి మంచం దగ్గరకు తాగుతూ అడుగుతుండేమో అనుకున్నాడు రవి. మళ్ళీ అతనికి వికాకనిపించింది. కుచ్చిళ్ళ, మంచం, గోడలూ— గదిలో వున్నవన్నీ— చచ్చి కుళ్ళి కంపుకోడున్న కుక్కలాగా అనిపించాయి. వెగటేసుకు వచ్చింది. "నెళ్ళామరి."

"రేపు సాయంత్రం! అయినా కిష్నీ వస్తున్నాడు గదా. అంతా కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు."

"నరే."— రవి గదిలోంచి బయటకు నడుస్తుంటే అరవి నెనకే నడిచింది వసుంధరకూడా. ఇద్దరూ కిందికిచ్చారు. కింద చిన్న బల్బు మసగ్న వెలుగుతోంది.

"నీ రెయిన్ కోటూ, బూట్లూ తెస్తానుండు." అని వెళ్లి వాటిని తీసుకోచ్చింది. రెయిన్ కోటూని అందుకుని చేతిమీద వేసుకుని, బూట్లూ వేసు కున్నాడు రవి.

వసుంధర తలుపుతీసింది. బయట చివకు లేపు. ఆకాశం నల్లగావుంది. బయటికి వెళ్ళబోతూ రవి వసుంధరని ముద్దు పెట్టుకోబోయాడు.

"నో రవి! ప్లీజ్ !" అతని మొగానికి చెయ్యి అడ్డుపెడుతూ అంది.

రవి కొంచెం కాలిపోదేసిన సిగరెట్లూ, తను

కొంచెమే తాగి పదిలేసిన మంచినీళ్లన్నా వసుంధర కళ్లముందు మెరిశాయి.

“నో! వెళ్ళమరే.” అని రవి అటాయటూ టూసి పెద్ద పెద్ద అంగల మేకుంటూ వెళ్తుంటే, కొంచెం దూరంగావున్న ఎలక్ట్రిక్ స్తంభం లైటు వెలుగుతో అతని నీడ పొడుగ్గా కనిపిస్తూ అతను వెళ్తున్నకొద్దీ పొట్టిదైపోతుంటే చూసి చిరు నవ్వు వచ్చుకుంది వసుంధర.

తంబులుపువేసి, వెళ్లి గదిలోవున్న ఆల్బెషియన్ కుక్కని వదిలింది. మేడ మీద గదిలోకి వెళ్లింది. తలనోవ్వుగా వున్నట్టుంటే వెళ్లి మంచంమీద పడు కుంది అసంతృప్తి, నిరాశ గదిలో విండిపోయా యనిపించింది.... రవి తనూ బట్టల్ని కుప్పగా పడ వేసి కుర్చీ దగ్గర, కింద, అరచేయంతపున్న చిన్న నోటు బుక్కు కనిపించింది. మంచం దిగి వెళ్లి వున్నకం తీసి చూసింది. కొత్త నోటు బుక్కు. రవిది. వున్నకంలో మొదటి పేజీమీద ‘రవి’ అని వుంది. రోజు వీసన్నా రాసుందేమానని తర్వాత పేజీలు తిప్పింది. మూడో పేజీలో—

‘యూనిఫాంట్
స్కూటర్
యాక్టర్లీ పొడర్
హోబా వీర
లిబర్టీ బ్రా

కొట్టెడు.

ఇవన్నీ— యింకా ఎన్నో వుంటేగాని అడు అస్తిత్వం వుంటుందనుకుంటుంది ఆడది. మొగాడి మీద ఆడదాని ప్రేమకు యివన్నీ వున్నాడు. ఇన్నీ యిచ్చి — ఆడదాని కామం తీరేట్లు చేయాలి మగాడు. లేకపోతే వాడికి అస్తిత్వంలేదు ఆడదాని దృష్టిలో. మినింగ్లెస్.... కథారయాలి.’

ఇంకో రెండుపేజీల తర్వాత—

“Marriage is popular because it combines the maximum of temptation with the maximum of opportunity—Shaw”

దాని కింద—

‘విజయవాళ్ళో ఎండలు, కొండలు, ముండలు— దాని తర్వాతపేజీలో

“దట్టమైన అడవులలోని నిగూఢహవ్యాల దాచుకున్న కన్నులు కందానా అడదానా.....

వాకు తల్లిని వెచ్చింది చెలిని

వన్ను కొగలించుకున్న పెద్ద పులివి.”

ఎంత బాగా చెప్పాడు లింక్—

ఆ తర్వాత పేజీలో ఏం రాసి లేదు.

ఆ నోట్ బుక్కుని బయటకు విసిరి పోయా రనుకుంది కానీ రవి అడుగుతాడేమోనని దాన్ని దిండుకింద వేసే— పడుకుంది.

మరునటి రోజు పొద్దుట వస్తారనుకున్న క్రిష్ణ, సుదర్శనావూ రాలేదు.

సాయంత్రం వస్తాడనుకున్న రవి రాలేదు.— ఎందుకో— వసుంధరకి అంతపట్టలేదు.

సాయంత్రం అయిందింటి క్రిష్ణ, సుదర్శనావూ వచ్చారు— చివరం కనిపిస్తున్నమొగతో.

“వనూ! మన రవి చచ్చిపోయాడు.” మెల్లగా అన్నాడు సుదర్శనావు.

“రవా? ఎట్లా!” అంది వసుంధర ఆశ్చర్యంగా. ‘రాత్రేకదా వచ్చాడు’ అనేయాలన్నంత ఆసేతం

వచ్చింది వసుంధరకి. ‘మన రవి’ అనుకుంది— తర్వాత. అతని కళ్ళూ, కాళ్ళూ, పెదాలూ, లోడలూ — అన్నీ యిప్పుడు మట్టి. వాటికిప్పుడు అర్థం లేదు. మట్టి. మినింగ్లెస్.

“ఆత్మహత్య చేసుకున్నాట్ట.... ఏదో వున్నకం పబ్లిష్ చేసే సంగతి వాడిలో మాట్లాడాని బయల్పే రొచ్చాడుకన్న. మధ్యాహ్నం మేంవస్తూవస్తూ వాళ్ళి పరికించి వద్దామని వాడింటి దగ్గర జేప్ ఆపాం.... గుంపూ..... ఏడుపులూ.....” సుదర్శనావు చెప్పుకుపోతున్నాడు.

“ఏమొచ్చిందని ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.... బుద్ధిలేని మనిషి....” కానిటరీటువల్లున్న బాక్సోలో వున్న రవిచ్చిన పెన్నూ, దిండుకిందున్న అతని నోటుబుక్కు మురికి కాలవతో ఎక్కడైనా పారే యాలి— ఈయన లేనప్పుడు చూసి—

“వాడెక్కా— అడదాని అవనరం ఏమిటో తెలిసివాడేనని— అందుకుని ఇంకో మగాడిలో వెళ్లి పోతున్నానని— వీడికో చీటి రాసిపెట్టి లేచిపోయిందట నిస్తరాత్రి.... గొడవ గొడవగా చెప్పుకుంటున్నారందరూ....”

“నిస్తరాత్రి?” అంది వసుంధర.

కొంచెమే కాలైన సిగరెట్లూ, కొంచెమే నీళ్ళ తాగి పదిలేసినగ్లాసూ వసుంధరకి మల్లా జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఇక్కడ మేం యిద్దరం చికాకుగా అసంతృప్తిలో వున్నప్పుడు అవిడెల్లిపోయాయంటుంది. హెల్.

“అవమానమని వాడు పురిపోసుకున్నాడు. వాడి తల్లి చెల్లి ఒకటే ఏడుపు....వ్వే... మంచి మిత్రుడు పోయాడు” అన్నాడు సుదర్శనావు— మాట్లాడ వలసింది అంతే అప్పట్టుగా.

క్రిష్ణ తలవంచుకుని కొంచెంపేపూ, తలెత్తి కొంచెంపేపూ ఒక కాలిమీదనుంచి యింకో కాలి మీదికి బరువు మార్చుకుంటూ నిలబడివున్నాడు.

“వర్గెండి.... ఆ నంగతులు తర్వాత మాట్లాడు కోవచ్చుగానీ.... స్నిహాలు చేద్దురుగాని వదండీ.... పాపం క్రిష్ణగారు ఏకే తినేనట్టున్నారూ— ఏమండీ?” నవ్వుతూ అంది వసుంధర.

“అ నా! ఏంలేదండీ!” అన్నాడు క్రిష్ణ.

“ఒరే క్రిష్ణ! మేడమీదకెన్న — బాత్రూం కల్లి విమషంలో వచ్చేస్తాను.” అన్నాడు సుదర్శనావు.

క్రిష్ణ మెల్లగా అడుగులేస్తూ మేడమీదకి వెళ్లాడు.

సుదర్శనావు బాత్ రూంలోకి అడుగు పెట్టి బోతుంటే వెనకనుంచి అతని భుజాలు పట్టుకుని బాత్ రూంలోకి వచ్చింది వసుంధర. ఎడం చేతో బాత్ రూం తలుపు మూసుకునేట్లు తోసింది. సుదర్శనావుని గట్టిగా కొగలించుకుంది. మేడ మీద ముద్దు పెట్టింది.

“మీరు.... మీరు.... ఎంత మంచివారండీ!” అంది.

“ఎందుకు?” నవ్వుతూ అని, వసుంధరవైపు తిరిగాడు సుదర్శనావు.

ఎందుకో ఎట్లా చెప్తాను. నో. ఈయన మనిషి.

“మీరొచ్చేకారుగా.” అంది. తనూరి అతని మడుటిమీద ముద్దు పెట్టింది.

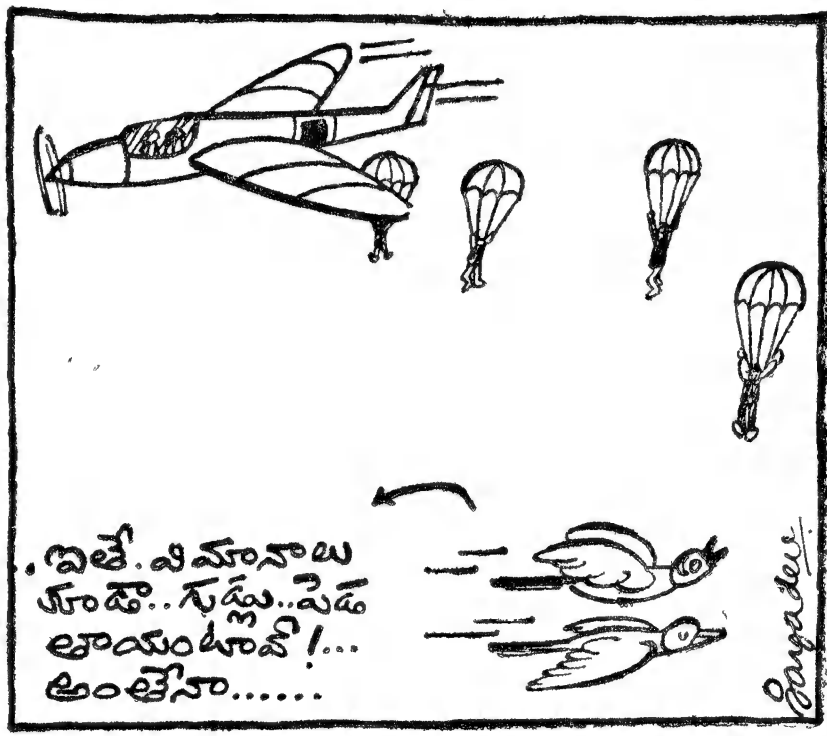
“అబ్బ! మరి బాత్రూంలో ఏమిటి— చికాగ్గా!” అన్నాడు సుదర్శనావు.

వసుంధరకి ఆ మాటకి చికాకనిపించింది. ఈయన మల్లా మామూలే— స్వీచ్ వేసిన వెంటనే బిల్బు— అనుకుంది—

కాని—

“మీరు మంచి వారోచ్....” అని సుదర్శనావు బుగ్గమీద చిటికేసి బాత్ రూంలోంచి బయటి కొచ్చేసింది.

వెళ్లి టేబుల్ మీదున్న రేడియో అన్నేసింది. ●

జరిగిన కథ

అర్జున సారథి ప్రత్యాహితో ఇందిర ప్రయత్నముగా చదివి బియ్య పోషించింది. గిరి, వద్ద ఇద్దరు పిల్లలు కలిగారు. ఒకరోజు సాంధ్య జ్వరంతో పాతాళముగా కన్ను మూశాడు. ఇందిర ఉద్యోగం చేయడానికి నిశ్చయించుకుంది. ఇంటదగ్గర పరిస్థితులు నచ్చక, స్వర్ణ సహాయంతో హైదరాబాద్ వచ్చి స్వతంత్రమైన టెక్నరు కాగింది. గిరి ఎమ్మెసీ పూర్తి చేశాడు. అతను వ్యాపారం చేయడానికి నమ్మించింది తల్లి. ఇందిరకు ట్రై సెయిడ్ రావడంతో పిల్లలిద్దరూ ఆందోళన చెందారు. ఇందిర జ్వరం నయనపుతంది. అను మమ మిది తను అన.రాగాన్ని వ్యక్తంచేస్తాడు గిరి.

11

వారంక్రితం వో చిత్రం జరిగింది. పెద్దత్తయ్య దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. “అను పుట్టి ముప్పాడే దాన్ని వా కోడలుగా చేసుకోవాలనుకున్నాను. మీ అందరితోటే ఆ మాటే అన్నాను. ఇప్పటికైనా వా మాట నిలుపుకోవానో వా కోరిక. ప్రకాశానికి ఈ సంవత్సరం పెళ్లి చేయాలనుకుంటున్నాం. మరి నీ అభిప్రాయం తెలియజేయి. వాడు చదివిన చదువుకీ, పదవీలు కట్టుం ఇస్తామంటూ వస్తున్నారు. నువ్వు అంత ఎలాగూ ఇవ్వలేవని తెలుసు. కనీసం అయిదువేలయినా ఇవ్వకపోతే నలుగురితో వాడికి చివ్వుతనంగా వుంటుంది.....” ఈ ధోరణిలో పోగిన ఉత్తరం చదువుకుని, “పదవ అన్నదాంటి తప్పలేదు. ఆ మాత్రం ఇవ్వకపోతే ఎక్కడా కుదరదు. నీ వర్గీల యింపాగానే ముహూర్తం పెట్టించమని వ్రాస్తాను. నీ గురించిన దిగులు ఇంక వాకేం వుండదు.” అంది అమ్మ.

ఆ మాటలు విని తెల్లబోయి “నీకేం మతి పోలేదు కదా.” అంది అను.

“అంత డబ్బు ఎక్కడంచి తెస్తాననో కదూ నీ భయం— నేనదంతా ఆలోచించాను. ఈ ఇల్లు

అమ్మేస్తాను. ఏడు చేతో ఎంతో నీ పెళ్లికి అయి పోతే మిగిలింది బ్యాంకితో చేస్తాను.” అతి మామూలుగా అంటున్న మాటలకి పుడికిపోతూ “అవును ఉంటున్న ఇల్లు అమ్మి వా పెళ్లిచేసి వంపించేసి నువ్వు తమ్ముడూ నడివీధిలో నిలబడుదురుగాని.” అంది తను.

“నడివీధిలో నిలబడటం ఏమిటి? ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుంటాను. అందరికీ స్వంత ఇళ్లే వుంటాయా— అప్పటి నంగతి వేరూ— ఇప్పుడు బోలెడు ట్యూషన్లు వున్నాయి మాకేం భయంలేదు. ఎలాగో మూడు నాలుగేళ్లు కళ్లు మూసుకుంటే శశి చేతికందు తాడు.”

“అదే నేను చెప్పాను కుంటున్నది— ఈ నాలుగేళ్లు అయి వాడు ఉద్యోగంలో చేరేకే నేను పెళ్లి పెళ్లి చేసుకుంటాను. ఇన్నాళ్లు నువ్వు కష్టపడి మమ్మల్ని ఇంతవాళ్లని చేశావు. ఇంక నుంచి నువ్వు విశ్రాంతి తీసుకో. నేను సంపాదించి వాడిని చదివిస్తాను.”

అమ్మ కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. “నీ అభిమానం నాకు తెలుసు అనూ— అయినా వా బాధ కూడా నువ్వు కొంచెం అర్థంచేసుకో. ఎన్ని కష్టాలు పడినా వాబాధ్యతని తీర్చుకోగలిగాననో తప్పి నాకు మిగిలినీ— మొన్న రెండు రోజులు జ్వరం వచ్చేవరికే హడావిడియాను. ఈ గుక్కెడు ప్రాణం మీది తీసేచేశాడు. మీ రిద్దరూ ఇంత ప్రపంచంలో నిరాధారంగా మిగిలిపోతారనో భయంతో— శశి విషయంలో నాకంత బెంగలేదు. ఆడవీల్చి నీ జీవితానికి వో గమ్యం అంటూ ఏర్పరచకపోతే తల్లిగా నా కర్తవ్యం నెరవేరలేదన్నమాటే. ఈ ఒక్క బాధ్యత తీరిపోతే తరువాత ఏం జరిగినా నాకు దిగులు లేదు. శశిని నువ్వు చూసుకుంటావు.”

“నీ బాధ్యత తీర్చుకోవాలనే అరాటమే కాని, కుటుంబానికి కాస్తయినా సహాయపడ్డాను అనే తప్పి నాకు కలిగించాలనుకోవు. నేను కృతఘ్నులాలిగానే వుండిపోవాలని నీ కోరిక కాబోలు.”

“నువ్వు నాకు చూపించాల్సింది కృతజ్ఞత

కాదమ్మా, అభిమానం— పిల్లలకోసం ఎన్ని కష్టాలు పడవంటి ఎచ్చినా తల్లి బాధపడదు. అయితే వాటి అన్నింటికీ ప్రతిఫలంగా ఒక్కటే కోరుకుంటుంది. అదే పిల్లల శ్రేయస్సు. అది చూడగలిగినవాడు తను పడిన శ్రమ, కష్టం అంతా మరిచిపోతుంది— నామాట విను— ఈ పెళ్లి జరిగిపోతే వా గుండెలో మిద కుంచటి దిండుకున్నట్లే వుంటుంది— నేను నిశ్చింతగా బ్రతకగలుగుతాను.” అంది బ్రతిమాలు కుంటూ.

“నరే అయితే నువ్వుకూడా వాడి వో మాట వివారి. వా పెళ్లికోసం బోలెడు డబ్బు ఇచ్చినయ్యటము వా కష్టంలేదు. కట్టుం లేకుండా అయితే చేసుకుంటాను.”

“అదేలా కుదురుతుంది— కట్టుం తీసుకోకూడ దనడం, ఇప్పుడం అనడం అన్నీ ఉపన్యాసాలలోమాలలే. అది ఆచరణలోకి రావటం లేదు— అయినా అంత మంచి సంబంధం అయిదువేలకే కుదరటం మన అదృష్టం అనుకో— ప్రకాశం చదివిన చదువుకీ వాళ్లకివున్న అస్తీకి.....”

“అబ్బబ్బ వా కున్నీ చెప్పకు. ఆ ప్రకాశం కాకపోతే మరో చంద్రం— అయినా అత్తయ్య అంత నిర్వాహమ్యాటంగా, మేం చాలా గొప్పవాళ్లం మా అంతస్తుని మీరెలాగూ అందుకోలేరు, అయినా దయదలచి మీ అమ్మాయిని చేసుకుంటున్నాం అన్న ధోరణిలో వ్రాసుంటే, ఎలాగయినా ఆ సంబంధం కలుపుకోవాలని నువ్వు ఆరాటపడటం ఏం బాగుండ లేదు. నాకీ సంబంధం ఇష్టంలేదు.” అని. ఒక్క క్షణం ఆగి, గారంగా అమ్మ మెడమట్టు రెండు చేతులావేసి చిలిపిగా ఆమె కళ్లలోకి చూస్తూ, “అయినా కొంగ కాళ్లు, గడ్డ ముక్కు, పిల్లి కళ్లు, బావ ఏం బాగుంటాడని— నీ కంతకన్నా ఎంతో మంచి అల్లుడు.....” తన చిలిపి తనానికి అమ్మ నవ్వేసింది...

ఆ రోజు హాస్యానికి అన్నా ఈ రోజు..... “అక్కాయ్.” —

తమ్ముడి పిలుపు విని వురిక్కినడి వెనక్కి తిరిగింది, ఆరోపణ ధోరణిలో ఇల్లుదాటి నాలుగుడుగులు ముందుకి వెళ్లిపోయిన అనువను.

“అయితే అక్కా, పట్టచగలు నడి రోడ్డు మీద నడుస్తూ కలలు కంటున్నావు, రాబోయే బావని గురించేనా?” అమాయకంగా మొహం పెట్టి అడిగాడు శశి, రోపలికి వస్తున్న అక్క గారిని.

“సిడికావ్.” ముద్దుగా వాడి బుగ్గ గిల్లింది అనువను.

వేయి దీపాలకాంతితో వెలిగిపోతున్న కూతురి మొహం చూసి కారణం ఏమయి వుంటుందో వూహించుకోలేక విమిలన్నట్లుగా చూసింది యశోద.

“అమ్మకి ఎలా చెప్పటం? ఓ. నీగ్గేస్తుంది బాబూ.” కెంపు రంగుకి తిరిగిన మొహంతో కోపాన్ని అభినయిస్తూ,

“ఏ. యు. సీ. ప్లీసు కాబోతున్న మొగ కుద్రా డివి. నువ్వు ఇంట్లో కూర్చుని వా చేత బాధాపనులు చెయ్యిస్తావు. సిగ్గులేదూ.” అంది.

“నీసేం ఇంట్లో కూర్చోలేదు. అదీ అదీ అంటే బోయి ఇప్పుడేవచ్చాను.” వో వేత్తే సేద దీర్చు కుంటూ, మరో చేత్తో ప్యాలెట్టు అందుకున్నాడు గిరి.

* * *
ఇందిరికి వధ్యంపెట్టి వాలుగు రోజు లయింది. ఇంట్లో వనులన్నీ కామేశ్వరమ్మగారు చూసు కుంటోంది— ఉన్న మరొక్క ప్రాక్టికల్ కే శ్రద్ధగా పిప్పేర్ అవుతోంది వద్ద. గిరి అసీనుకీ వెళ్లి వస్తున్నాడు. పాపం రోజూ ఎంతో ఆకలితో చూస్తున్న ఆతనికి ఆ వాలుగు రోజులూ నిరాశ మిగి లింది. చివరికి యాదాలావంగా అడిగినట్లు వద్దని, “అనునను రావటంలేదేం.” అని అడిగాడు.

“నన్ను అడిగితే వాడేం తెలుస్తుంది. అయితే అన్నమానూ మన యింట మిట్టా తిరిగితే ఎలా, తను చదువుకోవడూ. పోనీ రేపు చెప్పితే.” అంది ఆ పెంకి పిల్ల.

రాజోతున్న వచ్చుని అబుకుమి చెల్లెలివంక వోసారి మరుగ్గా చూసి మొహం తిప్పేసుకున్నాడు గిరి.

అప్పుంటిని చెయ్యి కడుక్కుంటూ, “అనునను వచ్చి చాల రోజులయినట్లుంది కదూ.” అంది ఇందిరి.

అక్కడే కూర్చుని పుస్తకం వదులుకుంటున్న గిరి గుండెలు కొద్దిగా దడదడలాడాయి, ఏదో చెప్పాలని తెలిచిన నోరు ఎదురుగా చెల్లెలుపుందన్న వింగితి గుర్తువచ్చి మళ్ళీ మూతపడిపోయింది.

వద్ద వోరగా అన్నగారివంక చూస్తూ, “మీరు అంతా ఆ అమ్మాయికి పరీక్షలు అనే పంపిణీ మరిచి పోయినట్లున్నారు. రేపు మధ్యాహ్నంతో ఈ గొడవ వదిలిపోతుంది లేండి. రమ్మని చెప్పాను. ఇందాక అన్నయ్య కూడ.....” చెల్లెలి గొంతుతో కొంటి తనానికి ఉలిక్కిపడి, “రావటం లేదేమని వూరికే అడిగాను.” అని అక్కడ్లించి వెళ్లిపోయాడు గిరి.

ఇందిర ముసీ ముసీగా నవ్వుకుంది.

తల్లి ఎంగిలి కంచం తీసుకు వెళ్లి బయట పెట్టి వచ్చింది వద్ద. మంచం దగ్గరగా వేసిన టేబిల్ కు భంచనే చక్కకీ జరిపేసింది. ఇంత పేపూ, ఏదో అడగాలని ఇందిర, ఏదో చెప్పాలని వద్దా అనుకున్నా ఇద్దరూ మౌనంగానే వుండి పోయారు.

కాస్టేబుల్ తరువాత పిల్లలా అడుగులు మేసు కుంటూ వచ్చిన చెల్లెలు జడ గట్టిగా నట్టిగుంజతూ “నిన్నెవరూ అదిక ప్రసంగం చెయ్యమన్నాయి.” అన్నాడు గిరి తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపంతో.

“ఎవరా? ముందు జడవదులా చెప్తాను.” అని జలవంతాన అన్నగారి చేతులు విడిపించుకుని,

“అమ్మతో ఎలా చెప్పాలా అని నువ్వు ఇన్నాళ్ల నుంచి లోలోపలే బాడ వదుతూంటే జాలేసి నేనే చెప్పాను.” అంది.

“ఉద్దరించావు.”

“నిజంగానే. చూస్తూండు రేపు అనునను బాల్కనీకి కబురుచేసి లగ్గుం కూడ పెట్టించేస్తుంది అమ్మ. నీ పని యింత తేలికగా నెరవేర్చినందుకు నువ్వు నాకు జీతతాంతం కృతజ్ఞుడినై వుండాలి.” అంది అన్నగారికి ఎదురుగా టేబిల్ మీద కూర్చుంటూ, అభిమానంగా చెల్లెలి ముఖంతోకి చూసి,

“అలాగా?” అన్నాడు గిరి వచ్చుతూ.

“నీకోనువ్వు అలా మురిసిపోతే లాభంలేదు.

చెప్పు నాకేమిస్తావో?”

“నువ్వే అడుగు.”

“ఛ. అడిగి తీసుకోటంతో గొప్పముంది. నువ్వే

నంతోషంగా ఇవ్వాలి కాని.”

“నరే. ఇస్తాను.”

“ఏమిటది?”

“నేను మాటలవాడిని కాదు.” నంతోషంగా

కెళ్లితే మిగ్గమీద దిటివేరాడు గిరి.

వద్ద ఏదో అడగబోయింది.

“వధ్యం తినగానే అది వదుకుని నిద్రరపోతుం దేమో. కాస్టేబు అక్కడ కూర్చోకుండా ఇక్కడేం చేస్తున్నార్రా?” అంటూ, పోపు ఘాటుకీ వెరలు తెరలుగా వస్తున్న దగ్గుని అపుకుంటూ గట్టిగా అరిచింది కామేశ్వరమ్మగారు.

వద్ద మొహం చిట్టించి “మనిద్దరం సరదాగా వచ్చుతూ మాట్లాడుకోడం ఈవిడ కెందుకో ఇషి.”

'అంధ్రసచ్చిత్ర వారిపత్రిక'లో ప్రదు
గము ఇండియన్ ఇంక్ తో చేసిన కార్టూ
నులు మాత్రమే పంపాలి. పాధారణంగా
1" X 2", 4" X 4" చిత్రాలు కత్తి
1 బో పదుతూ ఉంటాయి. వంటి

సె. 243

సారదా
(REGD)
ఆభరణములు
అంగారకనగరీయభరణము
5 సంస్కరణ
సారదా గోల్డ్ సెరింగ్ ఫర్
దిలకలపట్టి. పరిశీలన

NO. 795

శుభ వార్త

కడుపు వ్యాధి, తల
వ్యాధి, చర్మవ్యాధులు,
పండ్ల వ్యాధులకు
(వైద్యకవిత్వ) వాడివరి
శ్చితో వ్యాధిని నిర్ణయం
యారు సర్వముంది వ్యాధులకు మాన్వేద్యశాల
ప్రధానవైద్యులు డా॥ ఎన్. ఎస్. రావుగారు
ఈ క్రింది నిధంగా ప్రతివేల బసవేయుదురు:
1 7 గల నుండి సా. 3 గల వరకు సంవత్సరము
వచ్చు. పరిశీలించు. 5/-; మందులవీరు చేరు.
1 వ తేదీ. రిక్తములు: ఉడిలాండ్స్ హోటల్.
2 వ తేదీ. సంద్యాల: ప్యాల్స్ హోటల్.
3 వ తేదీ. కడప అప్రెంటిస్ హోటల్.
4 వ తేదీ. గుంతకల్లు: హోటల్ రాజ్,
తిమ్మచర్ల పోస్టాఫీసు ప్రక్కన.
5 వ తేదీ. ఆదోని: పేలస్ హోటల్.
6 వ తేదీ. బళ్లారి: గార్డెన్ హోటల్.
7 వ తేదీ: అనంతపురం: రామల్ రిటై
రింగ్ రూమ్ము, బిల్డింగ్ లింగ్గు, బళ్లారి రోడ్.
8, 9 తేదీలు. బెంగళూరు: నియోమై మారు
కేఫ్, కెంకగోడ రోడ్.
10 వ తేదీ: మద్రాసు: హోటల్ హరినివాస్
(నూడరన్ కేఫ్) 4, తంబులపట్టె వీధి.
11 వ తేదీ నెల్లూరు: అజంతా హోటల్.
12 వ తేదీ: తిరుపతి: బాలాజి లాడ్జ్.
13 తేదీ గుంటూరు, ఉడిపి శిక్ష్కాంధ్ర హోం
14 వ తేదీ నుండి పాద్యాపీను: హైదరాబాద్
రావుస్ ప్రోడక్టు.
ఖైరతాబాద్ హైదరాబాద్-4 (H. O.)

—SWASTIK

అంతస్తులు - అభిమానాలు

వుండదు." అని వినుక్కుని,
"ఈ ఒక్కరోజుకే వేసుకొన్న చదువుకుంటాను
వచ్చు వెళ్లి కూర్చో." అంటూ పుస్తకం తెరి
చింది.

* * *

తలగడల మీద వారి కూర్చుని, గుమ్మంలో
కూర్చున్న వరసమ్మ చెప్తున్నది వింటోంది ఇందిర.
'దాని మొగుడు దాన్ని ఎన్నిసార్లు వదిలేసి వెళ్లి
పోయాడో, చేతిలో వున్న డబ్బు అయిపోగానే
తిరిగి వచ్చి, వది మంది ముందు, 'ఇంక బుద్ధిగా
వుంటాను' అంటూ ఎలా తేనెలు వాయించుకునే
వాడో అన్నీ కథలుగా చెప్తోంది అది.

"అడు కుదురుగా వుంటే వాకి కష్టం అక్కర్లే
దమ్మగారు, మారాజులా ఇంట్లోనే కూర్చుండును.
ఎప్పుడు వస్తాడో తెలియదు. ఎప్పుడు వెళ్లిపోతాడో
తెలియదు. పిల్లల్ని నన్ను పడుకోపెట్ట లేను కదా.
అందుకే మీలాంటిది రెండేళ్లు నమ్ముకుని పని
చేసుకుంటున్నాను." అంది అది.

ఇందిర లోలోపలే నిట్టూర్చింది.
"పిల్ల వెళ్లి చెయ్యాలి. డబ్బు కావాలి. అందుకే
కదా పిటీ కడుతున్నాను....." చెప్పుకుపోతున్న
నరసమ్మ కాలింగ్ బెల్ మోగగానే లేచి వెళ్లింది.

బిడియంగా ఇటూ అటూ చూసుకుంటూ
అనునమ, అమె వెనుక యుకోద లోపలికి వచ్చారు.
వీధి తలుపులు దగ్గరగానే పేరట్లో పని
చూసుకోడానికి వెళ్లిపోయింది నరసమ్మ.

యూకోదని వలకరించి కుర్చీ చూపించి, అను
నమని ఆదరంగా చెయ్యి జాపి అందుకుని ప్రక్కనే
కూర్చోపెట్టుకుంది ఇందిర.

"ప్రాక్టీక్సు బాగా చేశావా— మీరు పరిగ్గా
చదువుకోకుండా మధ్యలో నా జ్వరం ఒకటివచ్చింది.
మిమ్మల్నిందర్నీ బాగా ఇబ్బంది పెట్టాను." అంది.

"ఇబ్బంది ఏముంది. ఏమీ లేదు." అంది యుకోద
ఆ మాటలు తనని ఉద్దేశించి కూడ అందని గ్రహించి.
"లేకపోతే మాత్రం, మేం రోజంతా కూర్చుని
చదివే వాళ్ళమా? బోలెడు వ్యవధి కూడ వుందిగా." అని,
"పద్య వీధి నన్ను రమ్మనమని తను ఎక్కడికి
వెళ్లింది." అంది అనునమ.

"అమ్మ వెళ్లిపోతానని తొందర పడుతోంది.
నాలుగూ చూపించాని తీసుకు వెళ్ళారు. ఇప్పుడే
వచ్చేస్తారు." ఇందిర తన మొహం పంకే చూస్తూ
మాట్లాడుతున్న సంగతి పొరాత్తుగా గుర్తు
వచ్చినట్లు అనునమ చలుక్కున తల వంచేసు
కుంది. తన కళ్ళలోకి చిల్లరైన కాంతి వచ్చిం
దనీ, చెక్కిళ్ళు ఎర్ర రంగు పులుముకున్నాయనీ
ఆ అమ్మాయికి తెలుసుమరి.

"అప్పుడే వెళ్లిపోతా. మీరు ఇంకా బాగా లేచి
తిరగలేరు కదా. మరికొన్ని రోజులుంటే వద్దకి
సాయంగా వుంటుంది. అసలు అనిదున్నారంటే
మా కందరికీ కూడ రైర్యంగా వుంది. లేకపోతే
ఎలాగో వీలుచేసుకుని వచ్చి చూసి వెళ్ళకుండా
వుండేదికారు మా అను." అంది యుకోద.

ఇందిర అభిమానంగా అనునమ నెమ్మ నినమ

తుతూ, "నాకు జ్వరం తగ్గిపోయినా, ఎంతమంది
వున్నా అనునమ రోజూ కనిపిస్తేనే కాని నాకు
తోచదు." అంది.

"అలాగే వస్తూంటాను." అంది అనునమ
ఎలాగో అయిపోతూ.

"వస్తూంటాను అంటే కాదు. ఇక్కడే వుండి
పోవాలి." అమె కళ్ళు చిల్తంగా నవ్వుతున్నాయి.
అనునమ కళ్ళు లజ్జా భారంతో వారిపోయాయి.
"ఏమంటారు? అనునమని మా యింటో
వుంచేసుకుంటాం." అంది ఇందిర తలతిప్పి యుకో
దతో.

అవిడ చెప్తున్నది పూర్తిగా అర్థం చేసుకోలేక,
అసలు అర్థం చేసుకోడానికి మానదానికి తను
విన్నది పొరపాటేమో అనే ఆయోమయంతో వది
పోయిన యుకోద,

"అది ఎప్పుడూ నన్ను విడిచి ఎక్కడా వుండ
లేదు." అంది ఇబ్బందిగా.

తల్లి అమాయకత్వానికి అనునమ నవ్వుకుంది.
ఇందిర కూడ చిన్నగా నవ్వుతూ,
"నిజమే. అడపిల్లలు ఇక్కడకీ అక్కడికీ
ఎందుకు వెళ్తారు? అత్తవారింటకి వెళ్ళటం తప్పుడు
కదా. అనునమ అలాగే నన్నుది మా యింటకి." అంది.

కృణం సంతోషంతో నోట మాట రాజేదు
యూకోదకి, అంతలోనే తన బాధ్యత గుర్తు వచ్చి
నట్లు,
"కట్నం అదీ....." యుకోద నూట పూర్తి
కాకుండానే,
"ఏమీ పద్య మీ అమ్మాయి మాకు కట్నం" అంది ఇందిర.

"ఇదంతా మా అదృష్టం....." అతి సంతో
షంతో యుకోద గొంతు పెగలలేదు కిద్దికృణాలు.
తరువాత వీధి చెప్పబోయేంతలో బయట గేటు
దగ్గర హోల్స్ మోత, అరువాత వద్ద గిరిగె
మాట్లాడేమన్న మాటలు వినిపించాయి. అనునమ
గుండె జల్లుతుంది. మనస్సుతో మెదులుతున్న
మధుర భావాలు వడనంతో ప్రతిబింబించుకుండా
దాచుకోవాలని వ్యర్థ ప్రయత్నం చేస్తూ, "ఇంక
మేం వెళ్తాం." అంది ఎలాగో లేచి నిలబడి. యుకోద
కూడ లేచింది.

అనునమ అవస్థ గ్రహించిన ఇందిర చిన్నగా
నవ్వుకుని, "కూర్చో తొందరం....." అలా
ఇంకా వీధి చెప్పబోతుంటే కామేశ్వరమ్మగారు
లోపలికి వచ్చింది.

"ఈ అమ్మాయి మన పద్య స్నేహితురాలు.
అవిడ వాళ్ళమ్మ." అని ఇద్దర్నీ పరిచయం చేసింది
ఇందిర.

పద్య లోపలికి వస్తూ అనునమ మొహంలోకి
చూసి కళ్ళలోనే వెక్కిరించింది. అనునమ మూతి
ముడుచుకుంది.

మ్యూజియం అంతా తిరిగివచ్చి కాళ్ళపైపులతో
కుర్చీలో కూలబడిన కామేశ్వరమ్మగారు అది గమ
నించలేదు కాని యుకోద ఇందిర నవ్వుకున్నారు.
గేటుదాకా వచ్చిన అనునమ అప్రయత్నంగానే
వెనక్కి తిరిగి గదికిటికీవేపు అళిగా చూసింది.
మరుక్షణంతోనే సిగ్గుపడుతూ మొఖం తిప్పేసు
కుంది.

“అ అమ్మాయి ఎలా వుంది.” అంది ఇందీర, వాళ్ళ వెళ్ళిపోయాక తల్లితో.

“ఏం? కొడుక్కి చేసుకోవాలనా?” అంది కామేశ్వరమ్మగారు ఇందీర ఉద్వేగం వసిగట్టి నట్టు.

“హూ. ఎలావుంది?”

“పిల్లకేం లక్షణంగా వుంది— కాని బొత్తిగా లేని వాళ్ళల్లా వున్నారు. తల్లి వంటిమీద, పిల్ల వంటి మీదకూడ ఎక్కడా వో బంగారపు పోద లేదు.” అంది అవిడ తన మామూలు ధోరణితో.

ఇందీర మనస్సు చివుక్కుమంది.

అవతలిగదిలో అదే విషయం గురించి వరదగా ఖబుర్లు చెప్పుకుంటున్న గిరి, వద్యతెల్లబోయారు.

“ఛ. ఈవిడ బుద్ధి ఎప్పుడూ ఇంతే. డబ్బు, బంగారం వీటి మీదే వుంటుంది, ఈవిడ దృష్టి అంతా— ఈవిడ వెళ్ళిపోయిందా తనని ఇక్కడికి రావడమి చెప్పేస్తాను.” అన్నాడు గిరి చిన్నబుచ్చు కుని.

“వాళ్ళ డబ్బు బంగారం మనకెందుకమ్మా, కావలసింది బంగారంలాంటి పిల్లగిరి” అంది ఇందీర చివరికి.

“బాగుంది— ఇచ్చి వుచ్చుకునేటప్పుడు ఎన్ని మానుకోవాలి ఒక్కగా రొక్కడు వాడి ముద్దు ముచ్చట్లు అన్నీ తీరాలి— వద్యకి లాంఛనాలు అవీ వరదా తీరాలి. అవి ఏమీ లేకుండా, ఎర్రగా బుర్రగా పిల్ల బాగుందని మోజుపడిపోను.”

“కట్నం తీసుకోవాలని మాకెవరికీ లేదు...”

గిరిర మాట వూర్తికొకుండానే,

“నరే కట్నంవద్దు, లాంఛనాలు వద్దు. వన వాళ్ళందరూ వరదగా పెళ్ళికి వస్తే మూడు పూటలు భోజనం అయినా పెట్టాలా? లేకపోతే నీకెంత చిన్నతనమో ఆలోచించు— ఇలాంటి విషయాలేవీ నీకు తెలియవు. నాన్నగారు చూసే చేర్చురాలే— అయినా ఇరవై ఏళ్ళ వస్తున్న కూతుర్ని వదలేసి కొడుకు పెళ్ళికి తొందర పడు తున్నా వేమిటి? ఇప్పటిదాకా చదివించి చాలు. ముందు దానికి పద్దెనిగే సంబంధం చూసి మొద పెట్టు— అయినా అడదానిది నువ్వేం చూసుకో గలవు. నే వెళ్ళి నాన్నగారికి అన్నయ్యకి చెప్తాను.”

ఇంక అవిడతో ఏం మాట్లాడి లాభంలేదని ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి కళ్ళ మూసుకుని పడు కుంది ఇందీర.

“పొద్దుపోయింది. మడి కట్టుకుంటాను.” అంటూ కామేశ్వరమ్మగారు లేచి వెళ్ళిపోయింది.

* * *

“ఇంక రేపు తప్పకుండా పంపించేయమ్మా. వాళ్ళకి ముందుగా వ్రాసే ద్రేమిటి. తెలిసిన వూరు ఆయన. ఇక్కడ ఎక్కించేస్తే అక్కడ దిగి యింటికి వెళ్ళిపోతాను.” అంది కామేశ్వరమ్మగారు మధ్యాహ్నం భోజనం చేసేవచ్చి, చాప వల్పుకుని పడుకుంటూ.

“తొందరేమిటి?” అంది ఇందీర తన మామూలు ధోరణితో.

“వచ్చి పదిహేను రోజులు కావట్టింది. ఇంకా ఎన్నాళ్ళుంటాను.— అక్కడంతా ఎలా వున్నారో ఏమిటో నా ప్రణాళిని వాళ్ళమీదే వున్నాయి. నీకు వద్యం పెట్టాక మనం వ్రాసిన పుత్రరానికి ఆ గోపాడు వ్రాసిన జవాబు తప్పితే వాళ్ళ దగ్గర

నుంచి ఆసన పుత్రరాతే లేవు. మీ నాన్నగారు వాళ్ళ వచ్చారో లేవో. పెళ్ళి ముహూర్తం ఏమయిందో ఏం తోచటంలేదు. రేపు వెళ్ళిపోతాను.”

ఆ రోజు అనుమతి విషయంలో అలాంటి ప్రస్తావన జరిగాక మళ్ళీ ఆ సంగతి చెప్పనేలేదు. చెప్ప కుండా పూరుకోడానికి ఇందీర మనస్సు అంగీక రించటం లేదు. “అందరూ ఆలోచించినట్లే కట్నాలూ కాసుకలూ అంది కాని, మేం విశ్వయం చేసుకున్నామంటే ఏమీ అవలేదు. చెప్పకపోతే నేనేం వరాయిదాన్నా, మననడి పెళ్ళి అంటే సంతోషించనా, ఇన్నాళ్ళూ వున్నా చెప్పేరు కాదు అవి తరువాత బాధపడుతుంది. ఎలాగూ వాళ్ళచేతిమీద జరగాల్సిన కుభకార్యమే.” అనుకుని,

“ఎల్లండి గిరి వుట్టిన రోజు. ఎలాగూ వచ్చు పుగా అవాళ్ళిదా వుండు. అవత తెల్లండి వెళ్ళి పోతువుగాని.” అంది.

“ఎల్లండే ఏమిటి.....” కామేశ్వరమ్మగారు తెల్లబోతుంటే,

“అవును తాకికూల ప్రకారం.” అంది ఇందీర. రాత్రి గిరి యింటికి రాగానే పద్మ వరుగు వరుగున గదిలోకి వెళ్ళి, “అన్నయ్యా, నీకీ కుభ వార్త.” అంది వెళ్ళిగ.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు గిరి. అతని మనస్సు ఆరక్షణతో అనేకం వూహించుకుని ఏ విరల్లయానికి రాలేక పోయింది.

“రేపు నువ్వు త్వరగా, అంటే అసేమ నుంచి తిప్పుగా యింటికి వచ్చేయాలి.”

“వచ్చి—”

“నన్ను తీసుకుని—”

“ఇదే కాధవార్త.....”

“పూర్తిగా చెప్పనీ— మునిర్దరం అనుమతి వాళ్ళింటికి వెళ్ళి వాళ్ళందర్నీ వింటూ భోజనానికి ఆహ్వానించాలి.”

“ఎందుకూ?” తెల్ల చోయ్యగా గిరి.

“అయ్యోరామ, ఇప్పుడు నీకు జ్ఞానకం వుంద వుతే. నీ పుట్టిన రోజుగా, ఆ కుభ సమయంతో, ఈ కుభవార్త అమ్మమ్మకి ఎలావచ్చి చేసేస్తుంది అమ్మ.”

గిరి మొహం ఉదాఃసంగా మారిపోయింది.

“నా కిష్టంలేదు పద్మా. అవాళ్ళిలాగే అమ్మమ్మ మాట్లాడితే తను ఎంత బాధపడుతుంది. విందు భోజనానికి పిలిచి అందర్నీ అవమానించి నట్లు వు తుంది— అమ్మమ్మగి వెళ్ళిపో, తరువాత ఉత్తరం వ్రాయొచ్చురే.”

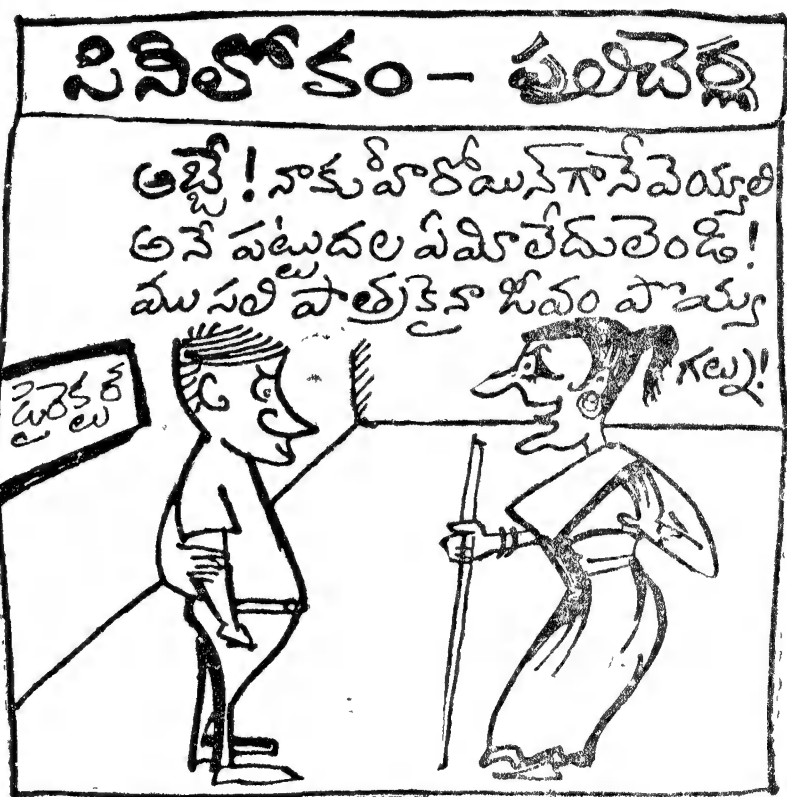
“నేనూ అలాగే అన్నాను— ఎలా వుంది అవి. అడిగితే నలవో యిచ్చింది కాని విశ్వయం అయి పోయింది అంటే ఏమీ అనడు, చెప్పిపోలేనే జాగుం డుడు అంటోంది అమ్మ. అయినా అందరి ఎదురుగా ఏమీ అనదులే అంటే మనం అంతా లేమో. తగి నిట్లు సమాధానం చెప్తాం.”

గిరి ఏం మాట్లాడలేదు.

“విజం అన్నయ్యా. నువ్వు భయపడుతున్నట్లు ఏం జరగదు.” మరోసారి భోంసా ఇచ్చింది పద్మ

క్షణం స్థిరంగా చెల్లెలి కళ్ళలోకి చూసి చిన్నగా వచ్చుతూ, “నరే.” అన్నాడు.

(నశేషం)

ప్రతిరేఖలు

మూక సరస్వతీరావు

తెల్లవార బోతోంది. బద్దకంగా కళ్ళునులుపు కొంటూ లేచాను. నెమ్మదిగా కిటికీ తలుపులు తెరిచాను. చలి ఎముకలు కొరికేస్తున్నట్లుగా వుంది. మంచు తెరల మధ్య నుండి ఎదురింటి మేడ అన్న ద్వీంగా కనిపిస్తోంది. అలాగే ఆ మేడ వైపు చూస్తూ నిలబడ్డాను ఐదునిముషాలలో మేడమీది కిటికీ తెరుచు కుంది. ఆమె అప్పట్లోగా కనిపిస్తోంది. కిటికీ మూసీ దుప్పటి కప్పుకుని పడుకొన్నాను.

“మీవరస నాకేం వచ్చలేదు.” అప్పుది మజాత.

“ఏ వరస?” అన్నాను.

“రోజూ గమనిస్తూనే వున్నాను. లేవగానే కిటికీ తీస్తారు. ఎదురింటి పిల్ల కిటికీ తీసేవరకూ అలాగే చూస్తారు. ఆ పిల్ల కిటికీ తీయగానే ఆ పిల్ల ముఖం చూసి కిటికీ మూసేసి పడుకొంటారు. ఎవరైనా చూస్తే ఏమనుకొంటారు? ఆ పిల్ల కూడా రోజూ ప్రొద్దుటే కొంచెం ముంచుకు పోతున్నట్లుగా ఆ కిటికీ దగ్గరే నిలబడుతుందేం ఖర్చు.” విసుక్కింటూ అన్నది మజాత.

“అనవసరంగా ఆ పిల్ల నెందుకు అడి పోను కొంటావు.” అన్నాను. ప్రతిమతి చుర చుర నావైపు చూసి వెలిగిపోయింది.

నేను అరోచనలో మునిగి పోయాను. ఆ రోజులు ఎంతో మధురంగా గడిచిపోయాయి. డిగ్రీ పుట్టుకొని ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్తరోజులు. ఇంకా

కుర్రతనం పీడు రోజులు. ఉద్యోగం చేస్తున్నా, స్కూలెంట్స్ లాగానే ప్రవర్తిస్తూ వుండే వాళ్ళం. ఆఫీస్ కి దగ్గరగా వుంటుందని మా బంధువుల యింట్లో—అంటే ఈ యిల్లే—అడ్డకు దిగాను. మేడమీద రెండుగదులు, చక్కగా విశాలంగా వున్నాయి. నేను ఈ భాగంలోకి వచ్చిన వారం రోజులకే మా ఫ్రెండ్ రవికూడా ఈ భాగంలోకి వచ్చిపోయాడు. ఇద్దరం చాలా వరదాగా పోయిగా రోజులు గడిపి వేస్తున్నాం.

ఆ రోజు వాకు బాగా గుర్తు, సాధారణంగా అలాంటి రోజులు ఎవరూ మరిచిపోరు. ప్రతి అదివారం నేనూ రవి కలిసి పినిమాకి వెళ్లేవాళ్ళం. ఆ అదివారం శ్రీ ఫోర్ ట్యూంటి పినిమాకి వెళ్ళాం. వర్లీస్ ఎంత బాగా యాక్ట్ చేసిందో, రాజకపూర్ ఆ పినిమాని ఎంత బాగా తీయగలిగాడో, శంకర్ జైక్షన్ ఎంత కష్టపడి అంత మంచి సంగీతాన్ని సమాకూర్చారో?— యివన్నీ మాట్లాడు తున్నాడు రవి పినిమానుండి రాగానే.

వాకు నిద్ర ముంచుకు వచ్చేస్తోంది. కన్నులు మూతలు పడిపోతున్నాయి.

“ఒరేయ్. పాటరా. లేవరా.” నన్ను కుదుపుతూ లేపాడు రవి.

ఎదురింట్లో యెవరో చోక్కోటి వాయిస్తున్నాయి. దానికోసం మా వాడు నన్ను పాదాపిడిగా

తట్టి లేపాడు.

“చార్ సో బీస్కో పాటరా” వుత్సాహంగా అన్నాడు.

“నన్ను లేపవంటే చంపేస్తాను. నిద్రపోసి” అంటూ పడుకొన్నాను.

తెల్లవారూతూ వుండగా మెలకువ వచ్చింది. బయట వర్షంవడుతున్న చప్పుడవుతూవుంటే కిటికీ తలుపులు తీసి చూశాను. సరిగ్గా ఆ సమయానికే ఎదురింటి కిటికీ తలుపులు తెరుచుకొన్నాయి. ఆమె కిటికీ దగ్గర నిలబడి వుంది. ఆమె నావైపు చూడటంలేదు. నేను మాత్రం అలాగే ఆమెవైపు చూస్తున్నాను. ఆమె నుంచి అందగత్తె, అపురూప సౌందర్యరాసి. అందాలబరిణి. ఆమె అందం ఎంతని చెప్పును? ఏమను చెప్పును? రెప్పువార్లుకుండా అలాగే చాలాసేపు చూశాను.

“ముఖం కడిగేవురా?” అరుస్తున్నాడు రవి.

“వస్తున్నా.....” అంటూ కదిలాను.

నేను ముఖం కడుక్కుని వచ్చేసరికి ఎదురింటి కిటికీ తలుపులు మూసివున్నాయి. ఆ రోజుసాయం త్రము ఆఫీస్ నుండి రాగానే ఎదురింటి వైపు చూశాను. కిటికీ తలుపులు మూసివున్నాయి.

మర్నాడు ప్రొద్దుట లేవగానే ఆ యింటివైపు చూశాను. ఆమె కిటికీ దగ్గర నిలబడివుంది. ఆమె చక్కసార్లే నా నావైపు చూడలేదు. రోజూ ఉదయం అలా చూస్తూనే వున్నాను.

నా విషయం మా రవిగారికి కూడా తెలిసింది. “గట్టిగా చచ్చట్లు కొట్టరా నీ ప్రేయసి యిటు చూస్తుందేమో” అంటూ జోషి విసురుతూ వుండే వాడు. మరో రెండు వారాలు గడిచాయి. అలాంటి ప్రకారం కిటికీ దగ్గర నిలబడి చూస్తున్నాను. ఆమె ముఖం యిటు తిప్పింది. నా వైపు చూస్తోంది. ఆశ్చర్యపోయి అలాగే చూస్తూ వుండిపోయాను. ఎర్రగులాబీ మొగ్గలాగావున్న ఆమె పెడవులు మెల్లగా నవ్వాను. వాటి మధ్య మల్లెలు వికసించి నల్లయింది. వెంటనే కిటికీ మూసికొంది. ప్లాక్ తగిలినట్లయింది. ఈ విషయం మా రవిగారికి తెచ్చేను. నన్ను అభినందించాడు.

రోజులు సరదాగా గడుస్తున్నాయి. ఆమె ప్రతి రోజూ కాకపోయినా అప్పుడప్పుడూ నన్ను చూసి నవ్వుతోంది.

“మారేటి పార్టీ ఎప్పుడోయ్” అన్నాడు రవి.

“ఆమె అభిప్రాయం కనుక్కోందే.....”

అంటూ నవ్వాను.

ఆ రోజు సాయంత్రం నేను ఆఫీస్ నుండి వచ్చేసరికి మా రవి ఒక చిన్న పిల్లని గదిలో కూర్చో బెట్టుకుని కబుర్లు చెప్పున్నాడు.

“ఎవరొచ్చి” అన్నాను.

“నీ మరదలు” అన్నాడు.

ముందు తెల్లబోయాను. తర్వాత అర్థం అయింది. “నీకు ఎంతమంది అక్కయ్యలు ఉన్నారో” అన్నాను.

“ఒకే ఒక అక్కయ్య” ముద్దుగా మాట్లాడు తోంది ఆ పిల్ల.

“నీపేరు” బుగ్గమీద చిటికె వేస్తూ అన్నాను.

“అరుణ” అన్నది.

“మీ అక్కయ్య ఎంతవరకూ చదువుకొంది.” అన్నాను.

“మా అక్కయ్యకి చదువు రాదు. నాకేవచ్చు. నాకు చదువు బాగా వచ్చు. నేను మాడో క్లాసు చదువుతున్నా తెలుసా?” గర్వంగా చెప్పింది అరుణ.

"మరి మీ అక్కయ్యకి చదువు రాదుగా. మరి దాన్ని వచ్చా." నవ్వుతూ అన్నాను.

"వూ.వూ. అక్కయ్యకి సంగీతం వచ్చు. బాగా పాడుతుంది. పెట్టి వాయిస్తుంది." కళ్ళు తిప్పుతూ చెప్పుతోంది అరుణ.

"పెట్టేమిటి?" ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడు రవి.

"పెట్టి తెలియదూ పెట్టి. యిలా వాయి ప్లీజ్....." పైగ చేస్తూ అన్నది అరుణ.

"వో..... హోరూడా" అంటూ నవ్వాడు రవి.

"ఆ..... అదే....." అన్నది అరుణ.

"మీ అక్కయ్య పేరేమిటి?" అన్నాను.

"అరుంధతి....."

ఆ రోజు రవి నాకో ప్లాన్ చెప్పాడు. నా కిష్ట వైస్ పాట పాడమని నేను అరుణతో అరుంధతికి కబురు చేయటం, అరుంధతి ఆ పాట పాడుతుందో లేదో చూడాలి. అరుంధతి నేను కోరుకున్న పాట పాడితే ఆమెకి నేనంటే యిష్టం వున్నట్లే.....

"మీ అక్కయ్యకి రార వెణూ గోపాల పాటవచ్చా." అరుణని అడిగాను.

"వో..... నాకూ వచ్చు. రా..... ర..... వే..... యూ....." అంటూ అందుకొంది అరుణ.

"నీకు కాదమ్మా. మీ అక్కయ్యకి వచ్చా....."

"అక్కయ్యకంటే నాకే బాగా వచ్చు. పాడనా... డా..... రి....."

"అరుణా ఆదమ్మా. మా అమ్మకదూ....."

"వూ. నేను పాడతాను...." రాగం అందు కొంది అరుణ.

"నరేపాడు...." అన్నాను.

తనకి వచ్చినంతవరకూ పాడింది అరుణ.

"ఇంట్లోకి వెళ్ళగానే మీ అక్కయ్యని ఈ పాట పాడమను. నువ్వు బాగా పాడవో, మీ అక్కయ్య బాగా పాడిందో తెలుస్తుంది. చెప్తావా....." అన్నాను.

"వో....."

"ఎవరు పాడున్నారని చెప్తావు." అన్నాడు రవి.

"ఈయన....." నన్ను చూపిస్తూ అన్నది అరుణ.

"ఆయన పేరు నీకు తెలియదుగా." అన్నాడు.

"ఎదురింట్లో తెల్ల చొక్కా కాలేజీ అబ్బాయి పాడున్నాడని చెప్తాను." అని అన్నది.

"గట్టిపిండమే" అనుకున్నాను.

"కాలేజీ అబ్బాయి కాదు. ఆఫీసులో పనిచేసే అబ్బాయని చెప్పు." అన్నాడు రవి.

అరుణ సరిగ్గాతూ కొంటూ వెళ్ళిపోయింది.

"ఆపిల్ల ఎలా తెలుసురా....." అన్నాను.

"నేను ఆఫీసునుండి వస్తూవుంటే, అరుణ బూత్ నుండి వస్తోంది. మీ అమ్మతో చెప్పి మా యింటికేరా చాకలెట్టిస్తానని చెప్పాను. లోపలికి వెళ్లి ఐదు నిమిషాలలో వచ్చేసింది." అన్నాడు రవి.

పావుగంట తర్వాత హోరూడా వాయిస్తూ 'రా..... ర..... వెణూ.....' పాట వినుపడింది. మారని పంతోషంతో చచ్చుట్టు చరిచాడు.

మర్నాడు ప్రార్థన ఆమె నన్ను చూసి నవ్వింది. రావైపు చాలాసేపు చూసింది.

రోజులూ హాయిగా దొర్లిపోతున్నాయి. నేన పాడమని అడిగిన ప్రతిపాటా పాడుతోంది అరుంధతి.

"మీ అక్కయ్యకి పెళ్ళి చేయాలను కొంటా

న్నారా?" ఒక రోజు అరుణని అడిగాను.

"నాకు తెలియదు. నేను పెద్దయ్యాక పెళ్ళి చేసుకొంటాను." అన్నది.

"పోనీ యిప్పుడే చేసుకో." అన్నాను.

"ఫీ.... నీకు తెలియదూ. చిన్నప్పుడు పెళ్ళి చేయరు." నవ్వుతూ అన్నది అరుణ.

"ఇంటికి వెళ్ళగానే మీ అక్కయ్యని సినిమాలో నర్తన్ పాడినపాట పాడమను." అన్నాను.

"ఏ సినిమాలో....." అన్నది అరుణ.

"మీ అక్కయ్యకి తెలుస్తుందిలే. మీ అమ్మా, నాన్నా ఎవరూ చూడకుండా అడుగు." అన్నాను.

"ఏం సరసలేదు. రోజు ఆమ్మా, నాన్నా ఎదు రుగానే చెప్తున్నాను. మొన్న అక్కయ్య పాడనంటే నాన్న కోప్పడి పాడించారు."

నాకల గిర్రున తిరిగిపోయింది.

"నిజంగానా?"

"నిజమే. మా నాన్న ఏమీ అనరు. మీరు ఏపాట పాడమన్నా అక్కయ్యచేత పాడెస్తారు." అన్నది అరుణ.

అరుణని పంపించి వూహలోకంలో తేలిపోతూ ఆలోచిస్తున్నాను. ఆ రోజు రాత్రి మా రవి ఎదు రింటి వాళ్ళ మ్యూజ్ కొంత సేకరించాడు. ఆయన మంచి ఆఫీసరు. ఇద్దరే కూతుళ్ళు. తెలుగువాళ్ళే కానీ మా కులంకాదు. అయినా తెగించాను. అరుం ధతి మీద నమ్మకం వుంది. మర్నాడు నాన్న పుత్తరం భాకారు. పెళ్ళి చూపులకి రమ్మని. ఆ పుత్తరం నలిపి అవతల పడేశాను. సాయంత్రం నీటుగా తయారై ఎదురింటికి వెళ్ళాను. ఆయన నన్ను ఎంతో గౌరవంగా వలకరించారు.

ఇల్లంతా చూపించారు. మేడ చాలా బాగుంది. పైభాగంలో వాళ్ళుంటున్నారు. క్రింది ఏదో ఆఫీస్ వుంది.

"మా అమ్మాయి అరుంధతి" పరిచయం చేశారు.

"వమస్తే....." అన్నది అరుంధతి సూటిగా నావైపు చూస్తూ.

"ఎంత ధైర్యం" అనుకున్నాను, ప్రతి నమ స్కారం చేస్తూ.

"మీ పాలు చాలా బాగుంటాయి" అన్నాను.

"ఏం బాగులే నాయన. దాని దురదృష్టం అలా వుంది. ఎంత సంగీతం వస్తే ఏం లాభం. వో ఆయ్య

చేతో పెట్టి భారం వదుల్చుకోనే ఆశ లేదుకదా చూస్తూ చూస్తూ గుడ్డిదానిని ఎవరు కట్టు కొంటారు." అన్నా రాయన.

నా చెవులని నేనే నమ్మలేకపోయాను. అరుంధతి వైపు చూశాను. ఆమె నావైపే చూస్తోంది. కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగి వున్నాయి.

"వస్తానండి....." అంటూ వచ్చేశాను. ఆయన పిలుస్తున్నా విసిపించుకోకుండా.

"ఆఫీసుకి పైం అవుతోంది లేవండి" శ్రీమతి అరుస్తోంది.

బద్దకంగా లేచాను.

"ఇంకా ఆ పిల్ల గురించి ఆలోచిస్తున్నారా?" నవ్వుతూ అన్నది సుజాత.

అరుంధతి కథంతా శ్రీమతికి చెప్పేశాను.

"అరుంధతికి కళ్ళు లేవని తెలియగానే పెళ్ళి చూపులకి పారిపోయారా" నవ్వుతూ అన్నది శ్రీమతి.

నేను సుజాతతో ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో చెప్ప బోతున్నాను. పక్కంటానిద పలిస్తే వెళ్ళింది సుజాత.

మరోవారం తర్వాత మామూలుగా ప్రార్థన పై లేచి ఆమె వైపు చూస్తున్నాను.

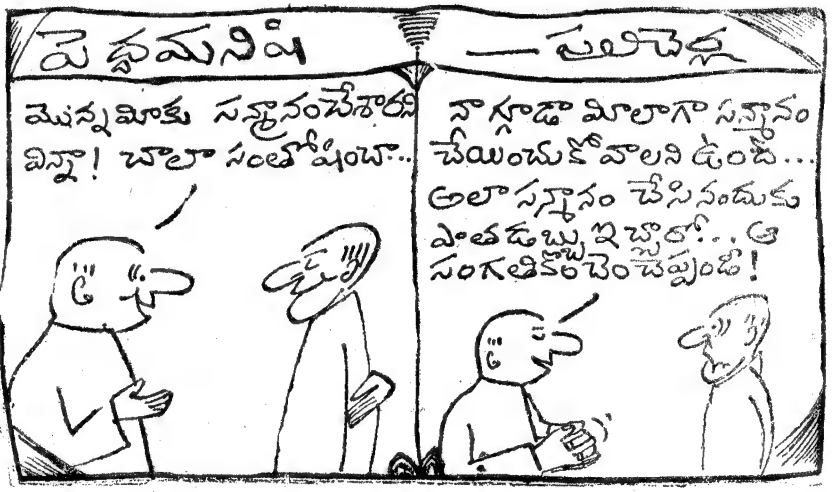
"ఆమె పేరు అరుంధతి కాదు రాధిక. నాతో అరుంధతని చెప్పారే." అన్నది శ్రీమతి కోపంగా.

"అవును. ఈ పిల్ల పేరు అరుంధతి కాదు. అరుంధతికి ఆవరేషన్ చేయిస్తే కళ్ళు వస్తాయన్నారు. రెండేళ్ళు అగాను. ఆవరేషన్ జరిగింది కానీ కళ్ళు రాలేదు. పైగా అరుంధతికి అప్పటికే టి. బి. ముదిరి పోయింది. అందుకే ఆమెని వదులు కున్నాను. అరుంధతి వాళ్ళ నాన్నగారికి, ఫిరిన్లో ఏదో మంచి జాబ్ వస్తే వెళ్ళిపోయారు. ఆయన వెళ్ళిపోయిన తర్వాతనే మన పెళ్ళి స్థిరపడటం జరిగింది." అన్నాను.

"అరుంధతి రోజూ మిమ్మల్ని చూసి నవ్వేది అన్నారు....." నెమ్మదిగా అన్నది శ్రీమతి.

"అని అనుకున్నాను. అరుంధతికి ఆ రోజులో ప్రకృతి వైద్యం మొదలు పెట్టారు. ఉదయపు సూర్య కిరణాలు కళ్ళమీద పడాలని అలా నిలబడేది." అంటూ నిట్టూర్చాను. "ఈ పిల్ల ... అంటే రాధిక. గుడ్డి పిల్ల కాదుకదా" అన్నాను భయంగా.

"కాదు. మూగిది" విషాదంగా అన్నది శ్రీమతి.

ఎదురుగా

పచ్చికానం

(ఎ) భూమి గుండ్రముగాతిరుగును. ఎందుకు?
యస్. భాస్కరరావు, మహబూబ్ నగర్.

జ: మనిషిలాగా అడ్డ దిడ్డాలుగా
తిరగడం, పాపం దానికి చేత
కాదుగా మరి.

(బి) సుగమారు కొందరు ఎత్తికలకు తమ
తలనలను మగువల వాచుధేయాలతో పంపుతారా,
ఎందుకు?

యస్. అనమాయ, పెద్దిరాబాద్.

జ: మగతనం లేక.

(సి) సినిమాల్లో విలన్లకు పాటలుండవు.
ఎందుకు?

ఎస్. వి. ఎస్. గాంధీ (ఖర్గపూర్)

(డబ్ల్యు) సినిమాలో నటించడం తెవలం చిబ్బు
కొనమా, లేక కీర్తి ప్రతిష్టలను పెంచుకోవడానికా?
యస్. జితేందర్, నిర్మల్.

జ: అదీ ఒక కళే!

(ఎఫ్) తెలుగు సినిమాల్లో ప్రియసీ ప్రియలూ
ముద్దు పెట్టుకున్నప్పుడు—హాల్లో ప్రజలు ఘోల్లు
పని నవ్వుతూ అల్లరి చేస్తారు. అదే ద్విత్వం అంగ్ల
చిత్రంలో ఉంటే ఎవరూ ఏవిధమైన శబ్దమూ
చేయరు ఎందుకు?

బి. బి. రెడ్డి, సికింద్రాబాద్.

జ: వాళ్ళకూ మనకూ ముద్దు కద్దు.
కాని మన నభ్యత కది రద్దు.

యిప్పుడా గొడవెందుకూ?

వద్దు. వద్దు!

(జి) ఆకాశంలోని తారలకు మీకు ఏమిటి
భేదం? ఎందుకు ఆ భేదం?

సి. వి. స్వామి, బీ-నగర్.

జ: నాయనా “ధనమూలమిదం
జగత్”. ముందు డబ్బుంటే తరు
వాత కీర్తి ప్రతిష్టలు వాటంతట వే
వస్తాయి.

(ఎ) అత్యుత్తమ ప్రశ్నలంటే ఎలాంటివిసార్?
సి. జె. నాయుడు, తిరుపతి

జ: యిలాంటివి మూత్రం కాదు సార్.

(బి) మన విర్మాతలు సూజంగా ఉండేటట్లు
సెక్సప్పీలు లేకుండా పిల్లలూ శిశువులూ, ఎందుకు?
టి. సరస్వతీదేవి, కర్నూలు

జ: ఏం? సహజత్వంలో సెక్సు
లేదని మీ ఉద్దేశమా?

(సి) వామెతో చల్లదనం ఎందుకు?
జి. కోటయ్య, రామవరం.

జ: ఎం డ లో వెచ్చదనం
ఉన్నందుకు.

(డి) పూరకారు మహాత్ములు. ఎందుకు?
యస్. రామచంద్రరావు, విజయవాడ.

జ: ఊరికే వస్తే పాపాత్ములంటారనీ!

(ఎఫ్) పెద్ద పెద్ద తారలందరూ కళాసేవ చేస్తూ
స్వామిని చెప్పుకుంటూ విర్మాతలతో భేరం చేస్తారు
ఎందుకు?

ఎ. యస్. ఆర్. పట్నాయక్, కోరాపూట్.

జ: అవి రాత్రిళ్ళు మాత్రమే కని
పిస్తాయ్. మేము పగలు, రాత్రి
కని పిస్తాం. భూమి మీద
నివసిస్తాం.

(జి) శంకర్య ప్రతిచిత్రంలోనూ ఒక పాట
రెండుసార్లు ఉంటోంది. ఎందుకు?

జి. యస్. చంద్రశేఖ, గుంటూరు.

జ: మీరు, మరచిపోదామనా,
మరచిపోకుండా చెయ్యడానికి.

జ: తీరా హీరోయిన్ విలన్ ను
“లవ్” చెయ్యడం మొదలు
పెడితే కథ అడ్డం తిరుగుతుంది
అందుకు.

(బి) అందమో అనడం అంటారు. అందాన్ని
చూసి అనందించలేనివారి వేమవారి?

ఆర్మిమన్ (బొబ్బి.)

జ: అంటే వేదాంతాలనండి, నళ్ళు
మండితే అసూయూ పరులనండి.

(13) అమ్మయ్యా, పిచ్చివాడు (మొంజిగలడా?) యవ్. మాసిర్, దోచుకొంది.

జ : పేమిలచాకనే పిచ్చివాడయ్యాడేమా?

(12) పిరాటికాలో "రోమాన్స్" ఎందుకు? జి. వి. యవ్. ఎలాతీరావు, భిలయినగర్.

జ : నాయనా! రోమాన్స్ ఈ రోజుల్లో కంటే ఆ రోజుల్లోనే ఎక్కువ వుండేది. రోమాన్సు లేకుండా ఏ పురాణం వుంది?

(12) పిర్, పిర్ అవలు పెంచేసేందుకు ఉన్నాయి?

జి. బారతి, గుంటూరు.

జ : అనలు మనదేహమే సంచేహం కదా!

(12) లేతమనసులు చిత్రంలో మీ నట చాలా చాలా బాగుంది. ఎందుకనంటారు?

జి. యవ్. కిషోర్, అనంతపురం.

జ : నవరసాలు మిళితమైన ఆ పాత్రలో లేతతనం, జీవం కలిసి వున్నందుకు.

(12) పినిమాలో పల్లెటూరి అమ్మాయి పాట పాడేప్పుడు మద్రాసు పల్లికే గార్డెన్స్ చూపిస్తారా?

జి. నిగమాంతం, కర్నూలు.

జ : బ్లిక్ గార్డెన్స్ - మద్రాసులో లేదు బుద్ధి! హైదరాబాద్ లో వుంది. పాట బాగుంది, అమ్మాయి బాగుంటే ఏ గార్డెన్స్ అయితే ఏం బుద్ధి!

(12) మన చిత్రంలో హీరో, విజన్ స్టంట్లు చేసేటప్పుడు పెక్కువ భాగీహి, ఉబ్బలు ఎందుకు ఉంచుతారు?

జి. జగవతిరావు, మచిలీపట్నం.

జ : స్టంట్ కంటే వాటి మోత ఎక్కువ వివరదలని.

(12) పినిమా వర్తమానము. ముఖ్యమంత్రి పేమిటి?

వి. నత్యనారాయణబాబు, తిరుపతిపాలెం.

జ : వినోదాన్ని, విజ్ఞానాన్ని, ఉద్దేశ్య గాన్ని కలిగిందిమే!

(12) విజ్ వరల్డ్ ము ఎన్నిక చేసినపుడువిజ్ వరల్డ్ ము ఎందుకు ఎన్నుకోకుడదు?

జి. నత్యనారాయణ, భిమ్మం.

జ : ఎందుకు ఎన్నుకోరు? మిస్టర్ యూనివర్స్ -లు చాలా మంది ఉన్నారండోయ్ -మీరు ఎక్కువ స్త్రీ లోకంలో వుంటారనుకుంటా!

(12) కొంతమంది దర్శక విరూతలు మన తెలుగు చిత్రంలో కూడా ముద్దులు వుండాలి కోరుతున్నారెందుకు?

కె. నాగేశ్వరరావు, వేణుగల్.

జ : గుడ్డులున్న సినిమాలు చూసి చూసి విసిగి బోయారనీ, బుద్ధులూ, నుద్దులూ, చూస్తే మీకు కోపం వస్తుందనీ, ముప్పు లైతే మీరు ముగ్గులైపోయి కనక వన్నం కురిపిస్తారనీ...

(12) పెద్దలు సినిమాలు చూడవద్దంటారు ఎందుకు?

టి. చంద్రమౌళి, కుమ్మరికుంట్ల.

జ : వాళ్ళలాగే పిన్నులు చెడేపోతారని.

(12) విరూతలు అసభ్యకమయిన దృశ్యాలు తీయడం ఎందుకు? పెన్షన్లు వారి చేత తట్టే చేయించుకోవడం ఎందుకు?

వి. వుప్పలం, వరంగల్.

ప్రజలకోసమే వాళ్ళసుదించే ఈనీడన్నీ నేనూకట్టేవేదీ నేతల్లే...మిరేమో...!

జ : యింకా, యింకా వాళ్ళుతీసినా, వీళ్ళు కట్టేసినా మీకోపమే.

వసుమతి పొందిన (వళ్ళు)

★(12) ఇంతగా నవ్విస్తున్న మీరు ఏదో ఒకనాడు మమ్మల్ని విచారముతో ముంచేస్తారేమోనని భయంగా ఉంది.

వి. చల్. వసంతరావు, నల్గొండ.

జ : తెనుపులు కాళ్ళెత్తి మైనవి కావు. ఎప్పటికైనా గాలిలో కలిసి పోవలసిందే! ఆప్పుడు మీ పూరిమైన ప్రయాణం చేస్తూ మమ్మల్ని ఆడిగేది ఒక్కటే. "యిన్నాళ్ళు నన్ను చూసి నవ్వారు, యిప్పుడు నన్ను తలచుకొని నవ్వండి."

(12) మీ దగ్గర కూడా 'బుట్టు రాక్షసుడు' ఉన్నాడేమా అని నాకు భయము!

జి. రవీంద్రరెడ్డి, అదిలాబాద్.

జ : ఉన్నాడు - కాని వాడికి నోరుకన్నా తెలివి తక్కువ.

(12) దర్శకులందరూ ఒక చిత్రంలో నటించి చిత్రం ఎలా ఉంటుందంటే?

జి. ప్రభాకరరావు, విశాఖపట్నం.

జ : చిత్రం విచిత్రంగా వుంటుంది.

(12) స్త్రీ స్వతంత్ర్యం విస్తరించవలసి నాటకాల్లో మగవాళ్ళు ఆడవేషం కట్టేవాళ్ళు. స్త్రీ స్వతంత్ర్యం విజృంభించక ఆడవాళ్ళే మగ వేషం కట్టాల్సి వస్తుందా?

విభానాథు, పెద్దరాజుగడ్.

జ : వేషం వరకూ అయితే మోసం వుండదు.

అర్చనాధం

నా వివేకంకాంత

జమనారమణరావు

4

☐ మాస్కానుంచి 'కే' 560 మైళ్ళు. ఉదయం ఎనిమిదిన్నరకు కే చేరాం. సినిమా పరిశ్రమకు చెందిన పెద్దలు, ప్రముఖ పీఠాధిపతులు ముగ్గురు— ముమ్మల్ని రివీవ్ చేసుకునేందుకు రైల్వేస్టేషన్ కి వచ్చారు. రద్దీగావున్న ఆ స్టేషన్ లోంచి బయటికి వచ్చాం. హోటల్ వరకు కుదుర్చుకున్నాం. ఒక గంటలో హోటల్ కి వెళ్లాం. ఈ హోటల్ రూపుకొని వంతెనమీద డిటాచింగ్, మోడర్న్ ఫర్నిచర్ తో అందంగా ఉన్నాయి. స్నానాదికాలు ముగించుకొని, బ్రేక్ ఫాస్ట్ తీసుకుని బయటవెళ్ళేటానికి వస్తామని అయింది. కినిమాటోగ్రఫీ పద్ధతులను కలసుకోవడానికి వెళ్లాం. ఛార్లెస్ మేనగారికి పరిచయం చేయబడ్డాయి. ఒక గంటపేపు అక్కడ గడిపాము.

ఒంటిగంటకు టెలివిజన్ ఇంటర్వ్యూ వుంది. అందరినీ టెలివిజన్ స్క్రూడియోకి తీసుకువెళ్ళారు. టెలివిజన్ స్క్రూడియోకి మేము వెళ్ళడం అదే మొదటిసారి. ముద్రాపాతం మా మాటల్నిగ్నీ జరిపే స్క్రూడియో ఫ్లోర్ అంత ఉన్నదా స్క్రూడియో. రెండు కెమెరాలు పని చేస్తున్నాయి. ఒక చోట వరుసగా కుర్చీలువేసి, ముమ్మల్ని అక్కడ కూర్చోబెట్టారు. మా రిడర్ నందినీ పరీక్షించి— మన చిత్రపరిశ్రమ గురించి, మన చిత్రాల గురించి, ముమ్మల్ని గురించి పరిచయ వాక్యాలు చెప్పింది. మేము కూడా కొద్దిగా మాట్లాడము. ఏక్కడికి వెళ్ళినా మేం యింగ్లీషులో మాట్లాడేవాళ్ళం. మాకు ఒక రేడి ఇంటర్ ప్రెటర్, ఒక మేర్ ఇంటర్ ప్రెటర్ని యిచ్చారు. అందువల్ల మాకు ఏక్కడికి వెళ్ళినా భాషా సమస్య రాలేదు.

ఓవర్ కోట్స్ బయటకు వెళ్ళినపుడు తప్పితే, తోసల ఉన్నపుడు ఎవరూ మేసుకోరు. బయట కార్లో కూచున్నప్పుడు కూడా గజగజ పడకేన మాకు, స్క్రూడియోలో ఆ డిటాచమందు అందరికీ యెటులు వట్టసాగాయి. మన స్క్రూడియోలో ఉన్నట్లు జానియర్ రైట్స్, కేబిల్ రైట్స్ వున్నాయి— యిక్కడ ఒక ప్రత్యేకత కనిపించింది. 30, 40 ఫ్లడ్ రైట్స్ ఒకే ప్రేమ్ లో టిగించి, మేము కూర్చున్న ప్రదేశానికి దగ్గరగా అయిదారు పైనుంచి వేలాడగట్టి ఉన్నాయి. ఆ వేడి భరించలేక అంతటి చలిదేశంలోనూ మాకు చెమట వట్టింది, మా

కార్యక్రమాలు అయ్యేసరికి గంట వట్టింది.

అక్కణ్ణించి ముమ్మల్ని కేలో ప్రసేదించేదివ డెఫెండర్ కి తీసుకు వెళ్ళారు. ఎంత పెద్ద చర్చ అది. ఏనుక్రీస్తు విగ్రహం, వారి మత సంబంధ మయిన అనేక చిత్రాలు— చిత్రనిబంధివున్నాయి, గోడలమీద. అక్కడ అదంతా చూసి మూడింటికి హోటల్ చేరాం. అంచేత మా మామూలు టైమ్ వాలుగున్నర అయింది. తిరిగి ఆరగంటలో తయారయి కినిమాటోగ్రఫీ కార్యాలయానికి వెళ్లాం. వారికి అక్కడ ప్రత్యేకంగా ఒక చిన్న థియేటర్ వుంది. మాకు స్టానిక స్క్రూడియోలో తీసిన వాళ్ళ భాష (యుక్లేవియన్) చిత్రం చూపించారు. మనదేశంలో లాగా వాళ్ళదేశంలోనూ అనేక ప్రాంతీయ భాషలు. మేడరాబెల్ తూడ భిన్నభిన్నం కనిపిస్తూ వుంటుంది. కాని, 'రెవ్యూ' భాష చాలా మంది మాట్లాడగలరు. ఈ చిత్రం చూస్తూ న్నంతపేపు— ఆ చిత్ర దర్శకుడు యుక్లేవియన్ భాషని రెవ్యూలో మా యింటర్ ప్రెటర్ తో చెప్పి అతను మాకు ఇంగ్లీషులో చెప్పేవాడు. ఆ చిత్రం ఇంగ్లీషు పేరు "ది షిడౌస్ ఆఫ్ ఫర్ గాటెస్ ఏస్ట్రోనౌట్". ఇతివృత్తం రోమియో— జాలియట్ లాంటిది. విషాదాంతం. చిత్రం రెండు గంటలపేపు ఉంది.

ఎనిమిదింటికి అదే థియేటర్ లో రెవ్యూ భాషలో నిర్మించిన "వార్ ఆండ్ పీస్" రెండవభాగంచూశాం. చాలా అద్భుతంగా వుంది. ఎంతో రిచ్ గా నిర్మించారు. "మిషి" పాత్ర ధరించిన "బుద్ధీలా సవ లీనా" చాలా చక్కగా నటించింది. ఆమెలో 'ఆర్డీ హెన్ బర్న్' సౌతికలు కనిపించాయి. ఇది ఆమె మొదటి చిత్రం అట. బుద్ధీలా మంచి సర్రకి అని కూడా తెలుసుకున్నాను. మూడు గంటలపేపు ఉన్న యీ సినిమా చూసి— రాత్రి పన్నెండుంటికి మా డిన్నర్ ముగించాం.

ఉదయం పదింటికి అందరం తయారయి— నటిసలుల్ని, సాంకేతిక నిపుణుల్ని కలసుకునేందుకు వెళ్ళాం. వారిని మాకు, మాకు వారిని పరిచయం చేశారు. ఆ తారలు నన్ను చీరలో చూసి ఎంతో అభినందించారు. నా మొహం బొట్టు చూసి అదేందుకుని ఒకరూ, మంగళమాత్రాలు చూసి అవేమిటని ఇంకోకరూ— ఇలా ప్రతీది తెలుసుకున్నాను. చిత్రాల ప్రసక్తి వచ్చి

నపుడు మేము 96 చిత్రాల్లో నటించామని చెప్పగానే వాళ్ళ చాలా ఆశ్చర్యపడి చూడటం గమనించాము. అక్కడి తారలు 20 చిత్రాలకంటే ఎక్కువ నటించిన వారెవరూ లేరు. ఇంటర్వ్యూలు పూర్తి చేసుకుని హోటల్ కి వెళ్లి, అంచ్ ముగిసే సరికి మామూలు వేళ అయింది.

తిరిగి అయిదున్నరకి వచ్చి థియేటర్ కి వెళ్ళాం. ఆ దేశాల్లో సినిమా మొదలు పెట్టడానికి ముందు లాంజ్ లో మ్యూజిక్ విర్చుటు ఉంటుంది. జనం అంతా అక్కడనేరి సంగీతం వింటూ అనందిస్తున్నారు. మేము అక్కడ నించుని వింటున్నాం. అంతమంది జనం పాట వివదం మానేసి వా వైపు విచిత్రంగాను, ఉత్సాహంగాను చూడసాగారు. మేమా వారివైపు ఫీర్ ఫుల్ గా చూస్తున్నా. ఇంతలో మాలో ఒకరికి వా వేళ పాట పాడించానే భావం కలిగి, నన్ను పాడుమన్నారు. చాలా రోజుల తర్వాత స్టేజీలో పాట పాడటం..... ఏమిటో 'కాత్రి' అనిపించింది. చిన్నతనంలో స్టేజీలో పాడటమే గాని, సినిమాతారనయ్యాక పాట పాడే అవకాశం కలగలేదు. అయినా ధైర్యంగా మొదలుపెట్టాను.

భారతీయ జానపదగీతం అని చెప్పి— 'గోదారి గట్టుంది' పాడాను. విని ముగ్ధులైన అక్కడి జనం ఆగకుండా అందుకు నిమిషాలవరకు కరతాళ ధ్వనులు చేశారు. ఇంకొకటి పాడమని ఒత్తిడి చేశారు. నాకెంతో యిష్టమయిన హిందీ పాట 'అవేక్ సజరౌంచే నవరూపా' పాడాను. ఈసారి చాలా పేపు చుట్టట్లు కొట్టారు. ఆ తర్వాత మేముంతా స్టేజీ ఎక్కి మన జాతీయగీతం పాడి వినిపించి, వారి జాతీయగీతాన్ని ప్రేక్షకులందరిచేతాపాడించాం. మన భారతీయులన్నా, మన సంగీతమన్నా వారికి ఎంత యిష్టమో, యీ సంఘటనతో బోధపడింది. ప్రతి ఒక్కరి మొహం వట్టరాని అనందంతో ఎర్రగి కందిపోయి కనిపించాయి వాళ్ళు.

అడవాళ్ళందరూ నన్ను చుట్టు చుట్టారు. వేసేంతో అందంగా ఉన్నానుట! కళ్ళు చాలా దాగున్నాయి. చీర అద్భుతంగా ఉంటుంది. కర్రో, కర్రో (అంటే బ్యూటీఫుల్ అని అర్థం) అంటూ ఒకటే మెచ్చుకోవటం మొదలుపెట్టారు. ఇంతలో సినిమా ప్రారంభమైతే మావనగా గంట మోగింది. అందరం థియేటర్ లోవారికి వెళ్ళాం. అక్కడి థియేటర్స్ చాలా విశాలంగా పెద్దవిగా ఉంటుంది. వారి వాళ్ళ

ధియోబర్న్— బ్రాహ్మ ధియోబర్న్ తా ఈ సీనియర్ బోర్స్ అంత అందంగా కనిపించవు. కానీ, మరి అభంగ, కున్న కుర్చీలతో ఉంటుంది. స్వేచ్ఛా కి ముమ్మల్ని అభ్యసించి, పూర్తిగతులతో కట్టబడించారు. మా మినిస్టర్ ముమ్మల్ని వరదయం చేసింది. మా అందరి తరపున రాజేంద్రకుమార్ మాట్లాడారు.

ఎనిమిదిన్నరకి హోటల్— కినిమాటోగ్రఫీ ముఖ్యులు, ప్రముఖ నటీనటులు కలసి డిప్యూటీ సీనియర్ కమిషనరు. వదింటికి మా టెలివిజన్ ఇంటర్ వ్యూ 'రిలే' వచ్చిందని, ముమ్మల్ని కింద హోటల్ కి తీసుకు వెళ్లారు. నగం భోజనాలు మధ్యలోనే వదిలేసి పాకోసని వరుగెత్తాం. ప్రతిరోజూ మా ప్రతిబింబాలు మేము చూసుకుంటూనే వుంటాం, సీనియర్ డాక్టర్..... కానీ, టెలివిజన్ లో ప్రజాబింబం చూసుకునేందుకు చిన్న పిల్లల్లా అలా వరుగెత్తుతూంటే నాకు నవ్వు వచ్చింది.

టెలివిజన్ ఇంటర్వ్యూ మానీ తిరిగి భోజనాలకు వెళ్లం. మా భోజనాలు పూర్తి కావడానికి రాత్రి ఒంట గంటన్నర అయింది.

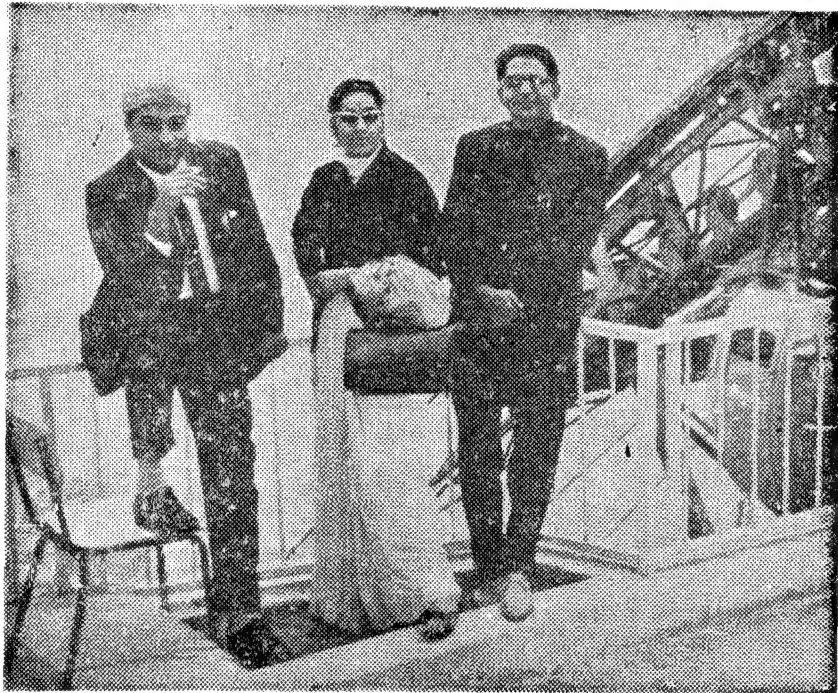
21 వ తేదీ ఉదయం వదింటికి కీన్ లో ప్రసిద్ధి కెక్కిన 'దోజాంకో నూ డియోన్' కి కనిపించడాము. అక్కడ నూ డియో డైరెక్టర్ మాకు వారి నూ డియో అంతా తిప్పి చూపించారు. అందులో రెండు ఫ్లోర్స్ ఉన్నవి. చాలా విశాలమైనవి. ఫ్లోర్స్ ని వారు 'పెవిలియన్' అంటారు. ఆ రెండు పెవిలియన్స్ లోనూ రెండు స్వీమ్మింగ్ పూల్స్ ఉండటం— దాని ప్రత్యేకత! ఆ స్వీమ్మింగ్ పూల్స్ పెద్దవైన చెక్కలతో మూయబడి ఉంటుంది. వాటిపై ఎంతటి బరువయినా పెట్ట వచ్చు. అంటే వాటి మీద పెట్ట వేయవచ్చు, లేదా క్రేన్స్ విరిచెట్ట వచ్చు, మామూలు నేలలా ఉపయోగించవచ్చు. స్వీమ్మింగ్ పూల్ అవసరం ఉంటే— మూయబడిన ఆ చెక్కల్ని తొలగించి ఉపయోగిస్తారు!

సాధారణంగా వాళ్లు పెట్ట ఎత్తయిన స్పాట్ ఫిరవో మీదే వేస్తారు. ఆ రోజు మాటింగు వచ్చేందు గంటలకు ఉన్నది. మాకు టైమ్ లేనందున మాడలేకపోయాము. మన నూ డియోల్లో ఉండేవాటికంటే చాలా ఎత్తయిన క్రేన్స్ మూడు ఉన్నవి. వారి ఎక్స్ కేమెంట్ చూపారు. 'పైసల్ ఎస్ కే' కెమెరా, దానికి సంబంధించిన వరికరాలు చూపించారు. వాటిని గురించి విశదంగా తెలుసుకోవాలంటే తగినంత టైమ్ కావాలి. ఆ టైమ్ మాకు చాలా తక్కువ. అందువల్ల అన్ని గంటలూ చూడాలని వచ్చింది. ముఖ్యంగా అక్కడ ముమ్మల్ని కదిలించే సుంపుటన ఒకటి చూశాం. కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట వారి ప్రఖ్యాత కవి, దర్శకుడు— 'దోజాంకో' చనిపోతే ఆయన స్మృతి చిహ్నాలను ఎంతో జాగ్రత్తగా భద్రపరిచారు. అంటే ఆయన వాడిన సామగ్రిని, ఆయన దుస్తులు ఉపయోగించిన కలాలూ, కళ్లజోళ్లూ, బూట్స్, కుర్చీలు, బల్లలు, భోంచేసిన వళ్లలు, ఆయన రచించిన పుస్తకాలు, చదివిన గ్రంథాలు, డైరీలు, ఆయన చిన్ననాటి ఫోటోలు— ఇలాంటి స్మృతి చిహ్నాలను అపురూపంగా దాచి ప్రత్యేకంగా ఒక విశాలమైన బోల్డ్ మ్యూజియమ్ లో అమర్చారు.

మన వెళ్లగా, గంధీం మ్యూజియమ్ లో..... అంతేకాదు; ఆ నూ డియో పేరుకూడా ఆయన పేరున మార్చబడింది 'దోజాంకో నూ డియోన్' అని. విశాలమైన ఆ నూ డియో అవరణలో ఆయన పొలరాతి శిల్పాలు అక్కడక్కడ ఉంచబడ్డాయి. మాకు ఇదంతా ఎంతో ఆకర్షణాన్ని కలిగించడమేగాక, హృదయాన్ని ద్రవించజేసింది. ఈ దేశంలో కళాకారులకు యిచ్చే గౌరవం, అభిమానం మనదేశంలో మనం చూడలేమేమో అని పించింది. ఒక్క సీనియర్ కళాకారులే కాదు, వృత్త కళాకారులకి, శిల్ప కళాకారులకి, పెయింటింగ్ చేసే కళాకారులకి, సంగీత కళాకారులకి— యిలా లలిత కళలకు సంబంధించిన ప్రతి ఒక్కరికీ ప్రజల— ఆ దేశపు రాజకీయ నాయకులవల్ల ఎంతటి భక్తి శ్రద్ధలు కనపర్చగలరో, వీరి వట్లా అంతటి భక్తి శ్రద్ధలు చూపించుతారని మేము గమనించ

మాకు చూపించారు. మరొకచోట పిల్లలు గెలిచే యాలు తయారు చేస్తున్నారు. పిల్లలు సీనియర్ తీసే ఫ్లోరు చూశాం. అక్కడ కెమెరా, లైట్స్ బూమ్ మొదలైన వరంజామా అంతా వున్నది. కథ రాసుకోవడం దగ్గర్నుంచి, దర్శకత్వం, సంగీతం, కెమెరా మున్నగు అన్ని కళలూ పిల్లలే నిర్వహించటం, ఆ చిత్రాలలో పిల్లలే నటించటం చెప్పుకోదగ్గ గొప్ప సంగతి.

ఆ పిల్లలంతా కలసి తీసిన ఒక అదృశ్యం తంగూరి చిత్రాన్ని మాకు వారి ప్రత్యేకమయిన ధియోబర్ లో చూపించారు. వారి క్రిస్టల్ వండగ వేడుకల్ని తీశారు. తంగూర్లో ఎంతో అద్భుతంగా చిత్రీకరించారు పిల్లలు. ఆ చిత్రం చూసి పిల్లల సాంకేతిక నైపుణ్యానికి, వారి మేధాసంపదకి మా బృందంలో అందరూ ముగ్ధులై పోయారు. అనందాకృత్యాలలో ముంచెత్తబడ్డ మేము ఒక్కసారి ఆ పిల్లల్ని కాగ్

వీరూట్ లో (రెబవాన్)—గుమ్మడి, జమున, మధుమాదనరావు

గలిగము. కళాకారులుగా మా హృదయాను పురికింప చేసిన దృశ్యం అది.

నూ డియో మాతా 'చిల్డ్రన్స్ వయిన్' కి తీసుకు వెళ్లారు. ఇది మాస్కోలో మేం చూసిన దానికన్నా చాలా పెద్దది. పిల్లలు ఆడుకునే యీ భవనంలో వచేట్ పో ధియోబర్, ఫిల్మ్ పో ధియోబర్, సీనియర్ తీసే ఒక చిన్నస్టేజ్..... కెమెరా, లైట్స్, ఎక్స్ కేమెంట్ అంతా అక్కడి పిల్లలకి వుంది.

సీనియర్ వట్ల ఉత్సాహం ఉన్న పిల్లలు కొంత మందికి దానిలో తరీఫ్లు యిచ్చి, ఆ పిల్లలచేత సీనియారు తీయిస్తారు. అలానే వచేట్ పో కూడా. వారికి శిక్షణ యిచ్చేందుకు ఉపాధ్యాయులు ఉన్నారు. ఒక గదిలో పిల్లలు సంగీతం నేర్చుకుంటున్నారు. ఇంకోచోట అడపిల్లలు మిషన్స్ కుడుతున్నారు. వారు తయారుచేసిన వివిధ రకాలయిన భుజ్జులు

లించుకుని ముద్దుపెట్టుకొన్నాం.

ఆ దేశంలో సీనియారికి కూడా ఎంతో ప్రాముఖ్యతను యిస్తారు. ప్రతివోట యూక్టింగ్ స్క్వాల్స్ వున్నాయి. టెక్నికల్ కోర్సులు ఉన్నాయి. అందుతో అభిరుచిగలవారికి తగిన అవకాశాలు ఉన్నాయి. ప్రతి ఒక్కరికీ ముఖ్యంగా సంగీతం, చిత్రలేఖనం తప్పకుండా వచ్చి వుంటాయి. కళలవల్ల వివరీత మయిన అనక్తి కనపర్చుతారు. మేము బాతే వృత్త కళాశాల చూడాలనుకున్నాం. కానీ అవకాశం లేక పోయింది. ఆ వసతిపిల్లలందరూ మాకు— వారు స్వయంగా తయారు చేసిన చిన్న చిన్న వస్తువులను, తమ జ్ఞానక చిహ్నంగా యివ్వారు. 'నేటి బాలలే రేపటి వీరులు' అనే మాటలో ఎంతో సత్యం ఉన్నదని పేర్కొంది, వారి పెంపకం చూస్తే....

(న రేషం)

ఎప్పుడూ అందంగా కనిపించాలి! శ్రీమతివిద్యాకనకతంగం

□ అందంగా వుంటే ఆనందం లభిస్తుంది. అనందంగా వుంటేగాని అంగీకారం సరిగా వుండదు. అందముతో ఆకర్షణ వుంటుంది. కొందరు అందంగా లేకపోయినా వాళ్ళను మెళ్లా చూడాలని పిస్తుంది. అధికారకమైన ఆకర్షణ ఆకర్షణకానం తావత్రయ వలెనాల్సి అందంగా వుండడానికి తగువిధమైన జాగ్రత్తల్ని పాటిస్తారు. తుది కృత్యంలో కూడా అందం వుంటుంది. పిలుగా వున్నవాళ్ళు ఆకర్షించబడతారు. అంచేత ప్రాథమిక మూలాల్ని అనుసరించడం ఉత్తమం.

సమస్యలకు సమాధానాలు

(శ్రీమతి యుస్. యమ్. (గూడూరు), కె. పి. (వెల్మలూరు), పి. యమ్ (అనంతపురం), పి. (భీమవరం) పి. పి. యమ్ (కర్నూలు)

కమవు పెద్దదిగాను, పొట్టు దగ్గరి చర్మం ముడి తులు పడి వుంటుంది. వివారించే ఉపాయమున్నదా?

* పెళ్లయి, పిల్లలతో వున్న స్త్రీలకు ఇది సహజం. ప్రసవించిన వెంట తర్వాత తేలికయిన వ్యాయామం చేయడం అవసరం. సాధారణ ప్రసవం అయివుంటేనే యిలా చేయాలి. లేకపోతే దాక్టరులకు తీసుకోవాలి. వ్యాయామం ఎప్పుటి నుంచి ప్రారంభించవచ్చునో డాక్టర్లు అడిగి తెలుసుకుంటేనే మంచిది. వ్యాయామంవల్ల ఇలాంటి దుర్మాలనం వివారించబడడానికి అవకాశముంటుంది. బ్యూటీక్లినిక్స్లో 'సైంటిఫిక్ ట్రీట్మెంట్' కంటి వుంది.

(శ్రీమతి యుస్. ఆర్. (తిరుపతి) డి. యుస్. ఆర్. (వెల్మలూరు) కుమారి జి. పి. (హైదరాబాదు)

నాచీదాలు బిరుసుగా వుండి పగుల్తూవుంటాయి. ఏంటేస్తే నయమువుతుంది?

* సైత్య శరీరమైతే ఇలా ఎక్కువగా జరుగుతుంది. ఎటమిన్ 'సి' చాలా మేలు చేస్తుంది. 250 మి. గ్రా. రోజూ తీసుకోవాలి ఒక గ్లాసు తాజా విముగ్ధనం ఉప్పు, పంచదార లేకుండా తీసుకోవాలి. వగిరించేట నువ్వు, వేసలినులాంటి దేన్నా రాస్తే మెత్తబడుతుంది. 'ఎటమిన్ సి సైల్బర్క్రీమ్' మంచి పని చేస్తుంది. బాగా నుర్చునా చేయాలి. పాదాల్ని సబ్బుతో శుభ్రంపెస్తాం జా పడుకో

బ్యూటీ ట్రీట్ మెంట్.

కోయ్యేముందు ఇలాచేస్తే తొందరగా నయమువుతుంది.

* రంగునూర్చేవిధానం గురించి చాలామంది రాస్తున్నారు. పద్ధతిని వివరంగా ఇస్తాను. ఈ విధంగా ఇంటి దగ్గర చేకల్పపొందవచ్చు:

కావలసిన వస్తువులు

ఎటమిన్ థీలింగ్ క్రీమ్, ఎటమిన్ థీలింగ్ మస్క్, ఎటమిన్ కాంప్లెక్స్ రోషను. వా రోజులకు నరిసడా అమ్మ పెట్టుకోవాలి ఇది బ్యూటీషియన్స్ లభించే ఏ పెద్ద షాపులోనైనా దొరుకుతాయి.

చి కి త్న

ప్రతి ఉదయం ముఖాన్ని, మెడని నల్లుతో శుభ్రం చేసుకోవాలి. చర్మకల్లతో కడిగి పాడి తువాలతో తుడుచుకోండి. మెడ భాగానికి, ముఖానికి 'సయిల్ క్రీమ్' రాయండి చెవులకు కూడా పట్టించండి, పది నిమిషాలదాకా వేళ్లతో వెచ్చదిగా మర్చునా చేయండి. తర్వాత పాడితువాలతో దాన్ని తుడిచేసి గోధుమరంగుతోపున్న థీలింగ్ మస్క్ వేయండి. (ఇది వేస్తూ వుంటుంది) ఇలా ముఖానికి, మెడ భాగానికి పట్టించండి. పెదవులకు, కనుబొమలకు కల్ల దగ్గరున్న మృదువైన చర్మానికి క్రీమును రాయవద్దు. ఇది ఎండడానికి సుమారు పదిహేను నిమిషాలు వదులుండి. ఫాన్ క్రింద కూర్చుంటే పది నిమిషలేవాలి. అరిపోయిన తర్వాత తువాలతో తడిపి వెచ్చదిగా 'మస్క్'ను తుడిచివేయండి.

తవ్వలు చర్మకల్లతోనే తడవాలి. తర్వాత చర్మకల్లతో ముఖాన్ని కడిగేయండి. సబ్బు అవసరంలేదు కడ్డిగా 'కాంప్లెక్స్ రోషన్' రాయండి. వెంటనే ఎక్కువై నైనా వెళ్లాలనుకుంటే పొడరు రానుకోవచ్చు. పది రోజుల్లో మీ చర్మం కొద్దిగా రంగు మారుతుంది. వెళ్లొక్క పరసగా రోజూ చేయాలి. తర్వాత వారానికి రెండుసార్లు, ఆ తర్వాత వారానికికొకసారి ఇలా చేసుకోవచ్చు. ఇది తాత్కాలికం కాదు జీవితాంతండాకా అలానే వుంటుంది. చర్మం మృదువుగాను అందంగాను వుంటుంది.

అహార నియమాలు

తాజాపళ్ళు, కూరగాయలు విరివిగా వాడాలి. మలబద్దం రాకుండా జాగ్రత్త తీసుకోవాలి.

ఈ క్రీములు, రోషన్లకు అంతా కలిపి దలజ్జె రూపాయలకు ఎక్కువకాదు రెండు వారాల పట్టు కయితే ఇరవై లయిదు రూపాయల్లోనే సమకూర్చుకోవచ్చు — క్రీములన్నీ సిద్ధం చేసుకున్న తర్వాత ఈ వ్యాపాన్ని దృష్టితో వుంచుకుని అలాచేసి ఫలితాన్ని పొందండి. అందమే ఆనందం!

ప్రకృతిగతంగా సమాధానాలు కోరేవారు పూర్తి అడ్రసు తెలియపరుస్తూ 15 సైన్ల తపాలా బిళ్లను జలచేయాలి. పందొక్క ధ్వీ పుర్రరాలు వస్తున్నాయి గనక పిలువెంట అన్ని సమస్యలకూ సమాధానాలు ఇస్తాను. సమస్యలు (శ్రీమతి విద్యా కాక్స్ వెం. 1000, కేరెన్ ఆంధ్రప్రదేశ్, మద్రాస్-1 కి పంపాలి. ●

రెండు దశాబ్దాలుగా విభిన్న పాత్రలలో రాణించినా ఉత్సాహం తరగని నటి అంజలిదేవి

“మా మంచి అత్రయ్య”లో

■ నటిగా శ్రీమతి అంజలిదేవి వెండితెర జీవితంలో ఇరవై సంవత్సరాలు గడచిపోయినవి. 1946 జనవరి 13 న మద్రాసుకు వచ్చిందామె. మొదటిసారిగా “గొల్లభామ” చిత్రంలో వాన్ గా నటించింది. అప్పటినుంచి “శిలక్షమ్మకథ” వరకూ వరకీ భూమికలూ, వాన్ రోల్స్ వాస్తూ వచ్చింది. శ్రీ లక్ష్మమ్మ కథలో బరువయిన వేషం తొలిసారిగా పోషించే అవకాశం స్వర్గీయ ఘంటసాల బలరామయ్య గారు కల్పించారు.

వాటి గొల్లభామనుంచి వేటి రంగురాలిని వరకూ శ్రీమతి అంజలిదేవి నటించిన చిత్రాల సంఖ్య 124. ఈ నూలుయరవై నాలుగు చిత్రాల్లోను తెలుగు 64, తమిళం 50, హిందీ 10 ఉన్నవి. ఇవిన్నీ సైలెంట్ టేక్ చిత్రాలు. వరదేశి, ఇంకెవరినూ, వదినగారిగాజులు, అచ్యుత, నిర్దోషి (హాట్ ఎం. రెడ్డిగారిది), చరణదాసి, జయసీంహ, అనార్కలి, చెంచులక్ష్మి, సతీసక్కుభాయి, రంగుల రాలిని చిత్రాల్లో వైవిధ్యంగా భూమికల్ని ధరించింది. వాటిలో జీవించింది. ప్రేక్షక హృదయంలో నటిగా అంజలిదేవి ఒక ప్రత్యేకస్థానాన్ని సంపాదించుకోగలిగింది. మెప్పుకోళ్లు అందుకోగలిగింది.

ఇటీవల వేమి ఆమెను కలుసుకున్నప్పుడు “ఇన్ని చిత్రాల్లో నటించారుకదా, వాటిలో మీకు నచ్చిన వేషాలు ఏమిటి?” అన్న నా ప్రశ్నకు అంజలిదేవి సమాధానం చెబుతూ, “నటించిన చిత్రాల్లోనే తృప్తిపడిపోతే నటించే చిత్రాల్లో ఏం చెయ్యగలము? నటిగా నాకు సంతృప్తి కలుగలేదు. ఇంకా చక్కటి వేషాలు వస్తాయనే ఆశ, పోషించాలనే ఉత్సాహం నాలో ఉన్నాయే” అన్నది. “ఎప్పుడయినా మీరు నటించేందుకు చాలా శ్రమ తీసుకోవడం సంభవించిందా?” అని అడిగిన మరో ప్రశ్నకు జవాబు యిస్తూ, “సంభవించింది. నా శక్తి అంతా ధారపోసి శ్రీ లక్ష్మమ్మలో పని చేశాను. కథానాయకి వేషానికి బలరామయ్యగారు నన్ను తీసుకుంటే—నాట్యకత్తై వేషాలువేసే అమ్మాయికి యీ వేషమేమిటి వచ్చింది అని ఎంతోమంది ఆయనకు సంహా యిచ్చారు. బలరామయ్యగారు దృఢనీతిని కలిగినవారు. ఆ పాత్రకు కావలసిన లక్షణాలు నాలో ఉన్నాయని, ముఖ్యంగా ఆ అమాయకత్వం నా మొహంలో ఉందని చెప్పి

ఒప్పించారు. ఆయన వరువు నిలువడానికి, నా ప్రజ్ఞను ప్రదర్శించుకోవడానికి చాలా శ్రమ తీసుకునే నటించవలసి వచ్చింది. కీర్తిశ్వులైన బలరామయ్యగారికి వేమి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవలసి ఉంది” అన్నదామె.

* * *
అంజలిదేవి చలన చిత్ర పరిశ్రమలో ప్రవేశించి రెండు దశాబ్దాలు దాటినా, 124 చిత్రాల్లో నటించినా ఎత్త మూతన నటిగా వేపున్నది నేటికీ. శరీరాన్ని కాపాడుకోవడంలోను, సౌందర్యాన్ని ఇనుమడించుకోవడంలోను ఆమె తీసుకునే శ్రద్ధ, జాగ్రత్త అభినందించదగ్గవి. కొందరు తారలు అందం పెంపొందించుకోవేందుకు పళ్లరసం తాగుతారు. అంజలిదేవికి పళ్లరసం తాగే అలవాటులేదు!

* * *
ఈ ఇరవై ఏళ్ల చలనచిత్ర జీవితంలోనూ అంజలిదేవి కృషికి, అభ్యున్నతికి మార్గదర్శకుడుగా ఉండి అండగా నిలచిన వ్యక్తి—ఆమె జీవిత భాగస్వామి, ప్రసిద్ధ సంగీత దర్శకుడు శ్రీ ఆదినారాయణరావు. ఈ విషయం ఆమె ఎన్నడూ మరచిపోలేదు. పత్రికా విలేఖరులముందు వున్నట్లు వెల్లడించింది కూడా.

“కాంతి”లో నటించిన అంజలిదేవి

26 జనవరి 1967 న యంతకాలమూ తన అభివృద్ధిని కొండ్లిస్తూ, తన బాగోగులను ప్రజలకు తెలియజేస్తూ, నటనలో మంచిచెడుల్ని సహేతుకంగా విమర్శిస్తూ వస్తున్న పత్రికలకు తన కృతజ్ఞత తెలుపుకునేందుకు శ్రీమతి అంజలిదేవి తన స్వగృహంలో రిపబ్లిక్ డే వాడు తేనీటి విందు ఇచ్చింది. దాదాపు 150 మంది తెలుగు, తమిళ, ఆంగ్ల పత్రికా ప్రతినిధులు హాజరయిన ఆనాటిసభలో ప్రసంగిస్తూ, “ఈ ఇరవై ఏళ్లు నాకు తోడ్పడిన నిర్మాతలకు, సాటి నటీనటులకు, దర్శకులకు యితర సాంకేతిక నిపుణులకు, పత్రికా ప్రతినిధులకు నా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతాభివందనాలూ, వారి సహకారం, అభిమానం లేకుండా చేసినాడు నటనలో ఇంత ఉన్నతిని సాధించిఉండటం సంభవించి ఉండేది కాదేమో!నాకు ఎప్పటికప్పుడు చక్కని సలహాలిస్తూ, నాకు అండదండలుగా నిలచిన నా భర్తగారికి యీ సందర్భంలో వేమి కృతజ్ఞత తెలుపుకోంటున్నాను” అన్నది శ్రీమతి అంజలిదేవి.

ఈ మాటల్లో ఆమె చిత్తశుద్ధి, పవిత్రదయతో మంచితనం, ఉన్నత సంస్కారం వ్యక్తం అవుతున్నవి! అంజలిదేవి ఇరవై ఏళ్ల తెరజీవితంలో కొన్ని ముఖ్య సంఘటనలు— 1950: సౌతిండియన్ ఫిలిమ్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ లో వైస్ ప్రెసిడెంట్. 1951: ఉత్తమ నటనకు మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఫిల్మ్ అకాడమీ అవార్డు. 1955, 1957 ఉత్తమ నటనకు మద్రాసు ఫిలిం ఫెస్టివల్ అసోసియేషన్ వారి అవార్డులు. 1958: శ్రీ వెంకటేశ్వర యూనివర్సిటీలో సెనేట్ మెంబరు. 1959: సౌతిండియన్ ఆర్కివ్స్ అసోసియేషన్ కి ప్రెసిడెంట్ (మొదటి మహిళ.) 1963: ఉత్తమ నటనకు భారత ప్రభుత్వ అవార్డు. 1964: ఉత్తమ నటనకు ఆంధ్రప్రదేశ్ సంగీత నాటక అకాడమీ అవార్డు. 1965: నాటకరంగం పైనా తెరపైనా గణనీయమైన సేవ చేసినందుకు మద్రాసు రాష్ట్ర సంగీత నాటక అకాడమీ అవార్డు. ఆంధ్ర నాటక కళాపరిషత్తులోను, ఆంధ్రప్రదేశ్ సంగీత నాటక అకాడమీలోను శ్రీమతి అంజలిదేవికి పభ్యత్వం ఉన్నది.

—మోహన్ కృష్ణారెడ్డి

'పిన్ని'లో రేలంగి, దేవిక.

'శతావధరంగా'లో బియ్యలలిత.

'పిన్ని'లో విజయనిర్మల.

చిత్రరహస్య

|| శియురులు సుందర్ లాల్ నూతా, డూండ్రి తమ కొత్త చిత్ర నిర్మాణానికి సన్నాహాలు పూర్తి చేసుకున్నారు. కృష్ణ, వాణీశ్రీ, కాంచన, నాగభూషణం, రావి కొండలరావు, వడ్డూరి నాగయ్య యింత వరకు యూచిత్రంతో నటించేందుకు ఎన్నడో బడినారు. సంభాషణలు: భీమిడిపాల్ రాధాకృష్ణ, సంగీతం: టి. చామరాపు, కళ: యస్. కృష్ణారావు కెమెరా: యస్ వెంకటరత్నం, కూర్పు: ఎస్. ఎస్. ప్రకాశం, డిర్జక్షన్: వి. రామచంద్రారావు బి. ఏ (ఆనర్స్.) రంగులరాట్నం చిత్రంద్వారా ప్రేక్షకులకు పరిచితుడయిన కొత్త నటుడు చంద్ర మోహన్ యిందులో ఒక ముఖ్యభూమిక పోషిస్తాడు.

'కాంత్ జరాజాకథ'లో వాణీశ్రీ, రాజశ్రీ.

న్నాడు. యూ చిత్రం తొలుకు మాటంగ్ ఫిలిం వరి 9 నుంచి జరంభం కావడమే దర్శకుడు శ్రీ వి. రామచంద్రారావు నాతో చెప్పారు. ఆయన టైగర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి మూడవ చిత్రానికి కూడా దర్శకత్వం వహిస్తున్న నిర్మలం పాతకులకు తెలిసిందే.

* * *

బి. ఆర్. ఫిల్మ్స్ అనే కొత్త సంస్థ తమ తొలి ప్రయత్నంగా ఢిల్లీంతరే రేడియో చక్కని చిత్రాన్ని కదర్చి నిర్మిస్తున్నారు. నట పాత్రధోష శ్రీ యస్. వి. రంగారావు మొదటిసారిగా ఇందులో ద్విపాత్రాభినయం చేస్తున్నారు. ఈ పాత్రల పోషణలో ఆయన సంచనం పూర్తిచేసుకున్నారు. కృష్ణ, రాజశ్రీ, రామ్మోహన్, రాజబాబు, చట్ర వాడ యితర ముఖ్య తారాగణం. ప్రసిద్ధ నట రచయిత శ్రీ ప్రసాద్ యూ చిత్రానికి కథ, సంభాషణలు రాశారు. గీతాలు: ఆరుద్ర, పి. నారాయణ రెడ్డి, సంగీతం: యస్. రాజేంద్రారావు, యస్. రామలింగేశ్వరరావు, కళ: సోమనాథ్, కెమెరా: యస్. యస్. లాల్, నిర్మాత: బి. రామారావు, నిర్వహణ: 'చిత్ర' పరిసంహారావు, దర్శకుడు: జి. శ్రీనివాస రావు. ఈ యువకునికి దర్శకత్వశాఖలో మూ

ఆల్బో-సాంగ్

అన్ని వయసుల
వారికి ఆదర్శక బలవర్ధకం

మారు అన్నివరాల ఆరోగ్యంగా వీలయితే మీకు ఆల్బో-సాంగ్ అవసరం. పుట్టుకకు, యువకులకు కూడా పుష్కలమైన ఆరోగ్యాన్ని అవగాహన మంపించిందింటుంది. చక్కెరకమైన పదార్థాలు ఆల్బో-సాంగ్లో చేర్చబడ్డాయి. ఈ రోజు ప్రతి రోజుకూడా ఆల్బో-సాంగ్ తీసుకోండి. నర్తరా మారు ఆరోగ్యంగా మంపారు.

జె. అండ్ జె. డీవేన్
హైదరాబాదు (దక్కన్).

అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి
చైప్ మిక్చర్

తయారీ :
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4

FD5 AGM 472 TE

పుస్తకాలు

గాజుబొమ్మలు (నవల)

రచయిత: కుమారి గంటి వెంకటరమణ. 149 పేజీలు. వెల: రూ. 3 లు. (నవరణ: నవవ్యక్తి కల్పితేషన్), ఏలూరురోడ్, విజయవాడ-2.

“జీవితాలు గాజుబొమ్మలాంటివి. కొన్ని బొమ్మలు మగిలిపోతాయి. కొన్ని ఓటుపొయి ఇటు వగలలేక అటు పూగవు రూపు సింధులేక నలిగి పోతాయి. బజార్లో ఓటు బొమ్మలకు విలువ లేదు. నమాజం ఇంటే,”—అనే పూపాలకు రూపకల్పన ఈ నవల.

భర్త పోయిన విజయ, మోసపోయిన రాజేశ్వరి, వంచకుడు బండేవ్, బరుకు బరువయిన ముఖ్యుడు, అకాల మృత్యువు పాలైన శ్రీకాంత్, వెలలే బతుకు యిన రాఘవ, భగ్గుపేమకు బలి అయిన గీత—ఇందులో నవ్వే అనంత్రాక్ష జీవితాలు.

ఏటికీ ఎదురీడక, పరిస్థితులకు అనుగుణంగా జీవితాలను మలుచుకు రాణించిన వ్యక్తులు—రాఘవ, శ్రీలక్ష్మి, రామకృష్ణ.

విజయ, రాఘవ, రాజేశ్వరి నిస్సహాయంగా చైతన్యం లేకుండా మిగిలుతుంటే నవల ముగుస్తుంది.

రచయిత్రో గొప్ప ఉబలాటం, కథావిధానం తికమకంతో ఒడుదుడుకులతో నడపాలనే తులూపాలం కనిపిస్తుంది. శ్రీలక్ష్మి ఇంకా పికాన పడాలి. అనాటుగా—కొబ్బరిపళ్ళెం—రాగవ నంటి మాటలు తెలుగువారికి ఎబ్బెట్టుగా వుంటాయి.

“ఒక చేతిని తలుపు పైచివరికు చేర్చి కుడికాలు గుమ్మం మీద పెట్టి దూరం నుంచే రానున్న దూసే మోసం నిండా పప్పును పులుముకుని ‘రండి’ అంది గీత అస్థియంగా” (పేజీ 51.) ఇంతదూరం—ఇంత పాడుగున వాక్యం సాగిదియ్యటంతో ఆ అస్థి యుత కాస్తా పారిందిపోవటం తేడూ?—

ధనిక, మధ్యతరగతి మటుందాలను రచయిత్రీ బక్కగా చిత్రించారు. స్త్రీలోని బంహీనతను, జీవితంలో నమాజంలో ఆమెను ఎదుర్కొనే నవస్థలను ఎంతో నమాజంగా తీర్చిదిద్దారు.

ముఖ్యచిత్రం ముప్పలుగా ఉన్నా, ముద్రణలో అశ్రద్ధ పాతకులకు ఇబ్బంది కలిగిస్తుంది.

—శివకుమారి

మార్క్సిస్టు కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆరోపణలకు జవాబులు

శ్రీ భూపేష్ గుప్త, ఆంధ్రప్రదేశ్ కమ్యూనిస్టు కమిటీ, హైదరాబాదు. (ధర 40 పైసలని వెనుక అట్టమీద జాబితానుబట్టి పూహించుచు.) ప్రతులు విశాఖాంధ్ర ప్రచురణాలయం, ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ సర్దు దొరుకుతాయి.

కొన్ని సంవత్సరాలక్రితం టెర్ట్రాండ్ రిపబ్లిక్ ఒక చిన్న కథరాశారు. టానోక దేశంలో మతాధికారుల అధికారం అధికం అయి సరబలికాదా వాడుక అవుతుంది. ఒక విప్లవవాది ప్రారంభించిన ఉద్యమం మతాధికారుల పరిపాలనని పడగట్టిపేసి, కొత్త ప్రభుత్వం స్థాపించేస్తుంది. కొంతకాలం తర్వాత కొత్త ప్రభుత్వం సిద్ధాంతాల ప్రకారం ఈ విప్లవ వాది కేపుడితో నమాజుడయిపోయి క్రమంగా

‘అతనిమతం’ ఒకటి బయలుదేరుతుంది. చివరికి ఈ దేవుడికి సరబలి ఇవ్వటం ప్రారంభిస్తారు. ఇది అన్ని మతాల చరిత్రతోనూ గమనించేదే. ఒకడతలో మతానికి చెందినవారికన్నా మతంలోనే వుండి తమకే ఆ మతం నందేశం విడచుచి చెప్పి అధికారం, యోగ్యత ఉందిని వాదించే ‘చీలిక వర్గాల’వారి పరస్పర ద్వేషాలు ఉధృతంగాఉంటాయి. నేడు మనదేశంలో ‘కుడి’, ‘ఎడమ’ కమ్యూనిస్టు వర్గాలమధ్య కొట్లాట దీనికి మరొక నిదర్శనం. పై పుస్తకంలో ‘కుడివైపు’కి చెందిన శ్రీ భూపేష్ గుప్త ఎడమవైపువారి వాదనలకి లేదా దూషణలకి జవాబు చెప్తారు.

“శ్రీ రణదివే. మతాధిపతి స్వీకరించిన కుల్లూని శిష్యులకు నోడలు చేస్తున్న వర్గశిరో ఆయన ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. కాని రాజకీయాల్లో హేతు బద్ధమైన చర్చ ఆవిధంగా కొనసాగించబడదు” అన్నారు గజయిత (అనువాదంలో) ఒకచోట (11 వ పుట). రాజకీయాలే అయివుంటే, ఇదంతా కమ్యూనిస్టు పార్టీవారి అంతరంగిక కలహం. రిపబ్లిక్ నామధ్య పోట్లాట ఈవిధంగా ‘సిద్ధాంత రూపం’ దాలుస్తున్నదని పూహించినా తప్పులేదేమో! అనువాదం మాత్రం వారా కష్టంగా ఉంది. ‘వారబాటుదారులు, వివక్త, భౌగోళిక నమగ్రత, సూకరింపు, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచ సంస్కృత, జీవనంట్ల’ వంటి మాటలు అన్వేషకరంగా ఉంటాయి.

కె. టి. రావు.

సమగ్ర ఆంధ్ర సాహిత్యం

తాళ్ల పిక—తిమ్మక్కగారి ముఖ్యుల కల్యాణానికి, విజయవిధానంలోని కొన్ని పద్యాలుకూ సోలికలు కాన వస్తున్నాయి. ముఖ్యులకల్యాణాన్ని తిమ్మక్క ప్రాసిన దని శ్రీ భూపేష్ వారు ఒప్పుకోలేదు. తిమ్మక్క దాన్ని

గంటి తేలికగా చూసుకునేందుకు కొత్తరకం జర్నల్ గడియారం (యు.పి.ఎస్.డాక్.)

తరించినదని విధ్వంసం, ఆమెను ప్రశంసించిన ‘కేంద్రయులు’ సుప్రసిద్ధ విశ్వవిద్యాలయం శ్రీ వేలూరి ప్రభాకరశాస్త్రి ప్రమాదానికివై వాలి, ఆయనను అనుసరించి మన పందితులు, పరిశోధకులు, అధ్యాపకులు అందరూ పెద్ద బిచ్చు ప్రమాదంలో చిక్కుకున్నారని ఆయన తమ పీఠికలో వ్రాశారు. తమ అభిప్రాయానికి నమస్కరాలయిపి కొన్ని ప్రమాదాలను చూపారు. కాని, అవి బలమైనవి కావు. శ్రీ తాపీ వారిని బలపరచడానికి అరుద్రగారు చూపిన ప్రమాణం కూడా సరియైనది కాదు. రంగవాద రామాయణాన్ని కవీ చేసినంతమాత్రాన తాళ్లపాక తిమ్మాచార్యులు ముఖ్యుల పరిణయాన్ని రచించామనికొనడం (పుట 122) నజలుగలేదు. ఇంతకూ చేసుకూర కవి పుర్యకవులను అనుకరించి నట్లు ఒప్పుకోవచ్చునా, తిమ్మక్కను అనుకరించి నట్లు చెప్పడం టెంట్లవానికి దూరంకాదు గదా! ముఖ్యులచరిణం, అవి తాళ్లపాక ప్రతిరో ఉండగా, శ్రీ శాస్త్రిగారు ‘ముఖ్యుల కల్యాణ’ మని మార్చారని, దాన్ని ‘ముఖ్యుల పరిణయం, అడమే వ్యాయసినీ, శ్రీ తాపీవారి అభిప్రాయం. (చూ. పీఠిక) అలా మార్చడం కంటే ‘ముఖ్యులచరిణం’ అని మార్చడం వ్యాయసినీ తోస్తుంది. వ్రాతప్రతులు అనన్య యంగా విచిత్రీకరణలతో ఉండడంవల్లనూ, తిమ్మక్క కర్తృత్వానికి అవకాశం కానున్నా ఉన్నందుననూ శ్రీ శాస్త్రిగారు అవిధంగా విధ్వంసించారు. అనివృత ములైన ఉపవత్తులను చూసి, శాస్త్రిగారి విధ్వంయాన్ని కాదనడం, అక్షేపించడం మాత్రం ఉచితంగా తోచడంలేదు.

విడవ ప్రకరణంలో తిమ్మకవిత్వం చెప్పే కవులను గురించిన విషయాలు ఎన్నో చూపబడి ఉన్నవి ఎనిమిదో ప్రకరణంలో పుష్పగిరి తిమ్మప్పను గురించి వ్రాస్తున్న పందెపుంలో ‘సమీరకుమార విజయం’ లోని కథ చక్కగా, చమత్కారంగా వివరించబడింది. ప్రణంధాలలోని కథలను సమీక్షాపాత్రకంగా చక్కగా తీర్చిదిద్ది నడమ నడమ మంచి మంచి పద్యాల చేసినా చెప్పడంలో అరుద్రగారు సిద్ధపాస్తులు. ఈ సాహిత్య చరిత్ర పంపులాలకు అరీతి అదా కథలకి ఎంతో మెరుగు కూరుస్తున్నది.

ధరణిదేవుల రామాయణానికి ధికాపతాక చరిత్రకూ, పోషకుగారి భావనలతో ఉన్న పోలికలను చూపుతూ చేసిన సాహిత్య విమర్శ మెచ్చుకోదగి ఉన్నది. ఈ విధంగానే కట్టా వరదరాజు ద్విపద రామాయణాన్ని గురించి, అంబుగుల వెంకయ్యనర పరివిజయాన్నిగురించి, కుమారధూర్జటి కృష్ణరాయ విజయాన్ని గురించి చేసిన సమీక్షల వాఙ్మయాభి మానుల మనస్సుల కెక్కితగి ఉన్నాయి. కృష్ణాద్వరిని గురించి, చెప్తూ అరుద్రగారు శ్రేష్ఠకవులను గురించి చాలా విషయాలు చెప్పారు. ద్విర్వి, శ్రృంగి, వత్స రర్థి కావ్యాల పట్టికను ఇచ్చి ఎంతో ఉపకారం చేశారు. పెద్దాపుర సంస్థానకవులను గురించి, నాయకరాజుల కాలంలోని యితర కవులను గురించి యీ సంగ్రహ చరిత్రలో ఇంతవరకూ అందుబాటులోని సంగతులు చూపారు అరుద్రగారు. ఎంతో శ్రమపడి, అపూర్వమైన గ్రంథాల సేకరించి, దీక్షతో వాటిని పరిశీలించి, అందరికీ ఉపయోగపడే రీతిని యీసాహిత్య చరిత్రను వ్రాస్తున్న అరుద్రగారి యొక్కయన, ప్రకాశకులు శ్రీ శేషవంశం కంపెనీవారి యొక్క కృషి మిక్కిలి ప్రశంసించదగినది. — అంగీకరం.

(బి) పెద్ద గడత కొస్త్రజ్ఞడికెరికైనా ఈ జుబుస్సు ఇస్తే “ఇన్ ఫినిట్ సీరిస్”లో చాలా పాదానికి చేస్తారు. నిజానికి దీనిని బహుములుపుగా పాదించవచ్చు. ఢిల్లీ ఆగ్రా మధ్య దూరం 120 మైళ్ళు. ఆ రైళ్ళు ఎదురెదురుగా ఒక్కొక్కటి 40 మైళ్ళ వేగంతో వస్తున్నాయి. కనుక బయలు దేరిత 1 స్టర గంటల తరువాత ఆ రెండు రైళ్ళూ మధ్యలో కలుసుకుంటాయి. ఈ గంటన్నరసేపూ మన గండుతుమ్మెడ అటూ ఇటూ తిరిగింది. దానివేగం 60 మైళ్ళ కనుక అది ఎగిరిన మొత్తం దూరం $60 \times 1\frac{1}{2} = 90$ మైళ్ళు.

(బి) ఎంపమైలు 15 మైళ్ళ వేగంతో వెళ్ళేడు కనుక దిగువమైలు 45 మైళ్ళ వేగంతో కారు వదులుతే సరాసరి 30 మైళ్ళు అవుతుంది అని కదూ మీ నలభి? ఈ సమస్యనే మరోవైపు మంచి కూర్చాడు.

దూరము \times వేగము = కాలము అని తెలుసు. ఇందులో అనుమానమేమీ లేదుకదా?

రెండు మైళ్ళకి సరాసరి వేగం 30 మైళ్ళు అయితే అన్నవరం నుంచి కూనవరం చేరుకోవానికి గంటలో 2 $\frac{1}{3}$ వ వంతు— అంటే 4 నిమిషాలు వదుతుంది. మొదటి మైలు కొండపైకి 15 మైళ్ళ వేగంతో కారు నడిపేడు కనుక కొండ తిరం చేరుకోవానికి అతడికి గంటలో 1 $\frac{1}{5}$ వ వంతు— అంటే 4 నిమిషాలు వట్టింది. అంటే ఇంక కొండ తిరం నుంచి కూనవరం నున్న పెకమలలో చేరుకోవాల్సి మూట! అంటే కిందికి అనంతకిటి మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణం చేస్తేనే సరాసరి వేగం 30 మైళ్ళు అవుతుంది అన్నమూట! ఇంతవేగంతో ప్రయాణం చేయడం మానవ మాత్రుడికి కాదు కదా, అఖరికి ఫిలాల్ఫుడికి కూడా పాధ్యంకాదు! ఒకవిధంగా అలోచిస్తే కిందికి 45 మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణం చెయ్యాలని, మరోవిధంగా చూస్తే సరాసరి 30 మైళ్ళ వేగం అయేలా కారు వడవడం అపాధ్యమని రెండు పొందికలేని సమాధానాలు వచ్చాయి. ఈ రెండింటిలో ఏది సరియైనది? రెండుదే! 15 కి 45 కి సరాసరికడతే 30 వస్తోందికదా మరి ఇందులో తప్పుఏక్కడ?

మొత్తందూరాన్ని— మొత్తం కాలంచే భాగిస్తే సరాసరి వేగం వస్తుంది. మన మొదటి సమాధానంలో మొదటి మైలుకి గంటలో 1 $\frac{1}{5}$ వ వంతు, రెండవ మైలుకి 1 $\frac{4}{5}$ వ వంతు వ్యవధి వదుతుంది. మొత్తం $1\frac{1}{5} + 1\frac{4}{5} = 4\frac{4}{5}$ కనుక సరాసరి వేగం = $2 \div 4\frac{4}{5} = 22.5$ మైళ్ళు. అంతేకాని 30 మైళ్ళు తవడు.

కొంతదూరం 40 మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణం చేసి, తరువాత సరిగ్గా అంతేదూరం 60 మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణంచేస్తే సరాసరి వేగం 50 మైళ్ళు అవదు. అక్కడే వుంది పొరబాటు. కొంత కాలంపాటు 40 మైళ్ళ వేగంతోనూ, తరువాత సరిగ్గా అంతే కాలంపాటు 60 మైళ్ళ వేగంతోనూ ప్రయాణం చేస్తేనే సరాసరి వేగం 50 మైళ్ళు అవుతుంది. మొత్తం మీద అది కథ!

సరి. లేకపోతే నీ తం తీసిస్తా!” అని నిదరించాడు.

“ఈ కత్తి వాచేరిలో ఉండగా ఎలా తీసిస్తా” చూస్తాను”.

చంపాజీ అమాంతంగా గుర్రం ఎక్కి, క్యామాని సునాయానంగా ఎత్తి తన వెనుక కూర్చోపెట్టుకున్నాడు. “ఇక రండి మీసంగతి చూస్తాను!”

“శీలేదా? మల్లీ చెప్పాను! కేవలం ఒక బానిసనిల్లకేసం ప్రాణాలు వదులుకోకు—” మోస్టీన్ మరొకసారి నిదరించి చూశాడు.

“నా బొందో? ప్రాణం ఉండగా నీ మరాఠా దేశపు అడవుడును మానవ మర్యాదకి భంగంకాదు! వనిత్రమయిన మా మరాఠ్ని వదులుకోదు!”

చంపాజీ పాపానం చూసరులో చాలామందిని ఆకర్షించింది. మొదట అతను దోపిడీదారుడే అనుకున్నవారుకూడా అతని ధైర్యాన్ని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేకపోయారు. ‘శభాష్’ అని అతన్ని ప్రోత్సహించారు. ఇది యుద్ధానికి పిలువేమో అన్నట్లుగా మోస్టీన్ గుర్రాన్ని ముందుకితొలి చంపాజీ మీదకి కత్తి ఎత్తాడు.

చంపాజీకన్నా మోస్టీన్ చాలా పాడుగు. కండబలం కూడా ఎక్కువగానే కనిపిస్తున్నది. అతనిది మంచి అరబ్బుకాతి అశ్వం. జీను, కళ్ళెం వెండితో నగ్గి చేసి ఉన్నాయి. చంపాజీది చిన్న గుర్రం. జీను, రికాబులు సయితంలేవు. అయినా ఆ గుర్రంకాతి మంచిది. దేహనిర్మాణం లక్షణంగా ఉన్నది. ‘భీమ్’ తాడే! గుర్రాలు అన్నీ అంతే. (‘భీమ్’ నది పాతే ప్రాంతంలో ఒక జాతి గుర్రాలకి ఈ పేరుపెట్టారు. ఇవి మంచి యుద్ధాశ్వులు.)

“క్యామా నువ్వు భయపడక! నీ తండ్రి పెద్ద పీరుడని జ్ఞాపకం ఉంచుకో! నీ ప్రేయుడుకూడా మరాఠా దేశభక్తులలో ఒకడు! పానివల్లో రక్తం ధారపోసిన వారిలో ఒకడు—” అమెకి ధైర్యం చెప్పి చంపాజీ కత్తి యుద్ధానికి ఉద్యుక్తుడయ్యాడు. క్యామా, “అంతా దేవుడి దయ!” అని అతన్ని గట్టిగా కప్పగించుకుంది.

మోస్టీన్ కి తన ఏగ్రహపుష్టిమీద చాలానమ్మకం ఉంది. ఒక్కచేటుతో చంపాజీని పాతమార్గాని అతనిమీదకి ఉరికాడు. చంపాజీ మోస్టీన్ దాటికి తేలికగా తట్టుకున్నాడు. అతి చాకచక్యంతో అతని మొరటు దెబ్బలని తప్పించుకుని చికాకుపరిచాడు. చంపాజీ ఎదురుచూసినట్లే మోస్టీన్ కి కోపంతో వళ్ళు తెలియలేదు. మీద కలయబడ్డాడు. చంపాజీ తన గుర్రం చెవిలో ఏదో వూదాడు. ఆ ‘భీమ్ తాడి’ అశ్వం వెంటనే ముందు కాళ్ళ పైకిఎత్తి డెక్కలతో మోస్టీన్ గుర్రం డెక్కలతో మోదింది! ఆ దెబ్బకి తట్టుకోలేక ఆ పెద్ద గుర్రం బాధతో పకిలుస్తూ నేలకూలింది. అదే సమయంలోచంపాజీ కత్తివేటుకి మోస్టీన్ చేతిలోని ఖడ్గం తునాతునకలయి పోయింది; ఆ వేటుకి మోస్టీన్ దేహం కూడా దిమ్మెత్తిపోయింది. నేలమీద పడినవాడు లేవలేక అలాగే ఉండిపోయాడు.

“శభాష్ శీలేదా? శభాష్ భీమ్ తాడి!” అనే

అదావులు అక్కడ ఢిల్లీంచాయి!

వరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్న మోస్టీన్ మాట్లాడకుండా లేచి, బట్టలు దులుపుకుని ఈ దృశ్యాన్ని ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్న ప్రయోగవద్దకి వెళ్ళిపోయాడు.

“రా, మోస్టీన్ మనం వాళ్ళతో తగుపు పెట్టుకోవటం మంచిదికాదు! జరిగింది మర్చిపో.....” అని అతన్ని వదలార్చాడు. (వయస్సే.)

“నిజంగా ఈ మరాఠా సైనికులలో మంచి పీరులే ఉన్నారని చూడు నీతో పోల్చాడినవాడు తన ప్రేయసాలని గుర్రంమీద కూర్చోపెట్టుకుని ఎలా వెళ్ళిపోతున్నాడో! మన ‘సైల్ ఎర్రాంటి’ అజ్ఞాపకం రావటంలేదూ! అదిగో ఆ పాపురంచూడు వాళ్ళ వెంటనే ఎలా ఎగిరి వెడోందో.....” అన్నాడు. ఏకాం దృక్పథమూ (పాపాచూరి అరికంకా కల ఆ ఇంగ్లీషు అధికారి ఆ దృశ్యాన్ని అలా విరునవ్వతో చూస్తున్నదిపోయాడు.

(స శేషం)

అప్పులలోని ఆంతర్యం

(13వ పేజీ తరువాయి)

రేపు జీతాలు గదాని! ఈ నెం ఏదైనా సర్దుగలవేమోనని అడగటానికి వచ్చారు.”

“ఏమోయ్! కృష్ణచూరి మీ పాడేళ్ళల్ని గదాని నువ్వు ఎంత వెనకేసుకోచ్చినా లాభంలేదు. ఆయన సంగతివారికి తెలిదు. ఎవరి వద్ద చూసినా అప్పులే! అలాంటి వాడు నీకు అప్పు పెట్టటమా? నేనేం చిన్నపిల్లవాణ్ణి అనుకున్నావా నీ మాటలు నమ్ముటానికి.”

“మీకు తెలియదండీ! ఆయన చేసే అప్పుల్లో సగం ఇతరుల కిచ్చేందుకే! ఆ తీసుకున్న వాళ్ళు మన యానికీప్రకాశితే తన గౌరవం కొరకు తనే యిచ్చుకుంటాడు.” అని కృష్ణమూర్తి గొంతు వినిపిస్తోంది.

“నువ్వేమయినా చెప్పనోయ్! అతని మీద నాజీవీ సదభిప్రాయంలేదు. ఎంత సేవటికీ యితరుల నుంచి సహాయం ఆశిస్తాడోనీ, ఇతరులకు ఇసుమంతయినా సహాయం చెయ్యడు. అంతా ‘పన్నే ట్రాఫిక్’ నేమో అప్పుడప్పుడు డబ్బు సహాయం చేస్తూనే వుంటాను గదా, మా వెంకటేశాన్ని గురించి ఏదో చేసి పెట్టమని అడిగాను. యితరులకు అజాపజా లేదు. వర్సంత ప్రాంచిలో వున్నాడు గదా ఎప్పటి కయినా ఆయనతో అవసరం వస్తుందని, అడిగిన చోల్లా అప్పులు వుడతాయిగాని లేకపోతే ఆయన ముఖం చూసే వారెవరయ్యా పిచ్చి కృష్ణయ్య! ఉద్యోగం వలకుబడిని డబ్బుగా మార్చుకుంటున్నాడయ్యా. అది అర్థంగాక నువ్వేమో ఆయనంత మంచివాడు యీ ప్రపంచంలోనే లేడంటావు.”

ఇంక అక్కడి మాటలు విసలేక కృష్ణ మండి వెళ్ళిపోయారు గోపాలంగారు. మరో వారంగోజులకు గోపాలంగారికి గుంత కల్లుకు ట్రాన్స్ ఫర్ అయింది. తన అమ్మగారి వారందరూ పై ఆసీనరుని కలుసుకుని ట్రాన్స్ ఫర్ ఆర్డర్లు రద్దు చేయించుకోమన్నారు. కాని తనే ఈ ట్రాన్స్ ఫర్ కొరకు అడిగినట్లు పాపం వారికేం లను? ●

జయ భారతి

అందమైన ముఖ వర్చస్సునకు
ఎక్కువ కాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రెమియో R

టాల్కమ్ పౌడరు

Manufacturers: REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED.
263, Thambu Chetty St., Madras-1.